

๑. รายงานการพิจารณาศึกษา : เรื่อง ข้อเสนอเชิงนโยบายการปฏิรูประบบหลักสูตรและการเรียนการสอนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน

คณะกรรมการธิการ : คณะกรรมการการศึกษาและการกีฬา

<p>ที่ประชุมสภา มีมติเห็นชอบด้วย กับข้อสังเกต/ ข้อเสนอแนะ และส่งข้อสังเกต ตามข้อบังคับ ข้อ ๙๗</p>	<p>การประชุมสภา ครั้งที่ ๖๐/๒๕๕๘ วันพฤหัสบดีที่ ๘ ตุลาคม ๒๕๕๘</p> <p>ส่งข้อสังเกต วันจันทร์ที่ ๑๒ ตุลาคม ๒๕๕๘</p>
<p>สรุปสาระสำคัญของ รายงาน การพิจารณาศึกษา</p>	<p>สาระสำคัญ</p> <p>คณะกรรมการการศึกษาและการกีฬา สภานิติบัญญัติแห่งชาติ ได้ร่วมกับคณะกรรมการการปฏิรูปการศึกษาและทรัพยากรมนุษย์ สภาปฏิรูปแห่งชาติ จัดเสวนาเกี่ยวกับข้อเสนอเชิงนโยบาย เรื่อง “การปฏิรูประบบหลักสูตรและการเรียนการสอน” โดยได้นำผลที่ได้จากการเสวนาดังกล่าวมาวิเคราะห์ระบบหลักสูตรการเรียนการสอน รวมทั้งได้ศึกษาข้อมูลเชิงประจักษ์จากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนได้นำข้อมูลที่ได้มาสรุปและสรุปเป็นข้อเสนอเชิงนโยบาย เพื่อเกิดการปฏิรูประบบหลักสูตรและการเรียนการสอนของประเทศไทยทั้งนี้ โดยได้สรุปหลักการประเด็นปัญหาของการดำเนินการและการนำเสนอตัวอย่างระบบหลักสูตรและการเรียนการสอนของบางประเทศ แล้วสรุปเป็นข้อเสนอเชิงนโยบายเพื่อปฏิรูประบบการเรียนการสอนของประเทศไทยอย่างเป็นระบบ</p> <p>ข้อสังเกต/ข้อเสนอแนะ</p> <p>๑. ควรมีการสร้างความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับกระบวนการหลักสูตรและการเรียนการสอนหลักสูตร มุ่งเป้าครอบคลุม ๓ ระดับ คือ (๑) หลักสูตรระดับที่คาดหวัง (๒) หลักสูตรระดับที่นำไปปฏิบัติ (๓) หลักสูตรระดับการเรียนการสอน ทั้งนี้ การนำหลักสูตรทั้ง ๓ ระดับดังกล่าว ประกอบกันเป็นวงจรในการวิจัย พัฒนา หรือเรื่องอื่นใดเพื่อการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงใดก็ตาม ควรดำเนินการบนพื้นฐานทางวิชาการ มีการวิจัยและเก็บข้อมูลอย่างครบถ้วน มีการกำหนดแผนการและกรอบการพัฒนาหลักสูตรในระยะยาวอย่างเป็นระบบ ตลอดจนมีมาตรการด้านกฎหมายเพื่อป้องกันการแทรกแซงวงจรและกระบวนการพัฒนาหลักสูตร</p> <p>๒. ควรมีหน่วยงานที่รับผิดชอบในการพัฒนาหลักสูตร โดยหน่วยงานดังกล่าวควรเป็นนิติบุคคลสังกัดกระทรวงศึกษาธิการ เพื่อความเป็นอิสระในการดำเนินงาน</p> <p>๓. ควรมีการพัฒนาครูให้เข้าใจในระบบหลักสูตร และเป้าหมายการศึกษาที่กำหนดไว้ในหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยที่การพัฒนาควรใช้รูปแบบของการ Coaching หรือการสร้างชุมชนการเรียนรู้ของครู (Personal Learning Community)</p> <p>๔. กลไกการประเมินในระดับต่าง ๆ ควรมีความชัดเจน รวมทั้ง ควรมีการกำหนดบทบาทและหน้าที่ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องให้ชัดเจน</p>
<p>ที่ประชุมสภามีมติ รับทราบผลการ ดำเนินงานของ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง</p>	<p>(สภายังมิได้รับรายงานผลการดำเนินการตามข้อสังเกต)</p>

หน่วยงานที่รับผิดชอบ	-
ผลการปฏิบัติตาม ข้อสั่งเกต/ข้อเสนอแนะ ของรายงานการ พิจารณาศึกษา จาก หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	-
การติดตามข้อสั่งเกต/ ข้อเสนอแนะของ รายงานการพิจารณา ศึกษาของ คณะกรรมการธิการ	-
หมายเหตุ	-

๒. รายงานการพิจารณาศึกษา : เรื่อง แนวทางการปฏิรูปการศึกษาขั้นพื้นฐานในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้"
 คณะกรรมาธิการ : คณะกรรมาธิการการศึกษาและการกีฬา

<p>ที่ประชุมสภา มีมติเห็นชอบด้วย กับข้อสังเกต/ ข้อเสนอแนะ และส่งข้อสังเกต ตามข้อบังคับ ข้อ ๘๗</p>	<p>การประชุมสภา ครั้งที่ ๖๐/๒๕๕๘ วันพฤหัสบดีที่ ๘ ตุลาคม ๒๕๕๘</p> <p>ส่งข้อสังเกต วันจันทร์ที่ ๑๒ ตุลาคม ๒๕๕๘</p>
<p>สรุปสาระสำคัญของ รายงาน การพิจารณาศึกษา</p>	<p>สาระสำคัญ</p> <p>คณะกรรมาธิการการศึกษาและการกีฬา สภานิติบัญญัติแห่งชาติ ได้ตระหนักและเล็งเห็นถึงความสำคัญต่อปัญหาด้านการศึกษาในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ โดยเห็นว่าการแก้ไขปัญหาดังกล่าวจะประสบความสำเร็จในระยะยาวได้นั้น จำเป็นต้องอาศัยกลไกด้านการศึกษา เนื่องจากการจัดระบบการศึกษาที่ดีจะเป็นการวางรากฐานต่อการพัฒนากำลังคนของประเทศให้มีความสมบูรณ์ทุก ๆ ด้าน ทั้งด้านคุณธรรม จริยธรรม ฯลฯ รวมทั้งเป็นพื้นฐานสำคัญในการสร้างความรู้ ความเข้าใจระหว่างประชาชนและหน่วยงานราชการ เป็นแนวร่วมสำคัญในการป้องกันเหตุร้ายที่อาจเกิดขึ้น ซึ่งจะส่งผลให้ปัญหาการใช้ความรุนแรงในพื้นที่ลดลงได้และทำให้ชีวิตความเป็นอยู่ของประชาชนดีขึ้นตามลำดับ ดังนั้น คณะกรรมาธิการการศึกษาจึงได้มีมติตั้งคณะทำงานจัดทำข้อมูลการปฏิรูปการศึกษาขั้นพื้นฐานในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ขึ้น โดยคณะทำงานได้ดำเนินการพิจารณาศึกษา โดยมีการระดมความคิดเห็นและค้นหาแนวทางการพัฒนาการศึกษาในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ มีการเชิญผู้ชี้แจงจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องมาให้ข้อมูล ตลอดจนมีการเดินทางไปศึกษาดูงานการบริหารจัดการการศึกษาในพื้นที่ รวมทั้ง ได้มีการแลกเปลี่ยนความเห็นกับกลุ่มตัวแทนครูและบุคลากรทางการศึกษา ครอบคลุมทั้งบุคลากรสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานและสังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน</p> <p>ข้อสังเกต/ข้อเสนอแนะ</p> <p>ประเด็นที่ ๑ : การบริหารจัดการการศึกษาในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้</p> <p>ข้อเสนอต่อสถานศึกษาภาครัฐ</p> <ol style="list-style-type: none"> ๑. ควรกำหนดนโยบายทางการศึกษาในพื้นที่ ๔ จังหวัดชายแดนภาคใต้เป็นเขตพิเศษที่แตกต่างจากพื้นที่อื่น โดยมุ่งเน้นการจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาประเทศ และคุณภาพชีวิตประชาชนชาวไทย ให้ความสำคัญกับเอกลักษณ์ และบริบทในแต่ละพื้นที่เป็นการเฉพาะ ๒. ควรจัดตั้งศูนย์สำหรับพัฒนาความรู้ ความสามารถให้แก่ครูผู้สอนอย่างเป็นระบบ ๓. รัฐบาลควรให้ความสำคัญกับการสอนศาสนาในโรงเรียน ๔. ควรจัดตั้ง “ศูนย์บริหารการศึกษาจังหวัดชายแดนภาคใต้” ขึ้น เพื่อเป็นการสร้างการมีส่วนร่วมของชุมชน ท้องถิ่น ครู อาจารย์ นักเรียนและผู้ปกครองให้เป็นหนึ่งเดียวกัน ๕. ควรสนับสนุนและผลักดันให้เกิดการจัดการอาชีวศึกษาในรูปแบบของทวิภาคี ๖. ควรกำหนดให้ศึกษานิเทศก์เข้ามามีบทบาทในการกำหนดรูปแบบการจัดการศึกษา การพัฒนาศักยภาพครูและบุคลากรทางการศึกษาหรือการดำเนินการด้านอื่น เพื่อให้การศึกษามีคุณภาพมากยิ่งขึ้น ๗. ควรพิจารณาแนวทางในการควมรวมสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา และมัธยมศึกษาให้เป็นสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาจังหวัด

๘. ควรปรับเปลี่ยนรูปแบบวิธีการวัดและประเมินคุณภาพการศึกษาทั้งภายในและภายนอกให้มีมาตรฐานและเป็นที่ยอมรับของทุกฝ่าย

๙. ระบบการทำงาน รวมทั้งระบบงานธุรการในสถานศึกษา ควรมีการพัฒนาและปรับปรุง โดยให้ความสำคัญต่อการนำเทคโนโลยีสารสนเทศเข้ามาประยุกต์ใช้ให้เกิดประสิทธิภาพ

ข้อเสนอต่อสถานศึกษาภาคเอกชน

๑. ควรจัดสวัสดิการและสิทธิประโยชน์ให้แก่ครูและบุคลากรทางการศึกษา ในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนทัดเทียมกับกลุ่มครูและบุคลากรทางการศึกษาภาครัฐ

๒. ควรเปิดโอกาสให้ครูและบุคลากรทางการศึกษา ในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนเข้ามามีส่วนร่วมในการกำหนดแนวทางในการบริหารจัดการการศึกษา

๓. ควรมีการประชุมร่วมกันของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาและมัธยมศึกษา และสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน อย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่อง

๔. ควรจัดตั้งศูนย์สำหรับพัฒนาศักยภาพให้แก่ครูและบุคลากรทางการศึกษาของสถานศึกษาหรือโรงเรียนเอกชน

๕. ควรกำหนดให้ศึกษานิเทศก์เข้ามามีบทบาทในการเป็นสื่อกลางระหว่างครูและบุคลากรทางการศึกษาของเอกชนกับหน่วยงานด้านการศึกษาของรัฐ

๖. ควรสนับสนุนให้สถานศึกษาเอกชนสามารถดำเนินการจัดทำหลักสูตรการเรียนการสอน และการจัดกระบวนการเรียนรู้ได้อย่างอิสระ

๗. ควรติดตามและแก้ไขปัญหาการค้างจ่ายเงินสมทบเข้ากองทุนสงเคราะห์ครูและบุคลากรทางการศึกษา

๘. ควรทำความเข้าใจกับสื่อมวลชนในพื้นที่ให้ระมัดระวังการนำเสนอข่าวสาร เหตุการณ์ความไม่สงบที่อาจส่งผลกระทบต่อความรู้สึกของคนในท้องถิ่น ชุมชน สถานศึกษา หรือโรงเรียน

ประเด็นที่ ๒ : การจัดสรรสวัสดิการ สวัสดิภาพ การเยียวยาให้ความช่วยเหลือครูและบุคลากรทางการศึกษา ผู้ที่ได้รับผลกระทบจากการปฏิบัติหน้าที่ในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้

๑. รัฐบาลควรมีแนวทางในการปฏิบัติงาน โดยกำหนดให้มีหน่วยงานเฉพาะในการรับแจ้งเหตุการณ์ความไม่สงบในพื้นที่ที่ได้ส่งผลกระทบต่อข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา

๒. ควรมีการประชาสัมพันธ์ เสริมสร้างความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับสวัสดิการและสิทธิประโยชน์ของครูและบุคลากรทางการศึกษา

๓. รัฐบาลต้องสร้างความตระหนักและปลูกฝังจิตสำนึกความรับผิดชอบและความเอาใจใส่ให้แก่บุคลากร เจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติงาน หรือผู้ที่เกี่ยวข้องกับการทำหน้าที่ติดต่อประสานงาน การเยียวยาให้ความช่วยเหลือครูและบุคลากรทางการศึกษา

๔. ควรจัดสรรสวัสดิการและสิทธิประโยชน์ การให้ความช่วยเหลือครูและบุคลากรทางการศึกษา ผู้ซึ่งได้รับประโยชน์ผลกระทบจากการปฏิบัติหน้าที่ในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ให้ทัดเทียมกับข้าราชการประเภทอื่น

๕. รัฐบาลต้องบูรณาการหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการดำเนินการจัดสรรสวัสดิการและสิทธิประโยชน์ ตลอดจนการช่วยเหลือเยียวยาแก่ครูและบุคลากรทางการศึกษา

	<p>ประเด็นที่ ๓ : การบริหารจัดการเงินอุดหนุนนักเรียนของสถานศึกษาในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้</p> <ol style="list-style-type: none"> ๑. ควรจัดตั้งหน่วยงานเพื่อทำหน้าที่ดำเนินการเกี่ยวกับการให้เงินอุดหนุนนักเรียนของสถานศึกษาในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ โดยควรมีการกำกับ ติดตามและตรวจสอบเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินการดังกล่าวด้วย ๒. รัฐบาลควรดำเนินการจัดสรรงบประมาณเงินอุดหนุนทางการศึกษาให้กับผู้เรียน โดยแบ่งออกเป็นสองส่วน คือ งบประมาณในการพัฒนาผู้เรียนและบุคลากรและงบประมาณในส่วนของการพัฒนาคุณภาพการศึกษา ๓. ควรมีการจัดทำระบบฐานข้อมูลนักเรียนให้มีความเชื่อมโยงกันระหว่างสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานและสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน ๔. ควรประชาสัมพันธ์ให้ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องจากทุกภาคส่วนทราบนโยบายเกี่ยวกับนโยบายส่งเสริมและสนับสนุนการให้เงินอุดหนุนแก่นักเรียนอย่างทั่วถึง <p>ประเด็นที่ ๔ : การนำกีฬาไปใช้ในการเสริมสร้างสันติสุขในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้</p> <ol style="list-style-type: none"> ๑. รัฐบาลและกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาควรส่งเสริมและสนับสนุนการนำกีฬาไปใช้ในการเสริมสร้างสันติสุขในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้อย่างจริงจัง ๒. ควรมีหน่วยงานกลางทำหน้าที่บูรณาการความร่วมมือระหว่างหน่วยงาน เพื่อให้การบริหารจัดการเป็นรูปธรรมเร็วยิ่งขึ้น ๓. ควรผลักดันให้เกิดการจัดตั้งกองทุนเพื่อช่วยเหลือและสนับสนุนงบประมาณค่าใช้จ่ายด้านกีฬาแก่หน่วยงาน องค์กร หรือสมาคมกีฬาจังหวัดในพื้นที่ ๔. การกีฬาแห่งประเทศไทย (กกท.) ควรส่งเสริมและสนับสนุนกีฬาสากล ได้แก่ ฟุตบอลฟุตซอล เซปักตะกร้อ และปญจสีลัต เป็นกรณีพิเศษ ๕. รัฐบาลต้องสนับสนุนและเร่งผลักดันให้มีการสร้างและปรับปรุงศูนย์กีฬาให้มีมาตรฐานสากล
<p>ที่ประชุมสภามีมติ รับทราบผลการ ดำเนินงานของ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง</p>	<p>(สภายังมิได้รับรายงานผลการดำเนินการตามข้อสังเกต)</p>
<p>หน่วยงานที่รับผิดชอบ</p>	<p>-</p>
<p>ผลการปฏิบัติตาม ข้อสังเกต/ข้อเสนอแนะ ของรายงานการ พิจารณาศึกษา จาก หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง</p>	<p>-</p>

การติดตามข้อสังเกต/ ข้อเสนอแนะของ รายงานการพิจารณา ศึกษาของ คณะกรรมการธิการ	-
หมายเหตุ	-

๓. รายงานการพิจารณาการศึกษา : เรื่อง สะเต็มศึกษา (STEM Education) นโยบายเชิงรุกเพื่อพัฒนาเยาวชน
และกำลังคนด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิศวกรรมศาสตร์ และคณิตศาสตร์
คณะกรรมการ : คณะกรรมการการวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี สารสนเทศ และสื่อสารมวลชน
และคณะกรรมการการศึกษาและการกีฬา

<p>ที่ประชุมสภา มีมติเห็นชอบด้วย กับข้อสังเกต/ ข้อเสนอแนะ และส่งข้อสังเกต ตามข้อบังคับ ข้อ ๙๗</p>	<p>การประชุมสภา ครั้งที่ ๖๓/๒๕๕๘ วันศุกร์ที่ ๑๖ เดือนตุลาคม พ.ศ. ๒๕๕๘</p> <p>ส่งข้อสังเกต วันพุธที่ ๒๑ เดือนตุลาคม พ.ศ. ๒๕๕๘</p>
<p>สรุปสาระสำคัญของ รายงาน การพิจารณาการศึกษา</p>	<p>สาระสำคัญ</p> <p>คณะกรรมการการ การวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี สารสนเทศ และสื่อสารมวลชน และคณะกรรมการการศึกษาและการกีฬา สภานิติบัญญัติแห่งชาติ พิจารณาเห็นว่า การจัดการศึกษาจำเป็นต้องบูรณาการศาสตร์ด้านต่าง ๆ เพื่อให้ผู้เรียนได้รับประโยชน์ คุณค่า ของการเรียนรู้และสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน เพื่อพัฒนาศักยภาพการทำงานในอนาคต และสร้างความแข็งแกร่งให้กับประเทศด้านเศรษฐกิจ ดังนั้น การนำระบบสะเต็มศึกษา (STEM Education) มาผสมผสานเพื่อให้ผู้เรียนสามารถบูรณาการความรู้ที่หลากหลายมาใช้ในการแก้ไขปัญหา ค้นคว้า และพัฒนาสิ่งใหม่ จะช่วยส่งเสริมให้การปฏิรูปการศึกษาทั้งในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน การอาชีวศึกษาและการอุดมศึกษาอย่างเป็นระบบ เพื่อให้เด็กและเยาวชนของไทยสามารถ นำองค์ความรู้มาใช้ในการพัฒนาสิ่งใหม่ ๆ นำไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวันและประกอบอาชีพได้ การปรับเปลี่ยนกระบวนทัศน์ในการเรียนรู้แบบสะเต็มศึกษา (STEM Education) จะช่วยพัฒนา กำลังคนที่มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์นวัตกรรมและองค์ความรู้รูปแบบใหม่ ๆ เพื่อรองรับการเข้าสู่ ตลาดแรงงานและการประกอบอาชีพในอนาคตได้ เพื่อความสามารถในการแข่งขันของประเทศ ในเวทีโลกต่อไป</p> <p>ข้อสังเกต/ข้อเสนอแนะ</p> <ol style="list-style-type: none"> ๑. วางแผนยุทธศาสตร์ของประเทศในการพัฒนากำลังคน พร้อมทั้งกำหนดให้สะเต็มศึกษา (STEM Education) เป็นวาระแห่งชาติ ๒. ควรผลักดันให้เกิดคณะกรรมการสะเต็มศึกษา (STEM Education) เพื่อเป็นกลไก ในการขับเคลื่อนนโยบาย ๓. สร้างความตระหนักเรื่องสะเต็มศึกษา (STEM Education) แก่สังคม ๔. สร้างเครือข่ายหุ้นส่วนความร่วมมือระหว่างภาครัฐและภาคเอกชน (Public Private Partnership) เพื่อให้แนวทางการขับเคลื่อนสะเต็มศึกษา (STEM Education) สามารถ ตอบสนองต่อความต้องการของผู้ใช้ (Demand – Driven)
<p>ที่ประชุมสภา มีมติรับทราบผล การดำเนินการของ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง</p>	<p>การประชุมสภา ครั้งที่ ๗/๒๕๕๙ วันพฤหัสบดีที่ ๔ เดือนกุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๕๙</p>

หน่วยงานที่รับผิดชอบ	กระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี
ผลการปฏิบัติตาม ข้อสังเกต/ข้อเสนอแนะ ของรายงานการ พิจารณาศึกษา จาก หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	<p>สรุปผลการพิจารณาข้อสังเกต/ข้อเสนอแนะ ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง</p> <p>๑. เป้าประสงค์ของการพัฒนา</p> <ul style="list-style-type: none"> - ทุกหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเห็นด้วยกับข้อเสนอเป้าประสงค์ของการพัฒนาสะเต็มศึกษา (STEM Education) โดยทุกหน่วยงานมีความเห็นร่วมกันว่า ควรตั้งคณะกรรมการนโยบายด้านสะเต็ม (STEM) และกำหนดหน่วยงานรับผิดชอบ ดังนี้ (๑) กระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี เป็นเจ้าภาพหลัก (๒) หน่วยงานร่วมประกอบด้วย สป.ศธ. /สกอ. /สสวท. /สพฐ. /สกศ. /สอศ. /สวทน. และ สวทช. <p>๒. แนวนโยบายสะเต็มศึกษา (STEM Education)</p> <p>๒.๑ ทุกหน่วยงานเห็นด้วยกับข้อเสนอเรื่องการกำหนดให้สะเต็มศึกษา (STEM Education) เป็นส่วนหนึ่งของยุทธศาสตร์ประเทศ และเห็นด้วยกับข้อเสนอเรื่องการวางแผน ยุทธศาสตร์ประเทศโดยใช้ข้อมูลขนาดใหญ่ (Big Data)</p> <p>๒.๒ ทุกหน่วยงานเห็นด้วยกับการแต่งตั้งคณะกรรมการสะเต็มศึกษา (STEM Education) เพื่อเป็นกลไกในการขับเคลื่อนนโยบาย</p> <p>๓. ประเด็นการสร้างความตระหนักเรื่องสะเต็มศึกษา (STEM Education) แก่สังคม</p> <ul style="list-style-type: none"> - ทุกหน่วยงานเห็นด้วยกับข้อเสนอพัฒนาประเทศให้ประเทศไทยเป็นสังคม วิทยาศาสตร์ฯ โดยการสร้างความตระหนักแก่สังคมให้เกิดการเรียนรู้ <p>๔. สร้างเครือข่ายหุ้นส่วนความร่วมมือระหว่างภาครัฐและภาคเอกชน</p> <ul style="list-style-type: none"> - ทุกหน่วยงานเห็นด้วยกับการการขับเคลื่อนระบบสะเต็มศึกษา (STEM Education) ระดับการศึกษาพื้นฐาน/ระดับอุดมศึกษา โดยสำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการให้เพิ่ม การศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย โดยมี สป.ศธ. เป็นหน่วยงานหลักร่วมกับ อพวช./ สวทช. และสื่อสารมวลชน
การติดตามข้อสังเกต/ ข้อเสนอแนะของ รายงานการพิจารณา ศึกษาของ คณะกรรมการธิการ	สอดคล้องกับข้อสังเกต/ข้อเสนอแนะของคณะกรรมการธิการ
หมายเหตุ	-

๔. รายงานการพิจารณาศึกษา : แนวทางการเพิ่มประสิทธิภาพการจัดเก็บรายได้ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
 คณะกรรมาธิการ : คณะกรรมาธิการการเศรษฐกิจ การเงินและการคลัง

<p>ที่ประชุมสภา มีมติเห็นชอบด้วย กับข้อสังเกต/ ข้อเสนอแนะ และส่งข้อสังเกต ตามข้อบังคับ ข้อ ๙๗</p>	<p>การประชุมสภา ครั้งที่ ๗๑/๒๕๕๘ วันพฤหัสบดีที่ ๒๖ พฤศจิกายน ๒๕๕๘</p> <p>ส่งข้อสังเกต วันจันทร์ที่ ๓๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๘</p>
<p>สรุปสาระสำคัญของ รายงาน การพิจารณาศึกษา</p>	<p>สาระสำคัญ</p> <p>คณะอนุกรรมาธิการด้านการจัดเก็บรายได้ของแผ่นดิน ในคณะกรรมาธิการการเศรษฐกิจ การเงินและการคลัง พิจารณาเห็นว่า เพื่อให้การจัดเก็บรายได้ของแผ่นดิน การบริหารกิจการที่มีรายได้ และการบริหารจัดการสินทรัพย์ของแผ่นดินในส่วนที่เกี่ยวข้องกับบทบาทอำนาจหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น จึงได้มีการพิจารณาศึกษาทางการเพิ่มประสิทธิภาพการจัดเก็บรายได้ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยเฉพาะในส่วนที่เกี่ยวข้องกับกรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่น และกรุงเทพมหานคร ทั้งนี้ จากการพิจารณาศึกษาเรื่องดังกล่าว ทำให้ได้รับทราบข้อมูลข้อเท็จจริงในเชิงลึกมากขึ้น โดยมีข้อสังเกตและข้อเสนอแนะ ดังนี้</p> <p>ข้อสังเกต/ข้อเสนอแนะ</p> <ol style="list-style-type: none"> ๑. ขอให้พิจารณาปรับฐานราคาปานกลางและลดการใช้ดุลยพินิจของเจ้าหน้าที่ลง ๒. การปรับปรุงอัตราภาษีป้ายให้ทันสมัย ๓. การพัฒนาและปรับปรุงการจัดเก็บภาษีให้ท้องถิ่นได้มีสัดส่วนที่สูงขึ้น ๔. การปรับปรุงภาษีสิ่งแวดล้อม ค่าบำบัดน้ำเสีย และค่าธรรมเนียม ควรพิจารณาปรับปรุงแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายท้องถิ่นเพื่อกำหนดรายการภาษีและค่าธรรมเนียม การบริการสาธารณะต่าง ๆ ๕. กรณีการดำเนินงานของกรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่น <ul style="list-style-type: none"> - ควรกำหนดหลักเกณฑ์การจัดเก็บภาษีโรงเรือนและที่ดินให้เป็นรูปแบบเดียวกันทั้งระบบ - ควรมีการจัดเก็บภาษีที่อำนวยความสะดวกให้แก่ผู้ที่มาเสียภาษีให้มากขึ้น ๖. คณะกรรมาธิการข้อสังเกตต่อการดำเนินงานของสำนักงานกรุงเทพมหานคร ในกรณีต่าง ๆ ดังนี้ <ul style="list-style-type: none"> - กรณีการจัดเก็บภาษีอาสูบของกรุงเทพมหานคร - กรณีการกำหนดราคาปานกลางที่ดินให้เป็นปัจจุบัน - กรณีการเตรียมการจัดทำแผนที่ภาษีเพื่อเป็นฐานข้อมูลรองรับภาษีใหม่ที่รัฐบาลจะออกมาใช้จัดเก็บในอนาคต - กรณีการสั่งการให้สำนักงานเขตต่าง ๆ นำข้อมูลการจดทะเบียนพาณิชย์ไปใช้เพื่อเป็นการขยายฐานการเก็บภาษีให้มากขึ้น

<p>ที่ประชุมสภา มีมติรับทราบผล การดำเนินการของ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง</p>	<p>การประชุมสภา ครั้งที่ ๓๔/๒๕๕๙ วันพฤหัสบดีที่ ๙ มิถุนายน ๒๕๕๙</p>
<p>หน่วยงานที่รับผิดชอบ</p>	<p>กระทรวงมหาดไทย</p>
<p>ผลการปฏิบัติตาม ข้อสังเกต/ข้อเสนอแนะ ของรายงานการ พิจารณาศึกษา จาก หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง</p>	<p>กระทรวงมหาดไทย ในฐานะหน่วยงานหลักได้ประชุมหารือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง โดยได้รายงานผลการดำเนินการมายังสภา สรุปผลการดำเนินการได้ ดังนี้</p> <ol style="list-style-type: none"> ๑. ปรับฐานราคาปานกลางและลดการใช้ดุลยพินิจของเจ้าหน้าที่ลงประเด็นขอให้พิจารณาปรับฐานราคาปานกลาง <ul style="list-style-type: none"> - ได้มีการเสนอให้กระทรวงการคลังเร่งรัดการนำเสนอร่างพระราชบัญญัติภาษีที่ดิน และสิ่งปลูกสร้าง พ.ศ. .... ต่อคณะรัฐมนตรี โดยเร็ว ซึ่งจะทำให้การปรับฐานราคาปานกลางของที่ดินเป็นปัจจุบันประเด็นการลดการใช้ดุลยพินิจของเจ้าหน้าที่ลง - เห็นควรให้มีการดำเนินการตามข้อเสนอเพื่อให้การประเมินภาษีโรงเรือนและที่ดิน มีหลักเกณฑ์ที่เป็นมาตรฐานและมีความเป็นธรรม ๒. ประเด็นการปรับปรุงอัตราภาษีป้ายให้ทันสมัย <ul style="list-style-type: none"> - เห็นควรรับความเห็นของกระทรวงการคลัง ในฐานะหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ในส่วน การปรับปรุงภาษีป้าย เพื่อประกอบการแก้ไขกฎกระทรวงสำหรับอัตราภาษี ๓. ประเด็นการพัฒนาและปรับปรุงการจัดเก็บภาษีให้ท้องถิ่นได้มีส่วนที่สูงขึ้น <ul style="list-style-type: none"> - เห็นควรรับความเห็นของกระทรวงการคลังในเรื่องการสร้างเสริมให้ประชาชน มีจิตสำนึกในการเสียภาษี เพื่อพิจารณาดำเนินการต่อไป ๔. ประเด็นการปรับปรุงภาษีสิ่งแวดล้อม เห็นควรให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องดำเนินการ ในส่วนที่เกี่ยวข้อง ๕. กรณีการดำเนินงานของกรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่น ๖. การดำเนินงานของสำนักงานกรุงเทพมหานคร (ลำดับที่ ๕. และลำดับที่ ๖. รับทราบข้อสังเกตของคณะกรรมการและเห็นควรให้ หน่วยงานที่เกี่ยวข้องดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวข้อง)
<p>การติดตามข้อสังเกต/ ข้อเสนอแนะของ รายงานการพิจารณา ศึกษาของ คณะกรรมการ</p>	<p>สอดคล้องกับข้อสังเกต/ข้อเสนอแนะของคณะกรรมการ</p>
<p>หมายเหตุ</p>	<p>-</p>

๕. รายงานการพิจารณาศึกษา : การพิจารณาศึกษา ภาคที่ ๑ เรื่อง แนวทางการส่งเสริมนวัตกรรมการออกกำลังกาย และการสร้างเสริมสมรรถภาพผู้สูงอายุ

คณะกรรมการ : คณะกรรมการการสาธารณสุข

<p>ที่ประชุมสภา มีมติเห็นชอบด้วย กับข้อสังเกต/ ข้อเสนอแนะ และส่งข้อสังเกต ตามข้อบังคับ ข้อ ๙๗</p>	<p>การประชุมสภา ครั้งที่ ๑/๒๕๕๙ วันพฤหัสบดีที่ ๑๔ มกราคม ๒๕๕๙</p> <p>ส่งข้อสังเกต วันจันทร์ที่ ๑๘ มกราคม ๒๕๕๙</p>
<p>สรุปสาระสำคัญของ รายงาน การพิจารณาศึกษา</p>	<p>สาระสำคัญ</p> <p>คณะอนุกรรมการส่งเสริมนวัตกรรมการแพทย์และสาธารณสุข ในคณะกรรมการการสาธารณสุข ได้จัดทำแนวทางการส่งเสริมนวัตกรรมการออกกำลังกายและการสร้างเสริมสมรรถภาพผู้สูงอายุ โดยได้เชิญผู้ที่เกี่ยวข้องจากหน่วยงานต่าง ๆ ทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้องเข้าร่วมประชุมเพื่อให้ข้อมูลและแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับผู้สูงอายุ ด้านการออกกำลังกาย และการสร้างเสริมสมรรถภาพผู้สูงอายุ โดยมีข้อเสนอแนะเชิงนโยบายสรุปได้ ดังนี้</p> <p>ข้อสังเกต/ข้อเสนอแนะ</p> <p><u>ด้านนโยบายและมาตรการต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง</u></p> <ul style="list-style-type: none"> - ควรมีการกำหนดนโยบาย แผนงาน และการดำเนินงานให้เป็นรูปธรรมและครอบคลุม ควรมีการแต่งตั้งคณะกรรมการในการติดตามการนำนโยบายไปปฏิบัติทั้งในส่วนกลาง และส่วนภูมิภาคอย่างใกล้ชิด - ควรมีการสนับสนุนการดูแล การสงเคราะห์ การฟื้นฟู และการจัดสวัสดิการสังคม สำหรับผู้สูงอายุอย่างเต็มที่ - ควรมีการจัดทำข้อมูลในระดับพื้นที่ที่เป็นปัจจุบัน - ควรมีการกำหนดมาตรการลดหย่อนภาษี สำหรับภาคเอกชนที่เข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินการหรือสนับสนุนการทำกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการออกกำลังกายและกิจกรรมที่ส่งเสริมสุขภาพให้กับผู้สูงอายุ <p><u>ด้านการบูรณาการงานของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง</u></p> <ul style="list-style-type: none"> - ควรมีการส่งเสริมให้เกิดความร่วมมือในทุกภาคส่วน ทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชน ในการขับเคลื่อนและส่งเสริมการออกกำลังกายไปสู่เป้าหมาย - ควรส่งเสริมบทบาทของครอบครัว ผู้นำชุมชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และองค์กรเอกชนในพื้นที่ เพื่อเป็นผู้นำในการสร้างค่านิยมในการออกกำลังกายของผู้สูงอายุ - ควรสนับสนุนให้เกิดการมีส่วนร่วมของภาคเอกชน โดยการสร้างแรงจูงใจ และมาตรการสนับสนุนให้ภาคเอกชนดำเนินธุรกิจที่สนับสนุนสังคมสูงอายุ มีส่วนร่วมในการศึกษารวมทั้ง การจ้างงานในผู้สูงอายุ <p><u>ด้านงบประมาณดำเนินการ</u></p> <ul style="list-style-type: none"> - ควรมีการแก้ไขกฎระเบียบที่เกี่ยวข้อง เพื่อเอื้อให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (อปท.) มีทั้งหน้าที่และงบประมาณในการดำเนินการอย่างแท้จริง - ควรส่งเสริมให้มีการบูรณาการจัดสรรงบประมาณที่มีอยู่แล้วจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อใช้ในการดำเนินงานโครงการนี้

	<p><u>ด้านการปฏิบัติดำเนินการ</u></p> <ul style="list-style-type: none"> - ควรสร้างรูปแบบของกิจกรรมในการเสริมสร้างสุขภาพของผู้สูงอายุให้มีความหลากหลายและแตกต่างกัน และควรมีการพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมที่มีความสำคัญและมีความจำเป็น โดยควรมีการพัฒนาที่ควบคู่ไปกับการบริการ - ควรมีการจัดตั้งเป็นชมรมส่งเสริมสุขภาพผู้สูงอายุ - ควรมีการกำหนดให้มีการแข่งขันกีฬาเปตองสำหรับผู้สูงอายุ เพื่อเป็นการส่งเสริมสุขภาพร่างกายและจิตใจ - ควรมีการกำหนดมาตรฐานผลิตภัณฑ์และการติดตั้งอุปกรณ์สำหรับผู้สูงอายุ - ควรมีการจัดทำเอกสารเพื่อเผยแพร่ประชาสัมพันธ์อย่างต่อเนื่อง โดยจัดทำเป็นคู่มือการส่งเสริมการออกกำลังกายและการใช้เครื่องมือออกกำลังกายสำหรับผู้สูงอายุ - ควรมีการติดตามและประเมินผลอย่างต่อเนื่อง
<p>ที่ประชุมสภา มิมติรับทราบผล การดำเนินการของ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง</p>	<p>การประชุมสภาครั้งที่ ๖๙/๒๕๕๙ วันศุกร์ที่ ๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๙</p>
<p>หน่วยงานที่รับผิดชอบ</p>	<p>กระทรวงสาธารณสุข</p>
<p>ผลการปฏิบัติตาม ข้อสังเกต/ข้อเสนอแนะ ของรายงานการ พิจารณาศึกษา จาก หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง</p>	<p>กระทรวงต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องเห็นด้วยกับข้อสังเกตของคณะกรรมการธิการ โดยมีข้อคิดเห็นเพิ่มเติม ดังนี้</p> <ol style="list-style-type: none"> ๑. การส่งเสริมและสนับสนุน ให้มีการจัดตั้งชมรมเครือข่ายการออกกำลังกายชุมชน เป็นจุดเชื่อมต่อระหว่างหน่วยงานภาครัฐกับประชาชนในพื้นที่ เป็นการส่งเสริมให้ประชาชนทุกระดับมีโอกาสเข้าถึงการออกกำลังกาย สร้างนิสัยรักการออกกำลังกายและเล่นกีฬา ๒. การส่งเสริมให้มีการทดสอบสมรรถภาพทางกายผู้สูงอายุเบื้องต้นแบบง่าย ๆ ด้วยตนเอง ในชมรมควรเลือกแบบทดสอบที่แสดงผลการทดสอบที่เป็นค่าเกณฑ์ของคนไทย ๓. ควรส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการประยุกต์ใช้อุปกรณ์หรือศิลปวัฒนธรรมไทย ในท้องถิ่นนั้น ๆ มาเป็นนวัตกรรมการออกกำลังกายร่วมกับการใช้หลักวิทยาศาสตร์การกีฬา ๔. การเลือกอุปกรณ์หรือเครื่องมือการออกกำลังกาย ควรเลือกให้เหมาะสมกับผู้สูงอายุ ๕. การบริโภคโดยมีทีมผู้นำที่ได้รับการเทรน รวมทั้งมีการประเมินผลพัฒนาทางร่างกายที่ดีขึ้นอย่างสม่ำเสมอหลังการออกกำลังกาย มีผลต่อความต้องการของผู้สูงอายุที่ทำให้เกิดการออกกำลังกายอย่างต่อเนื่อง ๖. ในส่วนของการพัฒนาศักยภาพแรงงานและผู้ประกอบกิจการ หน่วยงานที่เกี่ยวข้องเห็นด้วยกับแนวทางดังกล่าว และสามารถให้การสนับสนุนเพิ่มเติมได้ในด้านการจัดกิจกรรมภายใต้โครงการศึกษารูปแบบการพัฒนาฝีมือแรงงานผู้สูงอายุตามหลักสูตรที่เหมาะสม
<p>การติดตามข้อสังเกต/ ข้อเสนอแนะของ รายงานการพิจารณา ศึกษาของ คณะกรรมการธิการ</p>	<p>สอดคล้องกับข้อสังเกต/ข้อเสนอแนะของคณะกรรมการธิการ</p>
<p>หมายเหตุ</p>	<p>-</p>

๖. รายงานการพิจารณาศึกษา : เรื่อง มาตรการหรือแนวทางในการจัดเก็บภาษีจากการส่งเงินค่าโฆษณา
 ไปให้ผู้ประกอบการที่อยู่ในต่างประเทศ โดยไม่มีการเสียภาษีให้แก่ประเทศไทย
 และจากการดำเนินธุรกิจโดยใช้สื่ออิเล็กทรอนิกส์ (e - Commerce)

คณะกรรมการ : คณะกรรมการการเศรษฐกิจ การเงินและการคลัง

<p>ที่ประชุมสภา มีมติเห็นชอบด้วย กับข้อสังเกต/ ข้อเสนอแนะ และส่งข้อสังเกต ตามข้อบังคับ ข้อ ๙๗</p>	<p>การประชุมสภา ครั้งที่ ๑/๒๕๕๙ วันพฤหัสบดีที่ ๑๔ มกราคม ๒๕๕๙</p> <p>ส่งข้อสังเกต วันจันทร์ที่ ๑๘ มกราคม ๒๕๕๙</p>
<p>สรุปสาระสำคัญของ รายงาน การพิจารณาศึกษา</p>	<p>สาระสำคัญ</p> <p>เพื่อให้การจัดเก็บรายได้ของแผ่นดินของหน่วยงานต่าง ๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในส่วนที่เกี่ยวข้องกับบทบาทและอำนาจหน้าที่ของกรมสรรพากรเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น คณะอนุกรรมการด้านการจัดเก็บ รายได้ของแผ่นดินจึงได้มีการพิจารณาศึกษามาตรการหรือแนวทางในการจัดเก็บภาษีจากการส่งเงินค่าโฆษณาไปให้ผู้ประกอบการที่อยู่ในต่างประเทศ โดยไม่มีการเสียภาษีให้แก่ประเทศไทย และจากการดำเนินธุรกิจโดยใช้สื่ออิเล็กทรอนิกส์ (e - Commerce) โดยมีประเด็นพิจารณาและข้อเสนอแนะ ดังนี้</p> <p>ข้อสังเกต/ข้อเสนอแนะ</p> <p>กรณีที่ ๑. การส่งเงินค่าโฆษณาไปให้ผู้ประกอบการที่อยู่ในต่างประเทศ โดยไม่มีการเสียภาษีให้แก่ประเทศไทย</p> <p>- เพื่อให้การจัดเก็บภาษีการส่งเงินค่าโฆษณาไปให้ผู้ประกอบการที่อยู่ในต่างประเทศ โดยไม่มีการเสียภาษีให้แก่ประเทศไทยเป็นไปอย่างถูกต้อง เป็นธรรม และอุดช่องโหว่กฎหมายตามหลักสากล กรมสรรพากรอาจจะต้องแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากรที่เกี่ยวข้องบางมาตรา เป็นต้น</p> <p>กรณีที่ ๒. การดำเนินธุรกิจโดยใช้สื่ออิเล็กทรอนิกส์</p> <p>- เพื่อให้การจัดเก็บภาษีจากการดำเนินธุรกิจ โดยใช้สื่ออิเล็กทรอนิกส์ (e - Commerce) เป็นไปอย่างถูกต้อง ทัวถึง และเป็นธรรมมากยิ่งขึ้น หน่วยงาน ที่เกี่ยวข้องควรจะต้องพิจารณาดำเนินการในเรื่องดังกล่าว ดังต่อไปนี้</p> <p>๑. กรมสรรพากรอาจจะต้องแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากรในส่วนที่เกี่ยวข้องใหม่ อาทิ มาตรา ๗๐ กำหนดเพิ่มเงินได้พึงประเมินตามมาตรา ๔๐ (๗) มาตรา ๔๐ (๘) ที่จ่ายจากหรือในประเทศไทย และมาตรา ๖๕ ตี</p> <p>๒. การจดทะเบียนพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ ให้กรมพัฒนาธุรกิจการค้า กระทรวงพาณิชย์ เป็นผู้รับผิดชอบผู้ประกอบการพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ และจะต้องมีการบังคับใช้กฎหมายอย่างเคร่งครัด</p> <p>๓. สำหรับการจัดทำกรอบพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารควรพิจารณาดำเนินการ ในเรื่องดังต่อไปนี้ด้วย (๑) จัดทำระบบและควบคุมกำกับดูแลให้เข้าสู่ระบบครอบคลุมทุกกรณี (๒) จัดทำฐานข้อมูลที่ต้องครบถ้วนเพื่อสนับสนุนหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง (๓) บูรณาการประสานเชื่อมโยงข้อมูล ให้แก่หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง</p>

	<p>๔. ปัจจุบันมีการเปิดใช้เว็บไซต์ใหม่ ๆ มีการปฏิบัติผิดสัญญาซื้อขายสินค้าหรือกระทำผิดกฎหมายต่าง ๆ เพื่อเป็นการป้องกันและปราบปรามการกระทำความผิดดังกล่าวอย่างจริงจัง สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคควรมีการบังคับใช้พระราชบัญญัติขายตรงและตลาดแบบตรง พ.ศ. ๒๕๕๕ กับผู้กระทำความผิดอย่างเคร่งครัดและรวดเร็ว และควรมีการบูรณาการการทำงานเพื่อที่จะ ประสานเชื่อมโยงข้อมูลกับหน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องด้วย</p> <p>กรณีที่ ๓. การนำระบบการชำระเงินอิเล็กทรอนิกส์ (e - Payment)</p> <p>- ให้กรมสรรพากรประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง อาทิ ธนาคารแห่งประเทศไทย ธนาคารพาณิชย์ และสถาบันการเงินอื่น นำข้อมูลการทำธุรกรรมทางการเงินมาใช้ในการบริหารจัดการเก็บภาษีอากรอย่างทั่วถึงและเป็นธรรม</p>
<p>ที่ประชุมสภา มีมติรับทราบผล การดำเนินการของ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง</p>	<p>การประชุมสภา ครั้งที่ ๖๕/๒๕๖๐ วันพฤหัสบดีที่ ๑๖ พฤศจิกายน ๒๕๖๐</p>
<p>หน่วยงานที่รับผิดชอบ</p>	<p>กระทรวงการคลัง</p>
<p>ผลการปฏิบัติตาม ข้อสั่งเกต/ข้อเสนอแนะ ของรายงานการ พิจารณาศึกษา จาก หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง</p>	<p>ปลัดกระทรวงการคลังได้มีคำสั่งแต่งตั้งคณะทำงาน เพื่อศึกษาแนวทางในการจัดเก็บภาษีจากธุรกรรมพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ (e - Commerce) รวมทั้ง มาตรการเพื่อให้ผู้ประกอบการจดทะเบียนพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์เข้าสู่ระบบอย่างมีประสิทธิภาพ ทั้งนี้ โดยมีความเห็นต่อข้อสั่งเกตสรุปได้ ดังนี้</p> <p>๑. กระทรวงการคลังเห็นด้วยกับหลักการในการกำหนดให้ผู้ใช้จ่ายเงินได้หักภาษีจากเงินได้พึงประเมินตามมาตรา ๔๐ (๗) และ (๘) ที่จ่ายให้แก่บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายของต่างประเทศและมีได้ประกอบกิจการในประเทศไทย อย่างไรก็ตาม จะต้องมีการแก้ไขประมวลรัษฎากรและกำหนดแนวทางการดำเนินการร่วมกับประเทศคู่สัญญาของไทยด้วย</p> <p>๒. การกำหนดให้รายจ่ายค่าโฆษณาที่ไม่ได้ผ่านการเสียภาษีเป็นรายจ่ายต้องห้ามนั้น เห็นควรพิจารณากำหนดให้มีการปฏิบัติที่เท่าเทียม สำหรับรายจ่ายทุกประเภทที่จ่ายให้แก่ผู้ประกอบการภายในประเทศและผู้ประกอบการที่อยู่ในต่างประเทศด้วย</p> <p>๓. เห็นด้วยกับข้อสั่งเกตของคณะกรรมการฯ สำหรับการอำนวยความสะดวกแก่ผู้ประกอบการในการจดทะเบียนผู้ประกอบการพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ การวางระบบโครงสร้างพื้นฐาน เพื่อรองรับธุรกรรม e - Commerce ของประเทศ อย่างไรก็ตามการดำเนินการในเรื่องดังกล่าวจะต้องมีการบูรณาการกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องด้วย</p> <p>๔. เห็นด้วยกับการนำข้อมูลการทำธุรกรรมทางการเงินจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องมาใช้ในการบริหารจัดการเก็บภาษี เพื่อให้การบริหารจัดการเก็บภาษีอากรเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ แต่ทั้งนี้ อาจจำเป็นต้องแก้ไขกฎหมายที่เกี่ยวข้อง</p>

การติดตามข้อสังเกต/ ข้อเสนอแนะของ รายงานการพิจารณา ศึกษาของ คณะกรรมการธิการ	สอดคล้องกับข้อสังเกต/ข้อเสนอแนะของคณะกรรมการธิการ
หมายเหตุ	-

๗. รายงานการพิจารณาศึกษา : ข้อเสนอเชิงนโยบาย การพัฒนาเศรษฐกิจฐานรากด้วยวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และนวัตกรรม

คณะกรรมการ : คณะกรรมการการวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีสารสนเทศ และการสื่อสารมวลชน

<p>ที่ประชุมสภา มีมติเห็นชอบด้วย กับข้อสังเกต/ ข้อเสนอแนะ และส่งข้อสังเกต ตามข้อบังคับ ข้อ ๙๗</p>	<p>การประชุมสภา ครั้งที่ ๕/๒๕๕๙ วันพฤหัสบดีที่ ๒๘ มกราคม ๒๕๕๙</p> <p>ส่งข้อสังเกต วันพุธที่ ๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙</p>
<p>สรุปสาระสำคัญของ รายงาน การพิจารณาศึกษา</p>	<p>สาระสำคัญ</p> <p>จากปัญหาความเหลื่อมล้ำทางรายได้และระดับคุณภาพชีวิตของเกษตรกรนั้น สาเหตุหลักเกิดจากการที่เกษตรกรถูกเอารัดเอาเปรียบจากการไม่มีอำนาจต่อรองกับนายทุน อีกทั้งการแข่งขันในตลาดสินค้าเกษตรค่อนข้างสูง ซึ่งเกษตรกรส่วนใหญ่ขาดความรู้ในการประยุกต์ใช้หรือพัฒนาเทคโนโลยีในการเพิ่มมูลค่าผลผลิตทางการเกษตรจึงไม่สามารถวางแผนและต่อยอดผลผลิตของตนให้เกิดมูลค่าเพิ่มได้ นอกจากนี้ การเพิ่มกำลังแรงงานเพื่อหวังเพิ่มผลผลิตนั้นทำให้ต้นทุนสูงขึ้น และขาดความร่วมมือระหว่างภาคส่วนที่เกี่ยวข้องในการต่อยอดองค์ความรู้แก่เกษตรกรและชุมชน ดังนั้น การพัฒนาเศรษฐกิจชุมชนโดยใช้วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และนวัตกรรม อาศัยกลไกหลักที่เป็นความร่วมมือระหว่างเครือข่ายมหาวิทยาลัย ๙ เครือข่ายชุมชนท้องถิ่น ผู้ประกอบการ หน่วยงานราชการ และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ตลอดจนการเชื่อมประสาน สู่นโยบาย การพัฒนาระดับท้องถิ่น ในการค้นหาปัญหาหรือความต้องการ และร่วมแก้ไขปัญหามุมมองผ่านกระบวนการวิจัย ปรับเปลี่ยนจากสังคมนานการผลิตไปสู่ชุมชนสังคมแห่งความรู้และการเรียนรู้ตลอดชีวิต และการถ่ายทอดองค์ความรู้วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และนวัตกรรม สู่ชุมชนที่มีการผสมผสานภูมิปัญญาท้องถิ่นกับเทคโนโลยี โดยยึดแนวปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง และข้อมูลทางวิชาการ จะก่อให้เกิดนวัตกรรมในการพัฒนาผลิตผลทางการเกษตร ผลิตภัณฑ์ชุมชน การจัดการทรัพยากรชุมชน และการท่องเที่ยวโดยชุมชน เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาเศรษฐกิจชุมชน ให้ชุมชนเข้มแข็งอย่างเป็นรูปธรรมต่อไป</p> <p>ข้อสังเกต/ข้อเสนอแนะ</p> <p>๑. ข้อเสนอเชิงนโยบายการพัฒนาเศรษฐกิจฐานรากด้วยวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และนวัตกรรม</p> <p>- ประเทศไทยจำเป็นต้องเร่งพัฒนาและดำเนินการนำองค์ความรู้ด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และนวัตกรรมสู่ชุมชน ซึ่งจำเป็นต้องได้รับความร่วมมือสนับสนุนอย่างเข้มแข็งและต่อเนื่องอย่างยั่งยืน จากเครือข่ายมหาวิทยาลัย ๙ เครือข่าย หน่วยงานภาครัฐ หน่วยงานวิจัย องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และภาคเอกชน</p> <p>๒. นโยบายการพัฒนาเศรษฐกิจฐานรากด้วยวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และนวัตกรรม</p> <p>๒.๑ ส่งเสริมการสร้าง "องค์ความรู้" แก่ชุมชนฐานราก</p> <p>- ควรมีกระบวนการในการสร้าง "การมีส่วนร่วม" จากภาคส่วนต่าง ๆ ในการสร้างองค์ความรู้ ได้แก่ นักวิจัยจากเครือข่ายมหาวิทยาลัย ๙ เครือข่าย หน่วยงานภาครัฐและเอกชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น องค์กรชุมชน และผู้ประกอบการพัฒนาให้ประชาชนในชุมชนชนบทหรือเกษตรกรสามารถเป็นนักวิจัยในพื้นที่</p>

	<p>๒.๒. ปฏิรูป "กระบวนการ" ในการถ่ายทอดองค์ความรู้สู่ชุมชนแบบมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน (ภาคสังคม ภาคผลิตความรู้และภาคนโยบาย)</p> <ul style="list-style-type: none"> - ควรกำหนดเป็นนโยบายระดับชาติ ใช้กลยุทธ์เชิงรุกให้แต่ละชุมชนสามารถเข้าถึง "องค์ความรู้" อย่างกว้างขวางและทั่วถึง <p>๒.๓ เชื่อมโยงเกษตรกรผู้ผลิตกับอุตสาหกรรมแปรรูป ผ่านวิสาหกิจชุมชนและวิสาหกิจเพื่อสังคม</p> <ul style="list-style-type: none"> - ควรสร้างความเข้มแข็งให้แก่ชุมชนชนบท โดยส่งเสริมให้เกษตรกรและประชาชนมีการรวมกลุ่มเป็นสหกรณ์ วิสาหกิจชุมชน และวิสาหกิจเพื่อสังคม - จัดระบบการตลาดที่มีการบริหารจัดการอย่างมีประสิทธิภาพ เชื่อมโยงระหว่าง การผลิตที่ตรงความต้องการของตลาดทั่วไปและภาคอุตสาหกรรม มีระบบสนับสนุนการจำหน่ายทั้งในระดับชุมชน ประเทศและต่างประเทศ เพื่อให้เกิดความยั่งยืนมั่นคงและเป็นเศรษฐกิจฐานราก ของประเทศอย่างแท้จริง <p>๒.๔ สนับสนุนให้เกิดระบบนวัตกรรมการเกษตรและการใช้เทคโนโลยี</p> <ul style="list-style-type: none"> - ควรส่งเสริมการเข้าถึงแหล่งทุนต้นทุนต่ำ โดยจัดให้มีกองทุนเพื่อการพัฒนาเศรษฐกิจฐานรากด้วยวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และนวัตกรรม เพื่อเป็นแหล่งสนับสนุนการดำเนินงาน โดยมีการ จัดทำแผนดำเนินงานระยะยาวและจัดสรรงบประมาณสนับสนุน <p>๒.๕ ควรปรับเปลี่ยนสถาบันอุดมศึกษาไทยให้ยึดโยงกับชุมชนและสังคม</p> <p>๒.๖ ควรปรับปรุงแก้ไขกฎหมายที่เกี่ยวข้องเพื่อสนับสนุนให้การดำเนินงานประสบความสำเร็จ</p>
<p>ที่ประชุมสภา มีมติรับทราบผล การดำเนินการของ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง</p>	<p>การประชุมสภา ครั้งที่ ๑๓/๒๕๖๐ วันพฤหัสบดีที่ ๒ มีนาคม ๒๕๖๐</p>
<p>หน่วยงานที่รับผิดชอบ</p>	<p>กระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี</p>
<p>ผลการปฏิบัติตาม ข้อสังเกต/ข้อเสนอแนะ ของรายงานการ พิจารณาศึกษา จาก หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง</p>	<p>กระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ได้จัดประชุมเพื่อพิจารณาศึกษาข้อเสนอเชิงนโยบาย “การพัฒนาเศรษฐกิจฐานรากด้วยวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และนวัตกรรม” ของคณะกรรมการการวิจัยวิทยาศาสตร์ฯ โดยได้หารือร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องตามที่คณะรัฐมนตรีกำหนด จำนวน ๗ หน่วยงาน โดยสรุปผลการพิจารณาดำเนินการได้ดังต่อไปนี้</p> <ol style="list-style-type: none"> ๑. การส่งเสริมการสร้าง “องค์ความรู้” แก่ชุมชนฐานราก <ul style="list-style-type: none"> - ประเด็นนี้ หน่วยงานมีความเห็นว่า ควรจัดระบบฐานข้อมูลองค์ความรู้ในรูปแบบของฐานข้อมูล (Platform) และจัดให้อยู่ในระบบเดียวกัน เช่น ศูนย์กลางข้อมูล เป็นต้น ๒. การปฏิรูป “กระบวนการ” ถ่ายทอดองค์ความรู้สู่ชุมชนแบบมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน (ภาคสังคม ภาคการผลิตความรู้ และภาคนโยบาย) <ul style="list-style-type: none"> - ประเด็นนี้ หน่วยงานมีความเห็นเพิ่มเติมว่า ภาครัฐควรมีข้อมูลด้านการเกษตรที่เพียงพอและเท่าทันความต้องการของภาคการเกษตร ๓. เชื่อมโยงเกษตรกรผู้ผลิตกับอุตสาหกรรมแปรรูปผ่านวิสาหกิจชุมชนและวิสาหกิจเพื่อสังคม <ul style="list-style-type: none"> - หน่วยงานได้ให้ข้อคิดเห็นเพิ่มเติมโดยเสนอให้มีการดำเนินการในลักษณะของโครงการนำร่อง โดยเลือกสินค้าหรือเทคโนโลยีที่พร้อมขับเคลื่อนตามข้อเสนอเชิงนโยบายดังกล่าว

	<p>๔. สนับสนุนให้เกิดระบบนวัตกรรมการเกษตรและการใช้เทคโนโลยี</p> <ul style="list-style-type: none"> - หน่วยงานได้ให้ข้อคิดเห็นเพิ่มเติมว่า ควรปรับบทบาทมหาวิทยาลัยให้มโนบายในการพัฒนาประเทศด้วยการยึดโยงกับชุมชนและสังคมให้มากขึ้น ด้วยกลไกที่ปฏิบัติได้จริงที่มหาวิทยาลัยมีอยู่หรือกลไกความรับผิดชอบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อม <p>๕. การปรับปรุงกฎหมายที่เกี่ยวข้อง</p> <ul style="list-style-type: none"> - ในประเด็นการปรับปรุงระเบียบพัสดุ ให้สิทธิกลุ่มเกษตรกร/กลุ่มวิสาหกิจชุมชน/บุคคลเียมหรือนำพัสดุไปใช้ประโยชน์ หน่วยงานมีความเห็นว่า ควรตั้งเป็นกลุ่มสหกรณ์หรือกลุ่มวิสาหกิจที่มีรูปแบบธุรกิจชัดเจน และให้เกษตรกรเข้าใช้ประโยชน์ในราคาถูก ทั้งนี้ สำหรับเรื่องกลไกการขับเคลื่อนการพัฒนาเศรษฐกิจฐานรากบนความรู้ตามข้อเสนอเชิงนโยบายฯ ดังกล่าว หน่วยงานมีความเห็นเพิ่มเติมว่า ควรเพิ่มเติมกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร อยู่ในเครือข่ายดังกล่าว นอกจากนี้ เห็นควรให้มีผู้แทนจากทุกระดับ รวมถึงผู้แทนของชุมชนและผู้ทรงคุณวุฒิร่วมเป็นคณะกรรมการอำนวยการกลาง โดยมีหน้าที่เป็นผู้กำหนดทิศทางการดำเนินงานเป็นตัวกลางในการประสานงานระหว่างภาคส่วนต่าง ๆ และติดตามประเมินผลการดำเนินงานด้วย <p>อนึ่ง การทำงานควรเป็นไปทั้งจากบนลงล่างและจากล่างขึ้นบน</p>
<p>การติดตามข้อสังเกต/ ข้อเสนอแนะของ รายงานการพิจารณา ศึกษาของ คณะกรรมการธิการ</p>	<p>สอดคล้องกับข้อสังเกต/ข้อเสนอแนะของคณะกรรมการธิการ</p>
<p>หมายเหตุ</p>	<p>-</p>

๘. รายงานการพิจารณาศึกษา : เรื่อง การตั้งโรงคัดบรรจุผลไม้ (ล้ง) ของผู้ประกอบการชาวต่างชาติ
ในจังหวัดจันทบุรี

คณะกรรมการ : คณะกรรมการการพาณิชย์ การอุตสาหกรรม และการแรงงาน

<p>ที่ประชุมสภา มีมติเห็นชอบด้วย กับข้อสังเกต/ ข้อเสนอแนะ และส่งข้อสังเกต ตามข้อบังคับ ข้อ ๙๗</p>	<p>การประชุมสภา ครั้งที่ ๕/๒๕๕๙ วันพฤหัสบดีที่ ๒๘ มกราคม ๒๕๕๙</p> <p>ส่งข้อสังเกต วันอังคารที่ ๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙</p>
<p>สรุปสาระสำคัญของ รายงาน การพิจารณาศึกษา</p>	<p>สาระสำคัญ</p> <p>คณะกรรมการการพาณิชย์ การอุตสาหกรรม และการแรงงาน สภานิติบัญญัติแห่งชาติ ได้มอบหมายคณะอนุกรรมการการพาณิชย์พิจารณาการศึกษาเรื่อง การตั้งโรงคัดบรรจุผลไม้ (ล้ง) ของผู้ประกอบการชาวต่างชาติในจังหวัดจันทบุรี ในการพิจารณาศึกษาได้เชิญหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ทั้งภาครัฐและภาคประชาชน เข้าชี้แจงให้ข้อมูลเพื่อประกอบการพิจารณาและได้มีข้อเสนอแนะ ดังนี้</p> <p>๑. ให้มีการจัดระเบียบทางการค้าและมีการบังคับใช้กฎหมายอย่างเข้มข้น ได้แก่ พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ (ธุรกิจล้งของต่างชาติ อาจถือเป็นธุรกิจ ที่ต้องขออนุญาตตามธุรกิจบริการตามบัญชี ๓ (๒๑) ท้ายพระราชบัญญัติฉบับนี้ พระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ.๒๕๔๒ และพระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พ.ศ. ๒๕๒๒)</p> <p>๒. ควบคุมดูแลการเสียภาษีเงินได้ให้ถูกต้องตามระเบียบ รวมทั้งให้มีการกำกับดูแล การนำเข้าส่งออกผลไม้ให้เป็นไปตามกฎระเบียบของทั้งประเทศไทยและต่างประเทศ</p> <p>๓. ส่งเสริมการตลาดเพื่อเพิ่มช่องทางการตลาดให้แก่คนไทยที่เคยออกจากตลาดไปแล้ว ให้กลับเข้ามามีบทบาทในการส่งออก สนับสนุนกลุ่ม SMEs ในการหาตลาดใหม่ ๆ ในต่างประเทศ รวมทั้ง วางแนวทางสนับสนุนให้การค้าผลไม้ไทยเป็นวาระขับเคลื่อนสำคัญ</p> <p>๔. มาตรการเพิ่มเติมอื่น ๆ ได้แก่ ส่งเสริมให้มีการรวมกลุ่มและมีการซื้อขายแบบออนไลน์ กำหนดให้ผลไม้เป็นรายการสินค้าสำคัญที่ควรมีการควบคุมและกำกับดูแลปริมาณ ที่นำเข้าส่งออก ตามพระราชบัญญัติการส่งออกไปนอกและการนำเข้ามาในราชอาณาจักร ซึ่งสินค้า พ.ศ. ๒๕๒๒ จัดระบบการเก็บภาษีรองรับมาตรการส่งเสริมอื่น ๆ ให้ชาวสวน มีความเข้มแข็ง เช่น โครงการส่งเสริมการรวมตัวเป็นสมาคมการค้าและการหาตลาด ประเทศอื่น รวมทั้งสร้างรูปแบบการดำเนินการของสหกรณ์การเกษตรให้มีความเข้มแข็ง ในการบริหารจัดการการสนับสนุนการเปิดเว็บไซต์เพื่อการจำหน่ายผลไม้ ออนไลน์</p>
<p>ที่ประชุมสภา มีมติรับทราบผล การดำเนินการของ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง</p>	<p>การประชุมสภา ครั้งที่ ๕๐/๒๕๕๙ วันพฤหัสบดีที่ ๑๘ สิงหาคม ๒๕๕๙</p>
<p>หน่วยงานที่รับผิดชอบ</p>	<p>กระทรวงพาณิชย์</p>

<p>ผลการปฏิบัติตาม ข้อสังเกต/ข้อเสนอแนะ ของรายงานการ พิจารณาศึกษา จาก หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง</p>	<p>๑. กระทรวงพาณิชย์ ในฐานะหน่วยงานหลัก ซึ่งรับข้อเสนอแนะรายงานการพิจารณาศึกษา เรื่อง การตั้งโรคดัดแปรผลไม้ (ลิ่ง) ของผู้ประกอบการชาวต่างชาติในจังหวัดจันทบุรี ได้จัดให้มีการประชุมร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ครอบคลุมทั้งภาครัฐและเอกชน</p> <p>๒. สำหรับผลการพิจารณาเรื่องดังกล่าว ทุกหน่วยงานมีความเห็นตรงกันว่า รายงานการพิจารณาศึกษาฯ รวมทั้งข้อเสนอแนะ ของคณะกรรมการการค้าการพาณิชย์ฯ ดังกล่าว มีความเหมาะสม ซึ่งจะทำให้ระบบการบริหารจัดการประกอบธุรกิจการค้าผลไม้ ของชาวต่างชาติมีการปฏิบัติที่ถูกต้องและเป็นไปตามกฎหมาย และป้องกันการผูกขาดทางการค้า</p> <p>ทั้งนี้ โดยมีความเห็นเพิ่มเติมในเรื่องต่าง ๆ มาพร้อมด้วย ๓ ประการ ได้แก่</p> <ol style="list-style-type: none"> ๑) มาตรการจัดระเบียบทางการค้า ๒) มาตรการส่งเสริมการส่งออก การค้าและการนำเข้า ๓) มาตรการเพิ่มอื่น ๆ
<p>การติดตามข้อสังเกต/ ข้อเสนอแนะของ รายงานการพิจารณา ศึกษาของ คณะกรรมการ</p>	<p>สอดคล้องกับข้อสังเกต/ข้อเสนอแนะของคณะกรรมการ</p>
<p>หมายเหตุ</p>	<p>-</p>

๙. รายงานการพิจารณาศึกษา : เรื่อง "แนวทางการปฏิรูปการศึกษา"

คณะกรรมการ : คณะกรรมการการศึกษาและการกีฬา

<p>ที่ประชุมสภา มีมติเห็นชอบด้วย กับข้อสังเกต/ ข้อเสนอแนะ และส่งข้อสังเกต ตามข้อบังคับ ข้อ ๙๗</p>	<p>การประชุมสภา ครั้งที่ ๕/๒๕๕๙ วันพฤหัสบดีที่ ๒๘ มกราคม ๒๕๕๙</p> <p>ส่งข้อสังเกต วันอังคารที่ ๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙</p>
<p>สรุปสาระสำคัญของ รายงาน การพิจารณาศึกษา</p>	<p>สาระสำคัญ</p> <p>“การศึกษา” เป็นส่วนหนึ่งที่มีความสำคัญไม่ยิ่งหย่อนไปกว่ากัน เนื่องจากการศึกษามีความจำเป็นอย่างยิ่งต่อการวางรากฐานในการพัฒนาคน พัฒนาองค์ความรู้ต่าง ๆ เพื่อนำองค์ความรู้ที่ได้ไปประยุกต์สู่การพัฒนาและแก้ไขปัญหาของประเทศชาติให้มีความก้าวหน้า เป็นปึกแผ่น มั่นคง และมีความเป็นปกติสุข มีความเจริญก้าวหน้าทัดเทียมนานาชาติ ซึ่งเป็นไปตาม ยุทธศาสตร์และแผนการดำเนินงานของคณะรัฐมนตรีและสอดคล้องตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญ แห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช ๒๕๕๗ มาตรา ๒๗ (๕) ด้วยเหตุดังกล่าว สภานิติบัญญัติแห่งชาติ ได้เล็งเห็นว่ากลไกที่จะนำสู่การปฏิรูป การศึกษาอย่างแท้จริง คือ การให้ ประชาชนให้เข้ามามีส่วนร่วมกับการขับเคลื่อน และเพื่อให้เกิดกระแส การปฏิรูปที่ขยายวงกว้าง ทุกภาคส่วนรับรู้อย่างทั่วถึง ดังนั้น สภานิติบัญญัติแห่งชาติ จึงได้จัดให้มี โครงการสมาชิกสภา นิติบัญญัติแห่งชาติพบประชาชน (เสวนา ๔ ภูมิภาค) เพื่อ “รับฟังความคิดเห็น เกี่ยวกับการจัดทำ แนวทางในการปฏิรูปการศึกษา” โดยได้มอบหมายให้คณะกรรมการการศึกษาและการกีฬา ในฐานะคณะกรรมการสามัญซึ่งมีอำนาจหน้าที่เกี่ยวข้อง เป็นผู้ดำเนินการ ทั้งนี้ โดยสามารถ สรุปผลข้อสังเกตและข้อเสนอแนะจากการดำเนินการดังกล่าวได้ ดังนี้</p> <p>ข้อสังเกต/ข้อเสนอแนะ</p> <p><u>ข้อเสนอแนะต่อการปฏิรูปด้านโครงสร้างและระบบบริหารจัดการ</u></p> <p>๑. ควรปรับโครงสร้างของกระทรวงศึกษาธิการ โดยลดอำนาจจากส่วนกลาง ลดสายการบังคับบัญชา และกระจายอำนาจการศึกษาไปสู่สถานศึกษาทั้งในด้านวิชาการ ด้านบริหารบุคคล ด้านงบประมาณ และด้านการบริหารจัดการทั่วไป เพื่อให้โรงเรียนมีฐานะเป็น นิติบุคคล และต้องมีระบบการตรวจสอบที่ดีและมีคุณภาพ ดังนั้น เพื่อให้การดำเนินการเป็นไป อย่างมีประสิทธิภาพและเกิดผลอย่างเป็นรูปธรรม จึงควรให้มีการตรากฎหมายเพื่อรองรับให้ โรงเรียนมีฐานะเป็นนิติบุคคลขึ้น</p> <p>๒. ควรปรับเปลี่ยนโครงสร้างการบริหารจัดการในส่วนของอุดมศึกษาใหม่ โดยแยก สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาออกมาจากกระทรวงศึกษาธิการ และให้อยู่ภายใต้ กระทรวงการอุดมศึกษา (ใช้ชื่อใหม่) หรือทบวงมหาวิทยาลัย (เดิม)</p> <p>๓. ควรวางแผนการผลิตกำลังคนของประเทศทั้งระยะสั้นและระยะยาวให้สัมพันธ์กับ แผนการพัฒนาของประเทศในแต่ละด้าน</p> <p>๔. รัฐบาลและกระทรวงศึกษาธิการควรสนับสนุนและผลักดันให้เกิดการจัดการ อาชีวศึกษา ในรูปแบบของทวิภาคี (Dual System Education) เพื่อผลิตและสร้างช่องทาง การประกอบอาชีพให้กับผู้เรียน เพื่อลดปัญหาการว่างงาน ตลอดจนเพื่อให้วุฒิการศึกษา และทักษะของนักเรียนสอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงานในพื้นที่</p>

	<p>๕. สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน) ต้องปรับเกณฑ์การประเมินคุณภาพการศึกษา</p> <p>๖. ต้องตั้งกรมวิชาการเพื่อทำหน้าที่จัดทำหลักสูตรแกนกลาง ประสานงาน เกี่ยวกับงานวิชาการของกระทรวงศึกษาธิการในด้านหลักสูตร สื่อการเรียนรู้ การทดสอบ การวัดและประเมินผลการศึกษา การวิจัยและการแนะแนว เป็นต้น</p> <p><u>ข้อเสนอแนะต่อการปฏิรูปด้านการเรียนการสอน</u></p> <p>๑. ควรกำหนดให้ทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง ทั้งภาครัฐ ภาคเอกชนและประชาชน ได้มีส่วนร่วมในกระบวนการจัดทำหลักสูตรการเรียนการสอน</p> <p>๒. ควรปรับปรุงหลักสูตรการเรียนการสอน โดยคำนึงถึงช่วงวัยของผู้เรียนเป็นสำคัญ</p> <p>๓. ควรกำหนดวิชาเรียนที่เป็นการปลูกฝังค่านิยมรักชาติเพื่อให้เยาวชนมีจิตสำนึกในความจงรักภักดีต่อชาติ ศาสนา และพระมหากษัตริย์ รวมทั้งปลูกฝังการเป็นพลเมืองที่ดี</p> <p>๔. ควรจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลางให้ผู้เรียนเกิดความรู้ ความคิด โดยฝึกการคิดวิเคราะห์อย่างมีเหตุผล การใฝ่หาความรู้ ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ เพื่อนำไปใช้ในการพัฒนาตนเอง และแก้ปัญหาในชีวิตประจำวันอย่างเหมาะสม</p> <p><u>ข้อเสนอแนะต่อการปฏิรูปด้านครูและบุคลากรทางการศึกษา</u></p> <p>๑. ควรพัฒนากองทุนพัฒนาครู คณาจารย์และบุคลากรทางการศึกษา โดยคำนึงถึงระบบเงินเดือน และค่าตอบแทนของครูและบุคลากรทางการศึกษาให้มีความเหมาะสม สอดคล้องกับ มาตรฐานและจรรยาบรรณวิชาชีพ ตลอดจนส่งเสริม สนับสนุนสวัสดิการ สวัสดิภาพและสิทธิประโยชน์ เกื้อกูลอื่น ๆ เพื่อให้ความมั่นคงแก่ครู บุคลากรทางการศึกษา และครอบครัว</p> <p>๒. ควรปรับปรุงและพัฒนากระบวนการผลิตครูให้ได้มาตรฐาน</p> <p>๓. ควรมีระบบและกลไกที่สร้างแรงจูงใจให้กับอาจารย์ผู้สอน โดยอาจมีการกำหนด สวัสดิการและค่าตอบแทนให้เหมาะสม หรือกำหนดหลักเกณฑ์ในการจ่ายค่าตอบแทนของ อาจารย์ในสถาบันอุดมศึกษาทุกแห่งให้มีความเป็นธรรม ลดความเหลื่อมล้ำและส่งเสริมให้มีการแข่งขันกันด้วยความสามารถของแต่ละบุคคลอย่างแท้จริง</p> <p><u>ข้อเสนอแนะต่อการปฏิรูปด้านทรัพยากรเพื่อการศึกษา</u></p> <p>๑. รัฐต้องจัดให้มีสื่อการเรียนรู้ซึ่งอำนวยความสะดวกทางการศึกษาในรูปแบบต่าง ๆ รวมทั้ง พัฒนาแหล่งการเรียนรู้ที่มีความหลากหลาย</p> <p>๒. เพื่อให้ผู้เรียนในพื้นที่ห่างไกลได้มีโอกาสเข้าถึงสื่อการเรียนรู้ในรูปแบบต่าง ๆ ได้อย่างทั่วถึง และเท่าเทียมกัน รัฐควรวางระบบการใช้เครือข่ายความร่วมมือในการจัดการศึกษาทางไกล ผ่านเครือข่ายของมหาวิทยาลัยในภูมิภาคต่าง ๆ ภายใต้ทรัพยากรหรือกลไกเดิมที่มีมาดำเนินการ โดยอาจจะขยายให้ครอบคลุมพื้นที่มากยิ่งขึ้น</p> <p><u>ข้อเสนอแนะต่อการปฏิรูปการกีฬาเพื่อพัฒนากีฬาของประเทศทั้งระบบ 4G</u></p> <p>- “การตั้งกระทรวงกีฬา” เพื่อให้การบริหารจัดการเกิดความเป็นเอกภาพ และเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ให้เกิดการกระจายอำนาจการบริหารจัดการสู่ระดับท้องถิ่นเปิดโอกาส ด้านการกีฬาให้กับประชาชนได้เข้าถึงอย่างเท่าเทียม</p>
<p>ที่ประชุมสภา มีมติรับทราบผล การดำเนินการของ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง</p>	<p>ครั้งที่ ๒๒/๒๕๖๐ วันพฤหัสบดีที่ ๓๐ มีนาคม ๒๕๖๐</p>

หน่วยงานที่รับผิดชอบ	กระทรวงศึกษาธิการ
ผลการปฏิบัติตาม ข้อสังเกต/ข้อเสนอแนะ ของรายงานการ พิจารณาศึกษา จาก หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	<p>กระทรวงศึกษาธิการ ได้พิจารณารายงานการพิจารณาศึกษา เรื่อง "แนวทางการปฏิรูปการศึกษา" ของคณะกรรมการการศึกษาและการกีฬา ร่วมกับกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา และสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ โดยมีความเห็นต่อรายงานการพิจารณาศึกษาเรื่องดังกล่าวสรุปได้ว่า ที่ประชุมส่วนใหญ่เห็นด้วยกับข้อสังเกตของคณะกรรมการ แต่อย่างไรก็ตาม ได้ให้ข้อคิดเห็นเพิ่มเติมในประเด็นต่าง ๆ ที่สำคัญ ดังนี้</p> <p>๑) ด้านโครงสร้างและระบบการบริหารจัดการ การกระจายอำนาจควรควบคู่กัน โดยกำหนดหลักเกณฑ์และคุณสมบัติที่เหมาะสมจะกระจายอำนาจไปให้ได้ให้ชัดเจน</p> <p>๒) สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน) ควรเน้นการประเมินผลลัพธ์การเรียนรู้ของผู้เรียน และเข้าไปช่วยเหลือสถานศึกษาที่มีคุณภาพ ยังไม่ได้มาตรฐาน</p> <p>๓) ด้านการเรียนการสอนเห็นด้วยในหลักการให้ทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้องทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน และประชาชน ได้มีส่วนร่วมในกระบวนการจัดทำหลักสูตรการเรียนการสอน</p>
การติดตามข้อสังเกต/ ข้อเสนอแนะของ รายงานการพิจารณา ศึกษาของ คณะกรรมการ	สอดคล้องกับข้อสังเกต/ข้อเสนอแนะของคณะกรรมการ
หมายเหตุ	<p>การประชุมร่วมกันของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ที่ประชุมมีประเด็นข้อสังเกตเกี่ยวกับเรื่องที่ยังไม่อาจดำเนินการได้ในปัจจุบันบางประการ ดังนี้</p> <p>๑. การจัดตั้งกองทุนพัฒนาครู รัฐอาจจะต้องใช้ค่าใช้จ่ายจำนวนมาก ดังนั้น ควรพิจารณารูปแบบการพัฒนาดังกล่าวในรูปแบบอื่น ๆ ด้วย เช่น การพัฒนาระบบการให้ค่าตอบแทนตามศักยภาพ</p> <p>๒. สำหรับข้อเสนอแนะ เรื่อง การจัดตั้งกระทรวงกีฬาเป็นการเฉพาะ เนื่องจากปัจจุบันระบบราชการยังคงมีการบริหารงานที่ไม่คล่องตัว ดังนั้น กรณีการจะจัดตั้งหน่วยงานเพื่อเป้าหมายในการปฏิรูปการกีฬาเพื่อพัฒนากีฬาของประเทศทั้งระบบ ควรตั้งเป็นหน่วยงานอิสระอยู่ในกำกับของการกีฬาแห่งประเทศไทยซึ่งทำหน้าที่ดูแลการกีฬาในภาพรวมของประเทศ ทั้งนี้ เพื่อป้องกันการดำเนินงานซ้ำซ้อนกับหน่วยงานอื่น ๆ ที่มีอยู่แล้ว และเพื่อส่งเสริมให้ทุกภาคส่วนเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนากีฬาของประเทศ</p>

๑๐. รายงานการพิจารณาศึกษา : เรื่อง การปฏิรูประบบการปกครองท้องถิ่นของเมืองท่องเที่ยว
 คณะกรรมาธิการ : คณะกรรมาธิการการปกครองท้องถิ่น

<p>ที่ประชุมสภา มีมติเห็นชอบด้วย กับข้อสังเกต/ ข้อเสนอแนะ และส่งข้อสังเกต ตามข้อบังคับ ข้อ ๙๗</p>	<p>การประชุมสภา ครั้งที่ ๑๕/๒๕๕๙ วันศุกร์ที่ ๔ มีนาคม ๒๕๕๙</p> <p>ส่งข้อสังเกต วันจันทร์ที่ ๗ มีนาคม ๒๕๕๙</p>
<p>สรุปสาระสำคัญของ รายงาน การพิจารณาศึกษา</p>	<p>สาระสำคัญ</p> <p>การพัฒนาอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวได้ก่อให้เกิดผลกระทบในหลายด้าน โดยเฉพาะด้านสังคม วัฒนธรรม การพัฒนาการท่องเที่ยวก่อให้เกิดการอพยพย้ายถิ่น การเคลื่อนย้ายแรงงาน ส่งผลต่อวิถีชีวิต คนไทย ทั้งระดับครอบครัว ชุมชนและประเทศ เกิดการสูญหายของวัฒนธรรมพื้นถิ่น รวมทั้งปัญหา ด้านความมั่นคงปลอดภัย การสร้างภาพลักษณ์และความเชื่อมั่นของประเทศไทย และคนไทย และด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม การรับนักท่องเที่ยวจำนวนมากทำให้เกิดปัญหาการรักษาความสะอาด มลภาวะ และสิ่งแวดล้อม รวมทั้งสภาพธรรมชาติถูกทำลาย เนื่องจากถูกใช้ประโยชน์เกินความสามารถที่จะรองรับ (Beyond Carrying Capacity) เป็นต้น ปัญหาเหล่านี้มีผลกระทบต่อประชาชนและชุมชนซึ่งเป็นแหล่งท่องเที่ยวโดยตรง</p> <p>ทั้งนี้ ต้นเหตุของปัญหาที่สำคัญประการหนึ่ง คือ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและชุมชนขาดความรู้ ด้านการจัดการภูมิทัศน์และการวางแผนพัฒนาการท่องเที่ยวในระดับท้องถิ่น การลงทุนด้านการท่องเที่ยว เน้นการก่อสร้างมากกว่าการจัดการภูมิทัศน์ และขาดการมีส่วนร่วมจากชุมชนในท้องถิ่นและหน่วยงานทุกระดับ ทำให้การพัฒนาการท่องเที่ยวให้ประโยชน์กับทุนภายนอกมากกว่าชุมชนในท้องถิ่น</p> <p>สำหรับการศึกษาเพื่อปฏิรูประบบการปกครองท้องถิ่นของเมืองท่องเที่ยวและนำเสนอรูปแบบการปกครองท้องถิ่นที่เหมาะสมกับเมืองท่องเที่ยว คณะกรรมาธิการการปกครองท้องถิ่น ได้จัดให้มีการสัมมนาเชิงปฏิบัติการเพื่อรับฟังความคิดเห็นจากผู้ที่มีส่วนได้เสียโดยตรง และภาคส่วนต่าง ๆ ของสังคม และได้ศึกษาข้อมูลเชิงประจักษ์ในการบริหารจัดการเมืองท่องเที่ยวขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรูปแบบทั่วไปและรูปแบบพิเศษ ทำให้ทราบสภาพปัญหาของเมืองท่องเที่ยวและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเมืองท่องเที่ยวที่แท้จริง ได้แก่ ปัญหาในเชิงโครงสร้าง ปัญหาในเชิงอำนาจหน้าที่ ปัญหาในเชิงงบประมาณ ปัญหาเรื่องรูปแบบของเมืองท่องเที่ยวที่มีความหลากหลาย</p> <p>ผลจากการพิจารณาศึกษาและรับฟังความคิดเห็นทั้งจากการจัดสัมมนาเชิงปฏิบัติการ และการลงพื้นที่ ศึกษาดูงาน ทำให้สามารถจัดทำข้อเสนอแนะ ดังนี้</p> <ol style="list-style-type: none"> ๑. ควรมีการทบทวนรูปแบบและโครงสร้างการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเมืองท่องเที่ยวเพื่อให้เกิดความเหมาะสมกับเมืองท่องเที่ยวแต่ละพื้นที่ ๒. องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเมืองท่องเที่ยวควรมีการประสานและร่วมมือกับทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้องเพื่อให้ปัญหาที่เกิดขึ้นได้รับการแก้ไขอย่างทัน่วงที ๓. ควรให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมของผู้มีส่วนได้เสียโดยตรง (Primary Stakeholders)

	<p>๔. รัฐบาลควรพิจารณากำหนด เรื่อง การปรับปรุงโครงสร้างและรูปแบบการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเมืองท่องเที่ยว เป็นนโยบายสำคัญที่ต้องดำเนินการให้เกิดผลเป็นรูปธรรม รวมทั้งขยายผลไปใช้กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในพื้นที่เขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษที่รัฐบาลประกาศจัดตั้งขึ้น</p> <p>๕. ผลจากการศึกษานี้ สามารถใช้เป็นต้นแบบขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเมืองท่องเที่ยว อื่น ๆ เช่น เมืองพัทยา ภูเก็ต กระบี่ และสมุย เป็นต้น</p> <p>๖. ลักษณะพิเศษของ “องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสำหรับเมืองท่องเที่ยว” ควรมีลักษณะ ดังนี้</p> <p>๖.๑ มีกฎหมายเฉพาะในการจัดตั้งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรูปแบบพิเศษสำหรับเมืองท่องเที่ยว เพื่อดำเนินบริการสาธารณะเต็มพื้นที่เมือง</p> <p>๖.๒ มีการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสำหรับเมืองท่องเที่ยวในรูปแบบ “สภาและผู้จัดการ (Council-Manager)”</p> <p>๖.๓ มีคณะกรรมการกำกับยุทธศาสตร์การพัฒนาเมืองท่องเที่ยว เพื่อเสนอแนะและให้คำปรึกษาในการกำหนดทิศทางและนโยบายการพัฒนาเมืองท่องเที่ยว ให้คำแนะนำเกี่ยวกับการจัดทำแผนแม่บทการพัฒนาเมืองท่องเที่ยว เสนอความเห็นเกี่ยวกับการพัฒนาเมืองท่องเที่ยวตามที่สภาเมือง ท้องเที่ยวขอให้พิจารณา</p> <p>๖.๔ ให้มีการถ่ายโอนภารกิจตามพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ เพิ่มรูปแบบ กล่าวคือ ถ่ายโอนภารกิจ บุคลากร งบประมาณ และอำนาจตามกฎหมาย</p> <p>๖.๕ จัดให้มีระบบการตรวจสอบและถ่วงดุลที่มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล</p> <p>๖.๖ จัดให้ภาคส่วนต่าง ๆ เข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารบริการสาธารณะอย่างแท้จริง</p> <p>๖.๗ มีการบริหารงานตามหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี</p>
<p>ที่ประชุมสภา มีมติรับทราบผล การดำเนินการของ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง</p>	<p>(สภายังมิได้รับรายงานผลการดำเนินการตามข้อสังเกต)</p>
<p>หน่วยงานที่รับผิดชอบ</p>	<p>-</p>
<p>ผลการปฏิบัติตาม ข้อสังเกต/ข้อเสนอแนะ ของรายงานการ พิจารณาศึกษา จาก หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง</p>	<p>-</p>
<p>การติดตามข้อสังเกต/ ข้อเสนอแนะของ รายงานการพิจารณา ศึกษาของ คณะกรรมการธิการ</p>	<p>-</p>
<p>หมายเหตุ</p>	<p>-</p>

๑๑. รายงานการพิจารณาศึกษา : เรื่อง การสังเคราะห์การดูแลผู้สูงอายุในประเทศไทย : ปัญหาและข้อเสนอแนะ
 คณะกรรมการ : คณะกรรมการการสังคม เด็ก เยาวชน สตรี ผู้สูงอายุ คนพิการและผู้ด้อยโอกาส

<p>ที่ประชุมสภา มีมติเห็นชอบด้วย กับข้อสังเกต/ ข้อเสนอแนะ และส่งข้อสังเกต ตามข้อบังคับ ข้อ ๙๗</p>	<p>การประชุมสภา ครั้งที่ ๑๗/๒๕๕๙ วันศุกร์ที่ ๑๑ มีนาคม ๒๕๕๙</p> <p>ส่งข้อสังเกต วันอังคารที่ ๑๕ มีนาคม ๒๕๕๙</p>
<p>สรุปสาระสำคัญของ รายงาน การพิจารณาศึกษา</p>	<p>สาระสำคัญ</p> <p>ประเทศไทยได้ก้าวเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๔๘ และจะเข้าสู่การเป็นสังคมผู้สูงอายุ โดยสมบูรณ์ในปี พ.ศ. ๒๕๖๔ ในขณะเดียวกัน การดูแลและพัฒนาผู้สูงอายุนั้น ประเทศไทยจำเป็นต้องดำเนินการภายใต้ รูปแบบการดูแลผู้สูงอายุโดยครอบครัวและชุมชนเป็นหลัก ดังนั้น คณะอนุกรรมการกิจการเด็ก เยาวชน และผู้สูงอายุ ในคณะกรรมการสังคม กิจการเด็ก เยาวชน สตรี ผู้สูงอายุ คนพิการและผู้ด้อยโอกาส สภานิติบัญญัติแห่งชาติ ได้ตระหนักเห็นความสำคัญของการดูแลและพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้สูงอายุ จึงได้ดำเนินการพิจารณาศึกษาประเด็นดังกล่าว ทั้งนี้ การดำเนินการพิจารณาศึกษาเรื่องดังกล่าว มีข้อเสนอแนะการจัดการดูแล และพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้สูงอายุ ดังนี้</p> <p>ข้อสังเกต/ข้อเสนอแนะ</p> <p><u>ข้อเสนอแนะการทำงานระยะสั้น</u> ประกอบด้วย</p> <ol style="list-style-type: none"> ๑. การเพิ่มศักยภาพการดูแลผู้สูงอายุ <ol style="list-style-type: none"> ๑.๑ ควรการเพิ่มจำนวนอาสาสมัครดูแลผู้สูงอายุในชุมชนให้เพียงพอต่อจำนวนของผู้สูงอายุโดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้สูงอายุที่เป็นผู้ป่วยติดเตียง ๑.๒ เพิ่มศักยภาพและทักษะการดูแลให้กับผู้ดูแลผู้สูงอายุ ๑.๓ การเพิ่มขีดความสามารถให้กับชุมชนและเจ้าหน้าที่ในการบริหารจัดการโครงการกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้สูงอายุ ๑.๔ การส่งเสริมการอนุรักษ์ภูมิปัญญาผู้สูงอายุและภูมิปัญญาท้องถิ่น และส่งเสริมการมีรายได้เสริมให้แก่ผู้สูงอายุจากผลิตภัณฑ์ภูมิปัญญาผู้สูงอายุและภูมิปัญญาท้องถิ่น ๒. งบประมาณ <ol style="list-style-type: none"> ๒.๑ การจัดทำมาตรการเพื่อสนับสนุนด้านงบประมาณสำหรับเป็นค่าตอบแทนอาสาสมัครดูแลผู้สูงอายุในชุมชน ๒.๒ ระบบการสนับสนุนด้านงบประมาณจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ทั้งนี้ จำเป็นต้องมีการจัดทำกฎหมายระดับท้องถิ่นเพื่อรองรับการสนับสนุนด้านงบประมาณ การดำเนินการการจัดกิจกรรมหรือโครงการในการจัดการดูแลและพัฒนาคุณภาพชีวิตให้กับผู้สูงอายุในชุมชน ๓. ระบบฐานข้อมูลสุขภาพผู้สูงอายุ <ul style="list-style-type: none"> - การจัดทำระบบฐานข้อมูลสุขภาพของผู้สูงอายุในรูปแบบของระบบฐานข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ เสนอให้ดำเนินการพัฒนาระบบฐานข้อมูลภาคประชาชนในการจัดเก็บข้อมูลด้านสุขภาพของผู้สูงอายุในชุมชนซึ่งมีการดำเนินการจัดเก็บข้อมูลโดยอาสาสมัครดูแลผู้สูงอายุที่บ้าน (อผส.) และอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน (อสม.) โดยพัฒนาให้เป็นระบบฐานข้อมูล

	<p>อิเล็กทรอนิกส์เพื่อนำไปใช้ ในการสังเคราะห์และจัดทำแผนการดำเนินการที่มีประสิทธิภาพ และสอดคล้องกับสภาพความเป็นจริงของผู้สูงอายุในแต่ละชุมชน</p> <p>๔. การวางแผนชีวิตภายหลังเกษียณอย่างเป็นระบบ</p> <ul style="list-style-type: none"> - ควรมีการรณรงค์และส่งเสริมประชาชนให้ความสำคัญกับการวางแผนชีวิต เพื่อเตรียมความพร้อมก่อนเข้าสู่วัยสูงอายุทั้งด้านการดูแลสุขภาพสภาพเพื่อป้องกันไม่ให้เป็นโรค การออม การลงทุน การมี รายได้เสริม การมีงานทำที่เหมาะสมภายหลังเกษียณอายุและการมี สิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อพึ่งตนเองใน การใช้ชีวิตประจำวัน <p><u>ข้อเสนอแนะการทำงานระยะกลาง</u> ประกอบด้วย</p> <ol style="list-style-type: none"> ๑. สร้างความตระหนักในคุณค่าของผู้สูงอายุ ๒. การจัดทำแผนชุมชนในการดูแล ช่วยเหลือ และพัฒนาผู้สูงอายุแบบมีส่วนร่วม ๓. การจัดทำและเชื่อมต่อระบบฐานข้อมูลเพื่อใช้ในการบริหารจัดการ การประเมินผล และวางแผนในเชิงยุทธศาสตร์ <p><u>ข้อเสนอแนะการทำงานระยะยาว</u> ประกอบด้วย</p> <ol style="list-style-type: none"> ๑. พัฒนาและกำหนดเกณฑ์การประเมินผลด้านการจัดการดูแลและพัฒนาคุณภาพชีวิต ผู้สูงอายุ ๒. การพัฒนาศักยภาพของเจ้าหน้าที่ในการดำเนินการบริหารจัดการโครงการและการ บริหารจัดการด้านการขอรับการสนับสนุนด้านงบประมาณจากกองทุนผู้สูงอายุและความร่วมมือ กับภาคเอกชนในฐานะหุ้นส่วนทางสังคม ๓. ควรพัฒนากฎหมายระดับท้องถิ่นรองรับการดำเนินการในรูปแบบของโรงเรียน ผู้สูงอายุ และการดูแลผู้สูงอายุโดยชุมชน เพื่อให้เกิดเสถียรภาพและความคล่องตัวในการดำเนินการ การบริหารจัดการด้านงบประมาณโดยเฉพาะอย่างยิ่งการดำเนินการของศูนย์พัฒนาคุณภาพชีวิต และส่งเสริม อาชีพผู้สูงอายุ รวมทั้งโรงเรียนผู้สูงอายุ
<p>ที่ประชุมสภา มีมติรับทราบผล การดำเนินการของ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง</p>	<p>ครั้งที่ ๑๒/๒๕๖๐ วันศุกร์ที่ ๒๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๐</p>
<p>หน่วยงานที่รับผิดชอบ</p>	<p>กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์</p>
<p>ผลการปฏิบัติตาม ข้อสังเกต/ข้อเสนอแนะ ของรายงานการ พิจารณาศึกษา จาก หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง</p>	<p>หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง มีความเห็นต่อแนวทางและความเหมาะสมของข้อเสนอแนะ เรื่อง การสังเคราะห์การดูแลผู้สูงอายุในประเทศไทย ของคณะกรรมการการสังคม เด็ก เยาวชน สตรี ผู้สูงอายุ คนพิการและผู้ด้อยโอกาส สรุปลงสาระสำคัญได้ตามลำดับ ดังนี้</p> <p>กระทรวงการคลัง</p> <ul style="list-style-type: none"> - เห็นควรออกมาตรการรองรับผู้สูงอายุ โดยมุ่งเน้นให้ประชาชนมีรายได้หลังเกษียณ ที่เพียงพอ ผู้สูงอายุมีที่อยู่ที่เหมาะสม และมีโอกาสได้ทำงานต่อ รวมถึงการบรรเทาภาระงบประมาณ ภาครัฐด้านสวัสดิการสุขภาพในระยะยาวจึงเป็นสิ่งจำเป็น ซึ่งจะช่วยลดความเหลื่อมล้ำ ทางสังคม - การสร้างที่พักอาศัยสำหรับผู้สูงอายุ (Senior Complex) เป็นมาตรการในการส่งเสริม ที่พักอาศัยที่มีความเหมาะสมและมีสิ่งอำนวยความสะดวกเป็นการเฉพาะให้กับผู้สูงอายุ - สินเชื่อที่อยู่อาศัยสำหรับผู้สูงอายุ เป็นการให้เงินแก่ผู้สูงอายุที่มีอายุ ๖๐ ปี ขึ้นไปมี ที่อยู่อาศัยที่ปลอดภัยและเป็นของตนเอง

- สำหรับการบูรณาการระบบบำเหน็จบำนาญ ได้มีการจัดตั้งคณะกรรมการนโยบายบำเหน็จบำนาญแห่งชาติ และการจัดตั้งกองทุนบำเหน็จบำนาญแห่งชาติ (กบข.)

กระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม

- แนวทางและข้อเสนอแนะฯ ของคณะกรรมการสิทธิการ มีประโยชน์ต่อการดูแลและพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้สูงอายุภายในประเทศ

- กระทรวงกระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม ได้มีการดำเนินงานส่งเสริมและพัฒนาการใช้ด้าน ICT ให้กับประชาชนทั่วไป โดยเฉพาะกลุ่มที่อยู่ในชุมชนห่างไกล ผู้ด้อยโอกาสผู้สูงอายุและคนพิการ เพื่อสร้างโอกาสในการเข้าถึงและใช้ประโยชน์

กระทรวงแรงงาน

- กระทรวงแรงงานพิจารณาแล้ว เห็นว่า ในภาพรวมมีความเหมาะสม ครอบคลุมประเด็นต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการดูแลผู้สูงอายุ สมควรที่หน่วยงานที่เกี่ยวข้องจะนำไปเป็นแนวทางดำเนินการเพื่อให้เกิดผลอย่างเป็นรูปธรรม

กระทรวงมหาดไทย

กระทรวงมหาดไทย มีความเห็นต่อข้อเสนอแนะ ดังนี้

ข้อเสนอแนะระยะสั้น

๑. เห็นควรศึกษาบูรณาการอาสาสมัคร ให้เกิดโครงสร้างภารกิจที่ชัดเจนและสอดคล้องประสานการทำงานในพื้นที่เพื่อลดความสับสนซ้ำซ้อนของหน่วยงาน

๒. ข้อเสนอแนะงบประมาณค่าตอบแทนอาสาสมัครดูแลผู้สูงอายุเป็นข้อที่ต้องคำนึงเนื่องจากปัจจุบันมีอาสาสมัครที่จัดตั้งโดยหน่วยงานราชการหลายหน่วยหลายประเภท

๓. การจัดทำและเชื่อมต่อระบบฐานข้อมูลเพื่อใช้ในการบริหารจัดการ การประเมินผล และการวางแผนในเชิงยุทธศาสตร์ ขณะนี้รอการจัดทำฐานข้อมูลของส่วนราชการหรือหน่วยงานของรัฐให้มีความพร้อมที่จะเชื่อมต่อและใช้ประโยชน์จากฐานข้อมูลต่าง ๆ ร่วมกัน

ข้อเสนอการทำงานระยะกลาง

- การจัดการฐานข้อมูลผู้สูงอายุ แม้ว่ากระทรวงมหาดไทยจะมีฐานข้อมูลทะเบียนราษฎรและข้อมูลการจ่ายเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ แต่ในด้านข้อมูลผู้สูงอายุประเภทอื่น ๆ หน่วยงานที่รับผิดชอบโดยตรงต้องเป็นเจ้าภาพในการบริหารจัดการ

ข้อเสนอการทำงานระยะยาว

- ในการพัฒนาและกำหนดเกณฑ์การประเมินผลด้านการจัดการดูแลและพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้สูงอายุ การกำหนดมาตรฐานการประเมิน การกำหนดตัวชี้วัดการทำงานของหน่วยงานนั้นควรที่จะดำเนินการพัฒนาปรับปรุงกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้สูงอายุทั้งหมด

กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์

๑. แนวทางข้อเสนอแนะฯ ในภาพรวม เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาความร่วมมือการบูรณาการงานผู้สูงอายุ เพื่อการดูแลผู้สูงอายุในประเทศไทย

๒. กระทรวงการพัฒนาสังคมฯ ได้ดำเนินการพัฒนาศักยภาพอาสาสมัครดูแลผู้สูงอายุอย่างต่อเนื่อง มีการบูรณาการการทำงานร่วมกับกระทรวงสาธารณสุข โดยใช้พื้นที่เป็นตัวตั้งและสนับสนุนกิจกรรมเพื่อการพัฒนาดูแลผู้สูงอายุ โดยเฉพาะพื้นที่ที่มีศูนย์พัฒนาคุณภาพชีวิตและส่งเสริมอาชีพผู้สูงอายุ (ศพอส.) เป็นกลไกในพื้นที่นอกจากนี้ ได้ดำเนินการในเรื่องคลังปัญญาผู้สูงอายุ วรรณคดีและส่งเสริมการเตรียมความพร้อมประชาชนก่อนเข้าสู่วัยสูงอายุ ทั้งในเรื่องของรายได้ สุขภาพ กิจกรรมนันทนาการปรับปรุงที่อยู่อาศัยให้เหมาะสม

	<p>สำนักงานประมาณ</p> <p>- สำนักงานประมาณได้ให้ความสำคัญกับมาตรการรองรับสังคมผู้สูงอายุ โดยการสนับสนุนงบประมาณเพื่อรองรับสังคมผู้สูงอายุ ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๙ – ๒๕๖๐</p>
<p>การติดตามข้อสังเกต/ ข้อเสนอแนะของ รายงานการพิจารณา ศึกษาของ คณะกรรมการธิการ</p>	<p>สอดคล้องกับข้อสังเกต/ข้อเสนอแนะของคณะกรรมการธิการ</p>
<p>หมายเหตุ</p>	<p>-</p>

๑๒. รายงานการพิจารณาศึกษา : ระบบสารสนเทศด้านมาตรฐานและข้อมูลการแพทย์

คณะกรรมการฯ : คณะกรรมการการสาธารณสุข

<p>ที่ประชุมสภา มีมติเห็นชอบด้วย กับข้อสังเกต/ ข้อเสนอแนะ และส่งข้อสังเกต ตามข้อบังคับ ข้อ ๙๗</p>	<p>การประชุมสภา ครั้งที่ ๑๘/๒๕๕๙ วันศุกร์ที่ ๑๗ มีนาคม ๒๕๕๙</p> <p>ส่งข้อสังเกต วันอังคารที่ ๒๑ มีนาคม ๒๕๕๙</p>
<p>สรุปสาระสำคัญของ รายงาน การพิจารณาศึกษา</p>	<p>สาระสำคัญ</p> <p>รายงานผลการดำเนินงานคณะอนุกรรมการพิจารณาศึกษาระบบสารสนเทศด้านมาตรฐานและข้อมูล การแพทย์ในคณะกรรมการการสาธารณสุข สภานิติบัญญัติแห่งชาติ จัดทำขึ้นเพื่อตอบโจทย์ปัญหาของประเทศไทยเกี่ยวกับการแลกเปลี่ยนเชื่อมโยงข้อมูลระหว่างหน่วยงานสาธารณสุขและหน่วยงานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง โดยคณะอนุกรรมการฯ ได้รวบรวมข้อมูลจากที่มีอยู่เดิม พร้อมทั้งสอบถามจากผู้เชี่ยวชาญในสายอาชีพและ ประชาชนทั่วไปเพิ่มเติม เพื่อให้เข้าใจถึงความต้องการของหน่วยงานและประชาชนอย่างกระจ่าง และนำมาจัดทำเป็นข้อเสนอแนะที่เกี่ยวข้องกับระบบสารสนเทศด้านมาตรฐานและข้อมูลการแพทย์ ซึ่งจะเป็นประโยชน์ ต่อทั้งผู้ให้บริการและผู้รับบริการ ลดการโต้เถียงของหน่วยงาน และบุคลากรที่เกี่ยวข้อง ทำให้เกิดการ ทำงาน ร่วมกันได้และอยู่ร่วมกันอย่างผาสุกซึ่งการที่จะเกิดการแลกเปลี่ยนเชื่อมโยงข้อมูลระหว่างหน่วยงานนั้นจะต้อง ปรับเปลี่ยนแนวคิดและวิธีการทำงาน ซึ่งคณะอนุกรรมการฯ จะได้นำเสนอข้อเสนอแนะที่เกี่ยวข้องกับระบบสารสนเทศด้านมาตรฐาน และข้อมูลการแพทย์จากรายงานฉบับนี้ ต่อคณะกรรมการสาธารณสุข เพื่อให้เกิดประโยชน์ ต่อหน่วยงานและผู้สนใจที่จะได้นำไปประยุกต์ใช้ต่อไป</p> <p>ข้อสังเกต/ข้อเสนอแนะ</p> <ol style="list-style-type: none"> ข้อเสนอแนะเกี่ยวข้องกับกฎหมายคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล<ul style="list-style-type: none"> - เห็นควรเสนอกฎหมายคุ้มครองข้อมูลสุขภาพส่วนบุคคลเป็นกฎหมายเฉพาะทางอีกฉบับหนึ่งที่เกี่ยวข้องกับงานบริการสาธารณสุข โดยต้องไม่ขัดกับกฎหมายกลาง ข้อเสนอแนะเกี่ยวข้องกับมาตรฐานการส่งต่อข้อมูลส่วนบุคคล<ul style="list-style-type: none"> - เห็นควรเสนอให้ข้อมูลสุขภาพส่วนบุคคลถือเป็นข้อมูลละเอียดอ่อน (Sensitive Data) และควรมีวิธีการจัดการข้อมูลละเอียดอ่อนเป็นมาตรฐานตามระดับ - ควรให้มีการจัดทำขั้นตอนการปฏิบัติงาน Practice Guideline ในการเปิดเผย Sensitive Data โดยต้องมีการกำหนดหรือนิยาม (define) ไว้ โดยมีเป้าหมายว่า มีการเปิดเผยได้ตามมาตรฐานการรักษาที่แพทย์มีการตกลงกันอยู่แล้วตามหลักการและจรรยาบรรณแพทย์ และมีการจัดทำวิธีการปฏิบัติที่ดีที่จะช่วยป้องกันการฟ้องร้องแพทย์ด้วย โดยขั้นตอนการปฏิบัติงาน Practice Guideline สำหรับ การเปิด – ปิดข้อมูล
<p>ที่ประชุมสภา มีมติรับทราบผล</p>	<p>ครั้งที่ ๔๗/๒๕๖๐</p>

การดำเนินการของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	วันพฤหัสบดีที่ ๓ สิงหาคม ๒๕๖๐
หน่วยงานที่รับผิดชอบ	กระทรวงสาธารณสุข
<p>ผลการปฏิบัติตามข้อสังเกต/ข้อเสนอแนะของรายงานการพิจารณาศึกษาจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง</p>	<p>กระทรวงสาธารณสุข รวบรวมความเห็นจากการประชุมพิจารณาร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องสรุปได้ ดังนี้</p> <p>๑. สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา เห็นควรให้พัฒนากฎหมายเพื่อคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลทางการแพทย์เป็นกฎหมายอีกฉบับหนึ่งเป็นการเฉพาะ และมีข้อสังเกตว่าอาจเป็นการละเมิดความเป็นส่วนตัวของบุคคลหากมาตรการในการดำเนินการไม่รัดกุมและเหมาะสมกับความจำเป็นในการเปิดเผยข้อมูล</p> <p>๒. สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี เห็นควรผลักดันกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลเป็นกฎหมายกลาง และมีข้อสังเกตว่าควรพิจารณาควบคู่ไปกับการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลในภาครัฐ ภายใต้พระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐</p> <p>๓. กระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม เห็นด้วยกับหลักการให้มีมาตรฐานที่จำเป็นสำหรับข้อมูลทางการแพทย์และกฎเกณฑ์การเชื่อมโยงข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ผ่านระบบสารสนเทศเพื่อส่งต่อข้อมูลผู้ป่วย หรือมาตรฐานอื่นๆ และไม่ขัดข้องหากจะมีการเสนอแนะให้มีกฎหมายคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลเป็นกฎหมาย เฉพาะทางอีกฉบับหนึ่งที่เกี่ยวข้องกับงานบริการสาธารณสุข โดยต้องไม่ขัดกับกฎหมายกลาง</p> <p>๔. กระทรวงสาธารณสุข เห็นด้วยกับรายงานการพิจารณาศึกษาดังกล่าว ในประเด็น</p> <p>๔.๑ การมีหน่วยงานกลางในการกำหนดมาตรฐานที่ใช้ตามหน่วยงานต่างๆ ให้เป็นที่ยอมรับ</p> <p>๔.๒ มาตรฐานการส่งต่อข้อมูล โดยเฉพาะมาตรฐานการใช้ข้อมูลเลข ๑๓ หลักของกรมการปกครอง โดยเห็นควรให้แต่ละหน่วยงานดำเนินการตามความเหมาะสมเพื่อให้ปฏิบัติได้จริง โดยมีหน่วยงานกลางให้คำปรึกษาเป็นระยะกระทรวงกระทรวงสาธารณสุข โดยไม่ขัดแย้งกับกฎหมายกลาง ทั้งนี้ สำหรับประเด็น ๔.๑ และ ๔.๒ ได้มีแต่งตั้งคณะกรรมการพิจารณาการออกกฎหมายว่าด้วยแนวทางปฏิบัติคุ้มครองข้อมูลด้านสุขภาพส่วนบุคคล ได้มีมาตรฐานโครงสร้างข้อมูลสุขภาพและการแพทย์ให้หน่วยงานในสังกัดถือปฏิบัติเป็นแนวทางเดียวกันและมีร่างยุทธศาสตร์เทคโนโลยีสารสนเทศสุขภาพ (Health Strategy) เพื่อดำเนินการกำหนดมาตรฐานข้อมูลระบบประวัติสุขภาพผู้ป่วยอิเล็กทรอนิกส์ที่เปิดเผยได้กำหนดมาตรฐานกระบวนการเข้าถึงหรือการควบคุมการใช้ระบบประวัติสุขภาพผู้ป่วยอิเล็กทรอนิกส์</p>
การติดตามข้อสังเกต/ข้อเสนอแนะของรายงานการพิจารณาศึกษาของคณะกรรมการ	สอดคล้องกับข้อสังเกต/ข้อเสนอแนะของคณะกรรมการ
หมายเหตุ	-

๑๓. รายงานการพิจารณาศึกษา : เรื่อง ข้อเสนอโครงการโรงไฟฟ้าถ่านหินสะอาด ณ บ้านน้ำบ่อ
อำเภอปะนาเระ จังหวัดปัตตานี

คณะกรรมการ : คณะกรรมการการพลังงาน

<p>ที่ประชุมสภา มีมติเห็นชอบด้วย กับข้อสังเกต/ ข้อเสนอแนะ และส่งข้อสังเกต ตามข้อบังคับ ข้อ ๙๗</p>	<p>การประชุมสภา ครั้งที่ ๒๑/๒๕๕๙ วันศุกร์ที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๕๙</p> <p>ส่งข้อสังเกต วันอังคารที่ ๔ เมษายน ๒๕๕๙</p>
<p>สรุปสาระสำคัญของ รายงาน การพิจารณาศึกษา</p>	<p>สาระสำคัญ</p> <p>ปัจจุบันภาคใต้มีกำลังการผลิตไฟฟ้าประมาณ ๓,๑๒๒ เมกะวัตต์ เป็นกำลังการผลิตที่พึ่งพาได้เพียง ๒,๔๗๓ เมกะวัตต์ รับจากภาคกลางประมาณ ๕๐๐ เมกะวัตต์และรับซื้อไฟฟ้าจากมาเลเซียอีก ๓๐๐ เมกะวัตต์ รวมเป็นกำลังการผลิตที่สามารถพึ่งพาได้ทั้งหมด ๓,๓๗๓ เมกะวัตต์ ขณะที่ความต้องการไฟฟ้า สูงสุดของภาคใต้เมื่อเดือนเมษายน ๒๕๕๖ อยู่ที่ ๒,๔๒๔ เมกะวัตต์ และข้อมูลการพยากรณ์ในปี ๒๕๖๒ อยู่ที่ประมาณ ๓,๒๑๘.๐๐ เมกะวัตต์ ดังนั้น การพัฒนาโครงการโรงไฟฟ้าเพื่อให้สามารถเดินเครื่องเชิงพาณิชย์ ได้ในปี ๒๕๖๒ เป็นสิ่งที่ควรริบพิจารณาและดำเนินการเร่งด่วน เพื่อป้องกันการขาดแคลนพลังงาน ทั้งนี้ คณะกรรมการการพลังงาน สภานิติบัญญัติแห่งชาติ ได้พิจารณาเรื่องดังกล่าว โดยมีประเด็นการพิจารณาและประเด็นข้อสังเกต สรุปได้ดังนี้</p> <ol style="list-style-type: none"> ๑. การพิจารณาความเป็นไปได้และความเหมาะสมของพื้นที่ในการก่อสร้างโรงไฟฟ้า<ul style="list-style-type: none"> - สรุปผลการพิจารณาเห็นว่า พื้นที่โครงการมีความเป็นไปได้และมีความเหมาะสมสำหรับการก่อสร้างโรงไฟฟ้าฯ รวมทั้งการสร้างท่าเรือสำหรับขนส่งถ่านหิน โดยอาจมีข้อจำกัดบางประการตามที่กล่าวเบื้องต้น ซึ่งในทางเทคนิคสามารถแก้ไขได้ แต่อาจมีต้นทุนที่สูงขึ้นสำหรับนิคมอุตสาหกรรมอาหารฮาลาล ไม่มีผลกระทบต่ออย่างใด ๒. การพิจารณาด้านผลกระทบต่อประชาชนในพื้นที่ และด้านการรักษาความปลอดภัย<ul style="list-style-type: none"> - สรุปผลกระทบต่อประชาชน พิจารณาเห็นว่า โดยทั่วไปประชาชนในพื้นที่ให้การยอมรับกับการก่อสร้างโครงการและมีความคาดหวังว่าการมีโครงการจะทำให้ชุมชนมีความเจริญมีรายได้ มีงานทำในโรงไฟฟ้าหรือที่เกี่ยวข้องกับโรงไฟฟ้าที่มั่นคงถาวร และชีวิตความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น จึงน่าจะให้การสนับสนุนโครงการดังกล่าว อย่างไรก็ตาม ประชาชนยังมีความกังวลต่อมลภาวะ และผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมที่อาจเกิดจากโรงไฟฟ้า รวมทั้งต้องการให้การดำเนินการต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการดำรงชีวิต หรือผลประโยชน์ที่ประชาชน และชุมชนจะได้รับ ให้ดำเนินการในลักษณะไตรภาคี ซึ่งกรณีดังกล่าวเห็นว่าหากมีการดำเนินการโครงการโรงไฟฟ้าจะต้องทำให้เป็นโรงไฟฟ้าถ่านหินสะอาดอย่างแท้จริง โดยใช้มาตรฐานควบคุมการปล่อยทิ้งมลสารที่ทันสมัยที่สุด เพื่อให้เกิดมลภาวะและผลกระทบต่อชุมชนน้อยที่สุด รวมทั้ง ดำเนินการกับชุมชนในลักษณะไตรภาคีที่มีชุมชนเป็นเป้าหมายสำคัญที่สุด หากดำเนินการโดยให้ประชาชนมีส่วนร่วมตั้งแต่เริ่มต้น ก็จะทำให้ได้รับความร่วมมือจากประชาชน และทำให้โครงการมีโอกาสประสบความสำเร็จสูง

	<p>๓. การพิจารณาด้านผลกระทบต่อความมั่นคง</p> <p>- การดำเนินโครงการโรงไฟฟ้าเป็นการลงทุนโครงการขนาดใหญ่ ทำให้เกิดการสร้างงานสร้างรายได้ให้กับประชาชนในพื้นที่ รวมทั้งจะเป็นโครงการที่นำความเจริญก้าวหน้าทั้งด้านระบบสาธารณูปโภค ด้านการคมนาคมขนส่ง การค้าและอุตสาหกรรม เข้ามาสู่พื้นที่ทำให้ประชาชนมีชีวิตความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น ดังนั้น จึงเห็นว่า การดำเนินโครงการจะมีผลดีต่อความมั่นคงในพื้นที่อย่างมาก รัฐบาลจึงควรมีแนวทางในการสนับสนุนโครงการดังกล่าวเป็นกรณีพิเศษนอกเหนือไปจากการดำเนินโครงการปกติ</p>
<p>ที่ประชุมสภา มีมติรับทราบผล การดำเนินการของ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง</p>	<p>การประชุมสภา ครั้งที่ ๖๑/๒๕๕๙ วันพฤหัสบดีที่ ๒๙ กันยายน ๒๕๕๙</p>
<p>หน่วยงานที่รับผิดชอบ</p>	<p>กระทรวงพลังงาน</p>
<p>ผลการปฏิบัติตาม ข้อสังเกต/ข้อเสนอแนะ ของรายงานการ พิจารณาศึกษา จาก หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง</p>	<p>กระทรวงพลังงาน ได้จัดประชุมหารือการพิจารณาศึกษาแนวทางและความเหมาะสม ข้อเสนอ โครงการฯ เมื่อวันที่ ๒๕ พฤษภาคม ๒๕๕๙ โดยมีผู้แทนจาก กระทรวงกลาโหม กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ศูนย์อำนวยการบริหารจังหวัดชายแดนภาคใต้ กองทัพบก พลังงานจังหวัดปัตตานี สำนักงานคณะกรรมการกำกับกิจการพลังงานและการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย โดยที่ประชุมมีความเห็นว่าโครงการฯ อาจมีความเหมาะสมทางด้านเทคนิค หากโครงการฯ สามารถดำเนินการได้จะช่วยส่งเสริมเศรษฐกิจในพื้นที่และประชาชนมีความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น โดยมีข้อสังเกตเพิ่มเติมบางประการ ดังนี้</p> <p>๑. กระทรวงพลังงาน โดยสำนักงานนโยบายและแผนพลังงาน มีความเห็นเพิ่มเติมว่าโครงการนี้จะต้องดำเนินการให้เป็นไปตามแผนพัฒนากำลังผลิตไฟฟ้าของประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๕๘ - ๒๕๗๙ (PDP 2015) ซึ่งยังไม่มีความต้องการโรงไฟฟ้าถ่านหินในภาคใต้ใหม่จนกว่าช่วงเวลา พ.ศ. ๒๕๖๔ เป็นต้นไป ดังนั้น การที่จะมีการดำเนินโครงการฯ ในช่วงเวลาปัจจุบันควรมีการชะลอออกไปก่อน</p> <p>๒. กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ได้มีความเห็นเพิ่มเติมนอกเหนือจากที่ได้ให้ความเห็นไว้ในการประชุมหารือ สรุปได้ดังนี้</p> <p>(๑) โครงการฯ มีกำลังการผลิตติดตั้ง ๙,๐๐๐ เมกะวัตต์ ซึ่งเข้าข่ายตามประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ทั้งนี้ ในการจัดทำรายงาน EHIA จะต้องดำเนินการตามขั้นตอนกระบวนการรับฟังความคิดเห็นของ ประชาชนและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียโดยควรพิจารณาดำเนินการให้ครอบคลุมทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง รวมทั้ง เปิดโอกาสให้ประชาชนในพื้นที่ได้เข้ามามีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นต่อโครงการ</p> <p>(๒) ควรพิจารณาความเหมาะสมของพื้นที่ตั้งโครงการให้ครอบคลุมทั้งทางด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ด้านเศรษฐกิจ - สังคม ด้านเศรษฐศาสตร์และด้านความมั่นคงและความปลอดภัย รวมทั้ง กฎหมายข้อกำหนดและระเบียบปฏิบัติต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง</p> <p>(๓) ควรพิจารณาเลือกใช้เทคโนโลยีและความรู้ด้านเทคนิคที่ดีที่สุด และแนวการปฏิบัติด้านสิ่งแวดล้อมที่ดีที่สุดควบคู่ไปด้วย</p> <p>(๔) การดำเนินการในลักษณะไตรภาคี ควรเป็นคณะทำงานระดับจังหวัด มีผู้ว่าราชการจังหวัดหรือรองผู้ว่าราชการจังหวัดที่ได้รับมอบหมายเป็นประธาน อย่างไรก็ตาม ปัจจุบันกระทรวงพลังงานได้มีการสื่อสารและทำความเข้าใจกับประชาชนในพื้นที่ภาคใต้เกี่ยวกับการก่อสร้างโรงไฟฟ้าถ่านหินกระบี่ ที่มีกำหนดจ่ายไฟฟ้าเข้าระบบ</p>

	<p>ในปี พ.ศ. ๒๕๖๒ และ โรงไฟฟ้าถ่านหินเทพา ที่มีกำหนดจ่ายไฟฟ้าเข้าระบบ ในปี พ.ศ. ๒๕๖๔ และปี พ.ศ. ๒๕๕๒๗ เพื่อให้ประชาชน เกิดการยอมรับการใช้ ถ่านหินเป็นเชื้อเพลิงผลิตไฟฟ้า ลดการคัดค้านการก่อสร้างโรงไฟฟ้าในพื้นที่ และสามารถ ก่อสร้างโรงไฟฟ้างกล่าวได้ตามกำหนด</p>
<p>การติดตามข้อสังเกต/ ข้อเสนอแนะของ รายงานการพิจารณา ศึกษาของ คณะกรรมการธิการ</p>	<p>สอดคล้องกับข้อสังเกต/ข้อเสนอแนะของคณะกรรมการธิการ</p>
<p>หมายเหตุ</p>	<p>-</p>

๑๔. รายงานการพิจารณาศึกษา : แนวทางการบริหารจัดการปัจจัยการผลิตแบบบูรณาการ
เพื่อความมั่นคงของภาคเกษตร

คณะกรรมการ : คณะกรรมการการเกษตรและสหกรณ์

<p>ที่ประชุมสภา มีมติเห็นชอบด้วย กับข้อสังเกต/ ข้อเสนอแนะ และส่งข้อสังเกต ตามข้อบังคับ ข้อ ๙๗</p>	<p>การประชุมสภา ครั้งที่ ๒๓/๒๕๕๙ วันศุกร์ที่ ๘ เมษายน ๒๕๕๙</p> <p>ส่งข้อสังเกต วันพุธที่ ๒๐ เมษายน ๒๕๕๙</p>
<p>สรุปสาระสำคัญของ รายงาน การพิจารณาศึกษา</p>	<p>สาระสำคัญ</p> <p>จากการพิจารณาศึกษาปัจจัยการผลิต ภัยดิน น้ำ ปุ๋ย และสารเคมีเกษตร พันธุ์และเมล็ดพันธุ์ เครื่องจักรกลการเกษตร เทคโนโลยีการผลิต และด้านอื่น ๆ พบว่า</p> <p>๑) การใช้จ่ายการผลิตในการเพาะปลูกไม่เหมาะสมกับทรัพยากรที่มีอยู่ เกษตรกรยังขาดการเรียนรู้จากผู้ประสบความสำเร็จหรือจากเกษตรกรต้นแบบ ข้อจำกัดด้านแรงงานคน ทุน องค์ความรู้จากตัวเกษตรกรเอง การเข้าถึงเทคโนโลยี ขาดการบูรณาการองค์ความรู้ใหม่ ร่วมกับการใช้เทคโนโลยีการผลิตที่เหมาะสม ขาดการเข้าถึงแหล่งทุนดอกเบี้ยต่ำ</p> <p>๒) นโยบายภาครัฐ โดยการมอบหมายนโยบายจะใช้ในภาพรวมของประเทศ ซึ่งอาจไม่สอดคล้องกับความต้องการของเกษตรกรในพื้นที่ รวมถึงการขาดความต่อเนื่องในการถ่ายทอดทุกหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ เนื่องจากการเปลี่ยนแปลงนโยบายและผู้สั่งการ การโยกย้ายตำแหน่งหน้าที่</p> <p>ข้อสังเกต/ข้อเสนอแนะ</p> <p>๑. ด้านดิน/ที่ดิน</p> <p>เชิงนโยบาย</p> <p>๑. ควรผลักดันการออกกฎหมายคุ้มครองพื้นที่เกษตรกรรมจากการขยายตัวของเมือง และการประกอบอุตสาหกรรม</p> <p>๒. ควรผลักดันการปรับปรุงกฎหมายการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรมให้ตรงกับวัตถุประสงค์ของการจัดสรรที่ดิน</p> <p>๓. ควรผลักดันการกำหนดกฎ ระเบียบ ข้อบังคับให้ชัดเจนในการกำหนดเขตการใช้ประโยชน์ในที่ดินของแต่ละพื้นที่</p> <p>เชิงปฏิบัติ</p> <p>๑. ขับเคลื่อนโครงการโฉนดชุมชน เพื่อให้ประชาชนได้ใช้ประโยชน์ร่วมกันอย่างถูกต้อง</p> <p>๒. จัดทำโครงการธนาคารที่ดิน สำหรับบริหารจัดการที่ดินที่ได้จากหน่วยงานภาครัฐทุกหน่วยงาน</p> <p>๓. ควรเร่งดำเนินการจัดรูปที่ดินในระดับจังหวัดก่อน เพื่อกำหนดเขตพื้นที่ที่มีความเหมาะสมกับการปลูกพืช</p> <p>๔. ควรเร่งการขับเคลื่อนโครงการเสริมสร้างระบบนิเวศของดินด้วยการใช้ปุ๋ยอินทรีย์ชีวภาพ</p>

๒. ด้านน้ำ

เงินโยบาย

๑. ควรกำหนดมาตรการการใช้น้ำของเกษตรกรในเขตพื้นที่ชลประทาน เพื่อให้มีการใช้น้ำในการเพาะปลูกอย่างคุ้มค่า

๒. ควรกำหนดมาตรการการใช้น้ำของเกษตรกร เพื่อให้เกิดความเสมอภาคตลอดลำน้ำ

เชิงปฏิบัติ

๑. ควรเร่งการดำเนินงานถ่ายทอดองค์ความรู้เกี่ยวกับเทคโนโลยีน้ำหยด การให้น้ำตามความต้องการของพืชแต่ละชนิด เพื่อสร้างความเข้าใจอย่างแท้จริงแก่เกษตรกร

๒. ควรเร่งดำเนินการขุดบ่อน้ำในไร่นาให้แก่เกษตรกร โดยคำนึงถึงความเหมาะสมในแต่ละพื้นที่เป็นเกณฑ์ในการกำหนดขนาด เพื่อประโยชน์ในการใช้สอยที่แท้จริง

๓. ควรผลักดันเทคโนโลยีการเก็บสำรองน้ำในพื้นที่ดินทราย โดยใช้วัสดุพูนบ่อที่มีประสิทธิภาพและความคงทนสูง

๔. ควรเร่งให้ความรู้เกี่ยวกับการบริหารจัดการน้ำในภาพรวมของแต่ละพื้นที่ และความรู้ในการใช้น้ำอย่างเหมาะสมกับศักยภาพของพื้นที่

๕. ควรเร่งดำเนินการจัดทำฝายชะลอน้ำในพื้นที่ต้นน้ำ เนื่องจากไม่สามารถสร้างอ่างเก็บน้ำขนาดใหญ่ได้

๖. ควรเร่งดำเนินการให้เกิดความร่วมมือในการบริหารจัดการแหล่งน้ำเชิงพื้นที่ โดยบูรณาการความร่วมมือจากภาครัฐ ภาคเอกชน ชุมชนในท้องถิ่นนั้น ๆ เพื่อให้เกิดการแก้ปัญหาอย่างจริงจัง และถ้าพื้นที่ใดมีข้อจำกัดด้านศักยภาพที่ไม่สามารถหาแหล่งน้ำได้เพียงพอต่อความต้องการ ควรแนะนำให้เกษตรกรสร้างอาชีพเสริมที่เหมาะสม เพื่อมิให้เกิดปัญหาเดิม ๆ ซ้ำซาก

๓. ด้านปุ๋ยและสารเคมีเกษตร

เงินโยบาย

๑. ควรจะมีกฎหมายที่อนุญาตให้มีการนำแร่โพแทสเซียมและฟอสฟอรัสขึ้นมาใช้ประโยชน์ได้ เพื่อลดต้นทุนการผลิตปุ๋ยเคมีเองในประเทศ

๒. ควรออกกฎหมายให้ทันการหลีกเลี่ยงกฎหมายของผู้ประกอบการปุ๋ยที่ใช้ช่องทางอื่นในการหลีกเลี่ยง

๓. ควรจะมีคณะกรรมการที่ทำหน้าที่ควบคุมและดูแลปุ๋ย สารเคมีเกษตรและเมล็ดพันธุ์ เช่นเดียวกับคณะกรรมการอาหารและยา

๔. แก้ไขกฎหมายหรือออกกฎกระทรวงให้ภาชนะบรรจุปุ๋ยเคมีภัณฑ์และเมล็ดพันธุ์ ต้องระบุเลขที่ใบอนุญาต และวันเดือนปีที่ผลิต/หมดอายุ รวมทั้ง Lot Number (รหัสสินค้าที่ผลิต) ทุก ๆ ชิ้น เช่นเดียวกับอาหารและยาที่คนรับประทาน

๕. แก้ไขกฎหมายหรือออกกฎกระทรวง เพื่อให้มหาวิทยาลัยของรัฐที่มีคณะเกษตรฯ เป็นหน่วยตรวจวิเคราะห์ปุ๋ยและสารเคมีเกษตรได้ รวมถึงการออกใบอนุญาตให้เอกชนสามารถตรวจสอบปุ๋ยและสารเคมีเกษตรได้

๖. แก้ไขกฎหมายหรือมติคณะรัฐมนตรีหรือออกกฎกระทรวงให้การดำเนินคดีกับผู้กระทำผิดเกี่ยวกับปุ๋ย สารเคมีเกษตรและเมล็ดพันธุ์ ตามกฎหมายจะต้องใช้พนักงานสอบสวนร่วมระหว่างตำรวจและฝ่ายปกครอง เช่นเดียวกับคดีที่เกี่ยวกับทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และต้องดำเนินคดีในท้องที่ที่ตรวจพบการกระทำผิดทั้งผู้ผลิตหรือผู้จำหน่ายปุ๋ยและสารเคมีเกษตร

๗. ควรออกมาตรการกำหนดคุณสมบัติและความรับผิดชอบของผู้ผลิตและจำหน่ายปุ๋ย และสารเคมีเกษตรให้ครอบคลุมถึงการจำหน่ายตรงและการจำหน่ายผ่านตัวแทน รวมถึงเพิ่ม บทลงโทษที่หนักมากขึ้นและกระบวนการพิจารณาให้รวดเร็วทันต่อเหตุการณ์

๘. ควรออกมาตรการกำหนดเกี่ยวกับการจำหน่ายปุ๋ยไปยังพื้นที่ต่าง ๆ

๙. ควรมีกฎหมายควบคุมการโฆษณาชวนเชื่อทางสื่อต่าง ๆ ที่มีการโฆษณาเกินจริง เพื่อให้เกษตรกรเข้าใจผิดหรือมีความคลาดเคลื่อนเกี่ยวกับการใช้ปุ๋ยและปัจจัยการผลิต การเกษตร

๑๐. ควรแก้ไขกฎหมาย/กฎกระทรวงในการกำหนดการขึ้นทะเบียนปุ๋ยอินทรีย์ชีวภาพ หรือสารชีวภัณฑ์ให้ทันต่อการพัฒนาของเทคโนโลยี และเกิดประโยชน์ต่อการพึ่งพาตนเอง ของเกษตรกร

เชิงปฏิบัติ

๑. ควรเร่งผลักดันโครงการถ่ายทอดความรู้ในการใช้ปุ๋ยที่ถูกต้องตามหลักวิชาการ ให้แก่นักส่งเสริมทุกองค์กรและเกษตรกรผู้ใช้โดยตรงให้ครอบคลุมปุ๋ยทุกประเภท

๒. ควรผลักดันให้เกิดการจัดตั้งโรงงานปุ๋ยแห่งชาติที่เป็นองค์การมหาชน

๓. ควรผลักดันการปฏิบัติงานป้องกันและปราบปรามผู้ผลิตปุ๋ยที่ไม่ได้มาตรฐาน อย่างต่อเนื่อง และทันเหตุการณ์ ด้วยการสร้างแนวร่วมจากเกษตรกรและเปิดจุดรับแจ้ง พื้นที่โดยร่วมมือกับหน่วยงานปกครองส่วนท้องถิ่น

๔. ควรบูรณาการร่วมกันระหว่างกระทรวงสาธารณสุขในการให้ข้อมูลที่สามารเข้าถึง ประชาชนเกี่ยวกับสุขภาพและอันตรายจากการใช้ปุ๋ยและสารเคมีเกษตรที่ผิดวิธี พร้อมนำเสนอ ทางเลือกที่เหมาะสมแก่เกษตรกรในพื้นที่นั้น ๆ

๔. ด้านพันธุ์และเมล็ดพันธุ์

เชิงนโยบาย

ควรออกมาตรการหรือนโยบายกำหนดทิศทางของการพัฒนาพันธุ์และเมล็ดพันธุ์ ให้ชัดเจน ทั้งกระบวนการและระยะเวลาเนื่องจากมีความสำคัญต่อการพึ่งพาตนเองของเกษตรกร การเพิ่มผลผลิตและลดต้นทุนการผลิต อีกทั้งยังส่งผลต่อการกำหนดนโยบายครัวของโลก รวมถึงการสร้างความมั่นคงทางด้านอาหารและพลังงานของประเทศ

เชิงปฏิบัติ

๑. ควรส่งเสริมให้กลุ่มเกษตรกรตามภาคต่าง ๆ ผลิตพันธุ์ข้าวปลูกตามความต้องการของ ตลาดในพื้นที่ของตนเอง

๒. ควรเร่งส่งเสริมการผลิตพันธุ์และเมล็ดพันธุ์พืชที่เหมาะสมกับพื้นที่เพื่อสร้างความ ยั่งยืนและการพึ่งพาตนเองของเกษตรกรในระยะยาว

๓. ควรเร่งส่งเสริมพันธุ์และเมล็ดพันธุ์พืชที่เหมาะสมกับการเปลี่ยนแปลงของ สภาพแวดล้อม เช่น พืชทนแล้ง พืชที่มีความต้านทานโรคสูง เป็นต้น

๔. ควรผลักดันการศึกษาเทคโนโลยีไบโอชีวภาพสำหรับการผลิตพันธุ์และเมล็ดพันธุ์ อย่างโปร่งใส

๕. ด้านเครื่องจักรกลเกษตรและเทคโนโลยีการผลิต

เชิงนโยบาย

๑. ควรออกมาตรการในการขึ้นทะเบียนเครื่องจักรกลการเกษตรเพื่อเกษตรกรจะได้ นำมาแปลงสภาพเป็นทุนยามจำเป็น

๒. ควรกำหนดมาตรการละเว้นภาษีมูลค่าเพิ่มสำหรับเครื่องจักรกลการเกษตร เพื่อการลดต้นทุนและลดภาระแก่เกษตรกร

๓. ควรกำหนดนโยบายการสนับสนุนงานวิจัยเครื่องจักรกลการเกษตรแบบมุ่งเป้า เพื่อให้เกิดความเหมาะสมกับลักษณะการใช้งานตามพื้นที่และสถานการณ์ของภาคเกษตร ในปัจจุบัน และกำหนดให้ทุกหน่วยงานที่ดำเนินการเกี่ยวข้องกับการวิจัยร่วมมือกันเป็นหนึ่งเดียว ในการแก้ไขปัญหาอย่างต่อเนื่องจนสามารถนำไปสู่การใช้ได้จริง

๔. ควรกำหนดมาตรการ/นโยบายขับเคลื่อนเกษตรทฤษฎีใหม่ในทิศทางเดียวกัน อย่างจริงจังต่อเนื่อง โดยมอบหมายให้ทุกหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับภาคเกษตรใช้การปฏิบัติแบบ ทำซ้ำบอกต่อเพื่อให้เข้าถึงเกษตรกรทุกพื้นที่

เชิงปฏิบัติ

๑. ควรจัดระบบการส่งเสริมใช้เครื่องจักรกลและเทคโนโลยีแก่กลุ่มเกษตรกรที่มีความเข้มแข็งเพื่อกลดต้นทุนและทดแทนแรงงานคนและผลักดันความร่วมมือกับสถาบันการศึกษา ในท้องถิ่นที่มีความชำนาญด้านเครื่องจักรกล

๒. ควรจัดตั้งระบบศูนย์รวมการถ่ายทอดเทคโนโลยีและเครื่องจักรกลการเกษตรจาก กลุ่มเกษตรกรที่ประสบความสำเร็จไปยังกลุ่มเกษตรกรอื่น ๆ เพื่อให้เกิดการเข้าถึงของ เทคโนโลยีในทุกกลุ่ม และเกษตรกรสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในพื้นที่ของตนเองได้ทันที

๓. ควรเร่งส่งเสริมเทคโนโลยีหลังเก็บเกี่ยวแก่กลุ่มเกษตรกรที่มีความเข้มแข็งเพื่อการ ต่อยอดและการเพิ่มมูลค่าผลิตภัณฑ์ และชะลอผลผลิตออกสู่ตลาดพร้อมกันเป็นการแก้ปัญหา ในห่วงโซ่การผลิตได้เป็นอย่างดีควรเร่งส่งเสริมเทคโนโลยีองค์ความรู้ต่าง ๆ ในพื้นที่ชนบท เพื่อให้เกษตรกรสามารถเข้าถึงองค์ความรู้ต่าง ๆ ได้อย่างเท่าเทียมกัน

๔. ควรเร่งส่งเสริมให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับภาคเกษตรใช้แนวทางเกษตรทฤษฎีใหม่ ในทิศทางเดียวกันอย่างจริงจัง

๕. ควรบูรณาการการทำงานระหว่างหน่วยงานของกระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี และสารสนเทศ กับกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เพื่อพัฒนาเทคโนโลยีสำหรับการพัฒนา ภาคการเกษตรในทิศทางเดียวกันให้มากขึ้นกว่าในปัจจุบัน

๖. ด้านอื่น ๆ

เชิงนโยบาย

๑. ควรออกมาตรการช่วยเหลือ สนับสนุน หรือสิทธิพิเศษอย่างเป็นรูปธรรมในด้าน ปัจจัยการผลิต ด้านการตลาดแก่เกษตรกรที่เข้าสู่ระบบเกษตรแบบแปลงใหญ่ และระบบโซนนิ่ง

๒. ควรออกมาตรการสนับสนุนและส่งเสริมเพื่ออนุรักษ์การใช้วิถีชีวิตเกษตรดั้งเดิมเพื่อ การยังชีพและการพึ่งพาตนเอง

๓. ควรกำหนดนโยบายในการพัฒนาภาคเกษตรในภาพรวม และกำหนดแผนการ ปฏิบัติในระยะต่าง ๆ โดยให้หน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับภาคเกษตร มุ่งเป้าในทิศทาง เดียวกันแทนการมุ่งเป้าเฉพาะหน่วยงาน

๔. ควรออกมาตรการ/นโยบายคุ้มครองความเสียหายแก่เกษตรกรอันเนื่องมาจาก นโยบายภาครัฐ เพื่อป้องกันการใช้นโยบายในการชวนเชื่อประชาชน

๕. ควรออกมาตรการ/นโยบายส่งเสริมโครงสร้างพื้นฐานและสาธารณูปโภคสำหรับ ภาคเกษตรที่มีข้อกีดขวางทางด้านความคืบหน้าทางเศรษฐศาสตร์ แต่คำนึงถึงการใช้ประโยชน์ และการเพิ่มมูลค่าผลผลิตของเกษตรกรแทน

เชิงปฏิบัติ

๑. ควรส่งเสริมองค์ความรู้เกี่ยวกับระบบบัญชีธุรกิจการเกษตรควบคู่ไปกับระบบบัญชี คราวเรือน

๒. ควรส่งเสริมการศึกษาในทุกระดับให้เห็นความสำคัญของอาชีพเกษตร โดยเฉพาะ อย่างยิ่งการปลูกฝังในระดับเยาวชน

	<p>๓. ควรผลักดันแนวทางการทำงานของหน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับภาคเกษตร ให้มุ่งเป้าในทิศทางเดียวกันแทนการมุ่งเป้าเฉพาะหน่วยงาน นอกจากนี้ข้อมูลของหน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับภาคการเกษตรควรมีจุดศูนย์รวมที่เดียวและควรเป็นข้อมูลที่ทันสมัยต่อเหตุการณ์ผ่านทางสื่ออิเล็กทรอนิกส์ หรือโซเชียลมีเดีย</p> <p>๔. ควรผลักดันให้หน่วยงานปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีหน่วยงานบริการเทคโนโลยีเกษตร ประจำตำบล สามารถทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ ช่วยเหลือเกษตรกรได้ทันต่อความต้องการของเกษตรกร</p> <p>๕. ควรส่งเสริมการศึกษาระดับความเชี่ยวชาญแก่เจ้าหน้าที่ภาครัฐรุ่นใหม่ โดยร่วมมือกับสถาบันการศึกษาในท้องถิ่น เพื่อให้เกิดทักษะด้านการปฏิบัติการและสามารถช่วยเหลือให้คำปรึกษาแก่เกษตรกรได้ทันต่อสถานการณ์และเพื่อทดแทนเจ้าหน้าที่ภาครัฐที่ต้องปลดเกษียณไป</p> <p>๖. ควรส่งเสริมโอกาสให้สภาเกษตรกรจังหวัดร่วมกันพิจารณาปัญหาและแนวทางการบริหารจัดการภาคการเกษตรอย่างเป็นรูปธรรม</p> <p>๗. ควรผลักดันการขึ้นทะเบียนเกษตรกรอย่างจริงจังโดยใช้หมายเลขบัตรประชาชน ๑๓ หลักและทุกหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับภาคการเกษตรควรใช้ฐานข้อมูลเดียวกัน เพื่อความสะดวกในการให้การสนับสนุนหรือช่วยเหลือเมื่อเกิดภัยพิบัติ เป็นต้น</p> <p>๘. การช่วยเหลือเกษตรกรในทุกนโยบาย ควรพิจารณาจากความสามารถของกลุ่มเกษตรกรเป็นหลักไม่ควรใช้การปฏิบัติต่อกลุ่มเกษตรกรด้วยวิธีการเดียวกันหรือส่งเสริมในทิศทางเดียวกัน ควรส่งเสริมในสิ่งที่กลุ่มเกษตรกรมีความต้องการและมีความพร้อมที่เหมาะสม</p>
<p>ที่ประชุมสภามิติ รับทราบผลการ ดำเนินงานของ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง</p>	<p>การประชุมสภา ครั้งที่ ๖๐/๒๕๕๙ วันพฤหัสบดีที่ ๒๒ กันยายน ๒๕๕๙</p>
<p>หน่วยงานที่รับผิดชอบ</p>	<p>กระทรวงเกษตรและสหกรณ์</p>
<p>ผลการปฏิบัติตาม ข้อสังเกต/ข้อเสนอแนะ ของรายงานการ พิจารณาศึกษา จาก หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง</p>	<p>๑. ด้านดิน/ที่ดิน</p> <p>๑. ส่งเสริมการผลิต การใช้ปุ๋ยอินทรีย์และวัสดุอินทรีย์</p> <p>๒. บริหารจัดการพื้นที่เกษตรกรรม (Zoning) ให้มีการผลิตสินค้าเกษตรตามความเหมาะสมของพื้นที่ รวมทั้งการลดต้นทุนและเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต โดยมีข้อเสนอแนะคือควรมีข้อบังคับในการใช้และรักษาทรัพยากรดินและมีหน่วยงานกลางจัดทำระบบฐานข้อมูลเชิงพื้นที่</p> <p>๓. มีการแก้ไขปัญหาที่ดินโดยแต่งตั้งคณะกรรมการนโยบายที่ดินแห่งชาติ (คทช.) และการจัดที่ดินทำกินให้ชุมชนในรูปแบบสหกรณ์ หรือรูปแบบอื่นที่เหมาะสม ในลักษณะแปลงรวม โดยไม่ให้เกิดกรรมสิทธิ์</p> <p>๒. ด้านน้ำ</p> <p>๑. โครงการบูรณาการมาตรการช่วยเหลือเกษตรกรที่ได้รับผลกระทบจากภัยแล้ง ปี ๒๕๕๘/๕๙</p> <p>๒. โครงการก่อสร้างแหล่งน้ำในไร่นานอกเขตชลประทาน</p> <p>๓. โครงการแหล่งน้ำเพื่อการอนุรักษ์ดินและน้ำเพื่อใช้ประโยชน์ในการทำเกษตรกรรม</p>

	<p>๔. การบริหารจัดการน้ำแบบยั่งยืน โดยมีข้อเสนอแนะคือ การควบคุมการใช้น้ำของเกษตรกร การจัดทำกฎหมายเพื่อบริหารจัดการน้ำ การควบคุมการอนุรักษ์และแก้ปัญหาทรัพยากรน้ำอย่างมีเอกภาพ รวมทั้งการบูรณาการองค์ความรู้ด้านน้ำและการบริหารจัดการน้ำในพื้นที่</p> <p>๕. โครงการพัฒนาแหล่งน้ำบาดาลเพื่อการเกษตรในพื้นที่ประสบภัยแล้ง และในพื้นที่นอกเขตชลประทาน</p> <p>๖. นโยบายเพื่อแก้ไขปัญหาเรื่องน้ำในเชิงพื้นที่แบบบูรณาการ (Area base approach)</p> <p>๗. มีการดำเนินการเพื่อแก้ไขปัญหาภัยแล้ง และขาดแคลนน้ำในแหล่งน้ำธรรมชาติ โดยขุดลอกและบำรุงรักษาร่องน้ำภายในประเทศ แม่น้ำสายหลักและแม่น้ำสาขา</p> <p>๓. ด้านปุ๋ยและสารเคมี</p> <p>๑. การดำเนินงานส่งเสริมการใช้ปุ๋ยเพื่อลดต้นทุนการผลิต</p> <p>๒. การแก้ไขพระราชบัญญัติปุ๋ย</p> <p>๓. โครงการประชารัฐเพื่อปัจจัยการผลิตทางการเกษตรโดยการประสานความร่วมมือกับภาคเอกชน ตลอดจนการจัดตั้งร้านจำหน่ายปัจจัยการผลิตคุณภาพ (Q-SHOP)</p> <p>๔. ด้านพันธุ์ และเมล็ดพันธุ์</p> <p>๑. โครงการพัฒนาเป็นศูนย์กลางการผลิตเมล็ดพันธุ์รองรับประชาคมอาเซียน</p> <p>๒. การจัดตั้งกองวิจัยพัฒนาเมล็ดพันธุ์พืช</p> <p>๓. การจัดทำแผนการผลิตพันธุ์พืชและเมล็ดพันธุ์</p> <p>๕. ด้านเครื่องจักรกลการเกษตรและเทคโนโลยีการผลิต</p> <p>๑. โครงการส่งเสริมการใช้เครื่องจักรกลการเกษตรทดแทนแรงงานเกษตรกร</p> <p>๒. โครงการส่งเสริมการให้บริการเครื่องจักรกลทางการเกษตรเพื่อลดต้นทุน</p> <p>๓. การถ่ายทอดเทคโนโลยีเพื่อส่งเสริมการปลูกพืชตามนโยบาย เช่น การปลูกพืชไร่น้ำน้อยและการใช้เครื่องจักรกลการเกษตรเพื่อส่งเสริมการเกษตรแปลงใหญ่</p> <p>๖. ด้านอื่น ๆ</p> <p>๑. มีการดำเนินการตามยุทธศาสตร์การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านการคมนาคมขนส่งของไทย พ.ศ. ๒๕๕๘ – ๒๕๖๘ โดยกำหนดให้มีการคมนาคมขนส่งเพื่อส่งเสริมการเกษตรแบบบูรณาการ และมีโครงข่ายทางหลวงชนบทเชื่อมโยงแหล่งผลิตทางการเกษตรกับภาคอุตสาหกรรม</p> <p>๒. กระทรวงมหาดไทย มีข้อเสนอแนะ คือ การกำหนดมาตรการต่าง ๆ ของภาครัฐควรมีความยืดหยุ่นและสอดคล้องกับความต้องการของเกษตรกร และการส่งเสริมให้มีการรวมกลุ่มเกษตรกรให้มีความเข้มแข็ง</p>
<p>การติดตามข้อสังเกต/ ข้อเสนอแนะของ รายงานการพิจารณา ศึกษาของ คณะกรรมการ</p>	<p>สอดคล้องกับข้อสังเกต/ข้อเสนอแนะของคณะกรรมการ</p>

หมายเหตุ	<p>“ภาษีขาย” ที่ผู้ประกอบการเรียกเก็บจากผู้ซื้อ กับ “ภาษีซื้อ” ที่ผู้ประกอบการจ่ายเพื่อซื้อวัตถุดิบ ซึ่งในระบบภาษีมูลค่าเพิ่มหากผู้ประกอบการชำระภาษีซื้อไว้มากกว่าภาษีขายผู้ประกอบการก็จะได้รับคืนภาษีที่ชำระไว้เกิน ทั้งนี้ การขอยกเว้นภาษีมูลค่าเพิ่มจะทำให้ผู้ผลิตเครื่องจักรกลการเกษตรไม่สามารถขอคืนภาษีมูลค่าเพิ่มที่เป็นภาษีซื้อได้</p>
----------	---

๑๕. รายงานการพิจารณาศึกษา : เรื่อง การบังคับใช้กฎหมายคุ้มครองมรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องได้

กรณีศึกษาการบังคับใช้กฎหมายว่าด้วยโบราณสถาน โบราณวัตถุ ศิลปวัตถุ และพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ

คณะกรรมการ : คณะกรรมการการศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรม และการท่องเที่ยว

<p>ที่ประชุมสภา มีมติเห็นชอบด้วย กับข้อสังเกต/ ข้อเสนอแนะ และส่งข้อสังเกต ตามข้อบังคับ ข้อ ๙๗</p>	<p>การประชุมสภา ครั้งที่ ๓๐/๒๕๕๙ วันพฤหัสบดีที่ ๑๙ พฤษภาคม ๒๕๕๙ ส่งข้อสังเกต วันพุธที่ ๒๕ พฤษภาคม ๒๕๕๙</p>
<p>สรุปสาระสำคัญและ ข้อสังเกต/ข้อเสนอแนะ ของรายงาน การพิจารณาศึกษา</p>	<p>สาระสำคัญ</p> <p>เนื่องจากกฎหมายว่าด้วยโบราณสถาน โบราณวัตถุ ศิลปวัตถุ และพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ มีประวัติความเป็นมาเป็นเวลานานกว่า ๑๐๐ ปี โดยกฎหมายที่มีผลบังคับใช้อยู่ในปัจจุบัน มี ๒ ฉบับ คือ พระราชบัญญัติโบราณสถาน โบราณวัตถุ ศิลปวัตถุ และพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๔ และพระราชบัญญัติโบราณสถาน โบราณวัตถุ ศิลปวัตถุ และพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๓ ซึ่งมีผลบังคับใช้มากกว่า ๕๐ ปี</p> <p>ทั้งนี้ การศึกษาเกี่ยวกับปัญหาดังกล่าวจะทำให้กระทบถึงปัญหาที่เกิดจากการบังคับใช้กฎหมายที่บัญญัติไว้ เมื่อนำมาใช้บังคับแล้วไม่ประสบผลสำเร็จ หรือก่อให้เกิดอุปสรรคต่อการป้องกันคุ้มครองมรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องได้ ซึ่งจะได้เป็นข้อมูลเพื่อการแก้ไขเพิ่มเติมหรือยกร่างกฎหมาย และแจ้งไปยังฝ่ายบริหารเพื่อพิจารณาดำเนินการต่อไป</p> <p>โดยสาระสำคัญที่คณะอนุกรรมการด้านศิลปะและวัฒนธรรม ในคณะกรรมการการศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรมและการท่องเที่ยว พิจารณาศึกษาประกอบด้วย ความเป็นมาและมาตรการทางกฎหมายในการคุ้มครองโบราณสถาน โบราณวัตถุ ศิลปวัตถุ และพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติในอดีต อาทิ กฎหมายตราสามดวง หมายประกาศเขตรางวัดผู้รัยบุญวัด ประกาศจัดการตรวจรักษาของโบราณ พระราชบัญญัติจัดตั้งพิพิธภัณฑสถานสำหรับพระนคร พระราชบัญญัติว่าด้วยการส่งโบราณและศิลปวัตถุออกนอกประเทศ พ.ศ. ๒๔๖๙ เป็นต้น</p> <p>ทั้งนี้ ปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดจากการบังคับใช้กฎหมายโบราณสถาน โบราณวัตถุ ศิลปวัตถุ และพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติมีผลใช้บังคับในปัจจุบันมีหลายประการ ได้แก่</p> <ol style="list-style-type: none"> ๑) ปัญหาค่านิยมคำว่า “โบราณสถาน” “โบราณวัตถุ” “ศิลปวัตถุ” ๒) ปัญหาการประกาศขึ้นทะเบียนโบราณสถาน และโบราณวัตถุหรือศิลปวัตถุ ๓) ปัญหาการกำหนดเขตโบราณสถานและการควบคุมการก่อสร้างอาคารหรือสิ่งปลูกสร้างในเขตโบราณสถานหรือเขตใกล้เขตโบราณสถาน ๔) ปัญหาเกี่ยวกับโบราณวัตถุหรือศิลปวัตถุที่เป็นทรัพย์สินของแผ่นดิน ๕) ปัญหาเกี่ยวกับการค้าโบราณวัตถุและศิลปวัตถุ ๖) ปัญหาการส่งหรือนำโบราณวัตถุหรือศิลปวัตถุหรือชิ้นส่วนของโบราณวัตถุหรือศิลปวัตถุออกนอกราชอาณาจักร ๗) ปัญหาการส่งหรือนำโบราณวัตถุที่มีแหล่งกำหนดในต่างประเทศเข้ามา ในราชอาณาจักรไทย

	<p>๘) ปัญหาเกี่ยวกับพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ</p> <p>๙) ปัญหาเกี่ยวกับซากเรืออัปปางและแหล่งโบราณคดีใต้น้ำ</p> <p>๑๐) ปัญหาเกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่</p> <p>๑๑) ปัญหาเกี่ยวกับใบอนุญาตทำการค้าโบราณวัตถุหรือศิลปวัตถุ</p> <p>ข้อสังเกต/ข้อเสนอแนะ</p> <p>จากการศึกษาปัญหาที่เกิดขึ้นจากการบังคับใช้พระราชบัญญัติโบราณสถาน โบราณวัตถุ ศิลปวัตถุ และพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๔ และซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติโบราณสถาน โบราณวัตถุ ศิลปวัตถุ และพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๕ แล้ว มีข้อเสนอแนะว่าเห็นสมควรที่จะปรับปรุงแก้ไขพระราชบัญญัติโบราณสถาน โบราณวัตถุ ศิลปวัตถุ และพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๔ และซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติโบราณสถาน โบราณวัตถุ ศิลปวัตถุ และพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๕ ซึ่งมีหลายประเด็นที่สมควรปรับปรุงแก้ไขกร่างเพิ่มเติม อาทิ นิยามของคำว่า “โบราณสถาน” “โบราณวัตถุ” และ “ศิลปวัตถุ” ให้ประชาชนทั่วไปเข้าใจได้ชัดเจนและรองรับหรือสอดคล้องกับมาตรฐานสากลที่อนุสัญญาว่ามรดกโลกของยูเนสโกที่ประเทศไทยจะเข้าเป็นภาคี กำหนดบทนิยามของคำว่า “มรดกโลกทางวัฒนธรรม” และบัญญัติแยกเรื่องการคุ้มครองการบริหารจัดการโบราณสถานที่เป็นมรดกโลกไว้อีกหมวดหนึ่งต่างหาก รวมทั้งการคุ้มครองมรดกวัฒนธรรมพื้นบ้าน มรดกสถาปัตยกรรม เป็นต้น และให้สอดคล้องกับหลักการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และควรคำนึงถึงกฎหมายคุ้มครองมรดกวัฒนธรรมของประเทศในกลุ่มอาเซียนด้วย</p>
<p>ที่ประชุมสภา มีมติรับทราบผล การดำเนินการของ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง</p>	<p>ครั้งที่ ๔๘/๒๕๖๑</p> <p>วันพฤหัสบดีที่ ๒ สิงหาคม ๒๕๖๑</p>
<p>หน่วยงานที่รับผิดชอบ</p>	<p>กระทรวงวัฒนธรรม</p>
<p>ผลการปฏิบัติตาม ข้อสังเกต/ข้อเสนอแนะ ของรายงานการ พิจารณาศึกษา จาก หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง</p>	<p>กระทรวงวัฒนธรรมวัฒนธรรมได้นำรายงานของคณะกรรมการพิจารณาการประชุมหารือร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องแล้วมีมติเห็นชอบด้วยกับข้อเสนอแนะของคณะกรรมการการศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรม และการท่องเที่ยว โดยมีความเห็นเพิ่มเติมดังนี้</p> <ol style="list-style-type: none"> ๑. การแก้ไขกฎหมายว่าด้วยโบราณสถาน โบราณวัตถุ ศิลปวัตถุและพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ ควรปรับให้สอดคล้องกับอนุสัญญาระหว่างประเทศที่ประเทศไทยจะเข้าเป็นภาคีด้วย เช่น อนุสัญญาว่าด้วยวัตถุทางวัฒนธรรมที่ถูกขโมยหรือส่งออกโดยมิชอบ ค.ศ. ๑๙๙๕ อนุสัญญาว่าด้วยการคุ้มครองมรดกวัฒนธรรมใต้น้ำ ค.ศ. ๒๐๐๑ เป็นต้น ๒. กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาจะมีการอบรมมาตรฐานด้านการท่องเที่ยวให้แก่มัคคุเทศก์และขอความร่วมมือผู้ประกอบการเกี่ยวกับการท่องเที่ยวดำเนินการกิจกรรมให้เป็นไปตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง หากกระทรวงวัฒนธรรมมีการแก้ไขกฎหมายว่าด้วยโบราณสถาน โบราณวัตถุ ศิลปวัตถุและพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาจะได้ปรับปรุงหลักสูตรให้สอดคล้องกับกฎหมายที่แก้ไขและแจ้งให้ผู้ประกอบการทราบ

การติดตามข้อสังเกต/ ข้อเสนอแนะของ รายงานการพิจารณา ศึกษาของ คณะกรรมการธิการ	กระทรวงวัฒนธรรมเห็นชอบด้วยกับข้อเสนอแนะของคณะกรรมการธิการและจะได้นำข้อสังเกต และข้อเสนอแนะไปดำเนินการร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องต่อไป
หมายเหตุ	-

๑๖. รายงานการพิจารณาศึกษา : เรื่อง ผลกระทบมาตรการผ่านแดน – ถ่ายลำของประเทศต่อการ
จัดเก็บภาษีสินค้า

คณะกรรมการ : คณะกรรมการการเศรษฐกิจ การเงินและการคลัง

<p>ที่ประชุมสภา มีมติเห็นชอบด้วย กับข้อสังเกต/ ข้อเสนอแนะ และส่งข้อสังเกต ตามข้อบังคับ ข้อ ๙๗</p>	<p>การประชุมสภา ครั้งที่ ๓๐/๒๕๕๙ วันพฤหัสบดีที่ ๑๙ พฤษภาคม ๒๕๕๙</p> <p>ส่งข้อสังเกต วันพุธที่ ๒๕ พฤษภาคม ๒๕๕๙</p>
<p>สรุปสาระสำคัญของ รายงาน การพิจารณาศึกษา</p>	<p>สาระสำคัญ</p> <p>จากการเดินทางไปศึกษาดูงานของคณะกรรมการการเศรษฐกิจ การเงินและการคลัง สถานิติบัญญัติแห่งชาติ ณ ด้านศุลกากรแม่สอด จังหวัดตาก และจังหวัดแม่ฮ่องสอน เมื่อวันที่ ๓๐ มกราคม - ๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙ พบว่า มีรถยนต์มือสอง รถจักรยานยนต์ รถจักรยาน ตกค้างอยู่บริเวณชายแดนด้านศุลกากรแม่สอดเป็นจำนวนมาก โดยรถดังกล่าวเป็นสินค้าที่ นำเข้าจากต่างประเทศ ผ่านพิธีการศุลกากรตามประกาศถ่ายลำผ่านแดนจากประเทศที่สาม นำผ่านประเทศไทยเพื่อไปจำหน่ายยังประเทศเมียนมาร์ เป็นรถมือสองที่ได้รับการยกเว้นภาษี อากรตามประกาศกรมศุลกากร แต่ปรากฏว่าสินค้าถ่ายลำผ่านแดนบางส่วนไม่มีการนำผ่านแดน ออกไปนอกราชอาณาจักรจริง มีการลักลอบซื้อขายเพื่อใช้ในประเทศ เพื่อหลีกเลี่ยงภาษี ซึ่งกรมศุลกากรได้พยายามผลักดันให้มีการผ่านแดนสินค้าเหล่านี้ออกไปนอกราชอาณาจักร โดยเสนอให้มีการแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ๒๑) พ.ศ. ๒๕๕๗ (เพิ่มบท นิยามคำว่า “การผ่านแดน” และ “การถ่ายลำ” และระเบียบว่าด้วย “ของตกค้าง” ให้ชัดเจน โดยมีมาตรการควบคุม กำกับดูแล การส่งออกนำเข้าสินค้า ตามประกาศกรมศุลกากร ที่ ๒๐๑/ ๒๕๕๘ ลงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๘ เรื่อง พิธีการศุลกากรว่าด้วยการผ่านแดนและประกาศ กรมศุลกากร ที่ ๒๑๑/๒๕๕๘ ออกไปภายใน ๙๐ วัน นับแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๘ แต่ในทาง ปฏิบัติกลับมิได้มีการดำเนินการอย่างจริงจัง</p> <p>นอกจากนี้ยังพบสินค้าที่ห้ามนำเข้ามาจำนวน ๘ รายการของกระทรวงพาณิชย์ เช่น เครื่องยนต์ ส่วนประกอบของรถยนต์ ยางรถยนต์ใช้แล้ว เป็นต้น และมีหลายรายการที่เป็น สินค้าที่มีมาตรการนำเข้า - ส่งออก อาทิ สินค้าที่ต้องขออนุญาตนำเข้า ๑๗ รายการ สินค้าที่ต้อง ชำระค่าธรรมเนียมพิเศษการนำเข้า ๓ รายการ สินค้าเปิดตลาดตามข้อตกลง WTO ๒๒ รายการ ซึ่งล้วนเป็นสินค้าที่อ่อนไหว มีผลกระทบต่อเศรษฐกิจและความมั่นคงของชาติโดยรวม</p> <p>ทั้งนี้ จากความซ้ำซ้อนในการดูแลสินค้านำเข้า - ส่งออก หรือการนำผ่านของหน่วย ของรัฐระหว่างกรมศุลกากรที่มีเจตนากรณีในการอำนวยความสะดวกและสอดคล้องเรียบง่าย โดยพัฒนาระบบการผ่านแดนของอาเซียนภายใต้กรอบความตกลงอาเซียนว่าด้วยการอำนวยความสะดวก ความสะดวกในการขนส่งสินค้าผ่านแดนกับกระทรวงพาณิชย์ ที่มีวัตถุประสงค์เพื่อดูแล ความมั่นคงทางเศรษฐกิจ สาธารณประโยชน์ อุตสาหกรรมภายในประเทศ เกษตรกร และ ความปลอดภัยด้านสุขอนามัย ต้องมีการขึ้นทะเบียนขออนุญาตในการส่งออกหรือนำเข้า ประกอบด้วยมาตรการในการกำกับดูแลต่างกัน มีความเหลื่อมล้ำกันมากจนเป็นช่องว่างทางกฎหมาย ที่เอื้อประโยชน์ในการนำผ่านสินค้าโดยไม่ต้องขออนุญาตและเสียภาษีอากรใด ซึ่งการที่ไทย ให้สินค้าของประเทศอื่นขนผ่านดินแดนไปยังประเทศที่สามได้อย่างเสรี ก่อให้เกิดความเสียหาย หลายประการ เช่น ทำให้สินค้าของประเทศเพื่อนบ้านสามารถแย่งตลาดส่งออกของไทยได้</p>

	<p>ส่งเสริมให้ประเทศเพื่อนบ้านมีศักยภาพในการแข่งขันมากขึ้น ผู้ประกอบการที่ประกอบธุรกิจรถยนต์ รถจักรยานยนต์ และรถจักรยานใช้แล้วอย่างถูกต้อง ไม่ได้รับความเป็นธรรมและเสียเปรียบ การกระจายสินค้าของไทยไปยังภูมิภาคอาเซียนและประเทศที่สามภายใต้ AEC ไม่เกิดขึ้นจริง รัฐสูญเสียรายได้จากสินค้าผ่านแดนเทียม เกิดการลักลอบหนีพิธีการศุลกากรง่ายขึ้น</p> <p>ข้อสังเกต/ข้อเสนอแนะ</p> <p>ระยะสั้น</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. สั่งการให้กรมศุลกากรเคร่งครัดในการควบคุมของผ่านแดน 2. ตรวจสอบเหตุใดของผ่านแดนจึงสามารถซื้อขายภายในประเทศได้ มีผู้ใดต้องรับผิดชอบ รวมถึงมีการวางประกันของผ่านแดนเป็นรายเที่ยว หากไม่มีการขนผ่านออกไปจริงจึงคืนประกันที่เก็บไว้ <p>ระยะกลาง</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. แก้ไขประกาศกรมศุลกากร ที่ ๒๑๐/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๘ เรื่อง พิธีการศุลกากรว่าด้วยการผ่านแดน เพื่อกำหนดด่านและเส้นทางในการขนส่งและประสานกับกระทรวงพาณิชย์ เพื่อออกกฎกระทรวงกำหนดด่าน และจุดเข้า - ออก สินค้าผ่านแดนให้เหมาะสม 2. ให้กระทรวงพาณิชย์กำหนดสินค้าที่ห้ามนำเข้าหรือกำหนดปริมาณสินค้าผ่านแดนสำหรับสินค้าอ่อนไหว มีผลกระทบต่อเศรษฐกิจและความมั่นคงของชาติ โดยไม่ต้องรอให้ผู้มีส่วนได้เสียมาร้องเรียนก่อน 3. รายการสินค้าที่มีมาตรการต่าง ๆ ภายใต้การกำกับดูแลของกระทรวงพาณิชย์ กรมศุลกากรไม่ควรมีมาตรการออกมาซ้ำซ้อน และต่างมาตรฐานกัน <p>ระยะยาว</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ให้กรมศุลกากรยกเลิกประกาศกรมศุลกากร ที่ ๒๑๐/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๘ เรื่อง พิธีการศุลกากรว่าด้วยการผ่านแดนเพื่อมิให้มีการขนส่งสินค้าของประเทศอื่นผ่านแดนประเทศไทย เพื่อบีบบังคับให้มีการเจรจาภายใต้กรอบอาเซียนให้จบโดยเร็ว และเพื่อให้การเจรจาเพื่อจัดทำพิธีสารแนบท้ายความตกลงว่าด้วยการผ่านแดนอาเซียนคืบหน้าและเสร็จสิ้น 2. ตั้งคณะทำงานประกอบด้วยหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง อาทิ กรมการขนส่งทางบก กรมศุลกากร กรมการค้าต่างประเทศ เพื่อร่วมกันยกร่างและจัดทำความตกลงทวิภาคี ว่าด้วยการผ่านแดนกับประเทศเพื่อนบ้านในลักษณะเดียวกับความตกลงไทย - ลาว
<p>ที่ประชุมสภา มีมติรับทราบผล การดำเนินการของ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง</p>	<p>การประชุมสภา ครั้งที่ ๕/๒๕๖๐ วันพฤหัสบดี ที่ ๒๖ มกราคม ๒๕๖๐</p>
<p>หน่วยงานที่รับผิดชอบ</p>	<p>กระทรวงการคลัง</p>
<p>ผลการปฏิบัติตาม ข้อสังเกต/ข้อเสนอแนะ ของรายงานการ พิจารณาศึกษา จาก หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง</p>	<p>ระยะสั้น</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ดำเนินการจัดหาระบบติดตามทางศุลกากรภายใต้เทคโนโลยี e-Lock 2. ดำเนินการซักซ้อมความเข้าใจเกี่ยวกับแนวทางปฏิบัติตามมาตรการควบคุมกลุ่มของที่มีความเสี่ยงสำหรับคลังสินค้าทัณฑ์บนทั่วไป เขตปลอดอากร หรือเขตประกอบการเสรี ในลักษณะพาณิชย์กรรมและของผ่านแดน แจ้งไปยังหน่วยงานภายใต้ของกรมศุลกากร เพื่อให้

เจ้าหน้าที่ปฏิบัติเพิ่มเติมควบคุมไปกับแนวทางที่กำหนดไว้เดิม โดยเฉพาะอย่างยิ่งการควบคุมของผ่านแดนที่มีการดำเนินการ ณ ที่ทำการศุลกากรต้นทาง รวมถึง กำกับดูแลการเคลื่อนย้ายของผ่านแดน การประสานงานกับส่วนควบคุมทางศุลกากร ณ ที่ทำการศุลกากรปลายทาง โดยการนำเครื่องมือหรือเทคโนโลยีการควบคุมทางศุลกากรอื่นมาปรับใช้หรือกำหนดมาตรการควบคุมการเคลื่อนย้ายเพิ่มเติมตามความเหมาะสม

๓. จัดทำแผนปฏิบัติการกรมศุลกากร ประจำปี ๒๕๕๙ ตามโครงการนำระบบ e-Lock มาใช้กับสินค้าผ่านแดน

๔. การควบคุมการขอผ่านแดนให้ดำเนินการภายในกำหนดระยะเวลา กรมศุลกากรได้มีหนังสือแจ้งเวียนภายในหน่วยงานให้ปฏิบัติตามอย่างเคร่งครัด

๕. ประเด็นการซื้อขายของผ่านแดนรวมถึงผู้รับผิดชอบ จะพิจารณาจากข้อเท็จจริงของบุคคลที่เกี่ยวข้อง โดยกรณีสินค้าผ่านแดนที่มีการซื้อขายภายในประเทศน่าจะเป็นรถจักรยานเก่าใช้แล้ว ที่ผ่านแดนไปยังประเทศเมียนมาร์แล้วนำกลับมาในราชอาณาจักร โดยเป็นสินค้าที่ไม่มีมาตรการควบคุมการนำเข้า – ส่งออก จึงสามารถปฏิบัติพิธีการศุลกากรและชำระภาษีอากรได้ โดยมีการนำเข้ามาชำระภาษีอากรที่ด่านศุลกากรแม่สอด

กรณีการวางประกันของผ่านแดนเป็นรายเที่ยว คณะทำงานด้านการขนส่งผ่านแดนและข้ามแดนได้มีการประชุมพิจารณาหารือโดยที่ประชุมเห็นควรให้แก้ไขเพิ่มเติมประกาศกรมศุลกากรและ/คำสั่งทั่วไป ซึ่งการแก้ไขดังกล่าวเป็นการกระทบสิทธิของผู้นำของเข้าหรือผู้ส่งของออกระดับมาตรฐานเออีโอ หรือจดทะเบียนเป็นผู้ขอผ่านแดนและ/หรือถ่ายลำ ซึ่งกรมศุลกากรได้จัดประชุมเพื่อรับฟังความคิดเห็น โดยผู้แทนร่วมประชุมส่วนใหญ่เห็นควรให้กรมฯ บังคับตามสัญญาประกันและสัญญาทัณฑ์บนที่ใดทำไว้ต่อกรมศุลกากรแล้วแต่กรณี

ระยะกลาง

๑. การแก้ไขประกาศกรมศุลกากรที่ ๒๑๐/๒๕๕๘ เรื่องพิธีการศุลกากรว่าด้วยการผ่านแดนเพื่อกำหนดด่านและเส้นทางในการขนส่งนั้น การผ่านแดนหรือการถ่ายลำสามารถนำผ่านเข้าและออกได้ทุกสำนักงานศุลกากรหรือด่านศุลกากร ยกเว้นสถานที่ตรวจและบรรจุสินค้าเข้าคอนเทนเนอร์เพื่อการส่งออก (สตส.) และสินค้าที่มีมาตรการควบคุมตามประกาศกระทรวงพาณิชย์ ที่กำหนดให้สินค้าควบคุมต้องผ่านด่านศุลกากรที่มีเจ้าหน้าที่รับผิดชอบปฏิบัติหน้าที่อยู่ ให้ผู้ประกอบการแนบเอกสารรายละเอียดเส้นทางที่ใช้ในการขนส่งสินค้าผ่านแดนและระยะเวลาการขนส่งโดยประมาณ โดยมีการนำเทคโนโลยีระบบ e-Lock มาใช้เพื่อควบคุมการขนส่งสินค้าให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

๒. การกำหนดชนิดสินค้าที่ห้ามนำผ่าน หรือกำหนดปริมาณสินค้าผ่านแดน สำหรับสินค้าอ่อนไหวที่มีผลกระทบต่อเศรษฐกิจ และความมั่นคงของชาติ และกรณีเสนอแนะให้กรมศุลกากรไม่ควรมีมาตรการออกซ้่าซ้อนและต่างมาตรฐานกับกระทรวงพาณิชย์นั้น กรมศุลกากรได้เข้าร่วมประชุมและได้ประกาศตามกระทรวงพาณิชย์ที่กำหนดมาตรการควบคุม

ระยะยาว

๑. แต่งตั้งคณะทำงานเพื่อพิจารณากรณีผ่านแดนตามที่ได้มีการทำความตกลงและคณะทำงานเพื่อพิจารณามาตรการสนับสนุนให้ไทยเป็นศูนย์กลางในการกระจายสินค้าไปต่างประเทศ เพื่อปรับปรุงพิธีการศุลกากรว่าด้วยการผ่านแดน

๒. กรณีการเจรจาภายใต้กรอบอาเซียน กรมศุลกากรได้มอบหมายให้สำนักมาตรฐานพิธีการแสดงราคาศุลกากรดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวข้องต่อไป

<p>การติดตามข้อสังเกต/ ข้อเสนอแนะของ รายงานการพิจารณา ศึกษาของ คณะกรรมการธิการ</p>	<p>สอดคล้องกับข้อสังเกต/ข้อเสนอแนะของคณะกรรมการธิการ</p>
<p>หมายเหตุ</p>	<p>กรณีให้กรมศุลกากรยกเลิกประกาศกรมศุลกากร ที่ ๒๑๐/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๘ เรื่อง พิธีการศุลกากรว่าด้วยการผ่านแดน ย่อมมีผลกระทบต่อการทำงานของกรมศุลกากร และการดำเนินการของผู้ประกอบการ แต่หากการดำเนินการภายใต้กรอบความตกลงว่าด้วยการผ่านแดนอาเซียนไม่มีความคืบหน้าอย่างมีนัยสำคัญ กรมศุลกากรและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องจะพิจารณาจัดคณะทำงานตามข้อเสนอแนะของคณะกรรมการธิการ ในลักษณะเช่นเดียวกับความตกลงไทย-ลาว</p>

๑๗. รายงานการพิจารณาศึกษา : เรื่อง แนวทางการสนับสนุนและส่งเสริมโรงเรียนนิติบุคคล
(รูปแบบใหม่)

คณะกรรมการ : คณะกรรมการการศึกษาและการกีฬา

<p>ที่ประชุมสภา มีมติเห็นชอบด้วย กับข้อสังเกต/ ข้อเสนอแนะ และส่งข้อสังเกต ตามข้อบังคับ ข้อ ๙๗</p>	<p>การประชุมสภา ครั้งที่ ๓๙/๒๕๕๙ วันศุกร์ที่ ๒๔ มิถุนายน ๒๕๕๙</p> <p>ส่งข้อสังเกต วันพุธที่ ๒๕ พฤษภาคม ๒๕๕๙</p>
<p>สรุปสาระสำคัญของ รายงาน การพิจารณาศึกษา</p>	<p>สาระสำคัญ</p> <p>จากการพิจารณาศึกษาและจัดการเสวนารับฟังความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางการสนับสนุนและส่งเสริมโรงเรียนนิติบุคคล : รูปแบบใหม่ ของคณะกรรมการการศึกษาและการกีฬา สภานิติบัญญัติแห่งชาติ พบว่า ปัจจัยที่เป็นองค์ประกอบสำคัญที่จะนำไปสู่ความสำเร็จหรือความล้มเหลวของโครงการโรงเรียนนิติบุคคล มีดังนี้</p> <ol style="list-style-type: none"> ๑. คณะกรรมการนโยบายและพัฒนากิจการศึกษาดูต้องเห็นชอบในนโยบายและผลักดัน กำกับการให้เกิดขึ้นตามแนวทางและแผนงานที่กำหนดตลอดจนการกระจายอำนาจลงไปสู่โรงเรียน โดยมีเลขาธิการคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน เป็นผู้ถ่ายโอนอำนาจ และติดตาม กำกับดูแลให้ดำเนินการต่าง ๆ บรรลุเป้าหมายความเจตนารมณ์ของโรงเรียนนิติบุคคลได้ ๒. การทำงานร่วมกันระหว่างคณะกรรมการบริหารโครงการ กับคณะกรรมการ ตรวจสอบการบริหารจัดการและคณะกรรมการนิเทศติดตามและประเมินผลคุณภาพมาตรฐาน การศึกษา ในการติดตามประสานงานตรวจสอบและประเมินผล ๓. ต้องมีการถ่ายโอนอำนาจให้กับคณะกรรมการโรงเรียนนิติบุคคลเพื่อให้เกิดการกระจายอำนาจอย่างแท้จริง ๔. ผู้อำนวยการสำนักงานบริหารงานโรงเรียนนิติบุคคลต้องเข้าใจในปรัชญาและ หลักการในการบริหารของโรงเรียนนิติบุคคลในฐานะผู้สนับสนุนส่งเสริมมากกว่าผู้ใช้อำนาจ รวมถึงต้องมีการกำกับ ติดตาม และพัฒนาเรียนรู้ไปพร้อมกัน ๕. คณะกรรมการโรงเรียนนิติบุคคล ผู้อำนวยการโรงเรียนและครู คือ หน่วยที่ใช้ อำนาจทั้ง ๔ ด้าน เพื่อสร้างความเข้มแข็งให้แก่โรงเรียนในการสร้างคุณภาพของผู้เรียนให้มี มาตรฐานและเป็นไปตามความต้องการของผู้ปกครอง ชุมชน สังคม และประเทศชาติได้ <p>นอกจากนี้ คณะกรรมการยังได้ตั้งข้อสังเกตถึงประเด็นที่ควรจะต้องตระหนักและ คำนึงถึง เพื่อป้องกันการเกิดปัญหาที่ยุ่ยากที่จะเกิดขึ้นในภายหลังหรือระหว่างการดำเนินการ คือ</p> <ol style="list-style-type: none"> ๑) หลักการของรูปแบบ หมายถึง โครงสร้างและระบบกระบวนการบริหารโดย องค์กรวม ๒) หลักการของความแตกต่าง หมายถึง สภาพและบริบทที่แตกต่างกันของโรงเรียน ๓) หลักการบริหารงบประมาณและทรัพยากร ซึ่งจะมีแหล่งที่มาจากรัฐและการระดม ทรัพยากร ๔) หลักคุณภาพและมาตรฐาน ซึ่งเป็นหัวใจของการเป็นโรงเรียนนิติบุคคล ๕) หลักอำนาจและความรับผิดชอบ ที่จะกำหนดความรับผิดชอบต่อผลงานและการกระทำ ๖) หลักความเสมอภาคของพลเมือง ที่ระบุถึงโอกาสทางการศึกษาและการเข้าถึง

	<p>การศึกษาที่มีคุณภาพและมาตรฐาน</p> <p>๓) หลักประโยชน์ประเทศไทย หมายถึง ประเทศไทยจะได้ประโยชน์อะไรจากโรงเรียนนิติบุคคล</p> <p>๔) หลักการมีส่วนร่วมและผู้มีส่วนได้เสีย ที่ต้องคำนึงถึงอย่างยิ่งกับชุมชน ท้องถิ่นและผู้ปกครอง</p> <p>๕) หลักความยืดหยุ่นและผ่อนปรน ที่จำเป็นต้องมีและสามารถรองรับกับปัญหาต่าง ๆ ได้อย่างคล่องตัวและทันการณ์</p>
<p>ที่ประชุมสภา มีมติรับทราบผล การดำเนินการของ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง</p>	<p>การประชุมสภา ครั้งที่ ๕/๒๕๖๐ วันพฤหัสบดีที่ ๒๖ มกราคม ๒๕๖๐</p>
<p>หน่วยงานที่รับผิดชอบ</p>	<p>กระทรวงศึกษาธิการ</p>
<p>ผลการปฏิบัติตาม ข้อสังเกต/ข้อเสนอแนะ ของรายงานการ พิจารณาศึกษา จาก หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง</p>	<p>กระทรวงศึกษาธิการ โดยสำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา ได้พิจารณาและรวบรวมความคิดเห็นต่าง ๆ จากหน่วยงานภายในและภายนอกกระทรวงศึกษาธิการ ซึ่งหน่วยงานส่วนใหญ่เห็นด้วยกับหลักการและแนวทางการสนับสนุนและส่งเสริมโรงเรียนนิติบุคคล (รูปแบบใหม่) ของคณะกรรมการการศึกษาและการกีฬา สภานิติบัญญัติแห่งชาติ โดยมีบางหน่วยงานได้ให้ข้อสังเกตและข้อเสนอแนะเพิ่มเติม อาทิ</p> <ol style="list-style-type: none"> ๑. ควรสนับสนุนให้บุคลากรในโรงเรียนมีความพร้อมในการปฏิบัติงานด้านงบประมาณ ๒. การศึกษาวิจัยเพื่อเปรียบเทียบระหว่างการกระจายอำนาจไปสู่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกับการกระจายอำนาจให้เป็นโรงเรียนนิติบุคคลว่ารูปแบบใด สามารถเอื้อให้เกิดประโยชน์ในการบริหารจัดการศึกษาได้มากกว่า ๓. ควรนำความสำเร็จของโรงเรียนที่มีรูปแบบการบริหารจัดการเฉพาะมาเป็นต้นแบบ โดยการกำหนดรูปแบบนั้น ควรต้องพิจารณาถึงบริบท ปัญหา สภาพปัญหา ความพร้อมของโรงเรียนและศักยภาพ ของบุคลากรเป็นสำคัญ ๔. ควรพิจารณาทบทวนความเหมาะสม และโครงสร้างของหน่วยงานที่จะจัดตั้งใหม่ ว่าเป็นการสร้างภาระต้องงบประมาณประเทศหรือจะส่งผลกระทบต่อระบบการบริหารจัดการที่มีอยู่เดิมหรือไม่ ๕. ทบทวนกฎหมายที่เกี่ยวข้อง ๖. คำนึงถึงความพร้อมของโรงเรียนที่ต้องการจะเป็นโรงเรียนนิติบุคคล (รูปแบบใหม่) ว่ามีความสามารถในการบริหารจัดการศึกษามากน้อยเพียงใดเป็นสำคัญ เพื่อป้องกันปัญหาในทางปฏิบัติที่จะตามมาเป็นต้น
<p>การติดตามข้อสังเกต/ ข้อเสนอแนะของ รายงานการพิจารณา ศึกษาของ คณะกรรมการ</p>	<p>สอดคล้องกับข้อสังเกต/ข้อเสนอแนะของคณะกรรมการ</p>
<p>หมายเหตุ</p>	<p>-</p>

๑๘. รายงานการพิจารณาศึกษา : เรื่อง แนวทางการเพิ่มประสิทธิภาพการตรวจสอบการนำเข้า
ส่งออกสินค้าเกษตรและอาหาร
คณะกรรมการ : คณะกรรมการการเกษตรและสหกรณ์

<p>ที่ประชุมสภา มีมติเห็นชอบด้วย กับข้อสังเกต/ ข้อเสนอแนะ และส่งข้อสังเกต ตามข้อบังคับ ข้อ ๙๗</p>	<p>การประชุมสภา ครั้งที่ ๔๑/๒๕๕๙ วันศุกร์ที่ ๑ กรกฎาคม ๒๕๕๙</p> <p>ส่งข้อสังเกต วันอังคารที่ ๔ กรกฎาคม ๒๕๕๙</p>
<p>สรุปสาระสำคัญ ของรายงาน การพิจารณาศึกษา</p>	<p>สาระสำคัญ</p> <p>เนื่องจากโครงสร้าง/ระบบเกี่ยวกับการตรวจสอบการนำเข้า-ส่งออก สินค้าเกษตรและอาหารของประเทศที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน ยังไม่สามารถสนับสนุนและสนองต่อการดำเนินการทางการค้าของผู้ประกอบการเกษตร รวมถึงการคุ้มครองผู้บริโภคภายในประเทศ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ก่อให้เกิดปัญหาและอุปสรรคต่าง ๆ ที่ส่งผลให้การขับเคลื่อนธุรกิจการค้าสินค้าเกษตรและอาหารไม่สามารถดำเนินไปได้โดยสะดวกและราบรื่น เกิดความเสียหายและเสียโอกาสทางธุรกิจซึ่งส่งผลกระทบต่อการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศไทยในภาพรวม</p> <p>ประเด็นปัญหา</p> <p>จากการพิจารณาศึกษาของคณะกรรมการการเกษตรและสหกรณ์ โดยการหารือกับทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง พบว่าปัญหาอุปสรรคของระบบการตรวจสอบการนำเข้า-ส่งออกสินค้าเกษตรและอาหารในปัจจุบัน ได้แก่</p> <ol style="list-style-type: none"> ๑) มีการแบ่งแยกอำนาจหน้าที่ในการตรวจสอบความปลอดภัยอาหารนำเข้าและส่งออก ทำให้ประเทศไทยขาดอำนาจในการเจรจาต่อรองทางการค้าและเอกภาพของข้อมูลในการเจรจา ๒) สินค้านำเข้าถูกตรวจสอบจากสองหน่วยงาน ระหว่างการตรวจสอบการกักกันการตรวจสอบ ความปลอดภัยด้านอาหาร ทำให้เป็นภาระแก่ผู้ประกอบการในการเพิ่มต้นทุน และเสียเวลาในการดำเนินธุรกิจ อีกทั้ง ยังเป็นการใช้ทรัพยากรจากภาครัฐที่ไม่ก่อให้เกิดประสิทธิภาพ ส่งผลกระทบต่อขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ ๓) ปัญหาด้านข้อจำกัดของทรัพยากรที่ใช้ในการระบวนการตรวจสอบความปลอดภัยอาหารนำเข้า ๔) ปัญหาการตรวจสอบสินค้าส่งออกของไทยที่ถูกส่งกลับ ซึ่งต้องถูกตรวจสอบซ้ำและใช้ระยะเวลานาน เป็นการสร้างภาระต้นทุนให้แก่ผู้ประกอบการ <p>แนวทางการเพิ่มประสิทธิภาพการตรวจสอบฯ</p> <ol style="list-style-type: none"> ๑) ปรับโครงสร้างและจัดระบบงานด้านบริหาร กำกับดูแล การกักกัน ตรวจสอบรับรอง สินค้าเกษตร และอาหารส่งออกและนำเข้า งานความปลอดภัยด้านอาหารในส่วนที่เกี่ยวข้องกับงานมาตรการด้านด่านพรมแดน ทั้งงานนโยบายและงานปฏิบัติให้รวมไว้ในที่เดียวกัน ภายใต้ความรับผิดชอบของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ๒) การปรับโครงสร้างและจัดระบบงานด้านบริหาร ๙ แห่ง การดำเนินงานแบ่งออกเป็น ๒ ระยะ ได้แก่

	<ul style="list-style-type: none"> - มาตรการระยะสั้น : ดำเนินการถ่ายโอนภารกิจการตรวจสอบความปลอดภัยด้านอาหารสินค้านำเข้าบางส่วน - มาตรการระยะยาว : (๑) การปรับปรุงแก้ไขกฎหมาย ๒ ฉบับ ได้แก่ พระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. ๒๕๒๒ และพระราชบัญญัติมาตรฐานสินค้าเกษตร พ.ศ. ๒๕๕๑ (๒) ปรับปรุงระบบงานภายในกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เพื่อรองรับภารกิจที่ได้รับการถ่ายโอนอย่างเต็มรูปแบบ (๓) ทอยอดำเนินการถ่ายโอนกิจการตรวจสอบความปลอดภัยด้านอาหารในพิกัดศุลกากรที่เหลือ
ที่ประชุมสภา มีมติรับทราบผล การดำเนินการของ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	-
หน่วยงานที่รับผิดชอบ	-
ผลการปฏิบัติตาม ข้อสั่งเกต/ข้อเสนอแนะ ของรายงานการ พิจารณาศึกษา จาก หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	-
การติดตามข้อสั่งเกต/ ข้อเสนอแนะของ รายงานการพิจารณา ศึกษาของ คณะกรรมการธิการ	-
หมายเหตุ	-

๑๙. รายงานการพิจารณาศึกษา : เรื่อง การศึกษามาตรฐานค่ารักษาพยาบาลของสถานพยาบาล

คณะกรรมการพิจารณา : คณะกรรมการสถานิติบัญญัติแห่งชาติ

<p>ที่ประชุมสภา มีมติเห็นชอบด้วย กับข้อสังเกต/ ข้อเสนอแนะ และส่งข้อสังเกต ตามข้อบังคับ ข้อ ๙๗</p>	<p>การประชุมสภา ครั้งที่ ๔๑/๒๕๕๙ วันศุกร์ที่ ๑ กรกฎาคม ๒๕๕๙</p> <p>ส่งข้อสังเกต วันจันทร์ที่ ๔ กรกฎาคม ๒๕๕๙</p>
<p>สรุปสาระสำคัญของ รายงาน การพิจารณาศึกษา</p>	<p>สาระสำคัญ</p> <p>คณะอนุกรรมการศึกษามาตรฐานค่ารักษาพยาบาลของสถานพยาบาล ในคณะกรรมการ การสาธารณสุข สภานิติบัญญัติแห่งชาติ ได้ทำการศึกษาและเก็บรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับ ค่ารักษาพยาบาลของโรงพยาบาลต่าง ๆ เพื่อนำข้อมูลไปใช้ในการอ้างอิงและพัฒนาระบบ ค่าใช้จ่ายการรักษาพยาบาลของโรงพยาบาลได้อย่างถูกต้องและมีประสิทธิภาพ</p> <p>จากการศึกษาและเก็บรวบรวมจากโรงพยาบาลเอกชนและรัฐบาล จำนวน ๙ แห่ง ในส่วนของ ค่าใช้จ่ายในการรักษาโรค ๕ ชนิด ได้แก่ โรคหลอดเลือดหัวใจอุดตัน โรคไส้ติ่งอักเสบ โรคต่อกระຈก โรคข้อเข่าเสื่อม และโรคหวัด โดยศึกษาจากกลุ่มผู้ป่วยตัวอย่าง ๔๘ คน พบว่า</p> <ul style="list-style-type: none"> - โรคหลอดเลือดหัวใจ มีค่าใช้จ่ายเฉลี่ยปี พ.ศ. ๒๕๕๒ ๑๒๐,๐๙๐ บาท - โรคหลอดเลือดหัวใจ มีค่าใช้จ่ายเฉลี่ยปี พ.ศ. ๒๕๕๗ ๑๘๕,๔๗๓ บาท - โรคไส้ติ่งอักเสบ มีค่าใช้จ่ายเฉลี่ยปี พ.ศ. ๒๕๕๒ ๕๗,๖๑๙ บาท - โรคไส้ติ่งอักเสบ มีค่าใช้จ่ายเฉลี่ยปี พ.ศ. ๒๕๕๗ ๘๑,๔๐๖ บาท - การผ่าตัดต่อกระຈก ปัจจัยค่าใช้จ่ายอยู่ที่ราคาของเลนส์ โดยค่าใช้จ่ายโดยเฉลี่ยในปี พ.ศ. ๒๕๕๗ สูงขึ้นร้อยละ ๑๕๒ จากปี พ.ศ. ๒๕๕๒ และปี พ.ศ. ๒๕๕๗ (ส่วนใหญ่เป็น ค่าใช้จ่ายที่เกิดในโรงพยาบาลเอกชนชั้นนำ) - โรคข้อเข่าเสื่อมและการผ่าตัด มีค่าใช้จ่ายสูงขึ้นร้อยละ ๒๐ เมื่อเทียบกับค่าใช้จ่ายในปี พ.ศ. ๒๕๕๗ โดยการผ่าตัดโรคข้อเข่าเสื่อมและผ่าตัดข้อเข่า มีค่าใช้จ่ายสูงสุดในโรงพยาบาล เอกชนชั้นนำ - โรคหวัด ค่าใช้จ่ายในปี พ.ศ. ๒๕๕๗ สูงขึ้นร้อยละ ๕๒ เมื่อเปรียบเทียบกับค่าใช้จ่าย ใน พ.ศ. ๒๕๕๗ โดยในโรงพยาบาลเอกชนชั้นนำมีค่าใช้จ่ายสูงสุด <p>และจากการศึกษาเมื่อเปรียบเทียบปัจจัยต่าง ๆ พบว่า โรงพยาบาลที่มีผู้ป่วยต่างชาติ มารับการรักษามีราคาสูงกว่าโรงพยาบาลที่มีชาวต่างชาติมารับการรักษาในจำนวนน้อย</p> <p>ข้อสังเกต/ข้อเสนอแนะ</p> <ol style="list-style-type: none"> ๑. กระทรวงสาธารณสุขควรมีการแบ่งชนิดและลักษณะของโรงพยาบาลเอกชนให้ ประชาชนได้เข้าใจมากขึ้น รวมถึงมีการส่งเสริมธุรกิจโรงพยาบาลเอกชนในระดับกลาง เพื่อดูแล คนไทยเป็นหลักให้มากขึ้น ๒. ผู้ประกอบธุรกิจโรงพยาบาลเอกชน ควรมีการนำเสนอข้อมูลค่าใช้จ่ายในการรักษาพยาบาล ในโรงพยาบาลผ่านทางเว็บไซต์ของโรงพยาบาลหรือผ่านช่องทางอื่น ๆ ที่ทันสมัยการณและ สามารถเข้าถึงได้เสมอ ๓. ประชาชนควรรู้สิทธิเบื้องต้นในการรักษาของตนที่มีอยู่ และควรศึกษาถึงค่ารักษาพยาบาล ที่ต้องการให้รับบริการ หรือควรรหาข้อมูลต่าง ๆ ของโรงพยาบาลนั้น ๆ ก่อน

<p>ที่ประชุมสภา มีมติรับทราบผล การดำเนินการของ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง</p>	<p>การประชุมสภา ครั้งที่ ๓๒/๒๕๖๐ วันพฤหัสบดีที่ ๑ มิถุนายน ๒๕๖๐</p>
<p>หน่วยงานที่รับผิดชอบ</p>	<p>กระทรวงสาธารณสุข</p>
<p>ผลการปฏิบัติตาม ข้อสังเกต/ข้อเสนอแนะ ของรายงานการ พิจารณาศึกษา จาก หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง</p>	<p>กระทรวงสาธารณสุข ได้ดำเนินการเชิญหน่วยงานที่เกี่ยวข้องประชุมหารือและจัดส่งหนังสือขอความเห็นเกี่ยวกับข้อเสนอแนะดังกล่าวเพิ่มเติมจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องแล้ว สรุปได้ดังนี้</p> <ol style="list-style-type: none"> ๑. ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย : ไม่เห็นด้วยหากมีการแบ่งชนิดลักษณะของโรงพยาบาล เอกชนและตีพิมพ์หรือเผยแพร่ให้ประชาชนรับทราบ เนื่องจากยังขาดการสังเคราะห์ข้อดีและข้อเสียของการแบ่งชนิดและลักษณะของโรงพยาบาลเอกชน และผลกระทบที่อาจจะเกิดขึ้น หากมีการดำเนินการดังกล่าว ๒. ข้อเสนอแนะต่อผู้ประกอบการโรงพยาบาลเอกชน : การแจ้งหรือแสดงค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นจริงให้ประชาชนหรือผู้ป่วยที่ต้องการเข้ารับการรักษา ณ โรงพยาบาล ได้ทราบค่าใช้จ่ายจริงตามชนิดของทุกโรคให้ชัดเจนเพื่อทราบและเป็นข้อมูลประกอบการตัดสินใจ เป็นกรณีที่โรงพยาบาลเอกชนจะต้องดำเนินการตามกฎหมายกำหนดแล้ว (พระราชบัญญัติสถานพยาบาล (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๙ มาตรา ๓๒) ๓. ข้อเสนอแนะต่อประชาชนผู้ที่ต้องเข้ารับบริการ : เห็นด้วยตามข้อเสนอให้ประชาชน ควรตรวจสอบสิทธิของตนเองและควรมีช่องทางที่ง่ายต่อการตรวจสอบข้อมูลและเปรียบเทียบค่ารักษาพยาบาลของโรงพยาบาลเอกชนแต่ละแห่งก่อนเข้ารับบริการ จัดให้มีบุคลากรทางการแพทย์เป็นผู้ช่วยให้ข้อมูลประกอบการตัดสินใจในการเลือกรับบริการของประชาชนในราคาที่เหมาะสม อย่างไรก็ตามในบริการทางการแพทย์บางประเภท เช่น การเจ็บป่วยฉุกเฉินเป็นอันตรายถึงชีวิต จำเป็นจะต้องมีกลไกอื่นในการให้ความคุ้มครองในเรื่องค่ารักษาพยาบาล เนื่องจากภาวะฉุกเฉินมีความซับซ้อนมากกว่าบริการทางการแพทย์ทั่วไป กลไกการเปรียบเทียบราคาไม่สามารถสร้างหลักประกันการเข้าถึงบริการทางการแพทย์ที่เหมาะสมได้
<p>การติดตามข้อสังเกต/ ข้อเสนอแนะของ รายงานการพิจารณา ศึกษาของ คณะกรรมการ</p>	<p>สอดคล้องกับข้อสังเกต/ข้อเสนอแนะของคณะกรรมการ</p>
<p>หมายเหตุ</p>	<p>เกี่ยวกับข้อเสนอแนะเชิงนโยบายเนื่องจากมีปัญหาในเรื่องของการขาดการสังเคราะห์ที่ดี ดังนั้น ควรมีการศึกษาการดำเนินการตามข้อเสนออย่างละเอียดก่อนเสนอให้คณะรัฐมนตรีพิจารณาและหากมีการกำหนดมาตรการควบคุมการค้ากำไรเกินควรของโรงพยาบาลเอกชน ควรมีการศึกษาวิเคราะห์ก่อนว่ากำไรที่เกิดขึ้นหรือไม่ พร้อมดำเนินการวิเคราะห์หาสาเหตุที่แท้จริงเพิ่มเติมต่อไป</p>

๒๐. รายงานการพิจารณาศึกษา : เรื่อง รายงานการศึกษาและติดตามความก้าวหน้าเชิงวิชาการ
เรื่อง การเชื่อมโยงแผนการคมนาคมขนส่งของประเทศกับเขต
พัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ

คณะกรรมการ : คณะกรรมการการคมนาคม

<p>ที่ประชุมสภา มีมติเห็นชอบด้วย กับข้อสังเกต/ ข้อเสนอแนะ และส่งข้อสังเกต ตามข้อบังคับ ข้อ ๙๗</p>	<p>การประชุมสภา ครั้งที่ ๔๓/๒๕๕๙ วันศุกร์ที่ ๘ กรกฎาคม ๒๕๕๙</p> <p>ส่งข้อสังเกต วันอังคารที่ ๑๒ กรกฎาคม ๒๕๕๙</p>
<p>สรุปสาระสำคัญของ รายงาน การพิจารณาศึกษา</p>	<p>สาระสำคัญ</p> <p>จากการศึกษาและติดตามความก้าวหน้าของแผนการคมนาคมขนส่งของประเทศ ที่เชื่อมโยงกับเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ พบว่า แผนการคมนาคมขนส่งได้ดำเนินการตาม “ยุทธศาสตร์การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านการคมนาคมขนส่งของไทย พ.ศ. ๒๕๕๘ – ๒๕๖๕” โดยเน้นความสำคัญให้เกิดการเชื่อมโยงกับเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ ซึ่งมี ความก้าวหน้าไปตามยุทธศาสตร์ดังกล่าว อันได้แก่ การยกระดับความคล่องตัวในการเดินทาง และการขนส่งด้วยการปรับปรุงเส้นทางหลวงระหว่างเมือง การก่อสร้างโครงข่ายเส้นทางใหม่ ๆ ให้เป็น ๔ ช่องจราจร การเชื่อมต่อการคมนาคมขนส่งกับประเทศเพื่อนบ้าน การปรับเปลี่ยน รูปแบบการขนส่งที่พึ่งพาทางถนนเป็นหลัก ไปสู่รูปแบบที่มีต้นทุนต่อหน่วยที่ต่ำกว่าด้วยการ ขนส่งทางราง การปรับปรุงโครงข่ายทางรถไฟตามโครงสร้างพื้นฐานที่มีอยู่เดิม และการก่อสร้าง โครงสร้างพื้นฐานทางรางใหม่ ได้แก่ โครงการก่อสร้างรถไฟทางคู่ โครงการทางรถไฟสายใหม่ โครงการระบบรถไฟชานเมือง (สายสีแดง) โครงการรถไฟความเร็วสูง</p> <p>อย่างไรก็ตาม การดำเนินการดังกล่าวนี้ยังมีอุปสรรคบางประการเกี่ยวกับงบประมาณที่ ต้องพึ่งพาแหล่งเงินทุนจากภายนอก รวมถึงปัจจัยอื่น ๆ อันเกี่ยวกับเนื่องกับการพัฒนาเขต พัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ อาทิ ที่ตั้งของเขตนิคมอุตสาหกรรม และโครงสร้างพื้นฐานอื่นที่ยัง ไม่ชัดเจน ตลอดจนปัญหาการเวนคืนที่ดิน</p> <p>ปัญหาและอุปสรรค</p> <p>๑. ในจังหวัดเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษพบว่า เส้นทางเข้าสู่พื้นที่อุตสาหกรรมหรือถนน ที่เชื่อมโยงพื้นที่ด่านศุลกากร คลังสินค้า หรือชุมชนใกล้เคียงยังไม่ได้มีการพัฒนาให้เป็น ๔ ช่องจราจร ได้ตลอดเส้นทาง</p> <p>๒. การพัฒนาเส้นทางถนนที่เชื่อมต่อประเทศไทยกับประเทศเพื่อนบ้านส่วนใหญ่ เส้นทางในเขตเพื่อนบ้านยังเป็นขนาด ๒ ช่องจราจร ทำให้ขาดความคล่องตัวต่อการจราจร ขนส่งและบางแห่งมีความแออัดบริเวณด่าน เนื่องจากปริมาณสินค้าเพิ่มขึ้น อีกทั้งการขาด ศูนย์ขนถ่ายสินค้าบริเวณชายแดน</p> <p>๓. การลงทุนด้านการคมนาคมขนส่งทางรางยังล่าช้ากว่าเป้าหมาย ยังไม่มีความชัดเจน ทั้งเงินลงทุน แหล่งทุน และระยะเวลาก่อสร้าง</p> <p>๔. การก่อสร้างทางรถไฟยังไม่ถึงท่าเรือแหลมฉบัง ทำให้เกิดความแออัดของ รถบรรทุกสินค้าจากการขนถ่ายสินค้าจากสถานีรถไฟแหลมฉบังไปยังหน้าท่าเรือแหลมฉบัง</p>

	<p>๕. การพัฒนาการคมนาคมทางอากาศในเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษไม่เพียงพอ ปัจจุบันมีการพัฒนาเฉพาะสนามบินในเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษแม่สอด จังหวัดตาก เท่านั้น</p> <p>๖. งบประมาณในการลงทุนโครงสร้างพื้นฐานไม่เพียงพอ เนื่องจากรัฐบาลมีนโยบายลงทุนโครงการขนาดใหญ่หลายโครงการ อาทิ รถไฟ ระบบราง ถนนมอเตอร์เวย์ ท่าเรือน้ำลึก</p> <p>ข้อเสนอแนะแนวทางการแก้ไขปัญหาและอุปสรรค</p> <p>๑. เส้นทางที่เชื่อมโยงระหว่างเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษทั้งหมดจะเป็นทางหลวงอาเซียน (Asian Highways) หรือทางรถไฟ เนื่องด้วยประเทศไทยได้เข้าสู่การเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนแล้ว บุคคล สินค้า และบริการจะมีการเคลื่อนย้ายผ่านเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษต่าง ๆ เข้าและออกจากประเทศไทยเป็นจำนวนมาก จึงสมควรเร่งรัดพัฒนาให้เป็นรูปธรรมโดยเร็ว</p> <p>๒. เร่งดำเนินการก่อสร้างและปรับปรุงด้านศุลกากร ศูนย์เปลี่ยนถ่ายสินค้าและสะพานข้ามแม่น้ำเมย แห่งที่ ๒ รวมทั้ง ระบบโครงข่ายคมนาคมโดยรอบให้เป็นไปตามแผน</p> <p>๓. สนับสนุนและผลักดันให้ประเทศเพื่อนบ้านเร่งลงทุนพัฒนาเส้นทางให้เชื่อมโยงกับประเทศไทยไม่ว่าจะเป็นทางถนน ทางราง หรือทางอากาศ</p> <p>๔. เขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษจังหวัดสระแก้ว ในปัจจุบันมีถนน ๒ ช่องจราจร เชื่อมระหว่างไทย-กัมพูชา ที่ด่านปอยเปต อำเภอรัญประเทศ มีสภาพการจราจรค่อนข้างแออัดสมควรก่อสร้างถนนและสะพานเชื่อมต่อระหว่างบ้านหนองเอี่ยน ประเทศไทย กับสติงบ ในราชอาณาจักรกัมพูชา</p> <p>๕. เร่งสร้างความชัดเจนของการลงทุนด้านการคมนาคมขนส่งทางรางที่เชื่อมโยงเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษโดยเร็ว</p> <p>๖. เร่งดำเนินการก่อสร้างทางรถไฟถึงหน้าท่าเรือแหลมฉบังโดยเร็ว</p> <p>๗. รัฐบาลควรให้ความสำคัญกับการคมนาคมขนส่งทางอากาศเพื่อรองรับความต้องการด้านโลจิสติกส์ของเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษที่มีกิจกรรมด้านการท่องเที่ยวเพิ่มมากขึ้นเพื่อป้องกันการเน่าเสียของสินค้า การคมนาคมขนส่งทางอากาศจึงควรได้รับการพัฒนา เร่งรัดให้มีการสำรวจ กำหนดพื้นที่ใกล้เคียงนั้น ๆ ว่ามีสถานที่ใดบ้างที่เหมาะสมสำหรับการพัฒนาให้เป็นสนามบินเพื่อสนับสนุนเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ</p> <p>๘. เร่งพัฒนาท่าเรือปากบารา จังหวัดสตูล ให้เป็นท่าเรือขนส่งสินค้าระหว่างประเทศด้านตะวันตกของประเทศไทยเพื่อให้เป็นท่าเรือส่งออกสินค้าการเกษตรและอุตสาหกรรมจากพื้นที่ภาคใต้ อีกทั้งควรมีการพัฒนาเส้นทางขนส่งทางบกเพื่อเชื่อมต่อการขนส่งสินค้ากับท่าเรือสงขลาและเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษสงขลา (หาดใหญ่ – สะเดา)</p> <p>๙. รัฐควรมีมาตรการด้านการระดมทุนเพื่อส่งเสริมและสนับสนุนให้ภาคเอกชนมีส่วนร่วมในการลงทุนโครงสร้างพื้นฐานในการพัฒนาเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษอีกทางหนึ่ง</p> <p>๑๐. เร่งดำเนินการกำหนดพื้นที่และที่ตั้งของเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ พัฒนาให้เป็นรูปธรรมโดยเร็ว และจัดตั้งหน่วยงานให้บริการด้านการขนส่งสินค้า พิธีการศุลกากร เบ็ดเสร็จ ณ จุดเดียว (One Stop Service : OSS) ในแต่ละพื้นที่ให้ครอบคลุมทุกขั้นตอนของการบริการ</p>
<p>ที่ประชุมสภา มีมติรับทราบผล การดำเนินการของ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง</p>	<p>การประชุมสภา ครั้งที่ ๖๐/๒๕๕๙ วันพฤหัสบดีที่ ๒๗ ตุลาคม ๒๕๕๙</p>

<p>หน่วยงานที่รับผิดชอบ</p>	<p>สำนักนายกรัฐมนตรี (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ)</p>
<p>ผลการปฏิบัติตาม ข้อสังเกต/ข้อเสนอแนะ ของรายงานการ พิจารณาศึกษา จาก หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง</p>	<p>๑. เส้นทางที่เชื่อมโยงระหว่างเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ สมควรเร่งรัดพัฒนาให้เป็น รูปธรรมโดยเร็วได้แก่</p> <p>๑.๑ เขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษตาก : โครงการเลี่ยงเมืองแม่สอด และสะพานข้าม แม่น้ำเมยแห่งที่ ๒ ระยะทาง ๒๑.๔๐ กิโลเมตร ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๒ (ตาก - แม่สอด)</p> <p>๑.๒ เขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษมุกดาหาร : โครงการทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๒ กาฬสินธุ์ - บรรจบทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๒ (ม.นาไคร้) โครงการรถไฟทางคู่สายใหม่ (บ้านไผ่ - ร้อยเอ็ด - มุกดาหาร - นครพนม)</p> <p>๑.๓ เขตพัฒนาเศรษฐกิจสระแก้ว : โครงการทางหลวงแผ่นดินบ้านหนองเอี่ยน - สติงบพ ถนนแยกทางหลวง ๓๔๘ - บ้านป่าไร่ อ.อรัญประเทศ</p> <p>๑.๔ เขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษตราด : โครงการทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๓ ตราด - หาดเล็ก ตอน ๒ ท่าเทียบเรือเอนกประสงค์ครองใหญ่ จ.ตราด (ก่อสร้างแล้วเสร็จ อยู่ระหว่าง หาผู้ประกอบการ)</p> <p>๑.๕ เขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษสงขลา : โครงการก่อสร้างมอเตอร์เวย์หาดใหญ่ - สะเดา เริ่มก่อสร้างปี ๒๕๖๐ ถนนสาย สข.๑๐๒๗ - ปาดังเบซาร์ ระยะทาง ๑๐ กม. กำหนดแล้วเสร็จปี ๒๕๖๐</p> <p>๑.๖ เขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษหนองคาย : โครงการทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๑๑ แยกสาย ๒ บ้านหนองสองห้อง - อ.ท่าบ่อ - อ.ศรีเชียงใหม่ และรถไฟทางคู่ชานานขอนแก่น - หนองคาย ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๑๒ อ.โพธิสัย - บึงกาฬ ตอนที่ ๒ และถนนสาย ก ฝั่งเมืองรวมหนองคาย</p> <p>๒. เร่งดำเนินการก่อสร้างและปรับปรุงด้านศุลกากรศูนย์เปลี่ยนถ่ายสินค้าและสะพาน ข้ามแม่น้ำเมยแห่งที่ ๒ รวมทั้งระบบโครงข่ายคมนาคมโดยรอบให้เป็นไปตามแผน มีความ ก้าวหน้าหลายโครงการ อาทิ โครงการด้านศุลกากรหนองคายและลานตรวจสินค้าแห่งใหม่ คาดว่าจะแล้วเสร็จ มกราคม ๒๕๖๒ โครงการด้านศุลกากรสะเดาแห่งใหม่ คาดว่าจะแล้วเสร็จ พฤษภาคม ๒๕๖๒ ด้านศุลกากรปาดังเบซาร์ อยู่ระหว่างปรับปรุงอาคารคาดว่าจะแล้วเสร็จ ธันวาคม ๒๕๕๙ เป็นต้น</p> <p>๓. สนับสนุนและผลักดันให้ประเทศเพื่อบ้านเร่งลงทุนพัฒนาเส้นทางให้เชื่อมโยงกับ ประเทศไทย</p> <p>ความก้าวหน้า : รัฐบาลไทยโดยสำนักงานความร่วมมือพัฒนาเศรษฐกิจกับประเทศ เพื่อนบ้าน (องค์กรมหาชน) หรือ สพพ. ได้ให้ความช่วยเหลือเงินกู้เงื่อนไขผ่อนปรนแก่ประเทศ เพื่อนบ้าน ระหว่างปี ๒๕๔๗ - ๒๕๕๙ วงเงินประมาณ ๒๓,๑๔๖ ล้านบาท เพื่อพัฒนาโครงข่าย การขนส่งเชื่อมโยงกับประเทศไทย อาทิ ถนน ทางรถไฟ สนามบิน สะพานข้ามแม่น้ำ ด้านพรมแดน ประกอบด้วย ความช่วยเหลือแก่ สปป.ลาว ๑๓,๕๗๖ ล้านบาท เมียนมา ๕,๒๘๒ ล้านบาท และกัมพูชา ๔,๒๘๘ ล้านบาท</p> <p>เขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษสระแก้ว ที่ด้านปอยเปต อ.อรัญประเทศ มีสภาพการจราจร ค่อนข้างแออัดสมควรก่อสร้างถนนและสะพานเชื่อมต่อระหว่างบ้านหนองเอี่ยนกับสติงบพ</p> <p>โครงการทางหลวงแผ่นดินบ้านหนองเอี่ยน - สติงบพ แบ่งเป็น ๒ ระยะ คือ (๑) ระยะที่ ๑ ทางแนวใหม่ ๔ ช่องจราจร พร้อมสะพานข้ามแดนจากชายแดน - บรรจบ ทล. ๓๓๖๖ ขณะนี้อยู่ระหว่างจัดทำ พ.ร.ฎ. เวนคืน จะก่อสร้างในปี ๒๕๖๐ - ๒๕๖๑ และ (๒) ระยะที่ ๒</p>

	<p>ทางแนวใหม่ แยก ทล. ๓๓ (กม.๒๘๓) – บรรจบ ทล.๓๓๖๖ รวมสะพานข้ามทางรถไฟ กำหนดดำเนินการปี ๒๕๖๒ – ๒๕๖๔</p> <p>๕. เร่งสร้างความชัดเจนของการลงทุนด้านการคมนาคมขนส่งทางรางที่เชื่อมโยงเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษโดยเร็ว</p> <p>ความก้าวหน้า : ปัจจุบันเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษสระแก้ว หนองคาย และสงขลา มีระบบทางรถไฟเชื่อมโยงอยู่แล้วโดยเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษสระแก้วมีโครงการปรับปรุงทางรถไฟช่วงชุมทางแก่งคอย – คลองสิบก้า – สุดสะพานคลองลึก (รวมสะพานรถไฟข้ามคลองลึก) ซึ่ง รฟท. ได้ก่อสร้างฝั่งไทยรวมสะพานแล้วเสร็จ ในส่วนฝั่งกัมพูชาระยะทาง ๖ กม. อยู่ระหว่างการก่อสร้าง คาดว่าจะแล้วเสร็จตุลาคม ๒๕๕๙</p> <p>๖. เร่งดำเนินการก่อสร้างทางรถไฟถึงหน้าท่าเรือแหลมฉบังเริ่มก่อสร้างตั้งแต่เมษายน ๒๕๕๙ คาดว่าจะแล้วเสร็จตุลาคม ๒๕๖๐</p> <p>๗. รัฐบาลควรให้ความสำคัญกับการคมนาคมขนส่งทางอากาศเพื่อรองรับความต้องการด้านโลจิสติกส์ของเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ โดยรัฐได้จัดสรรงบประมาณปรับปรุงท่าอากาศยานแม่สอด จ.ตาก ระหว่างปี ๒๕๕๙ – ๒๕๖๒ เป็นเงิน ๑,๕๓๙,๕๖ ล้านบาท</p> <p>๘. เร่งพัฒนาก่อสร้างท่าเรือปากนารา จังหวัดสตูล ให้เป็นท่าเรือขนส่งสินค้าระหว่างประเทศด้านตะวันออกของประเทศไทย อยู่ระหว่างศึกษาทบทวน สำรองออกแบบรายละเอียด และจัดทำ EIA ของโครงการท่าเรือน้ำลึกปากนารา คาดว่าจะแล้วเสร็จธันวาคม ๒๕๖๐</p> <p>๙. รัฐมีมาตรการด้านการระดมทุน เพื่อส่งเสริมและสนับสนุนให้ภาคเอกชนมีส่วนร่วมในการลงทุน โครงสร้างพื้นฐานในการพัฒนาเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ โดยได้ปรับปรุงกระบวนการขั้นตอนในการจัดเตรียมและพิจารณาโครงการให้เอกชนร่วมลงทุน ในกิจการภาครัฐ (Public Private Partnership : PPP) จากเดิมที่ใช้เวลา ๒๕ เดือน ให้เหลือ ๙ เดือน โดยปัจจุบัน โครงการในพื้นที่เขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษที่กำหนดให้เอกชนมีส่วนร่วมในการลงทุน ได้แก่ ศูนย์เปลี่ยนถ่ายรูปแบบการขนส่งสินค้าเชียงของและโครงการก่อสร้างมอเตอร์เวย์ หาดใหญ่ – สะเดา</p> <p>๑๐. เร่งดำเนินการกำหนดพื้นที่และที่ตั้งของเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ และจัดตั้งหน่วยงานให้บริการด้านการขนส่งสินค้า พิธีการศุลกากร เปิดเสร็จ ณ จุดเดียว (One stop Service : OSS) ในแต่ละพื้นที่ให้ครอบคลุมทุกขั้นตอนของการบริการ</p> <p>ความก้าวหน้า : การกำหนดพื้นที่และที่ตั้งเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ รวมทั้งการจัดตั้ง OSS ทั้งด้านส่งเสริมการลงทุนและด้านแรงงานดำเนินการแล้วเสร็จ เปิดใช้งานแล้วทั้ง ๑๐ พื้นที่ โดยขณะนี้ผู้ประกอบการยื่นขอรับการส่งเสริมการลงทุนแล้วรวม ๔๐ โครงการ เป็นเงินลงทุนรวม ๗,๗๐๕.๖๖ ล้านบาท (ข้อมูล ณ ๓๑ สิงหาคม ๒๕๕๙)</p>
<p>การติดตามข้อสังเกต/ข้อเสนอแนะของรายงานการพิจารณาศึกษาของคณะกรรมการธิการ</p>	<p>สอดคล้องกับข้อสังเกต/ข้อเสนอแนะของคณะกรรมการธิการ</p>
<p>หมายเหตุ</p>	<p>-</p>

๒๑. รายงานการพิจารณาศึกษา : เรื่อง การปรับโครงสร้างองค์กรภาครัฐจัดโครงสร้างการบริหาร
ส่วนราชการด้านการท่องเที่ยว

คณะกรรมการ : คณะกรรมการการศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรม และการท่องเที่ยว

<p>ที่ประชุมสภา มีมติเห็นชอบด้วย กับข้อสังเกต/ ข้อเสนอแนะ และส่งข้อสังเกต ตามข้อบังคับ ข้อ ๙๗</p>	<p>การประชุมสภา ครั้งที่ ๔๓/๒๕๕๙ วันศุกร์ที่ ๘ กรกฎาคม ๒๕๕๙</p> <p>ส่งข้อสังเกต วันอังคารที่ ๑๒ กรกฎาคม ๒๕๕๙</p>
<p>สรุปสาระสำคัญของ รายงาน การพิจารณาศึกษา</p>	<p>สรุปสาระสำคัญ</p> <p>คณะอนุกรรมการด้านการท่องเที่ยว ในคณะกรรมการการศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรม และการท่องเที่ยว สภานิติบัญญัติแห่งชาติ พิจารณาปัญหาการบริหารโครงสร้างส่วนราชการด้านการท่องเที่ยว เห็นว่า ประเทศไทยมีหลายหน่วยงานที่มีภารกิจในการส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว อาทิ คณะกรรมการนโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา กรมการท่องเที่ยว การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย องค์การบริหารการพัฒนาพื้นที่พิเศษเพื่อการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน (องค์การมหาชน) สำนักงานพัฒนาพิงคนคร (องค์การมหาชน) สำนักงานส่งเสริมการจัดประชุมและนิทรรศการ (องค์การมหาชน) แต่การปฏิบัติงานของหน่วยงานขาดการบูรณาการระหว่างหน่วยงาน เนื่องจากแต่ละภาคส่วนจะปฏิบัติงานเฉพาะภารกิจขององค์กรแต่ไม่ทราบกลไกการขับเคลื่อนในภาพรวมว่าแต่ละองค์กรมีบทบาทหน้าที่แตกต่างกันอย่างไร ก่อให้เกิดการแยกส่วนการทำงาน ตลอดจนมีความซับซ้อนของภารกิจและอำนาจหน้าที่ระหว่างหน่วยงานภาครัฐกับภาคส่วนที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวทั้งที่อยู่และที่ไม่ได้อยู่ภายใต้การกำกับดูแลของกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ส่งผลให้งานแต่ละส่วนไม่สามารถเชื่อมโยงสนับสนุนและส่งเสริมระหว่างกันได้ ซึ่งถือเป็นอุปสรรคต่อการพัฒนาการท่องเที่ยวของประเทศไทย</p> <p>คณะอนุกรรมการได้มีการประชุมหารือกับหน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องทั้งในส่วนภาครัฐและเอกชน เกี่ยวกับแนวทางการปฏิรูปและพัฒนา โดยมีข้อสังเกตและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการบริหารส่วนราชการด้านการท่องเที่ยว ดังนี้</p> <ol style="list-style-type: none"> ๑. การขับเคลื่อนอุตสาหกรรมท่องเที่ยวของคณะกรรมการนโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติที่เป็นรูปธรรม <p>หากรัฐบาลต้องการสร้างความเติบโตให้กับอุตสาหกรรมท่องเที่ยวไทย ควรนำกลไกของคณะกรรมการนโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติมาขับเคลื่อนการบูรณาการงานด้านการท่องเที่ยวของทุกหน่วยงาน</p> <ol style="list-style-type: none"> ๒. การบูรณาการการทำงานร่วมกันระหว่างหน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรมท่องเที่ยวทั้งระบบ <p>แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๑ (ปี พ.ศ. ๒๕๕๕ – ๒๕๕๙) กำหนดให้มี “การบูรณาการการทำงานของหน่วยงานภาครัฐที่มีภารกิจด้านการท่องเที่ยว โดยให้มีการพัฒนาแบบการรวมศูนย์ภายใต้สายงานเดียวกัน เพื่อให้การขับเคลื่อนการพัฒนาด้านการท่องเที่ยวไปในทิศทางเดียวกันไว้อยู่แล้ว หากหน่วยงานทั้งหมดสังกัดอยู่ภายใต้กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา จะสามารถทำงานร่วมกันและกำหนดทิศทาง การดำเนินงาน</p>

	<p>ที่ชัดเจน ลดปัญหาการทำงานที่ซ้ำซ้อนลง อีกทั้งยังเป็นการสร้างความสะดวกต่อการทำงานร่วมกับภาคเอกชนได้อีกด้วย</p> <p>๓. การทำงานร่วมกันระหว่างหน่วยงานด้านการท่องเที่ยวกับหน่วยงานในพื้นที่ตั้งของแหล่งท่องเที่ยว</p> <p>เนื่องจากแหล่งท่องเที่ยวที่มีอยู่ในประเทศไทยอยู่อย่างกระจายตัวทั่วประเทศ ทำให้ประสบปัญหาในการดูแลรักษาและพัฒนาเพื่อให้เกิดความยั่งยืน</p> <p>ดังนั้น เพื่อให้อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวมีการพัฒนาที่ยั่งยืน หน่วยงานด้านการท่องเที่ยวควรจะมีการบูรณาการหรือการทำงานร่วมกับหน่วยงานในพื้นที่ตั้งของแหล่งท่องเที่ยว โดยให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว ได้แก่ กรมการท่องเที่ยว การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย องค์การบริหารการพัฒนาพื้นที่พิเศษเพื่อการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน (องค์การมหาชน) ดำเนินงานอยู่ภายใต้กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา เพื่อให้มีการบูรณาการเรื่องการปฏิบัติงานและงบประมาณร่วมกัน ภายใต้กลไกการขับเคลื่อนของคณะกรรมการนโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติ ตลอดจนให้มีการดำเนินงานร่วมกับจังหวัดต่าง ๆ โดยมีผู้ว่าราชการจังหวัดของแต่ละจังหวัดในพื้นที่ตั้งของแหล่งท่องเที่ยวเป็นผู้กำกับดูแลการดำเนินงานด้านการท่องเที่ยวในแต่ละจังหวัด</p>
<p>ที่ประชุมสภา มีมติรับทราบผล การดำเนินการของ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง</p>	<p>การประชุมสภา ครั้งที่ ๗๗/๒๕๕๙ วันพฤหัสบดี ที่ ๑ ธันวาคม ๒๕๕๙</p>
<p>หน่วยงานที่รับผิดชอบ</p>	<p>กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา</p>
<p>ผลการปฏิบัติตาม ข้อสังเกต/ข้อเสนอแนะ ของรายงานการ พิจารณาศึกษา จาก หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง</p>	<p>๑. ปัญหาโครงสร้างการบริหารจัดการส่วนราชการด้านการท่องเที่ยว</p> <p>๑.๑ เห็นด้วยกับปัญหาเชิงโครงสร้างการบริหารของหน่วยงานด้านการท่องเที่ยว อย่างไรก็ตามการสนับสนุนการดำเนินการภายใต้คณะกรรมการนโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติ ในปัจจุบันจะเป็นกลไกสำคัญในการทำงานเชิงบูรณาการของทุกหน่วยงานที่เกี่ยวข้องด้านการท่องเที่ยวทั้งแผนงาน แผนเงิน และแผนคน เพื่อขับเคลื่อนแผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติไปสู่การปฏิบัติ</p> <p>๑.๒ การดำเนินงานตามยุทธศาสตร์การท่องเที่ยวไทย พ.ศ. ๒๕๕๘ – ๒๕๖๐ และต่อเนื่องถึงการจัดทำแผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติ ฉบับที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๖๔) ได้ให้ความสำคัญกับการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว สินค้าและบริการด้านการท่องเที่ยวเพิ่มมากขึ้น ทั้งในมิติของการพัฒนาภายในเขตพัฒนาการท่องเที่ยว เมืองต้องห้าม...พลาด เมืองชายแดน และแหล่งท่องเที่ยวชุมชน</p> <p>๑.๓ มติคณะกรรมการนโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติ ครั้งที่ ๔/๒๕๕๙ เมื่อวันที่ ๒๒ สิงหาคม ๒๕๕๙ เห็นชอบให้แต่งตั้งคณะกรรมการจัดทำมาตรฐานการท่องเที่ยวไทย เพื่อดำเนินการจัดทำมาตรฐานและดูแลกำกับกับการนำไปใช้ รวมทั้งการตรวจประเมินและรับรอง โดยความร่วมมือของภาครัฐและเอกชน</p> <p>๑.๔ เห็นด้วยกับประเด็นปัญหาการขาดบุคลากร และองค์ความรู้ของบุคลากรที่มีความเชี่ยวชาญด้านการท่องเที่ยว ทั้งในหน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน ท้องถิ่นและชุมชน ดังนั้น แผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติ ฉบับที่ ๒ จึงยกระดับการพัฒนาบุคลากรการท่องเที่ยวเป็นอีกยุทธศาสตร์หนึ่งภายใต้แผนดังกล่าว</p>

	<p>๑.๕ การขับเคลื่อนนโยบายหรือแผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติภายใต้คณะกรรมการนโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติในระยะที่ผ่านมา ยังไม่บรรลุผลในเชิงปฏิบัติมากนักเนื่องจากขาดความต่อเนื่องและการสนับสนุนอย่างจริงจังในเชิงนโยบาย</p> <p>๒. แนวทางการจัดโครงสร้างการบริหารราชการด้านการท่องเที่ยว</p> <p>๒.๑ การขับเคลื่อนอุตสาหกรรมท่องเที่ยวที่เป็นรูปธรรม โดยนำกลไกของคณะกรรมการนโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติมาขับเคลื่อนบูรณาการงานด้านการท่องเที่ยวของทุกหน่วยงาน</p> <p>๒.๑.๑ คณะกรรมการนโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติ ได้มีบทบาทมากขึ้นในการดำเนินงานเพื่อพัฒนาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวของประเทศในปัจจุบัน ทั้งการจัดทำแผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติ การผลักดันนโยบายที่สำคัญ การพัฒนาภายใต้เขตพัฒนาการท่องเที่ยว และการสนับสนุนแผนงาน/โครงการ ภายใต้งบประมาณการสร้างรายได้จากการท่องเที่ยวและบริการ สอดคล้องตามมาตรา ๑๐ แห่งพระราชบัญญัตินโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติ</p> <p>๒.๑.๒ โครงสร้างหน่วยงานด้านการท่องเที่ยวในปัจจุบันเป็นโครงสร้างที่ส่งเสริมการทำงานได้ดีอยู่แล้ว แต่ปัญหาที่เกิดขึ้นมีสาเหตุเกิดจากผู้ที่ปฏิบัติงานมากกว่า ซึ่งหากคณะกรรมการนโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติ ที่มีนายกรัฐมนตรีเป็นประธาน ดำเนินการขับเคลื่อนนโยบายด้านการท่องเที่ยวได้อย่างเป็นรูปธรรม จะสามารถพัฒนาการท่องเที่ยว เพื่อให้เป็นแหล่งรายได้ของประเทศและกระจายรายได้สู่ชุมชนเพิ่มมากขึ้น</p> <p>๒.๑.๓ เพิ่มสัดส่วนภาคเอกชนในองค์ประกอบของคณะกรรมการและคณะอนุกรรมการมากขึ้น เพื่อมีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบายและการประสานการพัฒนาสู่การปฏิบัติอย่างเป็นรูปธรรม</p> <p>๒.๒ การบูรณาการการทำงานร่วมกันระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้องโดยมาสังกัดอยู่ภายใต้กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา</p> <p>๒.๒.๑ ควรยึดตามโครงสร้างเดิมของหน่วยงานภายใต้สังกัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาไว้ ๓ หน่วยงาน ส่วนอีก ๓ หน่วยงานที่เป็นองค์การมหาชนให้ยังคงสังกัดสำนักนายกรัฐมนตรีเหมือนเดิม เพื่อความคล่องตัวในการบริหารงานและการดำเนินงานตามนโยบายเร่งด่วนของรัฐบาล อย่างไรก็ตาม เพื่อให้การดำเนินงานขององค์การมหาชนทั้ง ๓ หน่วยงานดังกล่าว เป็นไปในทิศทางเดียวกัน จึงควรมีผู้บริหารของกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา เป็นกรรมการโดยตำแหน่งในคณะกรรมการบริหารทั้ง ๓ หน่วยงาน</p> <p>๒.๒.๒ การดำเนินงานของทั้ง ๖ หน่วยงาน จะต้องมีการบูรณาการร่วมกันภายใต้กรอบนโยบาย ทิศทาง และเป้าหมายเดียวกัน และการดูแลกำกับโดยคณะกรรมการนโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติ</p> <p>๒.๒.๓ ให้มีสำนักงานนโยบายการท่องเที่ยวและกีฬา เป็นหน่วยงานระดับกรมในสังกัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา เพื่อทำหน้าที่เสนอแนะนโยบาย และยุทธศาสตร์ระดับชาติ รวมถึงการกำกับติดตามให้เป็นไปตามนโยบายเช่นเดียวกับสำนักงานนโยบายและแผนพลังงานเพื่อความเป็นเอกภาพในการดำเนินงานและเกิดการบูรณาการการทำงานร่วมกัน ซึ่งการจัดตั้งหน่วยงานใหม่ต้องเป็นไปตามขั้นตอนของสำนักงาน ก.พ.ร. โดยให้ “คณะกรรมการพัฒนาโครงสร้างระบบราชการของกระทรวง” เป็นผู้พิจารณาและนำเสนอความจำเป็นในการจัดตั้งสำนักงาน</p> <p>๒.๓ การทำงานร่วมกันระหว่างหน่วยงานด้านการท่องเที่ยวกับหน่วยงานในพื้นที่ตั้งของแหล่งท่องเที่ยว โดยกำหนดให้ผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นผู้กำกับดูแลโครงการ</p> <p>๒.๓.๑ การดำเนินการพัฒนาการท่องเที่ยวในระดับพื้นที่/จังหวัด ควรดำเนินการภายใต้กลไกและเครื่องมือที่มีอยู่แล้ว เช่น คณะกรรมการพัฒนาการท่องเที่ยวประจำเขต</p>
--	--

	<p>พัฒนาการท่องเที่ยว ผลักดันแผนพัฒนาการท่องเที่ยวภายในเขตพัฒนาการท่องเที่ยวสู่การปฏิบัติ ส่วนจังหวัดที่อยู่นอกเขตพัฒนาการท่องเที่ยวดำเนินการภายในบทบาทของคณะกรรมการและแผนพัฒนาการท่องเที่ยวของจังหวัด</p> <p>๒.๓.๒ การจัดทำแผนต้องให้สอดคล้องกับสถานการณ์ท่องเที่ยว ซึ่งแผนปฏิบัติการต้องประกอบด้วย แผนงานยุทธศาสตร์ โดยผ่านการบูรณาการจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เนื่องจากด้านการท่องเที่ยวมีผู้มีส่วนได้ส่วนเสียค่อนข้างมาก โดยเฉพาะองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น การดำเนินการไปสู่การปฏิบัติอย่างเป็นรูปธรรม จึงต้องเป็นแผนที่กำหนดเป้าหมายทุกหน่วยงานต้องระดมความเห็นร่วมกัน</p> <p>๒.๓.๒ ควรหาแนวทาง วิธีการเพื่อให้มีการทำงานร่วมกันเป็นไปในทิศทางเดียวกัน โดยผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นผู้กำกับการทำงานในแต่ละพื้นที่/จังหวัด</p>
<p>การติดตามข้อสังเกต/ ข้อเสนอแนะของ รายงานการพิจารณา ศึกษาของ คณะกรรมการธิการ</p>	<p>สอดคล้องกับข้อสังเกต/ข้อเสนอแนะของคณะกรรมการธิการ</p>
<p>หมายเหตุ</p>	<p>-</p>

๒๒. รายงานการพิจารณาศึกษา : เรื่อง ข้อเสนอเชิงนโยบายมาตรฐานวิชาชีพครูและใบอนุญาตประกอบวิชาชีพครู

คณะกรรมการ : คณะกรรมการการศึกษาและกีฬา สภานิติบัญญัติแห่งชาติ

<p>ที่ประชุมสภา มีมติเห็นชอบด้วย กับข้อสังเกต/ ข้อเสนอแนะ และส่งข้อสังเกต ตามข้อบังคับ ข้อ ๙๗</p>	<p>การประชุมสภา ครั้งที่ ๔๔/๒๕๕๙ วันพฤหัสบดีที่ ๑๔ กรกฎาคม ๒๕๕๙</p> <p>ส่งข้อสังเกต วันศุกร์ที่ ๑๕ กรกฎาคม ๒๕๕๙</p>
<p>สรุปสาระสำคัญของ รายงาน การพิจารณาศึกษา</p>	<p>สาระสำคัญ</p> <p>ครูและบุคลากรทางการศึกษาเป็นกลุ่มบุคคลที่มีความสำคัญในการสร้างสังคมอุดมปัญญา วางรากฐานความรู้ สร้างองค์ความรู้ให้กับผู้เรียนเพื่อพัฒนาประเทศให้เกิดความยั่งยืนและมีความเข้มแข็งได้ การพัฒนาครูให้มีมาตรฐานจึงเป็นหัวใจสำคัญของการพัฒนาคุณภาพการศึกษาและผู้เรียน ปัจจุบันมาตรฐานวิชาชีพครูจึงถูกกำหนดด้วยข้อบังคับคุรุสภาว่าด้วยมาตรฐานวิชาชีพ พ.ศ. ๒๕๔๖ และข้อบังคับคุรุสภาว่าด้วยจรรยาบรรณของวิชาชีพ พ.ศ. ๒๕๔๖ แต่ก็ยังมีปัญหาและอุปสรรคที่จำเป็นต้องได้รับการแก้ไขปรับปรุงทั้งในส่วนมาตรฐานวิชาชีพและใบอนุญาตประกอบอาชีพครู เพื่อเป็นรากฐานในการขับเคลื่อนระบบมาตรฐานวิชาชีพครู การพัฒนาและประกันคุณภาพครูให้ครูเป็นวิชาชีพชั้นสูงและมีความสำคัญต่อการปฏิรูปการศึกษาของประเทศ</p> <p>จากสภาพปัญหาดังกล่าว จึงจำเป็นต้องกำหนดหลักการในการทบทวน “ระบบ” มาตรฐานวิชาชีพครูและใบอนุญาตประกอบวิชาชีพครู กล่าวคือ ต้องเชื่อมโยงระบบการจัดการศึกษาและหลักสูตรในสถานศึกษา ระบบการผลิตครู ระบบการฝึกอบรมครูใหม่ และระบบการพัฒนาวิชาชีพครูให้สอดคล้องกันทั้งระบบ ในขณะเดียวกันต้องทำให้ระบบมีความยืดหยุ่นเพียงพอที่จะรองรับความหลากหลาย ตั้งแต่ช่องทางการเข้าสู่วิชาชีพ ตลอดจนถึงเส้นทางการพัฒนาในวิชาชีพในการจัดการศึกษาทุกระดับและทุกประเภทได้ เพื่อส่งเสริมคุณภาพในกระบวนการผลิตและพัฒนาครูทั้งระบบอย่างแท้จริงในอนาคต</p> <p>ข้อเสนอแนะ</p> <p>๑) ควรกำหนดมาตรฐานวิชาชีพครูให้ครอบคลุมการพัฒนาวิชาชีพครูอย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต การเป็นครูโดยพิจารณาช่วงเวลาตามกระบวนการในวิชาชีพ ตั้งแต่ช่วงที่เป็นนักศึกษาฝึกหัดครู (Prospective Teachers) ช่วงครูใหม่หรือครูผู้ช่วย (Beginner Teachers) ช่วงครูประจำการ (In-service Teachers) ด้วยเหตุนี้จึงจำเป็นต้องปรับเปลี่ยนมาตรฐานวิชาชีพครูให้มี ๓ ระดับสอดคล้องกัน คือ มาตรฐานหลักสูตรฝึกหัดครู มาตรฐานหลักสูตรอบรมครูใหม่ และมาตรฐานเพื่อการต่ออายุหรือเลื่อนระดับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพครู</p> <p>๒) ควรวางระบบมาตรฐานหลักสูตร ฝึกหัดครูให้มีช่องทางที่หลากหลายขึ้นในการเข้าสู่วิชาชีพเพื่อรองรับผู้ที่สำเร็จการศึกษาโดยตรงในสาขาครุศาสตร์หรือศึกษาศาสตร์และสำเร็จการศึกษาในสาขาอื่น ๆ</p> <p>๓) ควรเพิ่มความสำคัญในส่วนของศาสตร์การสอน (Pedagogy) เพื่อให้ครูมีความสามารถในการบูรณาการเนื้อหาเกี่ยวกับวิธีสอน (Pedagogical Content Knowledge) รวมทั้งให้ครูสามารถสอนเพื่อให้เกิดทักษะการคิดที่เป็นที่ต้องการในศตวรรษที่ ๒๑ ได้</p>

	<p>๔) ควรวางระบบให้เชื่อมโยงความสัมพันธ์ระหว่างการปฏิบัติการสอนในห้องเรียน (Classroom Teaching Practice) และการปรับปรุงการปฏิบัติการสอนในห้องเรียน (Improving Classroom Teaching Practice) ให้เป็นวงจรต่อเนื่อง</p> <p>๕) ควรกำหนดมาตรฐานวิชาชีพครูใหม่โดยยึดหลักการกำหนดมาตรฐานในรูปของสมรรถนะในวิชาชีพ (Professional Competency) ที่มีความชัดเจน สามารถนำไปสู่การออกแบบพัฒนาหลักสูตรการผลิตและพัฒนาครูตลอดจนการประเมินหลักสูตรได้อย่างเป็นรูปธรรม</p> <p>๖) ควรมีการจำแนกประเภทของใบอนุญาตประกอบวิชาชีพครูและมีการจัดหมวดหมู่ให้รองรับความเชี่ยวชาญเฉพาะทางในวิชาชีพครู</p> <p>๗) ควรแยกระดับของใบอนุญาตประกอบวิชาชีพครูแต่ละประเภทเพื่อให้สะท้อนเจตนารมณ์ในการพัฒนาครูตลอดชีวิตในวิชาชีพ โดยเริ่มตั้งแต่ใบอนุญาตประกอบวิชาชีพครูชั่วคราว (Temporary Teacher License) สำหรับครูใหม่ ใบอนุญาตประกอบวิชาชีพครูประจำการ (In-service Teachers) สำหรับครูที่ได้ปฏิบัติหน้าที่การสอนต่อเนื่องอย่างน้อย ๓ ปี และผ่านกระบวนการพัฒนาและประเมินผลการปฏิบัติงานและใบอนุญาตประกอบวิชาชีพครูเชี่ยวชาญ (Mater Teachers License) สำหรับครูที่มีความเชี่ยวชาญและผ่านการประเมินผลงานตามกรอบมาตรฐานวิชาชีพ</p> <p>๘) ควรควบคุม กำกับดูแลคุณภาพการผลิตครูในสถาบันผลิตครู ทั้งด้านคุณลักษณะ คุณสมบัติและค่านิยมทางวิชาชีพ (Professional Values and Attributes) การหล่อหลอมจิตวิญญาณความเป็นครู ควรจำกัดจำนวนการรับนักศึกษาครู และสนับสนุนงบประมาณในการผลิตครูเพิ่มขึ้น โดยสร้างเครือข่ายความเชื่อมโยงกับสถานศึกษาหรือโรงเรียนเพื่อการพัฒนาครูอย่างต่อเนื่อง</p> <p>๙) ควรกระจายอำนาจให้สถานศึกษามีการตัดสินใจหรือใช้ดุลพินิจของโรงเรียนนั้น ๆ ในการเลือกสรรครูที่มีความรู้ ความสามารถอย่างแท้จริง สถานศึกษาหรือโรงเรียนควรมีบทบาทเป็น Professional Learning เพื่อเชื่อมโยงไปสู่การพัฒนาครูและคุณภาพของครูอย่างเป็นระบบ</p> <p>๑๐) ควรให้มีการทบทวนและปรับแก้มาตรฐานวิชาชีพครูของคุรุสภาให้แล้วเสร็จเป็นอันดับแรก จากนั้น ควรเร่งปรับเปลี่ยนหลักสูตรการผลิตครูให้เป็นหลักสูตรฐานสมรรถนะ (Competency – Based Curriculum) ทั้งหมด ในขณะเดียวกันต้องปรับปรุงระบบการสอบขอใบอนุญาตประกอบวิชาชีพครูและการขอต่อใบอนุญาตประกอบวิชาชีพครูให้สอดคล้องกับกรอบมาตรฐานใหม่ รวมทั้งการปรับปรุงหลักเกณฑ์และวิธีการประเมินวิทยฐานะครูและการขอต่อใบอนุญาตประกอบวิชาชีพครูให้สอดคล้องกับกรอบมาตรฐานใหม่ รวมทั้งการปรับปรุงหลักเกณฑ์และวิธีการประเมินวิทยฐานะครู โดยอาจพิจารณาบังคับใช้มาตรฐานดังกล่าวเฉพาะกับครูรุ่นใหม่ เพื่อลดผลกระทบกับครู โดยอาจพิจารณาบังคับใช้มาตรฐานดังกล่าวเฉพาะกับครูรุ่นใหม่ เพื่อลดผลกระทบกับครูประจำการที่มีจำนวนมาก</p> <p>๑๑) ควรเร่งตั้งคณะทำงานร่วมจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อนำข้อเสนอและประเด็นพิจารณาของคณะกรรมการการศึกษาและกีฬา สภานิติบัญญัติแห่งชาติข้างต้นไปดำเนินการวางแผนและนำขั้นตอนสู่การปฏิบัติให้เกิดผลเป็นรูปธรรมที่ชัดเจนและเกิดความเป็นธรรมต่อครูประกอบการและนิสิตนักศึกษาครูที่มีอยู่ทั้งหมด โดยยังคงยึดหลักการตามเจตนารมณ์ของการเสริมสร้างเข้มแข็งในวิชาชีพครูของประเทศเป็นสำคัญ</p>
--	--

ที่ประชุมสภา มีมติรับทราบผล การดำเนินการของ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	-
หน่วยงานที่รับผิดชอบ	-
ผลการปฏิบัติตาม ข้อสั่งเกต/ข้อเสนอแนะ ของรายงานการ พิจารณาศึกษา จาก หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	-
การติดตามข้อสั่งเกต/ ข้อเสนอแนะของ รายงานการพิจารณา ศึกษาของ คณะกรรมการธิการ	-
หมายเหตุ	-

๒๓. รายงานการพิจารณาศึกษา : เรื่อง การส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ
 เล่มที่ ๑ : ด้านกฎหมาย

คณะกรรมการ : คณะกรรมการการสังคม เด็ก เยาวชน สตรี ผู้สูงอายุ คนพิการและผู้ด้อยโอกาส

<p>ที่ประชุมสภา มีมติเห็นชอบด้วย กับข้อสังเกต/ ข้อเสนอแนะ และส่งข้อสังเกต ตามข้อบังคับ ข้อ ๙๗</p>	<p>การประชุมสภา ครั้งที่ ๔๔/๒๕๕๙ วันพฤหัสบดีที่ ๑๔ กรกฎาคม ๒๕๕๙</p> <p>ส่งข้อสังเกต วันศุกร์ที่ ๑๕ กรกฎาคม ๒๕๕๙</p>
<p>สรุปสาระสำคัญของ รายงาน การพิจารณาศึกษา</p>	<p>สรุปสาระสำคัญ</p> <p>คณะอนุกรรมการกิจการคนพิการ ได้ดำเนินการพิจารณาการศึกษาการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ โดยมุ่งเน้น ๓ ประเด็นหลัก ได้แก่ ๑) การบูรณาการงานด้านการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการเข้ากับการพัฒนากระแสหลัก ๒) บทบาทภาคประชาสังคมกับการดำเนินงานด้านการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิต โดยเฉพาะอย่างยิ่งองค์กรด้านคนพิการซึ่งมีส่วนสำคัญในการขับเคลื่อนงานด้านการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ ในรอบ ๒๐ ปีที่ผ่านมา และ ๓) พันธกรณีระหว่างประเทศ ได้แก่ อนุสัญญาว่าด้วยสิทธิคนพิการ (Convention on the Rights of Persons with Disabilities : CRPD) รวมถึงข้อตกลงและความร่วมมือระหว่างประเทศอื่น เช่น กรอบการดำเนินงานลดความเสี่ยงจากภัยพิบัติเซนต์ได (The Sendai Framework for Disaster Risk Reduction 2015 – 2030) เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนขององค์การสหประชาชาติ (Sustainable Development Goals : SDGs) และยุทธศาสตร์อินซอนทำให้สิทธิให้เป็นจริง : สู่อสังคมนุเคราะห์ปราศจากอุปสรรค (Incheon Strategy to to Make the Right Real for Persons with Disabilities : Toward Inclusive Society) เป็นต้น</p> <p>ข้อเสนอแนะ</p> <p>คณะอนุกรรมการกิจการคนพิการได้พิจารณาเห็นควรนำเสนอกลไกสำคัญที่จะทำให้สิทธิด้านการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการเป็นจริง (Make the Rights Real) ซึ่งเป็นหลักสำคัญใน “ยุทธศาสตร์อินซอน” ทั้งนี้ เพื่อให้คนพิการซึ่งเป็นความหลากหลายของประชาชนมีสิทธิ เสรีภาพ โอกาสและศักดิ์ศรีเท่าเทียมกับบุคคลทั่วไป และเป็นการสร้างสังคมอยู่เย็นเป็นสุขร่วมกัน (inclusive Society) โดยมีข้อเสนอแนะด้านกฎหมายเกี่ยวกับการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ จำนวน ๕ ประเด็น ดังนี้</p> <ol style="list-style-type: none"> ๑. ควรเร่งดำเนินการแก้ไขปรับปรุงพระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ พ.ศ. ๒๕๕๐ และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๖ รวม ๕ ประเด็น ดังนี้ <ol style="list-style-type: none"> ๑) เพื่อยกระดับและปรับปรุงประสิทธิภาพของกลไกการขจัดการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมต่อคนพิการ ๒) เพื่อปรับปรุงประสิทธิภาพการดำเนินงานของกองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ ๓) เพื่อเพิ่มบทบาทการมีส่วนร่วมของสตรีพิการ ๔) เพื่อสนับสนุนการดำเนินงานขององค์กรด้านคนพิการ ๕) เพื่อคุ้มครองและส่งเสริมสิทธิคนพิการที่ไม่มีสถานะทางทะเบียนราษฎร

	<p>๒. ควรเร่งดำเนินการแก้ไขปรับปรุงพระราชบัญญัติการจัดการศึกษาสำหรับคนพิการ พ.ศ. ๒๕๕๑ และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๖ รวม ๒ ประเด็น ดังนี้</p> <p>๑) เพื่อพัฒนากลไกหนุนเสริมการสนับสนุนการจัดการศึกษาสำหรับคนพิการ เพื่อให้คนพิการสามารถเข้าถึงและใช้ประโยชน์จากบริการจัดการศึกษาอย่างทั่วถึงและมีคุณภาพ เช่น การจัดตั้งศูนย์การเรียนรู้เฉพาะความพิการ เป็นต้น</p> <p>๒) เพื่อจัดสรรหาทรัพยากรในการสนับสนุนการจัดการศึกษาสำหรับคนพิการให้เป็นธรรมมากขึ้น</p> <p>๓) ควรเร่งดำเนินการเพื่อให้ประเทศไทยเข้าเป็นภาคีและให้สัตยาบันต่อพิธีสารเลือกรับของอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิคนพิการ (Option Protocol to the Convention on the Rights of Persons with Disabilities) เพื่อเป็นกลไกการคุ้มครองสิทธิคนพิการให้มีความสมบูรณ์และมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น</p> <p>๔) ควรเร่งดำเนินการเพื่อให้ประเทศไทยเข้าเป็นภาคีและให้สัตยาบันต่อสนธิสัญญามาร์ราเคชเพื่ออำนวยความสะดวกในการเข้าถึงงานที่มีการโฆษณาแล้วสำหรับคนตาบอด คนพิการทางการเห็นและคนพิการทางสื่อสิ่งพิมพ์ (Marrakesh Treaty to Facilitate Access to Published Works for Persons Who Are Blind, Visually Impaired, or Otherwise Print Disables : MVT)</p> <p>๕) ควรเร่งดำเนินการออกกฎหมายว่าด้วยการจัดสภาพแวดล้อมสาธารณะที่ทุกคนสามารถเข้าถึงและใช้ประโยชน์ได้ (Accessibility for All Act : AAA) เพื่อสร้างหลักประกันให้ทุกคน รวมถึงคนพิการ ผู้สูงอายุ และผู้ด้อยโอกาส สามารถเข้าถึงและใช้ประโยชน์ได้จาก สวัสดิการและสภาพแวดล้อมอันเป็นสาธารณะ โดยเฉพาะสภาพแวดล้อมทางกายภาพ การขนส่ง ข้อมูลข่าวสาร การสื่อสาร เทคโนโลยี สิ่งอำนวยความสะดวก ตลอดจนบริการอื่น รวมทั้งการช่วยเหลืออย่างสมเหตุสมผล เท่าเทียม ทั่วถึง และปราศจากการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรม</p>
<p>ที่ประชุมสภา มีมติรับทราบผล การดำเนินการของ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง</p>	<p>การประชุมสภา ครั้งที่ ๔๘/๒๕๕๙ วันพฤหัสบดี ที่ ๑๐ เดือน สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๕๙</p>
<p>หน่วยงานที่รับผิดชอบ</p>	<p>กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์</p>
<p>ผลการปฏิบัติตาม ข้อสังเกต/ข้อเสนอแนะ ของรายงานการ พิจารณาศึกษา จาก หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง</p>	<p>๑. การยกระดับและปรับปรุงประสิทธิภาพของกลไกการจัดการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมต่อคนพิการนั้น อยู่ระหว่างการดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมต่อคนพิการ ผ่านกลไกของคณะอนุกรรมการด้านกฎหมาย เพื่อพิจารณาและนำเสนอขอความเห็นชอบจากคณะกรรมการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการแห่งชาติต่อไป</p> <p>๒. การปรับปรุงประสิทธิภาพการดำเนินงานของกองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ</p> <p>กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ได้ออกกฎกระทรวงแบ่งส่วนราชการกรมส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ พ.ศ. ๒๕๕๙ ปรับปรุงการแบ่งส่วนราชการและอำนาจหน้าที่ภายในกรมฯ ให้สอดคล้องกับภารกิจที่เพิ่มขึ้นและเหมาะสมกับสภาพของงานที่เปลี่ยนแปลงไป อันจะทำให้การปฏิบัติภารกิจตามหน้าที่ที่มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลยิ่งขึ้น</p>

๓. การเพิ่มบทบาทการมีส่วนร่วมของสตรีพิการ

กรมส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ ได้ดำเนินการเสริมพลังสตรีพิการ พัฒนาศักยภาพเครือข่ายสตรีพิการ และเสริมสร้างกลไกการทำงานของเครือข่ายสตรีพิการ การขับเคลื่อนแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาสตรีพิการสู่การปฏิบัติ มีการติดตามการดำเนินงานตามแผนพัฒนาสตรี รวมถึงวิเคราะห์ปัญหาและความต้องการของสตรีพิการ เพื่อนำไปสู่การกำหนดนโยบายด้านคนพิการ รวมถึงการสนับสนุนงบประมาณจากกองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ เพื่อดำเนินการโครงการขับเคลื่อนแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาสตรีพิการ ฉบับที่ ๑ พ.ศ. ๒๕๕๖ – ๒๕๕๙ สู่การปฏิบัติให้จังหวัด และเตรียมการจัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาสตรีพิการ ฉบับที่ ๒ พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๖๔ ทั้งนี้อยู่ในระหว่างการรับฟังความคิดเห็นจากเครือข่ายคนพิการและหน่วยงานต่าง ๆ เพื่อยกร่างแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาสตรีพิการ ฉบับที่ ๒ พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๖๔

๔. การสนับสนุนการดำเนินงานขององค์กรด้านคนพิการ

๔.๑ จัดตั้งศูนย์บริการคนพิการระดับจังหวัด

๔.๒ ออกใบอนุญาตจัดตั้งศูนย์บริการคนพิการทั่วไป

๔.๓ การสนับสนุนศูนย์บริการคนพิการ โดยจัดสรรงบประมาณสนับสนุนการดำเนินงานของศูนย์บริการคนพิการระดับจังหวัด และศูนย์บริการคนพิการทั่วไป

๕. การคุ้มครองและส่งเสริมสิทธิคนพิการที่ไม่มีสถานะทางทะเบียนราษฎร อยู่ระหว่างการหารือกับกระทรวงมหาดไทย ว่าร่างระเบียบคณะกรรมการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการแห่งชาติว่าด้วยหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการให้ความช่วยเหลือที่เหมาะสมแก่คนพิการ ซึ่งไม่มีสถานะทางทะเบียนราษฎร พ.ศ. .... สอดคล้องกับกฎหมายซึ่งอยู่ในอำนาจหน้าที่ของกระทรวงมหาดไทยหรือไม่

๖. การดำเนินการแก้ไขปรับปรุงพระราชบัญญัติการจัดการศึกษาสำหรับคนพิการ พ.ศ. ๒๕๕๑ และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๖ อยู่ในระหว่างการดำเนินการแก้ไขปรับปรุงโดยกระทรวงศึกษาธิการ

๗. เมื่อวันที่ ๒ กันยายน ๒๕๕๙ คณะผู้แทนถาวรไทยประจำสหประชาชาติ ณ นครนิวยอร์ก ได้ยื่นภาคยานุวัติสารต่อสหประชาชาติเพื่อให้ประเทศไทยได้เข้าเป็นภาคีพิธีสารเลือกรับของอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิคนพิการ (Optional Protocol to the Convention on the Rights of Persons with Disabilities – OP – CRPD) โดยมีผลใช้บังคับกับไทยนับตั้งแต่วันที่ ๒ ตุลาคม ๒๕๕๙ เป็นต้นไป และประเทศไทยเป็นประเทศที่ ๙๐ ที่เข้าเป็นภาคีพิธีสารเลือกรับดังกล่าว

๘. เมื่อวันที่ ๑๙ เมษายน –๕๕๙ คณะรัฐมนตรีมีมติเห็นชอบตามที่กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ (พม.) เสนอ ดังนี้

๘.๑ เห็นชอบหลักการในการดำเนินการเกี่ยวกับสนธิสัญญามาร์ราเคซ เพื่ออำนวยความสะดวกในการเข้าถึงงานที่มีการโฆษณาแล้วสำหรับคนตาบอด คนพิการทางการเห็น และคนพิการทางสื่อสิ่งพิมพ์

๘.๒ ให้นำหน่วยงานที่เกี่ยวข้องดำเนินการตามหน้าและภารกิจต่อไป

กระทรวงพาณิชย์ โดยกรมทรัพย์สินทางปัญญาได้ดำเนินการแก้ไขพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. ๒๕๓๗ (ในส่วนของข้อยกเว้นการละเมิดลิขสิทธิ์สำหรับคนพิการ) เพื่อรองรับการเข้าเป็นภาคีสนธิสัญญามาร์ราเคซ และเมื่อเดือนกุมภาพันธ์ ๒๕๖๐ ได้เสนอต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อขอความเห็นชอบ จะได้ส่งให้สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาต่อไป

๙. การออกกฎหมายว่าด้วยการจัดสภาพแวดล้อมสาธารณะที่ทุกคนสามารถเข้าถึงและได้ประโยชน์ อยู่ในระหว่างการพิจารณาของคณะอนุกรรมการด้านกฎหมาย ในการแก้ไขปรับปรุงพระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ พ.ศ. ๒๕๕๐ และที่แก้ไขเพิ่มเติม

	(ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๖ ในประเด็นการเข้าถึงและใช้ประโยชน์ได้จากสิ่งอำนวยความสะดวกอันเป็นสาธารณะตลอดจนสวัสดิการและความช่วยเหลืออื่นจากรัฐ
การติดตามข้อสังเกต/ ข้อเสนอแนะของ รายงานการพิจารณา ศึกษาของ คณะกรรมการธิการ	สอดคล้องกับข้อสังเกต/ข้อเสนอแนะของคณะกรรมการธิการ
หมายเหตุ	-

๒๔. รายงานการพิจารณาศึกษา : เรื่อง การส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ

เล่มที่ ๒ : ด้านผลกระทบต่อคนพิการ

คณะกรรมการ : คณะกรรมการการสังคม เด็ก เยาวชน สตรี ผู้สูงอายุ คนพิการ และผู้ด้อยโอกาส

<p>ที่ประชุมสภา มีมติเห็นชอบด้วย กับข้อสังเกต/ ข้อเสนอแนะ และส่งข้อสังเกต ตามข้อบังคับ ข้อ ๙๗</p>	<p>การประชุมสภา ครั้งที่ ๔๖/๒๕๕๙ วันศุกร์ที่ ๒๙ กรกฎาคม ๒๕๕๙</p> <p>ส่งข้อสังเกต วันศุกร์ที่ ๒๙ กรกฎาคม ๒๕๕๙</p>
<p>สรุปสาระสำคัญของ รายงาน การพิจารณาศึกษา</p>	<p>สาระสำคัญ</p> <p>คณะอนุกรรมการกิจการคนพิการ ได้ดำเนินการพิจารณาศึกษาส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ โดยมุ่งเน้น ๓ ประเด็นหลัก ได้แก่ ๑) การบูรณาการด้านการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการเข้ากับการพัฒนากระแสหลัก ๒) บทบาทภาคประชาสังคมกับการดำเนินงานด้านการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิต โดยเฉพาะอย่างยิ่งองค์กรด้านคนพิการซึ่งมีส่วนสำคัญในการขับเคลื่อนงานด้านการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ ในรอบ ๒๐ ปีที่ผ่านมา และ ๓) พันธกรณีระหว่างประเทศ ได้แก่ อนุสัญญาว่าด้วยสิทธิคนพิการ (Convention on the Rights of Persons with Disabilities : CRPD) รวมถึงข้อตกลงและความร่วมมือระหว่างประเทศอื่น เช่น กรอบการดำเนินงานลดความเสี่ยงจากภัยพิบัติเซนต์ได (The Sendai Framework for Disaster Risk Reduction 2015 – 2030) เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนขององค์การสหประชาชาติ (Sustainable Development Goals : SDGs) และยุทธศาสตร์อินชอนทำให้เป็นจริง : สู่อสังคมนุเคราะห์ปราศจากอุปสรรค (Incheon Strategy to Make the Right Real for Persons with Disabilities : Toward Inclusive Society) เป็นต้น</p> <p>ทั้งนี้ รายงานผลการพิจารณาศึกษา เรื่อง “การส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ” เล่ม ๒ : ด้านผลกระทบต่อคนพิการ ได้รวบรวมสาระสำคัญการดำเนินงานในปี ๒๕๕๘ ด้านผลกระทบต่อส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ ประกอบด้วยสาระสำคัญ ๒ ส่วน ได้แก่ ส่วนผลการพิจารณาและส่วนบทสรุปและข้อเสนอแนะ โดยในสรุปของผลการพิจารณาศึกษาแบ่งออกเป็น ๔ ด้าน ได้แก่</p> <ol style="list-style-type: none"> ๑. ด้านผลกระทบต่อส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการเป็นการพิจารณาติดตามการบังคับใช้กฎหมายรวมถึงการปฏิบัติตามนโยบาย และแผนการพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ ๒. ด้านการจัดสัมมนาประเด็นที่เกี่ยวข้องกับคนพิการ นำไปสู่การจัดทำข้อเสนอแนะต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ๓. ด้านการศึกษาดูงานและหารือผู้บริหารหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับคนพิการ ๔. ด้านการแก้ไขปัญหาเรื่องร้องเรียนและเรื่องอื่น ๆ ที่มีผลกระทบต่อคุณภาพชีวิตคนพิการ <p>ข้อเสนอแนะ</p> <ol style="list-style-type: none"> ๑) ควรเร่งดำเนินการสนับสนุนและจัดตั้งศูนย์บริการคนพิการ เพื่อให้คนพิการได้รับการพัฒนาศักยภาพ สามารถพึ่งพาตนเองได้อย่างเหมาะสม โดยส่งเสริมการมีส่วนร่วมของท้องถิ่น

	<p>องค์กรด้านคนพิการ และภาคประชาสังคม ในการจัดบริการให้แก่คนพิการ อันเป็นการสอดคล้องกับนโยบายประชารัฐของรัฐบาล</p> <p>๒) ควรเร่งดำเนินการปรับปรุงนโยบาย และแผนงานด้านการจัดการภาวะฉุกเฉินและลดความเสี่ยงจากภัยพิบัติ ให้สอดคล้องกับกรอบการดำเนินงานลดความเสี่ยงจากภัยพิบัติเซนได (The Sendai Framework for Disaster Risk Reduction 2015 – 2030) เพื่อเป็นการคุ้มครองและส่งเสริมการมีส่วนร่วมของคนพิการในการลดความเสี่ยงจากภัยพิบัติ</p> <p>๓) ควรเร่งดำเนินการพัฒนาระบบฐานข้อมูลคนพิการแบบบูรณาการและเชื่อมโยงกับฐานข้อมูลทะเบียนราษฎรของประเทศ เนื่องจากระบบฐานข้อมูลคนพิการมีสำคัญอย่างยิ่งต่อการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ ทั้งนี้ เพื่อให้คนพิการสามารถเข้าถึงสวัสดิการและบริการต่าง ๆ จากภาครัฐได้อย่างทั่วถึง</p> <p>๔) ควรพิจารณาให้การส่งเสริม สนับสนุนและสร้างความเข้มแข็งให้กับภาคประชาสังคม และพลังพลเมืองอย่างยั่งยืนและเป็นรูปธรรม โดยออกกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมการพัฒนาภาคประชาสังคม</p>
<p>ที่ประชุมสภา มีมติรับทราบผล การดำเนินการของ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง</p>	<p>-</p>
<p>หน่วยงานที่รับผิดชอบ</p>	<p>-</p>
<p>ผลการปฏิบัติตาม ข้อสั่งเกต/ข้อเสนอแนะ ของรายงานการ พิจารณาศึกษา จาก หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง</p>	<p>-</p>
<p>การติดตามข้อสั่งเกต/ ข้อเสนอแนะของ รายงานการพิจารณา ศึกษาของ คณะกรรมการ</p>	<p>-</p>
<p>หมายเหตุ</p>	<p>-</p>

๒๕. รายงานการพิจารณาศึกษา : เรื่อง แนวทางการส่งเสริมสนับสนุนการประกอบธุรกิจพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ (E - Commerce) เพื่อรองรับการแข่งขัน

คณะกรรมการพิจารณา : คณะกรรมการพิจารณาพาณิชย์ การอุตสาหกรรม และการแรงงาน

<p>ที่ประชุมสภา มีมติเห็นชอบด้วย กับข้อสังเกต/ ข้อเสนอแนะ และส่งข้อสังเกต ตามข้อบังคับ ข้อ ๙๗</p>	<p>การประชุมสภา ครั้งที่ ๔๖/๒๕๕๙ วันศุกร์ที่ ๒๙ กรกฎาคม ๒๕๕๙</p> <p>ส่งข้อสังเกต วันจันทร์ที่ ๑ สิงหาคม ๒๕๕๙</p>
<p>สรุปสาระสำคัญของ รายงาน การพิจารณาศึกษา</p>	<p>สรุปสาระสำคัญ</p> <p>เนื่องจากการพัฒนาอย่างต่อเนื่องของเทคโนโลยีและอุปกรณ์เครื่องมือสื่อสารจากระบบอินเทอร์เน็ตนำไปสู่รูปแบบการประกอบธุรกิจการค้าที่เปลี่ยนแปลงไป โดยผู้ประกอบการได้พัฒนาการขายสินค้าหรือบริการผ่านออนไลน์ หรือที่เรียกว่า “ธุรกิจพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์” (E - Commerce) เพิ่มขึ้น ปัจจุบันมีผู้ประกอบการทั้งขนาดเล็กและขนาดกลาง (SMEs) และผู้ประกอบการขนาดใหญ่ทั้งในและต่างประเทศทำธุรกิจพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ในประเทศไทยเป็นจำนวนมาก และมีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้นในอนาคต</p> <p>อย่างไรก็ดี พบปัญหาเกี่ยวกับการประกอบธุรกิจพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ ในหลายด้าน เช่น ปัญหาเกี่ยวกับการคุ้มครองผู้บริโภค การหลอกลวงผู้บริโภค การชำระเงินแล้วไม่ได้รับสินค้าหรือสินค้าและบริการไม่ได้มาตรฐาน รวมทั้งปัญหาการแข่งขันอย่างไม่เท่าเทียมกันของผู้ประกอบการในแต่ละระดับ โดยเฉพาะการเข้ามาของเว็บไซต์ผู้ประกอบการจากต่างประเทศ เพื่อให้บริการผู้บริโภคในประเทศไทยและผู้ประกอบการรายย่อยซึ่งประกอบธุรกิจพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์</p> <p>จากปัญหาดังกล่าว จึงควรมีการปรับแก้กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการประกอบธุรกิจพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ ทั้งในด้านกำกับดูแลและส่งเสริม โดยพิจารณารายละเอียดของกฎหมายที่เกี่ยวข้องต่าง ๆ และออกมาตรการกำกับดูแลผู้ประกอบการโดยวิธีการจัดแจ้ง หรือขึ้นทะเบียนผู้ประกอบการให้เข้าสู่ระบบ โดยมีมาตรการภายในการส่งเสริมและกำกับดูแล และกำหนดโครงสร้างหน่วยงานรับผิดชอบธุรกิจพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ให้เหมาะสม เพื่อส่งเสริมการค้าในธุรกิจพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ ให้เป็นส่วนสำคัญตามวัตถุประสงค์ของรัฐบาลในการผลักดันให้ประเทศไทยเป็นประเทศการค้า (trading nation) ตามเป้าหมายที่ตั้งไว้</p> <p>ข้อสังเกต/ข้อเสนอแนะ</p> <p>ข้อสังเกต</p> <ol style="list-style-type: none"> ๑. กฎหมายที่กำกับดูแลธุรกิจพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ในปัจจุบันยังมีความซ้ำซ้อนกันอยู่ และมีการบังคับใช้โดยมีเจตนารมณ์ที่แตกต่างกัน ๒. ไม่มีมาตรการเพื่อส่งเสริมธุรกิจพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์อย่างชัดเจน โดยเฉพาะการส่งเสริมผู้ประกอบการในประเทศไทย ๔. ขาดความน่าเชื่อถือเกี่ยวกับระบบความปลอดภัยในการชำระเงินเมื่อมีการสั่งซื้อสินค้าหรือบริการผ่านการประกอบธุรกิจพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ ทั้งในเรื่องความปลอดภัยในระบบการชำระเงิน และการรับประกันว่าเมื่อมีการจ่ายเงินไปแล้วจะได้รับสินค้าหรือบริการจริง และถูกต้องกับคุณสมบัติของสินค้าหรือบริการที่กำหนด

	<p><u>ข้อเสนอแนะ</u></p> <p>๑. ให้กระทรวงพาณิชย์เป็นผู้รับผิดชอบในการจดทะเบียนพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์สำหรับกฎหมายที่มีความซ้ำซ้อนกันอยู่ในปัจจุบัน อาทิ พ.ร.บ.ทะเบียนพาณิชย์ฯ และพ.ร.บ.ขายตรงและตลาดแบบตรงฯ ควรมีการแก้ไขปรับปรุงให้เป็นไปในแนวทางเดียวกันและสอดคล้องกัน และกำหนดให้มีการประสานงานระหว่างหน่วยงานผู้บังคับใช้กฎหมายที่เกี่ยวข้องอย่างบูรณาการและเป็นระบบ</p> <p>๒. กำหนดประเภทธุรกิจพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ เพื่อให้เกิดความสะดวก รวดเร็ว ในการออกกฎเกณฑ์เพื่อกำกับดูแลผู้ประกอบการพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ โดยอาจพิจารณาตราพระราชกฤษฎีกาภายใต้ พ.ร.บ.ว่าด้วยธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ หรืออาจพิจารณาแก้ไขกฎหมายเดิมที่มีอยู่ให้มีความเหมาะสม</p> <p>๓. กำหนดให้มีการจัดตั้งคณะกรรมการแห่งชาติขึ้น</p> <p>๔. กำหนดการจัดเก็บภาษีให้ชัดเจน เนื่องจากยังมีช่องว่างเกี่ยวกับการประกอบธุรกิจพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ โดยอาจแก้ไขประมวลรัษฎากร รวมถึงควรมีการปรับแก้ไข พ.ร.บ.ศุลกากร โดยกำหนดมาตรการทางศุลกากร เพื่อให้เกิดความเป็นธรรม</p> <p>๕. ส่งเสริมโครงสร้างพื้นฐานการประกอบธุรกิจไทยทั้งการให้ความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับการทำธุรกิจพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์และการส่งเสริมช่องทางการค้าไปยังต่างประเทศ นอกเหนือจากมาตรการทางกฎหมาย</p> <p>๖. ควรกำหนดมาตรการรองรับในเรื่องระบบรักษาความปลอดภัย และวิธีการปลอดภัย ที่เกี่ยวข้องกับการชำระเงิน</p>
<p>ที่ประชุมสภา มีมติรับทราบผล การดำเนินการของ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง</p>	<p>การประชุมสภา ครั้งที่ ๗๐/๒๕๖๐ วันพฤหัสบดี ที่ ๑๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๙</p>
<p>หน่วยงานที่รับผิดชอบ</p>	<p>กระทรวงพาณิชย์</p>
<p>ผลการปฏิบัติตาม ข้อสังเกต/ข้อเสนอแนะ ของรายงานการ พิจารณาศึกษา จาก หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง</p>	<p>๑. กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการประกอบธุรกิจพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ มี ๓ ฉบับ แต่ละฉบับมีวัตถุประสงค์ที่แตกต่างกัน โดยพระราชบัญญัติพาณิชย์ พ.ศ. ๒๔๙๙ มีวัตถุประสงค์เพื่อจัดแจ้งเป็นสถิติข้อมูล พระราชบัญญัติขายตรงและตลาดแบบตรง พ.ศ. ๒๕๔๕ มีวัตถุประสงค์เพื่อคุ้มครองผู้บริโภค และพระราชบัญญัติธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ พ.ศ. ๒๕๔๔ มีวัตถุประสงค์เพื่อความมั่นคงปลอดภัยในการทำธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ซึ่งการปฏิบัติตามกฎหมายทั้ง ๓ ฉบับไม่ถือว่าเป็นการดำเนินการที่ซ้ำซ้อนกัน ดังนั้น การแก้ไขปรับปรุงกฎหมายเพื่อนำเรื่องการจัดทะเบียนและการกำกับดูแลให้อยู่ภายใต้หน่วยงานเดียว ควรต้องรับฟังความคิดเห็นจากทุกภาคส่วนทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาสังคม เพื่อกำหนดทิศทางนโยบายในการกำกับดูแลธุรกิจพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ให้ผู้ประกอบการใช้เป็นช่องทางการเข้าถึงผู้บริโภค เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน สอดคล้องกับนโยบายรัฐบาลของประเทศไทย ๔.๐</p> <p>๒. ปัจจุบันกรมพัฒนาธุรกิจการค้าได้เสนอร่างพระราชกฤษฎีกากำหนดกิจการเป็นพาณิชย์กิจ ซึ่งรวมถึงการกำหนดกิจการประเภทพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ด้วย โดยคณะรัฐมนตรีรับหลักการแล้ว และอยู่ระหว่างการพิจารณาของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา</p> <p>๓. ไม่จำเป็นต้องจัดตั้งคณะกรรมการแห่งชาติขึ้นอีก เนื่องจากตามพระราชบัญญัติว่าด้วยธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ พ.ศ. ๒๕๔๔ มาตรา ๓๖ กำหนดให้มีคณะกรรมการธุรกรรม</p>

	<p>ทางอิเล็กทรอนิกส์ สำหรับทำหน้าที่เสนอแนะต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อวางนโยบายการส่งเสริมและพัฒนาธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ตลอดจนการแก้ไขปัญหาและอุปสรรคที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งติดตามดูแลการประกอบธุรกิจบริการเกี่ยวกับธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์</p> <p>๔. ปัจจุบันหน่วยงานด้านจัดเก็บภาษีมีการกำหนดมาตรการที่ชัดเจนเพื่อให้เกิดความเป็นธรรมและส่งเสริมการประกอบธุรกิจ SMEs เช่น กรมสรรพากรได้กำหนดมาตรการทางภาษีเพื่อส่งเสริม SMEs และได้จัดตั้งคณะทำงานปรับปรุงแก้ไขประมวลรัษฎากรเพื่อจัดเก็บภาษีจากผู้ประกอบธุรกิจผ่านระบบอิเล็กทรอนิกส์ เพื่อศึกษา เสนอแนะ กฎหมายระเบียบและแนวทางการจัดเก็บภาษีของการประกอบธุรกิจผ่านระบบอิเล็กทรอนิกส์ของประเทศไทยและต่างประเทศ และกรมศุลกากรได้กำหนดราคาของสินค้าที่นำเข้าที่ได้รับการยกเว้นอากร ไม่เกิน ๑,๕๐๐ บาท ซึ่งเป็นไปตามพันธกรณีระหว่างประเทศขององค์การศุลกากรโลก (World Customs Organization : WCO)</p> <p>๕. ปัจจุบันกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร เป็นหน่วยงานหลักในการดำเนินการพัฒนาส่งเสริมโครงสร้างพื้นฐานทางเทคโนโลยีรองรับนโยบายรัฐบาล เศรษฐกิจดิจิทัล และสำนักงานพัฒนาธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ (องค์การมหาชน) ได้ดำเนินการพัฒนาส่งเสริมและสนับสนุนการทำธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ และระบบการชำระเงินออนไลน์ให้มีความมั่นคงปลอดภัยน่าเชื่อถือ รวมทั้งได้พัฒนาซอฟต์แวร์มาตรฐานสำหรับผู้ประกอบการและให้ความรู้พื้นฐานทางด้าน การออกแบบรูปผลิตภัณฑ์ เนื้อหา การติดต่อสื่อสาร การเชื่อมต่อเว็บไซต์ และการบริหารจัดการ เช่น ระบบโลจิสติกส์ การขนส่งสินค้า สต็อคสินค้า ฯลฯ ซึ่งเป็นการเพิ่มช่องทางการค้าไปยังต่างประเทศและสร้างความน่าเชื่อถือให้ผู้ประกอบการไทย</p> <p>๖. ปัจจุบันกฎหมายที่เกี่ยวกับการกำหนดมาตรการรักษาความปลอดภัยของระบบการชำระเงินผ่านบัตรเครดิตในการซื้อขายสินค้า/บริการออนไลน์ คือ พระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการควบคุมดูแลธุรกิจบริการการชำระเงินทางอิเล็กทรอนิกส์ พ.ศ. ๒๕๕๑ ภายใต้พระราชบัญญัติว่าด้วยธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ พ.ศ. ๒๕๕๔</p> <p>๗. กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการประกอบธุรกิจพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์มีหลายฉบับ แต่ละฉบับมีวัตถุประสงค์แตกต่างกัน การที่จะมอบหมายให้กรมพัฒนาธุรกิจการค้า กระทรวงพาณิชย์ เป็นหน่วยงานเดียวในการรับผิดชอบและกำกับดูแล จำต้องมีการศึกษาในเชิงลึก ซึ่งจะต้องหารือและรับฟังความคิดเห็นจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งภาครัฐและภาคเอกชนก่อนดำเนินการต่อไป</p>
<p>การติดตามข้อสังเกต/ ข้อเสนอแนะของ รายงานการพิจารณา ศึกษาของ คณะกรรมการ การค้า</p>	<p>สอดคล้องกับข้อสังเกต/ข้อเสนอแนะของคณะกรรมการการค้า</p>
<p>หมายเหตุ</p>	<p>-</p>

๒๖. รายงานการพิจารณาศึกษา : เรื่อง การบูรณาการการบริหารการท่องเที่ยวเพื่อความยั่งยืน
จังหวัดภูเก็ต

คณะกรรมการ : คณะกรรมการการศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรม และการท่องเที่ยว

<p>ที่ประชุมสภา มีมติเห็นชอบด้วย กับข้อสังเกต/ ข้อเสนอแนะ และส่งข้อสังเกต ตามข้อบังคับ ข้อ ๙๗</p>	<p>การประชุมสภา ครั้งที่ ๕๐/๒๕๕๙ วันพฤหัสบดีที่ ๑๘ สิงหาคม ๒๕๕๙</p> <p>ส่งข้อสังเกต วันพุธที่ ๒๔ สิงหาคม ๒๕๕๙</p>
<p>สรุปสาระสำคัญของ รายงาน การพิจารณาศึกษา</p>	<p>สรุปสาระสำคัญ</p> <p>ด้วยจังหวัดภูเก็ตมีความสำคัญต่อการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศโดยเฉพาะภาคบริการ การท่องเที่ยว สามารถสร้างรายได้ที่สำคัญให้แก่ประเทศ ก่อให้เกิดการจ้างงาน การกระจายรายได้สู่ชุมชนท้องถิ่น ตลอดจนทำให้เกิดการเรียนรู้ การแลกเปลี่ยนประสบการณ์ โลกทัศน์ และเกิดความเข้าใจระหว่างชนชาติที่มีวัฒนธรรมหลากหลายแตกต่างกัน อันเนื่องมาจากการส่งเสริมการท่องเที่ยว</p> <p>แต่จากการขยายตัวอย่างรวดเร็วของอุตสาหกรรมท่องเที่ยวจังหวัดภูเก็ต จึงทำให้เกิดปัญหาทั้งปริมาณและคุณภาพของการจัดบริการให้แก่นักท่องเที่ยว ตลอดจนปัญหาผลกระทบที่มีผลกระทบต่อทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ซึ่งปัญหาต่าง ๆ ดังกล่าวมีสาเหตุพื้นฐานจากการขาดการบูรณาการการบริหารการท่องเที่ยวอย่างเป็นระบบของจังหวัดภูเก็ต อันเป็นผลทำให้การบริหารการท่องเที่ยวไม่มีความเป็นเอกภาพทั้งการกำหนดเป้าหมาย ยุทธศาสตร์ แผนงาน และวิธีการดำเนินงานระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งภาครัฐและภาคเอกชน หากปัญหาเหล่านี้ยังคงอยู่ ย่อมส่งผลให้ขีดความสามารถในการแข่งขันของอุตสาหกรรมท่องเที่ยวจังหวัดภูเก็ต ถดถอยลง และจะไม่สามารถแข่งขันในตลาดการท่องเที่ยวระหว่างประเทศ</p> <p>จากเหตุผลดังกล่าวคณะกรรมการการศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรม และการท่องเที่ยว ได้ริเริ่มจัดระบบบูรณาการการบริหารการท่องเที่ยวจังหวัดภูเก็ตในขั้นต้นเพื่อเป็นต้นแบบของเมืองท่องเที่ยวให้เกิดความยั่งยืน (ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๘) จำนวน ๔ เรื่อง คือ</p> <ol style="list-style-type: none"> ๑. การสำรวจความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติจังหวัดภูเก็ต ๒. โครงการเสริมสร้างจังหวัดภูเก็ตเป็นเมืองแห่งสันติสุข ๓. การจัดทำคู่มือแนวทางการจัดทำระเบียบการท่องเที่ยวเพื่อความยั่งยืน จังหวัดภูเก็ต ๔. การลงนามในบันทึกการให้สัตยาบันและการเสวนาเรื่อง ความปลอดภัยคือหัวใจของการท่องเที่ยว เพื่อการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน <p>ข้อสังเกต/ข้อเสนอแนะ</p> <p>ข้อสังเกต</p> <ol style="list-style-type: none"> ๑. จังหวัดภูเก็ตมีทำเลที่ตั้งอยู่ในกลุ่มจังหวัดชายฝั่งทะเลอันดามัน ดังนั้น แนวคิดการพัฒนาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวจังหวัดภูเก็ต ควรอยู่ในรูปแบบโครงข่ายการท่องเที่ยวเชื่อมโยงในกลุ่มจังหวัดดังกล่าว โดยสนับสนุนให้มีการจัดทำแผนพัฒนาโครงข่ายการท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัดและแผนพัฒนาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวภูเก็ตเชื่อมโยงภายในและภายนอกจังหวัด ภายใต้กรอบแผนพัฒนาโครงข่ายของกลุ่มจังหวัด

๒. เมืองท่องเที่ยวภูเก็ตมีทรัพยากรการท่องเที่ยวที่หลากหลาย ซึ่งสามารถพัฒนายกระดับให้ดึงดูดนักท่องเที่ยวเพิ่มมากขึ้น

๓. การพัฒนาคุณภาพการท่องเที่ยวเมืองภูเก็ตให้มีมาตรฐานระดับสากล เป็นการปรับภาพลักษณ์ของเมืองท่องเที่ยวภูเก็ตจากการเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่ค้ำค้ำกับราคาให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวที่มีมาตรฐานเป็นที่ยอมรับระดับสากล

๔. การพัฒนาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวไทยที่ผ่านมายังขาดการสร้างสมดุลหรือการเชื่อมโยงระหว่างอุปสงค์ (Demand) และอุปทาน (Supply) ของการท่องเที่ยว เจ้าหน้าที่หน่วยงานรัฐและผู้ประกอบการธุรกิจขาดการประสานความร่วมมือแบบประชารัฐ ในการควบคุมปกป้องทรัพยากรธรรมชาติของประเทศ ไม่มีการกำหนดจำนวนนักท่องเที่ยวให้เหมาะสมกับความสามารถในการรองรับนักท่องเที่ยวของสถานที่ท่องเที่ยว

๕. ปัญหาทุนต่างชาติเข้ามาดำเนินธุรกิจท่องเที่ยวอย่างครบวงจร ซึ่งมีทั้งในรูปแบบผิดกฎหมายและเลี่ยงกฎหมาย ทำให้รายได้จากอุตสาหกรรมท่องเที่ยวไทยที่คาดว่าจะกระจายสู่ชุมชนท้องถิ่นและเป็นเงินตราต่างประเทศเข้าประเทศไทยนั้น อาจคลาดเคลื่อนในความเป็นจริง หากปล่อยให้เป็นอย่างนี้ต่อไป ย่อมส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจ สังคม และความมั่นคงของประเทศ

๖. โครงสร้างการบริหารของจังหวัดภูเก็ต เป็นรูปแบบการบริหารราชการส่วนภูมิภาค และการบริหารราชการส่วนท้องถิ่นในรูปแบบต่าง ๆ จำนวนมาก และแต่ละหน่วยงานดังกล่าว มีกฎหมายรองรับอำนาจหน้าที่อย่างชัดเจน จึงเป็นข้อจำกัดพื้นฐานเชิงโครงสร้างในการบริหารการพัฒนาเมืองท่องเที่ยวภูเก็ตอย่างมีบูรณาการ

ข้อเสนอแนะ

๑. จังหวัดภูเก็ตควรประสานความร่วมมือกับกลุ่มจังหวัดฝั่งทะเลอันดามัน เพื่อร่วมกันจัดทำแผนการพัฒนาโครงข่ายการเชื่อมโยงการท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัดดังกล่าว เพื่อเป็นกรอบการจัดทำแผนแม่บทการพัฒนาการท่องเที่ยวของแต่ละจังหวัด ซึ่งเน้นการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงพื้นที่ และการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงภารกิจ พร้อมสร้างกลไกและกระบวนการบูรณาการหน่วยงานที่เกี่ยวข้องให้เกิดความเป็นเอกภาพในการบริหารการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน

๒. การจัดทำแผนการพัฒนาโครงข่ายการเชื่อมโยงการท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัด และแผนแม่บทการพัฒนาการท่องเที่ยวของแต่ละจังหวัดข้างต้น ควรเชื่อมโยงแหล่งท่องเที่ยวที่มีความหลากหลายทางธรรมชาติ ทางประวัติศาสตร์ ศิลปวัฒนธรรม วิถีชีวิตชุมชนท้องถิ่น ประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น ตลอดจนสินค้า ผลิตภัณฑ์และบริการแสดงอัตลักษณ์ของท้องถิ่น โดยกำหนดโครงข่ายการท่องเที่ยวหลายรูปแบบ เป็นทางเลือกตามรสนิยมและความต้องการของนักท่องเที่ยว

๓. การปรับภาพลักษณ์เมืองท่องเที่ยวภูเก็ตจากการเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่ค้ำค้ำกับราคาให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวที่มีมาตรฐานคุณภาพของเมืองท่องเที่ยวเป็นที่ยอมรับระดับสากล โดยพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวและบริการที่เน้นคุณภาพและความมีประสิทธิภาพขั้นสูงของระบบการรักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินเป็นที่เชื่อมั่นในระดับนานาชาติ

๔. หน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรพิจารณาสนับสนุนให้มีการศึกษาขีดความสามารถในการรองรับนักท่องเที่ยวแหล่งท่องเที่ยวในระดับต่าง ๆ เพื่อให้การจัดบริการอำนวยความสะดวกแก่นักท่องเที่ยวได้อย่างเหมาะสม และเป็นมาตรการสำคัญในการอนุรักษ์และฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๕. หน่วยงานรัฐและภาคเอกชนควรประสานความร่วมมือในการแก้ไขปัญหาทุนต่างชาติเข้ามาดำเนินธุรกิจท่องเที่ยวอย่างครบวงจร หรือธุรกิจท่องเที่ยวในรูปแบบอื่น ซึ่งผิดกฎหมายหรือเลี่ยงกฎหมายโดยเร่งด่วนอย่างเป็นรูปธรรม เพื่อแก้ไขและป้องกันผลกระทบต่อเศรษฐกิจ สังคม ความมั่นคงของประเทศในระยะสั้นและระยะยาว

	<p>๖. การพัฒนาโครงสร้างการบริหารจังหวัดภูเก็ตให้มีความเป็นเอกภาพในการกำหนดเป้าหมาย ยุทธศาสตร์ แผนงานและแนวทางการบริหารการพัฒนาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวได้อย่างเป็นระบบแบบถาวร เพื่อเสริมสร้างขีดความสามารถในการแข่งขันของเมืองท่องเที่ยวภูเก็ตในตลาดการท่องเที่ยวระหว่างประเทศไทยได้อย่างมีประสิทธิภาพ</p>
<p>ที่ประชุมสภา มีมติรับทราบผล การดำเนินการของ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง</p>	<p>การประชุมสภา ครั้งที่ ๗/๒๕๖๐ วันพฤหัสบดีที่ ๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๐</p>
<p>หน่วยงานที่รับผิดชอบ</p>	<p>กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา</p>
<p>ผลการปฏิบัติตาม ข้อสังเกต/ข้อเสนอแนะ ของรายงานการ พิจารณาศึกษา จาก หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง</p>	<p>๑. หน่วยงานที่เกี่ยวข้องเห็นด้วยที่ควรจะมีการประสานความร่วมมือกับกลุ่มจังหวัด ฝั่งทะเลอันดามันเพื่อจัดทำแผนการพัฒนาโครงข่ายการเชื่อมโยงการท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัด โดยได้มีการแต่งตั้งคณะกรรมการพัฒนาการท่องเที่ยว ประจำเขตพัฒนาการท่องเที่ยวอันดามัน โดยมีผู้ว่าราชการจังหวัดภูเก็ตเป็นประธานกรรมการ ทำหน้าที่จัดทำแผนปฏิบัติการพัฒนา การท่องเที่ยว เพื่อให้หน่วยงานและจังหวัดภายในเขตทั้ง ๕ จังหวัด ใช้เป็นกรอบในการจัดทำ แผนปฏิบัติการพัฒนาการท่องเที่ยวแต่ละจังหวัด</p> <p>นอกจากนี้หน่วยงานต่าง ๆ ได้มีข้อเสนอแนะเพิ่มเติมหลายประการ อาทิ</p> <p>๑) จังหวัดภูเก็ตในฐานะศูนย์ปฏิบัติการของเขตพัฒนาการท่องเที่ยวอันดามัน ตามกฎหมายกระทรวง ควรประสานความร่วมมือกับจังหวัด/กลุ่มจังหวัดภายในกลุ่มภาคใต้ฝั่งทะเล อันดามันในการจัดทำแผนการพัฒนาการเชื่อมโยงการท่องเที่ยวในลักษณะบูรณาการของกลุ่ม</p> <p>๒) ทุกจังหวัดภายในกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งทะเลอันดามัน ควรจัดทำแผนแม่บท ด้านการท่องเที่ยวระดับจังหวัด โดยให้มีการบูรณาการภารกิจและงบประมาณใน ๓ มิติ</p> <p>๓) นำแผนงาน/โครงการตามแผนพัฒนาความเชื่อมโยงการท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัดฯ และแผนแม่บทด้านการท่องเที่ยวระดับจังหวัดบรรจุไว้ในแผนพัฒนาจังหวัดของกลุ่มจังหวัด</p> <p>๔) เกี่ยวกับการเสนอของงบประมาณในการดำเนินงาน หากเป็นงบประมาณประเภท การลงทุนเพื่อดำเนินโครงการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวให้หน่วยงานที่มีความประสงค์เสนอคำขอ งบประมาณไปยังคณะกรรมการพิจารณาการจัดทำงบประมาณในลักษณะบูรณาการเชิงยุทธศาสตร์ ด้านการท่องเที่ยวพิจารณาแทนที่จะยื่นมายังกรมการท่องเที่ยว เพื่อให้สามารถบริหารจัดการ และใช้ประโยชน์จากทรัพย์สินได้อย่างคล่องตัวและมีประสิทธิภาพมากขึ้น</p> <p>๕) รัฐบาลควรพิจารณาเรื่องการปรับปรุงโครงสร้างและรูปแบบการบริหารงานของ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสำหรับเมืองท่องเที่ยวรูปแบบพิเศษอย่างเป็นรูปธรรม</p> <p>๒. หน่วยงานเห็นด้วยกับการจัดทำแผนพัฒนาโครงข่ายการเชื่อมโยงการท่องเที่ยว ของกลุ่มจังหวัด และแผนแม่บทการพัฒนาการท่องเที่ยวของแต่ละจังหวัดและมีการดำเนินการ ในด้านต่าง ๆ อาทิ ในแผนปฏิบัติการพัฒนาการท่องเที่ยวเขตพัฒนาการท่องเที่ยวอันดามัน พ.ศ. ๒๕๕๙ - ๒๕๖๓ ภายใต้ยุทธศาสตร์ที่ ๔ ได้กำหนดแนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยว เชื่อมโยงภายในเขตพัฒนาการท่องเที่ยวอันดามัน รวมทั้งการเชื่อมโยงระหว่างเขตพัฒนาฯ และ ประเทศเพื่อนบ้านไว้แล้ว/กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ได้จัดทำโครงการสำรวจ แหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม ศึกษาขีดความสามารถโครงการรองรับ/กระทรวงวัฒนธรรมมีนโยบาย ที่จะนำทุนและทรัพยากรทางวัฒนธรรมมาใช้เพื่อประโยชน์ในการส่งเสริมการท่องเที่ยว เป็นต้น</p>

ทั้งนี้ ควรเพิ่มสาระสำคัญในเรื่องการประสานแผนพัฒนาการท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัด แผนแม่บท และแผนพัฒนาท้องถิ่นให้เชื่อมโยงกัน รวมถึงให้มีคณะกรรมการกำกับยุทธศาสตร์การพัฒนาเมืองท่องเที่ยวเพื่อเสนอแนะและให้คำปรึกษาในการกำกับนโยบายและพัฒนาเมืองท่องเที่ยว

๓. หน่วยงานเห็นด้วยกับการปรับภาพลักษณ์เมืองท่องเที่ยวภูเก็ตเป็นแหล่งท่องเที่ยวมาตรฐานสากล โดยเห็นควรให้

๑) พัฒนาระดับคุณภาพสินค้าและบริการ และสิ่งอำนวยความสะดวกและระบบรักษาความปลอดภัยให้ได้มาตรฐาน

๒) กรมเจ้าท่าปรับปรุงพัฒนาระดับมาตรฐานของท่าเรือและคนประจำเรือในด้านความปลอดภัย การบริการการอำนวยความสะดวกตลอดจนการรักษาความปลอดภัย

๓) กรมการขนส่งทางบกมีการดำเนินการต่าง ๆ ดังนี้ ดำเนินการจัดระเบียบรถยนต์ส่วนบุคคลที่นำไปวิ่งรับจ้าง เพื่อให้การขนส่งมีความปลอดภัย เกิดความเชื่อมั่นแก่ผู้โดยสารและนักท่องเที่ยว มีการควบคุมกำกับมิให้มีการฝ่าฝืนกระทำความผิด จัดรถโดยสารสาธารณะให้บริการในเขตพื้นที่ท่าอากาศยานภูเก็ต โดยมีการควบคุมอัตราค่าโดยสาร จัดให้มีป้ายหยุดรถโดยสารสาธารณะในเขตพื้นที่จังหวัดภูเก็ต จังหวัดศูนย์รับเรื่องร้องเรียน

๔) กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช จัดทำโครงการเพิ่มประสิทธิภาพติดตั้งกล้องโทรทัศน์วงจรปิด เพื่อความปลอดภัยแก่นักท่องเที่ยวและศึกษาวิจัยในอุทยานแห่งชาติ

๕) ดำเนินการจัดระเบียบธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ในจังหวัดภูเก็ต

๖) ระบบรักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินหน่วยงานของตำรวจ ได้มีการกำหนดแผนแม่บทเกี่ยวกับเรื่องนี้อย่างชัดเจน

๗) กระทรวงวัฒนธรรมพร้อมที่จะให้ความร่วมมือในการดำเนินงานตามภารกิจและอำนาจหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง

๘) ควรเพิ่มสาระส่งเสริมการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน มั่นคง มั่งคั่ง อย่างเป็นรูปธรรม

๔. เห็นด้วยที่หน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรสนับสนุนให้มีการศึกษาขีดความสามารถในการรองรับนักท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวในระดับต่าง ๆ และเห็นควรให้

๑) มีการรักษาระดับขีดความสามารถในการรองรับนักท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยว

๒) ในการศึกษาควรคำนึงถึงเอกภาพในการศึกษาเพื่อพิจารณาในองค์รวมและความเชื่อมโยงกันของเส้นทางการท่องเที่ยว ความสะดวกในการเดินทางสู่แหล่งท่องเที่ยวต่าง ๆ และควรให้มีตัวแทนภาคประชาชนในพื้นที่เข้ามามีส่วนร่วมในกระบวนการ มีการทำงานแบบบูรณาการทุกภาคส่วน

๓) การดำเนินการศึกษาขีดความสามารถในการรองรับได้ของพื้นที่ท่องเที่ยวในอุทยานแห่งชาติ อยู่ระหว่างการรวบรวมผลการศึกษา

๔) บางช่วงเวลาหมู่เกาะพีพีจะมีนักท่องเที่ยวจำนวนมากเกินขีดจำกัดที่จะรองรับได้ กรมอุทยานฯ ควรเป็นหน่วยงานหลักในการริเริ่มให้เกิดความร่วมมือและบูรณาการแผนงานให้รวดเร็วและมีประสิทธิภาพ โดยกรมเจ้าท่าจะทดลองกำหนดตารางเวลาสำหรับเรือที่เจอนักท่องเที่ยวไปยังสถานที่ต่าง ๆ ซึ่งประเด็นเหล่านี้เป็นเรื่องสำคัญและเร่งด่วนจะต้องดำเนินการให้เป็นรูปธรรมโดยเร็ว

๕) ท่าอากาศยานภูเก็ต มีการจัดทำคู่มือการจัดระเบียบการให้บริการนักท่องเที่ยว ท่าอากาศยานภูเก็ต เนื่องจากการปรับปรุงอาคารผู้โดยสารหลังเดิมและเปิดใช้อาคารหลังใหม่

๕. เห็นด้วยที่หน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชน ควรประสานความร่วมมือกันในการแก้ไขปัญหาทุ่นต่างชาติ โดยหน่วยงานที่เกี่ยวข้องมีข้อเสนอเพิ่มเติม ดังนี้

	<p>๑) ดำเนินการร่วมกันจากทุกภาคส่วนและให้ประชาชนในพื้นที่เข้ามามีส่วนร่วมในการทำหน้าที่ตรวจสอบ/ดูแล</p> <p>๒) ภาครัฐควรกำกับดูแลให้เป็นไปตามกฎหมายและระเบียบต่าง ๆ อย่างเคร่งครัด รวมทั้งประสานความร่วมมือกับภาคเอกชนผู้ประกอบการด้านการท่องเที่ยว ในการสอดส่องป้องกันและแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น</p> <p>๓) การแก้ไขปัญหาทัวร์ศูนย์เหรียญ กระทรวงมหาดไทยได้มีหนังสือแจ้งให้ทุกจังหวัด สนับสนุนการแก้ไขปัญหา โดยมีการบูรณาการกับหน่วยงานในพื้นที่ตรวจสอบข้อมูลบริษัททัวร์ ที่มีพฤติกรรมประกอบกิจการในลักษณะทัวร์ศูนย์เหรียญ ตรวจสอบสถานะบุคคลเจ้าของกิจการ ที่ประกอบธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ ให้ศูนย์ดำรงธรรมจังหวัดเป็นหน่วยงานหลักในการรับเรื่องร้องเรียนร้องทุกข์จากผู้เสียหาย</p> <p>๔) ตำรวจได้มีการดำเนินการต่อผู้กระทำความผิดอย่างเข้มงวด</p> <p>๖. หน่วยงานที่เกี่ยวข้องเห็นด้วยกับการพัฒนาโครงสร้างการบริหารจังหวัดภูเก็ตให้มีความเป็นเอกภาพในการกำหนดเป้าหมายยุทธศาสตร์ แผนงาน ฯลฯ แนวทางการบริหารการพัฒนาอุตสาหกรรมท่องเที่ยว และเห็นควรให้มีการปรับปรุงรูปแบบการบริหารจัดการการท่องเที่ยว ในจังหวัดภูเก็ตให้มีลักษณะพิเศษมากขึ้น ทั้งนี้อาจจัดตั้งภูเก็ตเป็นเขตปกครองพิเศษเหมือน กรุงเทพมหานคร หรือเพิ่มสาระกำหนดให้จังหวัดภูเก็ตมีโครงสร้างและมีรูปแบบการบริหารของ อปท. มีกฎหมายเฉพาะ</p>
<p>การติดตามข้อสังเกต/ ข้อเสนอแนะของ รายงานการพิจารณา ศึกษาของ คณะกรรมการธิการ</p>	<p>สอดคล้องกับข้อสังเกต/ข้อเสนอแนะของคณะกรรมการธิการ</p>
<p>หมายเหตุ</p>	<p>-</p>

๒๗. รายงานการพิจารณาศึกษา : เรื่อง ข้อเสนอการคัดเลือกและแต่งตั้งปลัดกระทรวงและอธิบดี
คณะกรรมการ : คณะกรรมการการบริหารราชการแผ่นดิน

<p>ที่ประชุมสภา มีมติเห็นชอบด้วย กับข้อสังเกต/ ข้อเสนอแนะ และส่งข้อสังเกต ตามข้อบังคับ ข้อ ๙๗</p>	<p>การประชุมสภา ครั้งที่ ๕๓/๒๕๕๙ วันศุกร์ที่ ๒๖ สิงหาคม ๒๕๕๙</p> <p>ส่งข้อสังเกต วันจันทร์ที่ ๕ กันยายน ๒๕๕๙</p>
<p>สรุปสาระสำคัญของ รายงาน การพิจารณาการศึกษา</p>	<p>สาระสำคัญ</p> <p>พิจารณาศึกษาเกี่ยวกับวิธีการได้มาซึ่งนักบริหารระดับสูงที่เป็นหัวหน้าส่วนราชการระดับ กระทรวงและกรมโดยเน้นการศึกษาคุณลักษณะเฉพาะของนักบริหารยุคใหม่ที่พึงปรารถนา ควบคู่ไปกับการปรับกลไกการแต่งตั้งเพื่อจัดระบบความสัมพันธ์ทางการเมืองและการบริหารราชการ ให้เหมาะสม</p> <p>ข้อสังเกต/ข้อเสนอแนะ</p> <p>๑. ปรับปรุงหรือพัฒนาสำนักงาน ก.พ. ให้สามารถสนับสนุนการทำงานของคณะกรรมการ ก.บ.ช. ได้อย่างครบวงจร</p> <p>๒. ปรับระบบกรรมการ ก.พ. ให้องค์ประกอบมีเฉพาะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ รวมทั้ง วิธีการสรรหาและคัดเลือกบุคคลที่จะมาดำรงตำแหน่งกรรมการ ก.พ. ผู้ทรงคุณวุฒิ ต้องเปิดเผย และโปร่งใสเพื่อให้สังคมรับรู้และยอมรับอย่างกว้างขวาง และให้เป็นระบบ Commission มีกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิทำงานแบบเต็มเวลา จำนวนไม่เกิน ๗ คน</p> <p>๓. ปรับองค์ประกอบของ อ.ก.พ. สามัญประจำกระทรวงให้มีความเป็นกลางและมีความ เป็นอิสระในการทำหน้าที่แทนองค์กรกลางบริหารงานบุคคลได้อย่างแท้จริง</p> <p>๔. ต้องมีกฎหมายรองรับว่า ถ้อยคำและเอกสารที่จัดทำขึ้นในการประชุมของ อ.ก.บ.ช. , ก.บ.ช. และคณะรัฐมนตรี และเอกสารที่เกี่ยวข้อง จะต้องได้รับเอกสิทธิ์คุ้มครอง จะนำไปเป็น เหตุในการฟ้องร้องในทางใดมิได้</p> <p>๕. ต้องมีข้อกำหนดเกี่ยวกับการขัดกันแห่งผลประโยชน์</p>
<p>ที่ประชุมสภา มีมติรับทราบผล การดำเนินการของ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง</p>	<p>การประชุมสภา ครั้งที่ ๗๘/๒๕๕๙ วันพฤหัสบดีที่ ๘ ธันวาคม ๒๕๕๙</p>
<p>หน่วยงานที่รับผิดชอบ</p>	<p>สำนักงาน ก.พ.</p>
<p>ผลการปฏิบัติตาม ข้อสังเกต/ข้อเสนอแนะ ของรายงานการ พิจารณาการศึกษา จาก หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง</p>	<p>๑. เห็นด้วยในหลักการคัดเลือกและแต่งตั้งปลัดกระทรวง อธิบดี และตำแหน่งที่เทียบเท่า ตามข้อเสนอของคณะกรรมการการบริหารราชการแผ่นดินและข้อสังเกตของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ เพื่อความโปร่งใสและเป็นธรรมในกระบวนการคัดเลือกและแต่งตั้งตำแหน่งปลัดกระทรวง อธิบดี และตำแหน่งที่เทียบเท่า</p> <p>๒. เห็นด้วยกับหลักการใช้อำนาจคณะกรรมการพิจารณาและหลักการกำหนดคุณสมบัติกรรมการ ในคณะกรรมการคัดเลือกนักบริหารแห่งชาติ (ก.บ.ช.) ได้แก่ คุณสมบัติทั่วไป คุณสมบัติที่สำคัญ และคุณสมบัติด้านจริยธรรม เพื่อให้ได้กรรมการที่มีความรู้ ประสบการณ์ และความเป็นกลาง</p>

	<p>ทางการเมือง อย่างไรก็ตามก็ดี การใช้องค์คณะเดียวทำหน้าที่คัดเลือกบุคคลที่สมควรแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งปลัดกระทรวง อธิบดี และตำแหน่งที่เทียบเท่าอาจมีข้อจำกัดในการเข้าใจบทบาทภารกิจของทุกกระทรวง รวมทั้งความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับสภาพของข้าราชการในกระทรวงต่าง ๆ</p> <p>๓. เมื่อพิจารณาในภาพรวม หลักเกณฑ์และวิธีการคัดเลือกตามข้อเสนอของคณะกรรมการการการบริหารราชการแผ่นดิน มีแนวทางปฏิบัติใกล้เคียงกับหลักเกณฑ์และวิธีการคัดเลือกตำแหน่งประเภทบริหารที่ ก.พ. กำหนด ซึ่งอยู่บนหลักการความโปร่งใสและมีประสิทธิภาพ</p> <p>๔. เห็นด้วยกับการนำประสบการณ์ของกระทรวงกลาโหมที่มีคณะกรรมการพิจารณาตำแหน่งสำคัญในกองทัพ และนาระบบของ อ.ก.พ. กระทรวงต่าง ๆ มาปรับใช้เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการแต่งตั้งบุคคลให้ดำรงตำแหน่งปลัดกระทรวง อธิบดี และตำแหน่งที่เทียบเท่า โดยคำนึงถึงความแตกต่างตามบริบทของแต่ละส่วนราชการในภาคราชการพลเรือนด้วย</p> <p>๕. ในภาพรวมเห็นควรให้มีการศึกษาเพิ่มเติมในรายละเอียด เพื่อนำข้อดีและข้อเสนอของคณะกรรมการการการบริหารราชการแผ่นดิน มาปรับใช้กับหลักเกณฑ์และวิธีการแต่งตั้งปลัดกระทรวงและอธิบดีที่ใช้อยู่ในปัจจุบัน และในการจัดทำข้อเสนอหลักการแต่งตั้งข้าราชการตำแหน่งประเภทบริหารระดับสูงต่อไป</p>
<p>การติดตามข้อสังเกต/ ข้อเสนอแนะของ รายงานการพิจารณา ศึกษาของ คณะกรรมการ</p>	<p>สอดคล้องกับข้อสังเกตและข้อเสนอแนะของคณะกรรมการ</p>
<p>หมายเหตุ</p>	<p>-</p>

๒๘. รายงานการพิจารณาศึกษา : เรื่อง โครงสร้างธุรกิจค้าปลีกค้าส่งสภาพปัญหาและแนวทางการแก้ไขปัญหา
คณะกรรมการ : คณะกรรมการพาณิชย์ การอุตสาหกรรม และการแรงงาน

<p>ที่ประชุมสภา มีมติเห็นชอบด้วย กับข้อสังเกต/ ข้อเสนอแนะ และส่งข้อสังเกต ตามข้อบังคับ ข้อ ๙๗</p>	<p>การประชุมสภา ครั้งที่ ๖๐/๒๕๕๙ วันพฤหัสบดีที่ ๒๒ กันยายน ๒๕๕๙</p> <p>ส่งข้อสังเกต วันจันทร์ที่ ๒๖ กันยายน ๒๕๕๙</p>
<p>สรุปสาระสำคัญของ รายงาน การพิจารณาศึกษา</p>	<p>สาระสำคัญ</p> <p>พิจารณาศึกษาเกี่ยวกับโครงสร้างธุรกิจค้าปลีกค้าส่งเพื่อพิจารณาผลกระทบจากการขยายตัวอย่างรวดเร็วของธุรกิจค้าปลีกค้าส่งสมัยใหม่ ตลอดจนจนแนวทางในการแก้ปัญหาดังกล่าว</p> <p>ข้อสังเกต/ข้อเสนอแนะ</p> <p>๑. ให้มีกฎหมายประกอบธุรกิจค้าปลีกหรือค้าส่งเพื่อกำกับดูแลธุรกิจค้าปลีกค้าส่งโดยเฉพาะ</p> <p>๒. ในระหว่างที่กฎหมายเฉพาะยังไม่ได้ออกมาบังคับใช้ เนื่องจากการยกร่างกฎหมายใหม่ต้องใช้ระยะเวลานานเห็นควรให้มีการดำเนินการต่อไปนี้ไปพลางก่อน</p> <p>๑) ปรับแก้พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒</p> <p>๒) ปรับแก้ประมวลกฎหมายรัษฎากร</p> <p>๓) ผลักดันให้มีกฎหมายแพรนไซส์</p> <p>๔) ปรับแก้พระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๔๒</p>
<p>ที่ประชุมสภามีมติ รับทราบผลการ ดำเนินงานของ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง</p>	<p>การประชุมสภา ครั้งที่ ๓๒/๒๕๖๐ วันพฤหัสบดีที่ ๑ มิถุนายน ๒๕๖๐</p>
<p>หน่วยงานที่รับผิดชอบ</p>	<p>กระทรวงพาณิชย์</p>
<p>ผลการปฏิบัติตาม ข้อสังเกต/ข้อเสนอแนะ ของรายงานการ พิจารณาศึกษา จาก หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง</p>	<p>เห็นควรให้มีกฎหมายประกอบธุรกิจค้าปลีกหรือค้าส่ง ซึ่งมุ่งเน้นมาตรการในการดูแลและส่งเสริมผู้ประกอบการธุรกิจค้าปลีกค้าส่งดั้งเดิมให้สามารถประกอบธุรกิจและคงอยู่ได้ในระบบการค้าสมัยใหม่ ทั้งนี้ ควรต้องมีการศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับโครงสร้างธุรกิจค้าปลีกค้าส่งและการประกอบธุรกิจค้าปลีกค้าส่งให้รอบด้านก่อนเพื่อให้กฎหมายมีความทันสมัย เหมาะสมกับสถานการณ์การค้าและสภาพการแข่งขันที่เปลี่ยนแปลงไปอย่างมากในปัจจุบัน</p>
<p>การติดตามข้อสังเกต/ ข้อเสนอแนะของ รายงานการพิจารณา ศึกษาของ คณะกรรมการ</p>	<p>สอดคล้องกับข้อสังเกตและข้อเสนอแนะของคณะกรรมการ</p>
<p>หมายเหตุ</p>	<p>-</p>

๒๙. รายงานการพิจารณาศึกษา : เรื่อง ทิศทางแผนพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการแห่งชาติ ฉบับที่ ๕

คณะกรรมการ : คณะกรรมการการสังคม เด็ก เยาวชน สตรี ผู้สูงอายุ คนพิการ และผู้ด้อยโอกาส

<p>ที่ประชุมสภา มีมติเห็นชอบด้วย กับข้อสังเกต/ ข้อเสนอแนะ และส่งข้อสังเกต ตามข้อบังคับ ข้อ ๙๗</p>	<p>การประชุมสภา ครั้งที่ ๖๑/๒๕๕๙ วันพฤหัสบดีที่ ๒๙ กันยายน ๒๕๕๙</p> <p>ส่งข้อสังเกต วันพฤหัสบดีที่ ๒๙ กันยายน ๒๕๕๙</p>
<p>สรุปสาระสำคัญของ รายงาน การพิจารณาศึกษา</p>	<p>สาระสำคัญ</p> <p>พิจารณาศึกษาเกี่ยวกับการขับเคลื่อนงานตามแผนพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการแห่งชาติ ฉบับที่ ๔ พ.ศ. ๒๕๕๕ – ๒๕๕๙ เพื่อรวบรวมข้อมูลต่าง ๆ จัดทำเป็นข้อเสนอแนะต่อการจัดทำแผนพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการแห่งชาติ ฉบับที่ ๕ พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๖๔</p> <p>ข้อสังเกต/ข้อเสนอแนะ</p> <ol style="list-style-type: none"> ๑. ควรบรรจุยุทธศาสตร์ที่ ๑ – ๕ ของแผนพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการแห่งชาติ ฉบับที่ ๔ พ.ศ. ๒๕๕๕ – ๒๕๕๙ ไว้ในแผนพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการแห่งชาติ ฉบับที่ ๕ พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๖๔ ๒. ควรสร้างระบบสนับสนุนการพัฒนาศักยภาพคนพิการอย่างทั่วถึงและเป็นธรรม ๓. ควรเร่งดำเนินการจัดการเลือกปฏิบัติต่อคนพิการ ครอบครัวคนพิการ และผู้ดูแลคนพิการ ๔. ควรสร้างสภาพแวดล้อมสาธารณะและบริการที่ทุกคนสามารถเข้าถึงและใช้ประโยชน์ได้อย่างเท่าเทียมกัน ๕. ควรเสริมสร้างความเข้มแข็งขององค์กรด้านคนพิการและภาคประชาสังคมด้านคนพิการ ๖. ควรสร้างความตระหนักรู้และเจตคติที่ดีต่อคนพิการ ๗. ควรกำหนดให้สภาคนพิการจังหวัดและองค์กรด้านคนพิการจังหวัด นำเสนอประเด็นปัญหาที่มีอยู่ระดับพื้นที่ ๘. ควรกำหนดกลไกหลักที่มีศักยภาพในการเชื่อมต่อเพื่อบูรณาการแผนฯ การปฏิบัติการ และงบประมาณ ๙. ควรสนับสนุนการจัดตั้งศูนย์บริการคนพิการที่จัดตั้งโดยองค์กรด้านคนพิการ ๑๐. ควรจัดทำและพัฒนาระบบฐานข้อมูลด้านคนพิการในทุกมิติ ๑๑. ควรจัดทำระบบกำกับ ติดตาม และประเมินผลการดำเนินงานตามแผน ๑๒. ควรปรับปรุงกองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ ๑๓. ควรบรรจุกรอบการดำเนินงานของพันธกรณีระหว่างประเทศไว้ในแผนฯ
<p>ที่ประชุมสภามีมติ รับทราบผลการ ดำเนินงานของ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง</p>	<p>การประชุมสภา ครั้งที่ ๓/๒๕๖๐ วันพฤหัสบดีที่ ๑๙ มกราคม พ.ศ. ๒๕๖๐</p>
<p>หน่วยงานที่รับผิดชอบ</p>	<p>กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์</p>

<p>ผลการปฏิบัติตาม ข้อสังเกต/ข้อเสนอแนะ ของรายงานการ พิจารณาศึกษา จาก หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง</p>	<p>กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ได้จัดทำร่างแผนพัฒนาคุณภาพ ชีวิตคนพิการแห่งชาติ ฉบับที่ ๕ พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๖๔ โดยนำข้อเสนอแนะของคณะกรรมการ การสังคม เด็ก เยาวชน สตรี ผู้สูงอายุ คนพิการ และผู้ด้อยโอกาส มาประกอบการพิจารณาด้วยแล้ว</p>
<p>การติดตามข้อสังเกต/ ข้อเสนอแนะของ รายงานการพิจารณา ศึกษาของ คณะกรรมการ</p>	<p>สอดคล้องกับข้อสังเกตและข้อเสนอแนะของคณะกรรมการ</p>
<p>หมายเหตุ</p>	<p>-</p>

๓๐. รายงานการพิจารณาศึกษา : เรื่อง หลักเกณฑ์และรายละเอียดที่ระบุในใบแจ้งค่าไฟฟ้า

คณะกรรมการ : คณะกรรมการการพลังงาน

<p>ที่ประชุมสภา มีมติเห็นชอบด้วย กับข้อสังเกต/ ข้อเสนอแนะ และส่งข้อสังเกต ตามข้อบังคับ ข้อ ๙๗</p>	<p>การประชุมสภา ครั้งที่ ๖๑/๒๕๕๙ วันพฤหัสบดีที่ ๒๙ กันยายน ๒๕๕๙</p> <p>ส่งข้อสังเกต วันจันทร์ที่ ๓ ตุลาคม ๒๕๕๙</p>
<p>สรุปสาระสำคัญของ รายงาน การพิจารณาศึกษา</p>	<p>สาระสำคัญ</p> <p>พิจารณาศึกษาเกี่ยวกับการประกาศโฆษณาหรือการประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับหลักเกณฑ์และรายละเอียดที่ระบุในใบแจ้งค่าไฟฟ้า ซึ่งมีการเผยแพร่ทางเว็บไซต์ แผ่นป้ายประกาศ แผ่นพับ และสื่อต่าง ๆ เนื่องจากปรากฏข้อมูลว่ามีเนื้อหาบางส่วนไม่ตรงกับข้อเท็จจริง ไม่ถูกต้องครบถ้วน และอาจทำให้ประชาชนได้รับข้อมูลคลาดเคลื่อน</p> <p>ข้อสังเกต/ข้อเสนอแนะ</p> <p>๑. ค่าบริการรายเดือน</p> <p>๑) ต้นทุนค่าบริการของการไฟฟ้านครหลวงกับการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคต่างกันมาก ทั้งที่ข้อเท็จจริงการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคควรมีค่าบริการที่สูงกว่าการไฟฟ้านครหลวงเนื่องจากผู้ใช้ไฟฟ้ามีระยะทางและการกระจายตัวกว้างมาก จึงควรมีการพิจารณาทบทวนต้นทุนของทั้ง ๒ หน่วยงานให้มีความเหมาะสม มีมาตรฐานและแนวทางเดียวกัน</p> <p>๒) การที่คณะกรรมการกำกับกิจการพลังงาน กำหนดเรียกเก็บค่าบริการจากผู้ใช้ไฟฟ้าในราคาที่ต่ำกว่าต้นทุนที่แท้จริงโดยไม่มีการแสดงรายละเอียด ทำให้ผู้ใช้ไฟฟ้าไม่ทราบข้อเท็จจริงของค่าบริการประกอบกับค่าใช้จ่ายส่วนเกินจากการเรียกเก็บก็อาจถูกนำไปรวมแฝงไว้กับค่าพลังงานไฟฟ้าตามเดิมอีก จึงควรแสดงต้นทุนที่แท้จริงของการคิดค่าบริการของทั้ง ๒ หน่วยงาน ลงในใบแจ้งค่าไฟฟ้าโดยเอาส่วนต่างค่าใช้จ่ายมาแสดงในรูปแบบเงินอุดหนุน</p> <p>๓) ค่าใช้จ่ายในการจดหน่วยไฟฟ้าเพื่อจัดทำบิลค่าไฟฟ้า ปัจจุบันภาคเอกชนมีวิธีจัดทำบิลเรียกเก็บค่าบริการจากการใช้หน่วยจากเลขมิเตอร์ โดยจะแจ้งตัวเลขมิเตอร์รอบปัจจุบันให้กับผู้ประกอบการเพื่อนำไปจัดทำบิลเพื่อเรียกเก็บเงินจากผู้ใช้บริการต่อไป</p> <p>๔) สำนักงานนโยบายและแผนพลังงานควรพิจารณากำหนดนโยบายเกี่ยวกับการดำเนินงานในเรื่องวิธีการอ่านหน่วย การชำระค่าบริการตามจุดรับชำระ เพื่อใช้เป็นพื้นฐานในการกำหนดราคาค่าบริการรายเดือนที่เป็นธรรมและสะท้อนค่าใช้จ่ายของ กฟน. และ กฟภ. เพื่อสร้างแรงจูงใจให้ผู้ใช้ไฟฟ้าเปลี่ยนพฤติกรรมเพื่อลดค่าใช้จ่ายและเพิ่มประสิทธิภาพการดำเนินงานที่สูงขึ้น</p> <p>๒. เงินประกันการใช้ไฟฟ้า เห็นว่า การดำเนินการในปัจจุบันมีความเหมาะสมแล้ว ปัญหาจะเกิดจากความไม่เข้าใจของประชาชน ควรประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนทราบทั่วกัน</p> <p>๓. การใช้มาตรวัดไฟฟ้า</p> <p>๑) ควรส่งเสริมให้ประชาชนใช้มาตรวัดไฟฟ้าแบบ TOU จะทำให้ประชาชนรู้จักการบริหารการใช้ไฟฟ้าให้มีความเหมาะสม คุ่มค่า และช่วยส่งเสริมการลดการใช้ไฟฟ้าในช่วง Peak load ทำให้รัฐสามารถลดต้นทุนในการผลิตพลังงานไฟฟ้าได้</p> <p>๒) ควรลดค่าใช้จ่ายในการติดตั้งมิเตอร์ TOU ลง ให้สอดคล้องกับราคาที่แท้จริงในปัจจุบัน</p>

	<p>๔. การแยกมาตรวัดไฟฟ้ารวมของหน่วยทหารและหน่วยราชการขนาดใหญ่ เพื่อให้สามารถบริหารจัดการการใช้ไฟฟ้าของหน่วยราชการให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ประหยัด และช่วยลดค่าไฟฟ้าตามมาตรการลดการใช้พลังงานของหน่วยราชการ</p> <p>๕. การไฟฟ้าส่วนภูมิภาค การไฟฟ้านครหลวง คณะกรรมการกำกับกิจการพลังงาน ควรปรับปรุงการประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับรายละเอียดที่ระบุในใบแจ้งค่าไฟฟ้า เนื่องจากประชาชนส่วนใหญ่ยังมีความเข้าใจคลาดเคลื่อนและไม่ได้รับทราบข้อมูลที่ถูกต้อง</p>
<p>ที่ประชุมสภามีมติ รับทราบผลการ ดำเนินงานของ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง</p>	<p>การประชุมสภา ครั้งที่ ๒๔/๒๕๖๐ เป็นพิเศษ วันอังคารที่ ๔ เมษายน ๒๕๖๐</p>
<p>หน่วยงานที่รับผิดชอบ</p>	<p>กระทรวงพลังงาน</p>
<p>ผลการปฏิบัติตาม ข้อสังเกต/ข้อเสนอแนะ ของรายงานการ พิจารณาศึกษา จาก หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง</p>	<p>๑. อัตราค่าบริการรายเดือนมีความเหมาะสมแล้ว</p> <p>๒. การคิดต้นทุนค่าบริการให้มีมาตรฐานเดียวกันอยู่ระหว่างกำหนดแนวทางการพัฒนาระบบฐานข้อมูลทางบัญชี</p> <p>๓. ไม่เห็นควรแสดงรายละเอียดลงในใบแจ้งค่าไฟฟ้าโดยเอาส่วนต่างค่าใช้จ่ายมาแสดงในรูปแบบเงินอุดหนุน เนื่องจากอาจทำให้เกิดความสับสนและมีต้นทุนการจัดทำบิลไฟฟ้าเพิ่มสูงขึ้น</p> <p>๔. ไม่สามารถลดต้นทุนการจดหน่วยได้เนื่องจากการไฟฟ้าฝ่ายจำหน่ายยังต้องส่งเจ้าหน้าที่ออกจดหน่วยในทุกพื้นที่เหมือนเดิม กรณีผู้ใช้ไฟฟ้าอ่านหน่วยผิดพลาดจะต้องมีการแก้ไขบิลและคิดค่าไฟฟ้าใหม่ รวมทั้งเป็นการเพิ่มภาระให้กับผู้ใช้ไฟฟ้าและไม่ได้รับความสะดวก</p> <p>๕. นโยบายการกำหนดอัตราค่าไฟฟ้าของประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๕๙ - ๒๕๖๓ ได้กำหนดให้โครงสร้างอัตราค่าไฟฟ้าต้องสะท้อนถึงต้นทุนในการจัดหาไฟฟ้าที่เหมาะสมและเป็นธรรมทั้งในส่วนผู้ให้บริการจัดหาไฟฟ้าและผู้ใช้ไฟฟ้า ส่งเสริมให้มีการใช้ไฟฟ้าที่สะท้อนถึงต้นทุนค่าไฟฟ้าที่แตกต่างกันตามช่วงเวลาในแต่ละวันด้วยแล้ว ประกอบกับปัจจุบัน ก.ก.พ. อยู่ระหว่างดำเนินการกำหนดโครงสร้างอัตราค่าไฟฟ้าตามนโยบายดังกล่าวโดยคำนึงถึงข้อเสนอแนะของคณะกรรมการกิจการพลังงานด้วยแล้ว</p> <p>๖. มีการนำระบบ E-Payment มาให้บริการเพื่อความสะดวกกับลูกค้าแล้ว</p> <p>๗. กรณีเงินประกันการใช้ไฟฟ้าจะเน้นย้ำให้มีการประชาสัมพันธ์ทางสื่อต่าง ๆ อย่างทั่วถึง</p> <p>๘. การใช้มาตรวัดไฟฟ้าแบบ TOU ปัจจุบันมีการณรงค์ส่งเสริมมาตรการดังกล่าวให้กับประชาชนอยู่แล้ว</p> <p>๙. ประเด็นค่าใช้จ่ายในการติดตั้งมิเตอร์ TOU การไฟฟ้าฝ่ายจำหน่ายมีการดำเนินการพิจารณาปรับปรุงให้สอดคล้องกับต้นทุนในปัจจุบัน ทั้งนี้ กระทรวงพลังงานเห็นควรให้สำนักงาน ก.ก.พ. กำหนดค่าบริการดังกล่าวในอัตราเดียวกันทั้ง ๒ การไฟฟ้า และควรประกาศใช้พร้อมกัน</p> <p>๑๐. การแยกมิเตอร์ของส่วนราชการมีระเบียบหลักเกณฑ์และวิธีปฏิบัติที่สามารถแยกการติดตั้งมิเตอร์ให้หน่วยงานที่มีความประสงค์จะขอแยกการติดตั้งมิเตอร์โดยจะดำเนินการให้เฉพาะหน่วยงานย่อยที่ได้รับการจัดสรรงบประมาณค่าไฟฟ้าเป็นของตนเอง</p> <p>๑๑. สำนักงาน ก.ก.พ. และการไฟฟ้าฝ่ายจำหน่ายได้มีการประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับรายละเอียดที่ระบุในใบแจ้งค่าไฟฟ้าแล้ว</p>

<p>การติดตามข้อสังเกต/ ข้อเสนอแนะของ รายงานการพิจารณา ศึกษาของ คณะกรรมการธิการ</p>	<p>สอดคล้องกับข้อสังเกตและข้อเสนอแนะของคณะกรรมการธิการ</p>
<p>หมายเหตุ</p>	<p>มีข้อเสนอแนะบางประเด็นที่สำนักงาน กกพ. ไม่เห็นด้วยกับข้อเสนอแนะของคณะกรรมการ คือ</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ไม่เห็นควรแสดงรายละเอียดลงในใบแจ้งค่าไฟฟ้าโดยเอาส่วนต่างค่าใช้จ่ายมาแสดง ในรูปแบบเงินอุดหนุน เนื่องจากอาจทำให้เกิดความสับสนและมีต้นทุนการจัดทำบิลไฟฟ้าเพิ่ม สูงขึ้น 2. ไม่สามารถลดต้นทุนการจัดหน่วยได้เนื่องจากการไฟฟ้าฝ่ายจำหน่ายยังต้องส่ง เจ้าหน้าที่ออกจัดหน่วยในทุกพื้นที่เหมือนเดิม กรณีผู้ใช้ไฟฟ้าอ่านหน่วยมิถุนายนจะต้องมีการ แก้ไขบิลและคิดค่าไฟฟ้าใหม่ รวมทั้งเป็นการเพิ่มภาระให้กับผู้ใช้ไฟฟ้าและไม่ได้รับความสะดวก

๓๑. รายงานการพิจารณาศึกษา : การผังเมืองและการใช้พื้นที่

คณะกรรมการ : คณะกรรมการวิสามัญพิจารณาการศึกษาการผังเมืองและการใช้พื้นที่

<p>ที่ประชุมสภา มีมติเห็นชอบด้วย กับข้อสังเกต/ ข้อเสนอแนะ และส่งข้อสังเกต ตามข้อบังคับ ข้อ ๙๗</p>	<p>การประชุมสภา ครั้งที่ ๕๙/๒๕๕๘ วันพฤหัสบดีที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๘</p> <p>ส่งข้อสังเกต วันศุกร์ที่ ๒ ตุลาคม ๒๕๕๘</p>
<p>สรุปสาระสำคัญของ รายงาน การพิจารณาการศึกษา</p>	<p>สาระสำคัญ</p> <p>พิจารณาศึกษาเกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรคของการดำเนินการทางผังเมืองตามพระราชบัญญัติการผังเมือง พ.ศ. ๒๕๒๘ เพื่อหาแนวทางแก้ไขปรับปรุงเพื่อให้การใช้ประโยชน์ที่ดินและการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านการคมนาคมขนส่ง สาธารณูปโภค และสาธารณูปการเพื่อการพัฒนาประเทศที่ยั่งยืน</p> <p>ข้อสังเกต/ข้อเสนอแนะ</p> <p>๑. ข้อเสนอการปรับปรุงการวางผังเมืองและการใช้พื้นที่</p> <p>๑) ปรับปรุงหรือตั้งหน่วยงานเพื่อให้มีบทบาทหน้าที่ในการวางแผนผังนโยบายการพัฒนาเชิงพื้นที่ระดับประเทศ ภาค อนุภาคหรือกลุ่มจังหวัด และจังหวัด โดยมีแนวทางเลือกดังนี้</p> <p>๑.๑) ให้กรมการผังเมืองแยกออกจากกรมโยธาธิการและผังเมือง</p> <p>๑.๒) ให้ปรับปรุงหน่วยงานที่มีอยู่เดิมหรือจัดตั้งหน่วยงานขึ้นใหม่ในสังกัดสำนักนายกรัฐมนตรี</p> <p>๑.๓) จัดตั้งหน่วยงานขึ้นใหม่ในสังกัดสำนักนายกรัฐมนตรี</p> <p>๒) ใช้แผนผังนโยบายการพัฒนาเชิงพื้นที่ระดับประเทศ ภาค อนุภาคหรือกลุ่มจังหวัด และจังหวัด เป็นเครื่องมือในการประสานการวางแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม ร่วมกับการวางแผนการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เพื่อให้เป็นไปตามหลักการพัฒนาอย่างยั่งยืน</p> <p>๓) ใช้แผนผังนโยบายการพัฒนาเชิงพื้นที่ระดับประเทศ ภาค อนุภาคหรือกลุ่มจังหวัด และจังหวัด เป็นเครื่องมือในการประสานการวางแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม ร่วมกับการวางแผนการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ไปสู่การวางแผนปฏิบัติราชการของกระทรวง ทบวง กรม แผนวิสาหกิจของรัฐวิสาหกิจ แผนพัฒนาจังหวัด และแผนพัฒนาท้องถิ่น</p> <p>๔) ใช้แผนผังนโยบายการพัฒนาเชิงพื้นที่ระดับประเทศ ภาค อนุภาคหรือกลุ่มจังหวัด และจังหวัด เป็นเครื่องมือในการพิจารณาอนุมัติงบประมาณ กำกับ และตรวจสอบติดตามการดำเนินงานตามแผนปฏิบัติราชการของกระทรวง ทบวง กรม แผนวิสาหกิจของรัฐวิสาหกิจ แผนพัฒนาจังหวัด และแผนพัฒนาท้องถิ่น</p> <p>๕) ถ่ายโอนภารกิจด้านการผังเมืองและบุคลากรบางส่วนจากกรมโยธาธิการและผังเมืองพร้อมทั้งจัดสรรงบประมาณให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยใช้แผนผังนโยบายการพัฒนาเชิงพื้นที่ระดับประเทศ ภาค อนุภาคหรือกลุ่มจังหวัด และจังหวัด เป็นเครื่องมือ</p> <p>๒. ข้อเสนอการปรับปรุงกฎหมายผังเมือง</p> <p>๑) กำหนดให้กรมโยธาธิการและผังเมืองหรือหน่วยงานที่จะจัดตั้งขึ้นใหม่มีบทบาทหน้าที่ในการวาง จัดทำ และดำเนินการให้เป็นไปตามแผนผังนโยบายการพัฒนาเชิงพื้นที่ระดับประเทศ ภาค อนุภาคหรือกลุ่มจังหวัด และจังหวัด</p>

	<p>๒) กำหนดให้มีการวางจัดทำและดำเนินการให้เป็นไปตามแผนผังนโยบายการพัฒนาเชิงพื้นที่ระดับประเทศ ภาค อนุภาคหรือกลุ่มจังหวัด และจังหวัด ที่สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และแผนการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม</p> <p>๓) กำหนดให้มีคณะกรรมการผังเมืองระดับจังหวัดที่มีอำนาจหน้าที่ในการกำกับและตรวจสอบติดตามการวาง จัดทำ และดำเนินการให้เป็นไปตามผังเมืองรวมและผังเมืองเฉพาะให้สอดคล้องกับแผนผังนโยบายการพัฒนาเชิงพื้นที่ระดับประเทศ ภาค อนุภาคหรือกลุ่มจังหวัด และจังหวัด</p> <p>๔) กำหนดให้ต้องวางและจัดทำผังเมืองรวม และผังเมืองเฉพาะเพื่อการพัฒนาและฟื้นฟูเมืองโดยให้มีประเภทและรายละเอียดของแผนผัง ข้อกำหนด และองค์ประกอบอื่น ๆ ตามที่ได้ระบุไว้อย่างครบถ้วน</p> <p>๕) กำหนดให้มีการวาง จัดทำ และใช้บังคับผังเมืองรวมอย่างต่อเนื่องและให้มีการทบทวนผังเมืองรวมในระยะเวลาไม่เกิน ๕ ปี</p> <p>๓. ข้อเสนอการปรับปรุงการใช้บังคับกฎหมายผังเมือง</p> <p>๑) ให้กรมโยธาธิการและผังเมืองหรือหน่วยงานที่จะจัดตั้งขึ้นใหม่ มีอำนาจหน้าที่ในการวาง จัดทำ และดำเนินการให้เป็นไปตามแผนผังนโยบายการพัฒนาเชิงพื้นที่ระดับประเทศ ภาค อนุภาคหรือกลุ่มจังหวัด และจังหวัด ประสานการดำเนินการกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการวางแผนการปฏิบัติราชการของกระทรวง ทบวง กรม แผนวิสาหกิจของรัฐวิสาหกิจ แผนพัฒนาจังหวัด</p> <p>๒) ให้คณะกรรมการผังเมืองระดับจังหวัดที่จะจัดตั้งขึ้นใหม่ กำกับและตรวจสอบติดตามการดำเนินการขององค์กรปกครองท้องถิ่นในการวางแผนพัฒนาท้องถิ่น และการวาง จัดทำ และดำเนินการให้เป็นไปตามผังเมืองรวมและผังเมืองเฉพาะ ให้สอดคล้องกับแผนพัฒนาจังหวัด และแผนผังนโยบายการพัฒนาเชิงพื้นที่ระดับจังหวัด</p> <p>๓) ให้องค์กรปกครองท้องถิ่นเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารในรายละเอียดเกี่ยวกับการวาง จัดทำ และดำเนินการให้เป็นไปตามผังเมืองรวมและผังเมืองเฉพาะให้ประชาชนในท้องถิ่นนั้น ๆ ได้รับทราบอย่างทั่วถึงและกว้างขวาง</p> <p>๔) ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นควบคุม กำกับ และตรวจสอบติดตามการใช้ประโยชน์ที่ดินให้เป็นไปตามผังเมืองรวม และส่งเสริมให้ประชาชนได้เข้ามามีส่วนร่วมในการสอดส่องและแจ้งให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้รับทราบถึงการฝ่าฝืนหรือการกระทำที่ขัดต่อข้อกำหนดการใช้ประโยชน์ที่ดินของผังเมืองรวม</p> <p>๕) ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องดำเนินการให้เป็นไปตามบทกำหนดโทษต่อผู้ฝ่าฝืนหรือผู้กระทำที่ขัดต่อข้อกำหนดการใช้ประโยชน์ที่ดินของผังเมืองรวมอย่างเคร่งครัด</p>
<p>ที่ประชุมสภามีมติ รับทราบผลการ ดำเนินงานของ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง</p>	<p>การประชุมสภา ครั้งที่ ๕๖/๒๕๕๙ วันพฤหัสบดีที่ ๘ กันยายน ๒๕๕๙</p>
<p>หน่วยงานที่รับผิดชอบ</p>	<p>กระทรวงมหาดไทย</p>

<p>ผลการปฏิบัติตาม ข้อสังเกต/ข้อเสนอแนะ ของรายงานการ พิจารณาศึกษา จาก หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง</p>	<p>๑. ควรแยกหน่วยงานกรมโยธาธิการและผังเมืองออกเป็น ๒ หน่วยงาน คือ กรมโยธาธิการและกรมการผังเมือง ตามแนวทางที่ ๑ โดยโอนอำนาจหน้าที่และภารกิจทั้งหมดที่เกี่ยวข้องกับการผังเมืองไปเป็นของกรมการผังเมือง สังกัดกระทรวงมหาดไทย ยกเว้นหน่วยงานจัดรูปที่ดินเพื่อพัฒนาพื้นที่ไปเป็นของกรมโยธาธิการ สังกัดกระทรวงมหาดไทย</p> <p>๒. กระบวนการในการวางผังจะมีการวิเคราะห์ข้อมูลในด้านต่าง ๆ ทั้งด้านกายภาพ เศรษฐกิจ สังคม ประชากร การศึกษาถึงปัญหา ศักยภาพ ข้อจำกัด เงื่อนไขการพัฒนา ภาพรวมของพื้นที่ ตลอดจนนโยบายการพัฒนาในระดับต่าง ๆ โครงการพัฒนาต่าง ๆ แนวโน้มการขยายตัวของเมือง ซึ่งครอบคลุมในประเด็นความเห็นของคณะกรรมการด้วยแล้ว</p> <p>๓. เห็นชอบด้วยในหลักการใช้แผนผังนโยบายการพัฒนาเชิงพื้นที่ระดับประเทศ ภาค อนุภาคหรือกลุ่มจังหวัด และจังหวัด เป็นเครื่องมือในการประสานการวางแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม ร่วมกับการวางแผนการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เพื่อให้เป็นไปตามหลักการพัฒนาอย่างยั่งยืน และเห็นควรให้หน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องนำผังเมืองไปใช้ในการพัฒนาเช่นเดียวกัน</p> <p>๔. ประเด็นการถ่ายโอนภารกิจด้านการผังเมืองและบุคลากรบางส่วนจากกรมโยธาธิการและผังเมืองพร้อมทั้งจัดสรรงบประมาณให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ปัจจุบันกรมโยธาธิการและผังเมืองได้ทยอยดำเนินการถ่ายโอนภารกิจด้านการผังเมืองให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแล้ว โดยเริ่มดำเนินการตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๔๘</p> <p>๕. กรมโยธาธิการและผังเมืองได้ดำเนินการแล้วโดยการปรับปรุงพระราชบัญญัติการผังเมือง พ.ศ. ๒๕๑๘ ทั้งฉบับ ซึ่งได้เสนอร่างพระราชบัญญัติการผังเมือง พ.ศ. .... ไปยังกระทรวงมหาดไทย เพื่อเสนอรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยให้ความเห็นชอบในหลักการและนำเสนอที่ประชุมคณะกรรมการพิจารณาร่างกฎหมายของกระทรวงมหาดไทย เมื่อวันที่ ๑๒ เมษายน ๒๕๕๙</p> <p>๖. ขอรับแนวคิดในการให้คณะกรรมการผังเมืองระดับจังหวัดที่จะจัดตั้งขึ้นใหม่ กำกับและตรวจสอบติดตามการดำเนินการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ไปปรับแก้พระราชบัญญัติการผังเมือง พ.ศ. ๒๕๑๘ ตามความเหมาะสม</p> <p>๗. การเผยแพร่ข้อมูลข่าวสาร ควรสนับสนุนงบประมาณด้านประชาสัมพันธ์ให้กรมโยธาธิการและผังเมืองในการดำเนินงานร่วมกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอีกทางหนึ่ง</p>
<p>การติดตามข้อสังเกต/ ข้อเสนอแนะของ รายงานการพิจารณา ศึกษาของ คณะกรรมการ</p>	<p>สอดคล้องกับข้อสังเกตและข้อเสนอแนะของคณะกรรมการ</p>
<p>หมายเหตุ</p>	<p>กระทรวงมหาดไทยขอรับแนวคิดในการให้คณะกรรมการผังเมืองระดับจังหวัดที่จะจัดตั้งขึ้นใหม่ กำกับและตรวจสอบติดตามการดำเนินการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ไปปรับแก้พระราชบัญญัติการผังเมือง พ.ศ. ๒๕๑๘ ตามความเหมาะสมซึ่งอาจต้องมีการติดตามผลการดำเนินการต่อไป</p>

๓๒. รายงานการพิจารณาศึกษา : มาตรการคุ้มครองเด็กที่เกิดโดยอาศัยเทคโนโลยีช่วยการเจริญพันธุ์
ทางการแพทย์ที่ตกค้างในประเทศไทย

คณะกรรมการ : คณะกรรมการวิสามัญพิจารณาศึกษามาตรการคุ้มครองเด็กที่เกิดโดยอาศัย
เทคโนโลยีช่วยการเจริญพันธุ์ทางการแพทย์ที่ตกค้างในประเทศไทย

<p>ที่ประชุมสภา มีมติเห็นชอบด้วย กับข้อสังเกต/ ข้อเสนอแนะ และส่งข้อสังเกต ตามข้อบังคับ ข้อ ๙๗</p>	<p>การประชุมสภา ครั้งที่ ๖๗/๒๕๕๘ วันศุกร์ที่ ๖ พฤศจิกายน ๒๕๕๘</p> <p>ส่งข้อสังเกต วันจันทร์ที่ ๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๘</p>
<p>สรุปสาระสำคัญ ของรายงาน การพิจารณาศึกษา</p>	<p>สาระสำคัญ</p> <p>พิจารณาศึกษาเกี่ยวกับมาตรการคุ้มครองเด็กที่เกิดโดยอาศัยเทคโนโลยีช่วยการเจริญพันธุ์ ทางการแพทย์จากกรณีตัวอย่างทั้งที่เกิดขึ้นในประเทศไทยและต่างประเทศเพื่อเสนอแนะ แนวทางในการให้ความคุ้มครองช่วยเหลือเด็กแก่หน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อให้คำนึงถึงประโยชน์ สูงสุดของเด็กเป็นสำคัญ</p> <p>ข้อสังเกต/ข้อเสนอแนะ</p> <p>๑. ข้อเสนอต่อกรมสนับสนุนบริการสุขภาพ</p> <p>๑) เห็นควรให้กรมสนับสนุนบริการสุขภาพเร่งรัดการตรวจสอบคลินิกเวชกรรม บริษัทนายหน้าหรือสถานบริการที่เกี่ยวข้องกับการจ้างตั้งครรภ์แทน ที่ไม่ได้ดำเนินการให้ถูกต้อง ตามกฎหมาย</p> <p>๒) เห็นควรให้กรมสนับสนุนบริการสุขภาพจัดพิมพ์และเผยแพร่พระราชบัญญัติ คุ้มครองเด็กที่เกิดโดยอาศัยเทคโนโลยีช่วยการเจริญพันธุ์ทางการแพทย์ พ.ศ. ๒๕๕๘ โดยสรุป สาระสำคัญที่เหมาะสมกับกลุ่มเป้าหมายต่าง ๆ</p> <p>๓) เห็นควรให้กรมสนับสนุนบริการสุขภาพดำเนินการแปลและจัดพิมพ์พระราชบัญญัติ คุ้มครองเด็กที่เกิดโดยอาศัยเทคโนโลยีช่วยการเจริญพันธุ์ทางการแพทย์ พ.ศ. ๒๕๕๘ เป็นภาษาอังกฤษหรือภาษาต่างประเทศอื่นเพิ่มเติมเพื่อเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ไปยังประเทศต่าง ๆ</p> <p>๔) เห็นควรให้กรมสนับสนุนบริการสุขภาพรวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวข้องและมีรายละเอียด เด็กที่เกิดจากการตั้งครรภ์แทน ที่ยังอยู่ในประเทศไทยและบูรณาการร่วมโดยประสานงานและส่งต่อ ข้อมูลให้แก่กรมกิจการเด็กและเยาวชน กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์</p> <p>๒. ข้อเสนอต่อแพทยสภา เห็นควรให้แพทยสภา ในฐานะสภาวิชาชีพตรวจสอบแพทย์ ผู้ให้บริการเกี่ยวกับการตั้งครรภ์แทนที่ไม่เป็นไปตามกฎหมาย ข้อบังคับ ระเบียบหรือประกาศ แพทยสภากำหนดและไม่เป็นไปตามมาตรฐานวิชาชีพ</p> <p>๓. ข้อเสนอต่อกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์</p> <p>๑) เห็นควรให้กรมกิจการเด็กและเยาวชน พิจารณาข้อมูลที่ได้รับการส่งต่อจาก กรมสนับสนุนบริการสุขภาพในรายละเอียดเด็กที่เกิดจากการตั้งครรภ์แทนที่ยังอยู่ในประเทศไทย ว่ามีรายได้สมควรจะติดตามดูแล ให้การสงเคราะห์หรือคุ้มครองสวัสดิภาพเด็ก</p> <p>๒) เห็นควรให้กรมกิจการเด็กและเยาวชนดำเนินการหรือตั้งคณะทำงานหรือ ประสานงานกับหน่วยงานหรือบุคคลที่เกี่ยวข้องเพื่อหาข้อเท็จจริงกรณีการว่าจ้างตั้งครรภ์แทน</p>

๓) จัดตั้งหน่วยงานรับผิดชอบในการติดตามเด็กที่เกิดโดยอาศัยเทคโนโลยีช่วยการเจริญพันธุ์ทางการแพทย์หลังกฎหมายมีผลบังคับใช้

๔) ศึกษาแนวทางการปรับปรุงกฎหมายหรือออกกฎหมายลำดับรอง รองรับเพื่อให้มีหลักประกันในการคุ้มครองเด็กกลุ่มนี้เพิ่มมากขึ้น

๔. ข้อเสนอต่อคณะกรรมการคุ้มครองเด็กที่เกิดโดยอาศัยเทคโนโลยีช่วยการเจริญพันธุ์ทางการแพทย์ (กคทพ.)

๑) พิจารณาการออกอนุบัญญัติในระดับประกาศหรือระเบียบภายใต้พระราชบัญญัติคุ้มครองเด็กที่เกิดโดยอาศัยเทคโนโลยีช่วยการเจริญพันธุ์ทางการแพทย์ พ.ศ. ๒๕๕๘ เพื่อเป็นการติดตามและป้องกันปัญหาที่อาจเกิดขึ้น

๒) พิจารณาประเด็นการคุ้มครองเด็กที่เกิดโดยอาศัยเทคโนโลยีช่วยการเจริญพันธุ์ทางการแพทย์ แต่ไม่เป็นไปตามพระราชบัญญัติคุ้มครองเด็กที่เกิดโดยอาศัยเทคโนโลยีช่วยการเจริญพันธุ์ทางการแพทย์ พ.ศ. ๒๕๕๘

๕. ข้อเสนอต่อกระทรวงมหาดไทย

เห็นควรให้กรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย กำชับนายทะเบียนราษฎรในแต่ละพื้นที่ พิจารณาการรับแจ้งการเกิดหรือการลงรายการทะเบียนราษฎร ให้แก่เด็กที่เกิดโดยอาศัยเทคโนโลยีช่วยการเจริญพันธุ์ทางการแพทย์ให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติคุ้มครองเด็กที่เกิดโดยอาศัยเทคโนโลยีช่วยการเจริญพันธุ์ทางการแพทย์ พ.ศ. ๒๕๕๘ และกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

๖. ข้อเสนอต่อกระทรวงการต่างประเทศ

๑) เห็นควรให้กระทรวงการต่างประเทศพิจารณาเผยแพร่และประชาสัมพันธ์สาระสำคัญของพระราชบัญญัติคุ้มครองเด็กที่เกิดโดยอาศัยเทคโนโลยีช่วยการเจริญพันธุ์ทางการแพทย์ พ.ศ. ๒๕๕๘ โดยเฉพาะคุณสมบัติของผู้ขอให้มีการดำเนินการตั้งครรรภ์แทนความผิดที่เกี่ยวข้องกับการว่าจ้างครรรภ์แทนเพื่อประโยชน์ในทางการค้า

๒) เห็นควรให้กระทรวงการต่างประเทศพิจารณาประสานความร่วมมือและทำความเข้าใจเป็นพิเศษกับประเทศต่าง ๆ ที่มีข้อมูลจากหน่วยงานภาครัฐถึงการที่บุคคลสัญชาติประเทศเหล่านั้นเข้ามาเกี่ยวข้องกับการว่าจ้างตั้งครรรภ์แทนหรือการอื่น ๆ

๗. ข้อเสนอต่อกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (ปัจจุบันคือ กระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม)

๑) แม้ว่าพระราชบัญญัติคุ้มครองเด็กที่เกิดโดยอาศัยเทคโนโลยีช่วยการเจริญพันธุ์ทางการแพทย์ พ.ศ. ๒๕๕๘ จะมีผลบังคับใช้แล้วแต่ยังมีผู้โฆษณาผ่านสื่อต่าง ๆ ว่า สามารถใช้เทคโนโลยีช่วยการเจริญพันธุ์ทางการแพทย์ในประเทศไทย จึงควรประสานงานหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อดำเนินการด้านกฎหมายกับบุคคลดังกล่าว

๒) ควรตรวจสอบติดตามเว็บไซต์ในภาษาต่างประเทศต่าง ๆ โดยอาจทำความเข้าใจกับผู้ดำเนินการว่าเป็นการทำคามผิดต่อกฎหมายของไทย

๓) เห็นควรให้กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเป็นหน่วยงานหลักในการดำเนินการเชิงรุกถึงการสื่อสารข้อมูลที่ต้องการในประเด็นสำคัญตามพระราชบัญญัติคุ้มครองเด็กที่เกิดโดยอาศัยเทคโนโลยีช่วยการเจริญพันธุ์ทางการแพทย์ พ.ศ. ๒๕๕๘

๘. ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

๑) เห็นควรประสานความร่วมมือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องด้านการเดินทาง การขนส่ง พิจารณาตรวจสอบการเคลื่อนย้ายบุคคลหรือการขนส่งไข่ อสุจิหรือตัวอ่อน อันเข้าข่ายเป็นการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัติคุ้มครองเด็กที่เกิดโดยอาศัยเทคโนโลยีช่วยการเจริญพันธุ์ทางการแพทย์ พ.ศ. ๒๕๕๘

	<p>๒) เห็นควรประสานข้อมูลให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ได้รับทราบข้อมูลและรับไปพิจารณาดำเนินการต่อไป</p> <p>๓) เห็นควรให้หน่วยงานภาครัฐสนับสนุนสถาบันทางวิชาการ สถาบันการศึกษา สถาบันทางการแพทย์ หรือหน่วยงานอื่นใดที่มีหน้าที่เกี่ยวข้องศึกษาวิจัยถึงประเด็นที่เกี่ยวข้องกับการใช้เทคโนโลยีช่วยการเจริญพันธุ์ทางการแพทย์</p>
<p>ที่ประชุมสภามีมติ รับทราบผลการ ดำเนินงานของ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง</p>	<p>การประชุมสภา ครั้งที่ ๓๖/๒๕๕๙ วันพฤหัสบดีที่ ๑๖ มิถุนายน ๒๕๕๙</p>
<p>หน่วยงานที่รับผิดชอบ</p>	<p>กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์</p>
<p>ผลการปฏิบัติตาม ข้อสังเกต/ข้อเสนอแนะ ของรายงานการ พิจารณาศึกษา จาก หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง</p>	<p>๑. ข้อเสนอต่อกรมสนับสนุนบริการสุขภาพ</p> <p>๑) กรมสนับสนุนบริการสุขภาพได้ร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องดำเนินการเร่งรัดการตรวจสอบคลินิกเวชกรรม บริษัทนายหน้าหรือสถานบริการที่เกี่ยวข้องกับการจ้างตั้งครรภ์แทนที่ไม่ได้ดำเนินการให้ถูกต้องตามกฎหมายอย่างต่อเนื่องและมีการดำเนินคดีกับผู้กระทำความผิดทั้งทางอาญาและเสนอเรื่องต่อแพทยสภาพิจารณาตามอำนาจหน้าที่อีกทางหนึ่งด้วย</p> <p>๒) กรมสนับสนุนบริการสุขภาพได้จัดประชุมร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อสร้างความเข้าใจที่ตรงกันตามเจตนารมณ์ของพระราชบัญญัติคุ้มครองเด็กที่เกิดโดยอาศัยเทคโนโลยีช่วยการเจริญพันธุ์ทางการแพทย์ พ.ศ. ๒๕๕๘ พร้อมดำเนินการแปลและจัดพิมพ์เป็นภาษาอังกฤษและภาษาต่างประเทศอื่นพร้อมมอบให้กระทรวงการต่างประเทศและองค์กรระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้องด้วยแล้ว</p> <p>๓) กรมสนับสนุนบริการสุขภาพได้ประสานข้อมูลที่เกี่ยวข้องและมีรายละเอียดเด็กที่เกิดจากการตั้งครรภ์แทนที่ยังอยู่ในประเทศไทยกับกรมกิจการเด็กและเยาวชนแล้วโดยปัจจุบันมีจำนวน ๑๓ ราย ทั้งนี้ ภายหลังจากที่พระราชบัญญัติคุ้มครองเด็กที่เกิดโดยอาศัยเทคโนโลยีช่วยการเจริญพันธุ์ทางการแพทย์ พ.ศ. ๒๕๕๘ มีผลใช้บังคับ ยังไม่มีรายใดได้รับอนุญาตให้ดำเนินการตั้งครรภ์แทน</p> <p>๒. ข้อเสนอต่อแพทยสภา</p> <p>ปัจจุบันคณะกรรมการแพทยสภาได้ดำเนินการและมีผลการพิจารณาในกรณีร้องเรียนการประกอบวิชาชีพเวชกรรมที่เกี่ยวกับเทคโนโลยีช่วยการเจริญพันธุ์ทางการแพทย์รวมจำนวนทั้งสิ้น ๑๓ ราย</p> <p>๓. ข้อเสนอต่อกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์</p> <p>๑) กรณีการตั้งครรภ์แทนส่วนมากจะเป็นบุคคลที่มีฐานะทางการเงินที่ดีและจะต้องได้รับการตรวจวินิจฉัยทางการแพทย์ อย่างไรก็ตามกรมสนับสนุนบริการสุขภาพจะได้ร่วมกับกรมกิจการเด็กและเยาวชนในการติดตามอย่างใกล้ชิดต่อไป</p> <p>๒) กรมกิจการเด็กและเยาวชน ได้ดำเนินการประสานร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการตรวจสอบสืบหาข้อมูลเพิ่มเติมของรายบุคคลมาโดยตลอดตั้งแต่กระบวนการรับเด็กมาอยู่ในความดูแล</p> <p>๓) ปัจจุบันมีเด็กที่อยู่การดูแลคุ้มครองของกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ รวมจำนวน ๑๓ คน ทั้งนี้ หน่วยงานที่ดูแลคุ้มครองเด็กทั้ง ๑๓ คน เป็นหน่วยงานที่มีหน้าที่รับผิดชอบในด้านนี้โดยตรงและมีความพร้อมทั้งในด้านสถานที่และบุคลากร</p>

	<p>๔) ปัจจุบันกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์อยู่ระหว่างพิจารณา ทบทวนกฎหมายที่เกี่ยวข้องโดยยึดหลักเพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดของเด็กเป็นสำคัญ</p> <p>๕. ข้อเสนอต่อคณะกรรมการคุ้มครองเด็กที่เกิดโดยอาศัยเทคโนโลยีช่วยการเจริญพันธุ์ทางการแพทย์ (กคทพ.)</p> <p>๑) การวางระบบตรวจสอบและติดตามเด็กเป็นอำนาจในการคุ้มครองเด็กตามพระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พ.ศ. ๒๕๔๖ ทั้งนี้ กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์อยู่ระหว่างดำเนินการ</p> <p>๒) กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ได้รับมอบหมายจาก กคทพ. ในการประสานกับกรมสนับสนุนบริการสุขภาพและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อวางแนวทางในการช่วยเหลือดูแลเด็กที่เกิดโดยอาศัยเทคโนโลยีช่วยการเจริญพันธุ์ทางการแพทย์และได้วางแนวทางในการจัดทำข้อตกลงความร่วมมือเพื่อบูรณาการการทำงานร่วมกัน</p> <p>๕. ข้อเสนอต่อกระทรวงมหาดไทย</p> <p>กรมการปกครองได้กำกับและชักจูงแนวทางปฏิบัติกับนายทะเบียนราษฎรในแต่ละพื้นที่เกี่ยวกับการรับแจ้งเกิดและลงรายการทะเบียนราษฎรแล้ว</p> <p>๖. ข้อเสนอต่อกระทรวงการต่างประเทศ</p> <p>กระทรวงการต่างประเทศได้แจ้งหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับสาระสำคัญของพระราชบัญญัติคุ้มครองเด็กที่เกิดโดยอาศัยเทคโนโลยีช่วยการเจริญพันธุ์ทางการแพทย์ พ.ศ. ๒๕๕๘ พร้อมเผยแพร่ผ่านช่องทางสถานเอกอัครราชทูต/สถานกงสุลใหญ่ในต่างประเทศแล้ว</p> <p>๗. ข้อเสนอต่อกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร</p> <p>๑) พระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. ๒๕๕๐ ยังไม่ครอบคลุมความผิดตามพระราชบัญญัติคุ้มครองเด็กที่เกิดโดยอาศัยเทคโนโลยีช่วยการเจริญพันธุ์ทางการแพทย์ พ.ศ. ๒๕๕๘ ทั้งนี้ กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารอยู่ระหว่างพิจารณาปรับปรุงพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. ๒๕๕๐ เพื่อให้สามารถระงับการเผยแพร่ข้อมูลอันเป็นความผิดตามกฎหมายอื่นด้วย</p> <p>๒) กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารได้จัดตั้งศูนย์ปฏิบัติการความมั่นคงปลอดภัยทางไซเบอร์ มีเจ้าหน้าที่ปฏิบัติงาน ๒๔ ชั่วโมง เพื่อทำหน้าที่เฝ้าระวังเว็บไซต์ที่ไม่เหมาะสมเพื่อดำเนินการระงับการเผยแพร่ต่อไป</p> <p>๓) ขณะนี้อยู่ระหว่างการดำเนินการจัดซื้อจัดจ้างเพื่อดำเนินการโครงการป้องกันภัยคุกคามทางไซเบอร์ ซึ่งจะเป็นการดำเนินการเชิงรุกโดยการเผยแพร่ความรู้การระงับภัยจากอาชญากรรมทางเทคโนโลยีเพื่อประชาชนซึ่งครอบคลุมประเด็นสำคัญตามพระราชบัญญัติคุ้มครองเด็กที่เกิดโดยอาศัยเทคโนโลยีช่วยการเจริญพันธุ์ทางการแพทย์ พ.ศ. ๒๕๕๘ ด้วย</p> <p>๘. ข้อเสนอต่อกระทรวงคมนาคม</p> <p>กระทรวงคมนาคมพิจารณาแล้วเห็นด้วยกับข้อเสนอของคณะกรรมการสิทธิการวิสามัญ</p> <p>๙. ข้อเสนอต่อกรมสอบสวนคดีพิเศษ</p> <p>กรมสอบสวนคดีพิเศษ ได้มีการดำเนินการติดตามพิจารณาข้อมูลเพิ่มเติมเบื้องต้นตามข้อเสนอของคณะกรรมการสิทธิการวิสามัญแล้ว ปัจจุบันอยู่ระหว่างการพิจารณาเพิ่มเติม</p> <p>๑๐. ข้อเสนอต่อสำนักงานตำรวจแห่งชาติ</p> <p>สำนักงานตำรวจแห่งชาติได้ประสานหน่วยงานที่เกี่ยวข้องตามข้อเสนอของคณะกรรมการสิทธิการวิสามัญแล้ว</p>
--	--

การติดตามข้อสังเกต/ ข้อเสนอแนะของ รายงานการพิจารณา ศึกษาของ คณะกรรมการธิการ	สอดคล้องกับข้อสังเกตและข้อเสนอแนะของคณะกรรมการธิการ
หมายเหตุ	-

๓๓. รายงานการพิจารณาศึกษา : เรื่อง โครงการระดับธงในดวงใจ

คณะกรรมการธิการ : คณะกรรมการวิสามัญพิจารณาศึกษามาตรการพิทักษ์และเทิดทูนสถาบันพระมหากษัตริย์

ที่ประชุมสภา มีมติเห็นชอบด้วย กับข้อสังเกต/ ข้อเสนอแนะ และส่งข้อสังเกต ตามข้อบังคับ ข้อ ๙๗	การประชุมสภา ครั้งที่ ๗๑/๒๕๕๘ วันพฤหัสบดีที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๘ ส่งข้อสังเกต วันศุกร์ที่ ๒ ตุลาคม ๒๕๕๘
สรุปสาระสำคัญของ การพิจารณาการศึกษา	สาระสำคัญ พิจารณาศึกษาเกี่ยวกับการจัดทำโครงการระดับธงในดวงใจเพื่อเป็นการเฉลิมพระเกียรติพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช เนื่องในโอกาสสมหามงคลเฉลิมพระชนมพรรษา ๘๘ พรรษา ๕ ธันวาคม ๒๕๕๘ และเฉลิมพระเกียรติสมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถ เนื่องในโอกาสสมหามงคลเฉลิมพระชนมพรรษา ๘๓ พรรษา ๑๒ สิงหาคม ๒๕๕๘ ข้อสังเกต/ข้อเสนอแนะ ๑. สภานิติบัญญัติแห่งชาติจะได้ร่วมกันเชิญชวนประชาชนร่วมกันระดับธงโดยการประชาสัมพันธ์ผ่านสื่อต่าง ๆ ของรัฐสภา สื่อของภาครัฐ และสื่อของภาคเอกชน โดยพร้อมเพรียงกันทั่วประเทศตลอดเดือนธันวาคมของทุกปี ๒. ขอให้คณะรัฐมนตรีได้พิจารณาผลิตและเผยแพร่สำเนาสโปดเฉลิมพระเกียรติที่แนบมากับรายงานฉบับนี้และจัดส่งไปยังส่วนราชการ หน่วยงานของรัฐ และภาคประชาชนต่อไป ๓. ขอให้สภานิติบัญญัติแห่งชาติเปิดสโปดเฉลิมพระเกียรติโครงการระดับธงในดวงใจในห้องประชุมรัฐสภาในวันที่มีประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติตลอดเดือนธันวาคม ๒๕๕๘
ที่ประชุมสภามีมติ รับทราบผลการ ดำเนินงานของ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	การประชุมสภา ครั้งที่ ๒๑/๒๕๕๙ วันพฤหัสบดีที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๕๙
หน่วยงานที่รับผิดชอบ	สำนักนายกรัฐมนตรี
ผลการปฏิบัติตาม ข้อสังเกต/ข้อเสนอแนะ ของรายงานการ พิจารณาศึกษา จาก หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	สำนักนายกรัฐมนตรีได้ประสานขอความร่วมมือไปยังทุกส่วนราชการให้การสนับสนุนและประชาสัมพันธ์เชิญชวนทุกภาคส่วนรวมทั้งประชาชนโดยทั่วไป เข้าร่วมโครงการระดับธงในดวงใจตามช่วงเวลาที่คุณคณะกรรมการวิสามัญเสนอแล้ว
การติดตามข้อสังเกต/ ข้อเสนอแนะของ รายงานการพิจารณา ศึกษาของ คณะกรรมการธิการ	สอดคล้องกับข้อสังเกตและข้อเสนอแนะของคณะกรรมการธิการ
หมายเหตุ	-

๓๔. รายงานการพิจารณาศึกษา : มาตรการการพิทักษ์และเทิดทูนสถาบันพระมหากษัตริย์

คณะกรรมการ : คณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณาศึกษามาตรการพิทักษ์และเทิดทูนสถาบันพระมหากษัตริย์

<p>ที่ประชุมสภา มีมติเห็นชอบด้วย กับข้อสังเกต/ ข้อเสนอแนะ และส่งข้อสังเกต ตามข้อบังคับ ข้อ ๙๗</p>	<p>การประชุมสภา ครั้งที่ ๑๖/๒๕๕๙ วันพฤหัสบดีที่ ๑๐ มีนาคม ๒๕๕๙</p> <p>ส่งข้อสังเกต วันอังคารที่ ๑๕ มีนาคม ๒๕๕๙</p>
<p>สรุปสาระสำคัญของ รายงาน การพิจารณาศึกษา</p>	<p>สาระสำคัญ</p> <p>พิจารณาศึกษาเกี่ยวกับมาตรการทางกฎหมาย กฎ ระเบียบต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับสถาบันพระมหากษัตริย์ให้มั่นคงและดำรงอยู่เป็นสถาบันหลักของชาติบ้านเมืองสืบไป</p> <p>ข้อสังเกต/ข้อเสนอแนะ</p> <p>๑. รัฐควรมีการดำเนินการจัดทำโครงการเพื่อให้ประชาชนมีโอกาสดูแลความจงรักภักดีต่อสถาบันพระมหากษัตริย์ในฐานะประมุขของการปกครองในระบอบประชาธิปไตยและโครงการเฉลิมพระเกียรติพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวและสมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถ รวมทั้งพระบรมวงศานุวงศ์อย่างต่อเนื่อง</p> <p>๒. กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ควรเป็นเจ้าภาพในการเผยแพร่หนังสือ “นามานุกรมพระมหากษัตริย์ไทย” ในรูปแบบหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ (e-Book)</p> <p>๓. กระทรวงศึกษาธิการควรมีนโยบายและการดำเนินการปลูกฝังจิตสำนึกเกี่ยวกับความสำคัญของสถาบันพระมหากษัตริย์ในฐานะที่เป็นองค์ประกอบสำคัญของความมั่นคงแห่งชาติที่จริงจังและต่อเนื่องให้สถานศึกษาในสังกัด</p>
<p>ที่ประชุมสภามีมติ รับทราบผลการ ดำเนินงานของ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง</p>	<p>การประชุมสภา ครั้งที่ ๓๔/๒๕๖๐ วันพฤหัสบดีที่ ๘ มิถุนายน ๒๕๖๐</p>
<p>หน่วยงานที่รับผิดชอบ</p>	<p>กระทรวงมหาดไทย</p>
<p>ผลการปฏิบัติตาม ข้อสังเกต/ข้อเสนอแนะ ของรายงานการ พิจารณาศึกษา จาก หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง</p>	<p>๑. ข้อเสนอแนะจากการศึกษามาตรการส่งเสริมความเข้าใจเกี่ยวกับสถาบันพระมหากษัตริย์ในฐานะประมุขของการปกครองในระบอบประชาธิปไตย กระทรวงมหาดไทยได้กำหนดให้การป้องกันและเชิดชูสถาบันพระมหากษัตริย์ไว้เป็นภารกิจสำคัญลำดับแรก โดยให้จังหวัดและอำเภอเป็นหน่วยงานดำเนินการ ดังนี้</p> <ul style="list-style-type: none"> ๑) จัดกิจกรรมเชิดชูสถาบันสำคัญของชาติ ๒) จัดกิจกรรมส่งเสริมโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริ ๓) ดูแลส่งเสริมผู้ป่วยที่ด้อยโอกาสและคนไข้ในพระราชานุเคราะห์/พระบรมวงศานุวงศ์ ๔) เฝ้าระวังการกระทำที่ไม่เหมาะสมกับสถาบันพระมหากษัตริย์ <p>๒. มีความเห็นสอดคล้องกับคณะกรรมการวิสามัญและกระทรวงศึกษาธิการโดยเบื้องต้นได้จัดทำคู่มือฝึกอบรมลูกเสือชาวบ้าน มอบให้กับจังหวัดและอำเภอ เพื่ออำนวยความสะดวก</p>

	ให้บุคลากรฝ่ายปกครองสามารถขับเคลื่อนนโยบายฝึกรวมลูกเสือชาวบ้านของกระทรวงมหาดไทย และของรัฐบาลไปสู่การปฏิบัติในแนวทางเดียวกัน
การติดตามข้อสังเกต/ ข้อเสนอแนะของ รายงานการพิจารณา ศึกษาของ คณะกรรมการมาธิการ	สอดคล้องกับข้อสังเกตและข้อเสนอแนะของคณะกรรมการมาธิการ
หมายเหตุ	-

๓๕. รายงานการพิจารณาศึกษา : ติดตาม และแก้ไขปัญหาการบริหารจัดการน้ำแบบบูรณาการ

คณะกรรมการ : คณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณาศึกษา ติดตาม และแก้ไขปัญหาการบริหารจัดการน้ำแบบบูรณาการ

<p>ที่ประชุมสภา มีมติเห็นชอบด้วย กับข้อสังเกต/ ข้อเสนอแนะ และส่งข้อสังเกต ตามข้อบังคับ ข้อ ๙๗</p>	<p>การประชุมสภา ครั้งที่ ๘/๒๕๕๙ วันศุกร์ที่ ๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙</p> <p>ส่งข้อสังเกต วันศุกร์ที่ ๒๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙</p>
<p>สรุปสาระสำคัญของ รายงาน การพิจารณาศึกษา</p>	<p>สาระสำคัญ</p> <p>พิจารณาศึกษาข้อมูลข้อเท็จจริงเกี่ยวกับสถานการณ์น้ำ แนวทางการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำ การดำเนินโครงการพัฒนาแหล่งน้ำ สภาพปัญหาด้านระบบการบริหารจัดการน้ำ รวมไปถึงข้อจำกัดในการบังคับใช้กฎหมายที่เป็นอุปสรรคต่อการปฏิบัติงานของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง</p> <p>ข้อสังเกต/ข้อเสนอแนะ</p> <ol style="list-style-type: none"> ๑. ควรเร่งรัดให้มีกฎหมายแม่บทในการบริหารจัดการน้ำและปรับปรุงกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการจัดการทรัพยากรน้ำ ๒. รัฐบาลควรมีการจัดการทรัพยากรน้ำ โดยกำหนดกลไกการขับเคลื่อนให้สอดคล้องกับสถานการณ์เป้าหมายการพัฒนาและความต้องการของพื้นที่ ตลอดจนสร้างความมั่นคงของน้ำให้ครอบคลุมถึงการจัดการน้ำอุปโภคบริโภคทั้งเมืองและชนบท นอกจากนี้ คณะกรรมการทรัพยากรน้ำแห่งชาติ ควรพิจารณากำหนดนโยบายการวางแผนด้านทรัพยากรน้ำในระยะสั้น ระยะกลางและระยะยาว โดยพิจารณาทั้งภาพรวมของประเทศ จังหวัดและลุ่มน้ำ ๓. คณะกรรมการทรัพยากรน้ำแห่งชาติควรมีอำนาจอย่างแท้จริงในการขับเคลื่อนนโยบายการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำโดยควรมีสำนักงานเลขานุการคณะกรรมการทรัพยากรน้ำแห่งชาติ ทำหน้าที่เป็นหน่วยงานกลางของส่วนราชการต่าง ๆ ๔. คณะกรรมการทรัพยากรน้ำแห่งชาติควรเป็นผู้พิจารณากำหนดหลักเกณฑ์การจัดลำดับความสำคัญในการจัดสรรงบประมาณโดยคำนึงถึงเป้าหมายและลักษณะความเหมาะสมของพื้นที่ ๕. คณะกรรมการทรัพยากรน้ำแห่งชาติควรกำหนดกลไก ขั้นตอน การจัดทำข้อมูลฐานวิเคราะห์ให้เป็นแนวทางเดียวกัน นอกจากนี้ ในส่วนของรัฐควรกำหนดหน่วยงานกลางที่มีหน้าที่ในการเป็นผู้กำกับดูแลข้อมูลของส่วนราชการต่าง ๆ โดยให้มีการประสานการทำงานระหว่างหน่วยงานราชการกับสถาบันทางวิชาการให้มากขึ้น ๖. หน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องควรคำนึงถึงสิทธิในการรับรู้และการมีส่วนร่วมของประชาชน โดยต้องปฏิบัติตามขั้นตอนกระบวนการตามกฎหมายในเรื่องของการรับฟังความคิดเห็นอย่างเคร่งครัด นอกจากนี้ ควรให้ความสำคัญกับการสร้างองค์ความรู้ การประชาสัมพันธ์ รวมไปถึงการสร้างจิตสำนึกของความเป็นเจ้าของโครงการร่วมกันของชุมชน โดยการปลูกฝังการเรียนการสอนสำหรับบุคลากรในวัยศึกษา

<p>ที่ประชุมสภามีมติ รับทราบผลการ ดำเนินงานของ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง</p>	<p>การประชุมสภา ครั้งที่ ๕๐/๒๕๕๙ วันพฤหัสบดีที่ ๑๘ สิงหาคม ๒๕๕๙</p>
<p>หน่วยงานที่รับผิดชอบ</p>	<p>กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม</p>
<p>ผลการปฏิบัติตาม ข้อสังเกต/ข้อเสนอแนะ ของรายงานการ พิจารณาศึกษา จาก หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง</p>	<p>กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ได้พิจารณาข้อเสนอแนะของคณะกรรมการการ วิสามัญร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องแล้วสรุปผลการพิจารณาได้ดังนี้</p> <p>๑. ควรผลักดันให้มีกฎหมายพระราชบัญญัติทรัพยากรน้ำเพื่อใช้เป็นเครื่องมือให้ภาครัฐ ดำเนินการกำหนดนโยบายและวางแผนการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำได้อย่างมีประสิทธิภาพ และควรปรับปรุงกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการจัดการทรัพยากรน้ำ ให้มีหลักเกณฑ์หรือแนวทาง ปฏิบัติที่ชัดเจน มีกระบวนการจัดทำและพิจารณารายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม ทั้งระบบให้เหมาะสม</p> <p>๒. นโยบายการบริหารจัดการน้ำต้องมีความชัดเจน คณะกรรมการทรัพยากรน้ำแห่งชาติ ต้องกำหนดนโยบายการวางแผนทรัพยากรน้ำในระยะสั้น ระยะปานกลาง และระยะยาว โดยอาศัย อำนาจตามพระราชบัญญัติทรัพยากรน้ำดำเนินการ มีโครงสร้างหน่วยงาน ภารกิจ บทบาทหน้าที่ ที่กฎหมายรองรับ กำหนดกลไกการขับเคลื่อนให้สอดคล้องกับสถานการณ์เป้าหมายการพัฒนาและ ความต้องการของพื้นที่ ตลอดจนการสร้างความมั่นคงด้านน้ำให้มีประสิทธิภาพอย่างยั่งยืน และสนับสนุนให้ภาคเอกชนสามารถมีส่วนร่วมในการพัฒนาภายใต้พระราชบัญญัติการให้เอกชน ร่วมลงทุนในกิจการของรัฐ พ.ศ. ๒๕๕๖ พร้อมทั้งกำหนดหน่วยงานกลางในการกลั่นกรอง การประเมินสิ่งแวดล้อมระดับยุทธศาสตร์</p> <p>๓. ควรจัดตั้งสำนักงานคณะกรรมการทรัพยากรน้ำแห่งชาติ เป็นหน่วยงานกลางด้าน นโยบายที่รองรับการดำเนินการตามพระราชบัญญัติทรัพยากรน้ำ โดยทำหน้าที่ประสานงาน และบูรณาการการดำเนินงานของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำ จัดตั้ง องค์กรในการสั่งการวางแผนบริหารพื้นที่ชุ่มน้ำให้เหมาะสม กำหนดนโยบายให้มีการพัฒนา แหล่งเก็บกักน้ำตามศักยภาพของแต่ละชุมชนให้ได้อย่างน้อยต้องเพียงพอกับความจำเป็นขั้น พื้นฐานของประชาชนในแต่ละลุ่มน้ำ กำหนดนโยบายการจัดการด้านอุปสงค์การใช้น้ำอย่าง ชัดเจน รวมถึงการบริหารจัดการน้ำเสียที่บำบัดแล้วเพื่อนำกลับมาใช้ใหม่</p> <p>๔. กำหนดแนวทางให้ทุกหน่วยงานที่ทำประโยชน์และได้ผลตอบแทนจากทรัพยากรน้ำ ของรัฐมีส่วนร่วมได้รับการสนับสนุนงบประมาณแบบบูรณาการสำหรับการพัฒนาแหล่งน้ำตาม ภารกิจที่ได้รับมอบหมาย พิจารณาถึงความคุ้มค่าในการใช้จ่ายงบประมาณและผลสัมฤทธิ์ที่ ได้รับ โดยกำหนดแผนการใช้จ่ายงบประมาณให้ชัดเจน เป็นไปตามกฎระเบียบ บรรลุเป้าหมาย ตามยุทธศาสตร์และสอดคล้องกับแผนบริหารราชการแผ่นดิน นโยบายรัฐบาล และรัฐควรให้ อำนาจและสนับสนุนงบประมาณเฉพาะกิจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการบริหารจัดการน้ำ ในพื้นที่ลุ่มน้ำและระดับชุมชนโดยมอบหมายให้คณะกรรมการการกระจายอำนาจให้แก่องค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่นพิจารณาจัดสรรเงินอุดหนุนเฉพาะกิจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการ แก้ไขปัญหาการบริหารจัดการน้ำที่เหมาะสม</p> <p>๕. กำหนดหน่วยงานกลางที่มีหน้าที่ในการกำกับและดูแลข้อมูลของส่วนราชการต่าง ๆ เพื่อให้เกิดการเข้าถึงข้อมูลอย่างเท่าเทียม กำหนดผู้รับผิดชอบที่ต้องกำกับ ติดตามและประเมินผล ข้อมูลเพื่อให้ข้อมูลมีมาตรฐานเดียวกัน ส่งเสริมเจ้าหน้าที่ให้สามารถใช้เทคโนโลยีได้อย่างเต็ม ศักยภาพ เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด สร้างกลไกสำหรับลดความขัดแย้งและใช้เป็นข้อมูลสำหรับ</p>

	<p>กลุ่มที่ต้องการอนุรักษ์และกลุ่มที่ต้องการความช่วยเหลือโดยการพัฒนาแหล่งน้ำเพื่อให้เกิดการยอมรับกันของทุกฝ่าย</p> <p>๖. หน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องควรคำนึงถึงสิทธิในการรับรู้และการมีส่วนร่วมของประชาชน โดยต้องปฏิบัติตามขั้นตอนและกระบวนการตามกฎหมาย กำหนดให้มีกระบวนการรับฟังความคิดเห็น ข้อเสนอทางเลือกต่าง ๆ ของประชาชนอย่างเคร่งครัด สร้างกระบวนการและกลไกในการให้ความรู้และการมีส่วนร่วม สร้างจิตสำนึกความเป็นเจ้าของโครงการร่วมกันของชุมชน ประชาสัมพันธ์ สร้างความรู้ความเข้าใจให้กับประชาชนโดยควรมีสื่อประชาสัมพันธ์กลางเฉพาะเรื่องทรัพยากรน้ำของประเทศ เพื่อเผยแพร่ให้ประชาชนทุกภาคส่วนได้รับความรู้อย่างทั่วถึงในเรื่องนี้</p>
<p>การติดตามข้อสังเกต/ ข้อเสนอแนะของ รายงานการพิจารณา ศึกษาของ คณะกรรมการ</p>	<p>กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ได้นำข้อเสนอแนะของคณะกรรมการวิสามัญไปประชุมหารือร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องแล้วโดยความเห็นของที่ประชุมมีความเห็นสอดคล้องกับข้อเสนอแนะของคณะกรรมการวิสามัญ</p>
<p>หมายเหตุ</p>	<p>-</p>

๓๖. รายงานผลการพิจารณาศึกษา : โครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริ โครงการพัฒนาแหล่งน้ำ เพื่อความมั่นคงและโครงการอื่น ๆ ที่มีความสำคัญ

คณะกรรมการ : คณะกรรมการวิสามัญพิจารณาการศึกษา ติดตาม และแก้ไขปัญหการบริหารจัดการน้ำ แบบบูรณาการ

<p>ที่ประชุมสภา มีมติเห็นชอบด้วย กับข้อสังเกต/ ข้อเสนอแนะ และส่งข้อสังเกต ตามข้อบังคับ ข้อ ๙๗</p>	<p>การประชุมสภา ครั้งที่ ๘/๒๕๕๙ วันศุกร์ที่ ๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙</p> <p>ส่งข้อสังเกต วันศุกร์ที่ ๒๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙</p>
<p>สรุปสาระสำคัญของ รายงาน การพิจารณาศึกษา</p>	<p>สาระสำคัญ</p> <p>พิจารณาศึกษาและวิเคราะห์สภาพปัญหาในโครงการบริหารจัดการน้ำที่มีความสำคัญและจำเป็นต้องได้รับการแก้ไข จำนวน ๒๐ โครงการ ได้แก่</p> <ol style="list-style-type: none"> ๑. กลุ่มโครงการพัฒนาแหล่งน้ำอันเนื่องมาจากพระราชดำริ ได้แก่ <ol style="list-style-type: none"> ๑) โครงการอ่างเก็บน้ำห้วยน้ำรี อันเนื่องมาจากพระราชดำริ จังหวัดอุดรธานี ๒) โครงการอ่างเก็บน้ำน้ำปี้ อันเนื่องมาจากพระราชดำริ จังหวัดพะเยา ๓) โครงการอ่างเก็บน้ำวังทาบ อันเนื่องมาจากพระราชดำริ จังหวัดนครศรีธรรมราช ๔) โครงการอ่างเก็บน้ำห้วยบอน อันเนื่องมาจากพระราชดำริ จังหวัดอุบลราชธานี ๕) โครงการอ่างเก็บน้ำแม่แคม อันเนื่องมาจากพระราชดำริ จังหวัดแพร่ ๖) โครงการอ่างเก็บน้ำห้วยกระพือย อันเนื่องมาจากพระราชดำริ จังหวัดกาญจนบุรี ๗) โครงการอ่างเก็บน้ำแม่ริม อันเนื่องมาจากพระราชดำริ จังหวัดน่าน ๘) โครงการอ่างเก็บน้ำห้วยต่อน้อย อันเนื่องมาจากพระราชดำริ จังหวัดตรัง ๙) โครงการอ่างเก็บน้ำเหมืองตะกั่ว อันเนื่องมาจากพระราชดำริ จังหวัดพัทลุง ๑๐) โครงการอ่างเก็บน้ำห้วยทม อันเนื่องมาจากพระราชดำริ จังหวัดยโสธร ๑๑) โครงการอ่างเก็บน้ำป่าละอู อันเนื่องมาจากพระราชดำริ จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ๑๒) โครงการอ่างเก็บน้ำห้วยม้า อันเนื่องมาจากพระราชดำริ จังหวัดแพร่ ๑๓) โครงการฝายพร้อมระบบส่งน้ำบ้านเลโพเด อันเนื่องมาจากพระราชดำริ จังหวัดตาก ๑๔) โครงการอ่างเก็บน้ำห้วยแล้ง อันเนื่องมาจากพระราชดำริ จังหวัดกาฬสินธุ์ ๑๕) โครงการอ่างเก็บน้ำลำสะพุง อันเนื่องมาจากพระราชดำริ จังหวัดชัยภูมิ ๒. กลุ่มโครงการพัฒนาแหล่งน้ำเพื่อความมั่นคง <ol style="list-style-type: none"> ๑) โครงการอ่างเก็บน้ำห้วยเจริญ (ตอนบน) จังหวัดสุรินทร์ ๒) โครงการอ่างเก็บน้ำห้วยชะยุง จังหวัดศรีสะเกษ ๓. กลุ่มโครงการอื่น ๆ ที่มีความสำคัญ <ol style="list-style-type: none"> ๑) โครงการก่อสร้างเขื่อนทดน้ำผาจุก จังหวัดอุดรธานี ๒) โครงการเพิ่มปริมาณน้ำในอ่างเก็บน้ำเขื่อนแม่กวงอุดมธารา จังหวัดเชียงใหม่ ๓) โครงการอ่างเก็บน้ำห้วยปางหลวง จังหวัดเชียงใหม่

ข้อสังเกต/ข้อเสนอแนะ

๑. ประเด็นความเหมาะสมและผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม

๑) หน่วยงานเจ้าของโครงการต้องตรวจสอบให้ชัดเจนว่า โครงการต้องจัดทำรายงานการศึกษาผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมเบื้องต้นหรือรายงานการศึกษาผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมหรือไม่

๒) หน่วยงานเจ้าของโครงการต้องศึกษาผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมให้ครอบคลุมครบถ้วนทุกประเด็น พร้อมทั้งเสนอแผนป้องกันแก้ไขลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและแผนปฏิบัติการติดตามตรวจสอบผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมที่ปฏิบัติได้จริงอย่างเป็นรูปธรรม

๓) โครงการใดที่มีการวิเคราะห์ผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมแล้วประเมินว่าอาจเกิดผลกระทบในระดับสูงที่ไม่อาจหลีกเลี่ยงได้ หน่วยงานเจ้าของโครงการควรหารือร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการให้อนุญาตเข้าพื้นที่ รวมทั้งนักวิชาการผู้มีความเชี่ยวชาญเฉพาะด้านและภาคประชาสังคมเพื่อร่วมหาแนวทางในการป้องกันและลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมอันเป็นที่ยอมรับและเป็นไปได้ในทางปฏิบัติ

๒. ประเด็นหน่วยงานเจ้าของโครงการไม่สามารถเข้าดำเนินการในพื้นที่โครงการซึ่งอยู่ในพื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติ พื้นที่อุทยานแห่งชาติ และเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า เนื่องจากติดขัดเรื่องการขออนุญาตเข้าพื้นที่

๑) หน่วยงานผู้มีอำนาจในการอนุญาตให้เข้าใช้พื้นที่ควรจัดทำรายการเอกสารที่ต้องยื่นประกอบเพื่อขออนุญาตให้ชัดเจน เพื่อหน่วยงานผู้ขออนุญาตจะได้จัดเตรียมเอกสารประกอบการขออนุญาตเข้าพื้นที่หรือขอเพิกถอนพื้นที่ให้เรียบร้อยสมบูรณ์ในคราวเดียว

๒) ควรมีการกำหนดกรอบเวลาในการพิจารณาอนุญาตหรือไม่อนุญาตให้เข้าดำเนินการในพื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติ พื้นที่อุทยานแห่งชาติ และเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า ให้ชัดเจน

๓) หน่วยงานผู้มีอำนาจในการอนุญาตการเข้าพื้นที่ได้รับเอกสารขออนุญาตตามข้อ

๑. ครบถ้วนแล้ว ควรเร่งดำเนินการพิจารณาเพื่ออนุญาตหรือไม่ให้อนุญาตตามกรอบระยะเวลาในข้อ ๒. และแจ้งหน่วยงานเจ้าของโครงการทราบ ไม่ว่าจะอนุญาตหรือไม่ ทั้งนี้ หน่วยงานผู้มีอำนาจควรพิจารณาลดขั้นตอนที่ซ้ำซ้อนและลดระยะเวลาพิจารณาเอกสารให้รวดเร็วยิ่งขึ้น

๔) โครงการที่เป็นโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริ โครงการเพื่อความมั่นคงและโครงการอื่น ๆ ที่มีความสำคัญ อาจสามารถเร่งรัดให้เข้าพื้นที่อุทยานแห่งชาติ หรือเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าเพื่อดำเนินโครงการได้โดยอาศัยอำนาจตามมาตรา ๔๔ หรือกฎหมายพิเศษอื่น ๆ ประกาศกำหนดผ่อนผันให้เจ้าหน้าที่เข้าพื้นที่ดำเนินโครงการได้ตามความจำเป็น

๓. ประเด็นการจัดทำแผนที่แนบท้ายร่างพระราชกฤษฎีกาเพื่อเพิกถอนพื้นที่โครงการที่อยู่ในเขตพื้นที่อุทยานแห่งชาติมีความล่าช้า

ควรมีการกำหนดมาตราส่วนแผนที่ที่ใช้ในงานราชการของแต่ละหน่วยงานให้ตรงกัน และมีการปรับแผนที่ที่ใช้งานปัจจุบันตามมาตราส่วนที่กำหนด รวมทั้งควรพิจารณาใช้ภาพถ่ายทางอากาศในการกำหนดขอบเขตพื้นที่โครงการให้แพร่หลายยิ่งขึ้น

๔. ประเด็นความล่าช้าอันเนื่องมาจากการปรับแก้แบบก่อสร้าง

๑) ขั้นตอนการสำรวจ - ออกแบบ ต้องมีการรับฟังความคิดเห็นของประชาชนและชี้แจงรายละเอียดให้ครบถ้วนและเมื่อประชาชนยอมรับในรายละเอียดโครงการ รวมทั้งขั้นตอนการเวนคืนที่ดิน การจ่ายค่าชดเชยต่าง ๆ แล้ว อาจให้มีการลงนามรับทราบและให้ความยินยอมเพื่อหลีกเลี่ยงปัญหาความขัดแย้งในอนาคต

	<p>๒) เร่งดำเนินการปรับแก้แบบก่อสร้างเพื่อให้โครงการเป็นที่ยอมรับของประชาชนทุกฝ่ายหรือส่วนใหญ่โดยคงไว้ซึ่งประสิทธิภาพการส่งน้ำและประโยชน์ต่อการชลประทานไม่น้อยไปกว่าเดิม</p> <p>๕. ประเด็นการจ่ายค่าทดแทนทรัพย์สินในที่ดินที่ถูกเขตก่อสร้างโครงการ ควรมีการแต่งตั้งคณะกรรมการประเมินราคาอสังหาริมทรัพย์เพื่อหาข้อยุติ</p> <p>๖. ประเด็นการรับฟังความคิดเห็นภาคประชาชนและผู้มีส่วนได้เสีย ควรจัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นภาคประชาชนและผู้มีส่วนได้เสียให้ครบถ้วนทุกกลุ่มเป็นระยะ ๆ ตั้งแต่ขั้นตอนริเริ่มให้มีโครงการจนจบสิ้นโครงการ เพื่อรับฟังข้อกังวลของผู้มีส่วนได้เสียและจะได้ร่วมพิจารณาหาแนวทางป้องกันแก้ไขผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นรวมทั้งเป็นการสร้างการยอมรับโครงการด้วย</p>
<p>ที่ประชุมสภามีมติ รับทราบผลการ ดำเนินงานของ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง</p>	<p>(สภายังมิได้รับการรายงานผลการดำเนินการตามข้อสังเกต/ข้อเสนอแนะ)</p>
<p>หน่วยงานที่รับผิดชอบ</p>	<p>-</p>
<p>ผลการปฏิบัติตาม ข้อสังเกต/ข้อเสนอแนะ ของรายงานการ พิจารณาศึกษา จาก หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง</p>	<p>-</p>
<p>การติดตามข้อสังเกต/ ข้อเสนอแนะของ รายงานการพิจารณา ศึกษาของ คณะกรรมการธิการ</p>	<p>-</p>
<p>หมายเหตุ</p>	<p>-</p>

๓๗. รายงานการพิจารณาศึกษา : การตรวจสอบการใช้จ่ายเงินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
โดยสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน

คณะกรรมการ : คณะกรรมการวิสามัญศึกษาการตรวจสอบการใช้จ่ายเงินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
โดยสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน

ที่ประชุมสภา มีมติเห็นชอบด้วย กับข้อสังเกต/ ข้อเสนอแนะ และส่งข้อสังเกต ตามข้อบังคับ ข้อ ๙๗	การประชุมสภา ครั้งที่ ๑๒/๒๕๕๙ วันศุกร์ที่ ๑๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙ ส่งข้อสังเกต วันพฤหัสบดีที่ ๒๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙
สรุปสาระสำคัญของ รายงาน การพิจารณาศึกษา	สาระสำคัญ พิจารณาศึกษาการตรวจสอบการใช้จ่ายเงิน รวบรวมข้อมูลและประมวลปัญหาเกี่ยวกับการเบิกจ่ายเงินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น รวมทั้งศึกษาแนวทางที่เหมาะสมในการแก้ไขปัญหาในด้านกฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้องกับการตรวจสอบการใช้จ่ายเงิน ข้อสังเกต/ข้อเสนอแนะ ๑. กระทรวงมหาดไทยควรแก้ไขเพิ่มเติมระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการรับเงิน การเบิกจ่ายเงิน การฝากเงิน การเก็บรักษาเงิน และการตรวจเงินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ๒. การกำหนดรายจ่ายอื่นใดให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นของกระทรวงมหาดไทย ควรออกเป็นระเบียบกระทรวงมหาดไทยเท่านั้น ไม่ควรออกเป็นหนังสือสั่งการ ๓. สำนักงานตรวจเงินแผ่นดินควรตรวจสอบองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นโดยยึดหลักความเป็นอิสระของท้องถิ่นตามรัฐธรรมนูญ ความยืดหยุ่นคล่องตัวในการบริหารงาน ความสมดุลระหว่างหลักความถูกต้องตามกฎหมายระเบียบและหลักสัมฤทธิ์ผลของงาน และประโยชน์ที่จะได้รับของประชาชนในท้องถิ่น ๔. คณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินควรดำเนินการออกระเบียบหรือประกาศกำหนดมาตรฐานหรือมาตรการเกี่ยวกับระบบและการควบคุมการตรวจสอบ การบริหารงบประมาณ สำหรับหน่วยรับตรวจ
ที่ประชุมสภา มีมติรับทราบผล การดำเนินการของ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	การประชุมสภา ครั้งที่ ๓๓/๒๕๖๑ วันพฤหัสบดีที่ ๓๑ พฤษภาคม ๒๕๖๑
หน่วยงานที่รับผิดชอบ	กระทรวงมหาดไทย
ผลการปฏิบัติตาม ข้อสังเกต/ข้อเสนอแนะ ของรายงานการ พิจารณาศึกษา จาก หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	๑. กระทรวงมหาดไทยได้ดำเนินการออกระเบียบในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นถือปฏิบัติ จำนวน ๑๒ ฉบับ มีผลใช้บังคับแล้ว รวม ๘ ฉบับ อยู่ระหว่างเสนอคณะกรรมการพิจารณา ร่างกฎหมายของกระทรวงมหาดไทยตรวจพิจารณา รวม ๔ ฉบับ ๒. กระทรวงมหาดไทยได้ประชุมร่วมกันกับผู้บริหารของสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน เพื่อสร้างความเข้าใจร่วมกันในประเด็นที่สำนักงานแผ่นดินทุกแห่ง โดยสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน

	อยู่ในระหว่างการจัดทำมาตรฐานการตรวจสอบเพื่อให้เจ้าหน้าที่ของสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินดำเนินการตรวจสอบให้เป็นมาตรฐานเดียวกัน
การติดตามข้อสังเกต/ ข้อเสนอแนะของ รายงานการพิจารณา ศึกษาของ คณะกรรมการธิการ	สอดคล้องกับข้อสังเกต/ข้อเสนอแนะของคณะกรรมการธิการ
หมายเหตุ	-

๓๘. รายงานการพิจารณาศึกษา : คณะกรรมาธิการสามัญพิจารณาศึกษาระเบียบของที่ประชุมใหญ่
ตุลาการในศาลปกครองสูงสุดว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีปกครอง (ฉบับที่ ๕)
พ.ศ. ๒๕๕๙ (ข้อ ๓๘, ๓๙ (๕))

คณะกรรมาธิการ : คณะกรรมาธิการสามัญพิจารณาศึกษาระเบียบของที่ประชุมใหญ่ตุลาการ
ในศาลปกครองสูงสุดว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีปกครอง (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๕๙
(ข้อ ๓๘, ๓๙ (๕))

<p>ที่ประชุมสภา มีมติเห็นชอบด้วย กับข้อสังเกต/ ข้อเสนอแนะ และส่งข้อสังเกต ตามข้อบังคับ ข้อ ๙๗</p>	<p>การประชุมสภา ครั้งที่ ๒๔/๒๕๕๙ วันพฤหัสบดีที่ ๒๑ เมษายน ๒๕๕๙</p> <p>ส่งข้อสังเกต วันจันทร์ที่ ๒๕ เมษายน ๒๕๕๙</p>
<p>สรุปสาระสำคัญของ รายงาน การพิจารณาศึกษา</p>	<p>สาระสำคัญ</p> <p>พิจารณาศึกษาระเบียบของที่ประชุมใหญ่ตุลาการในศาลปกครองสูงสุด ว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีปกครอง (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๕๙ ระเบียบของที่ประชุมใหญ่ตุลาการในศาลปกครองสูงสุดว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๓ (แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๘) พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ (แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๕๗) และพระราชบัญญัติการชุมนุมสาธารณะ พ.ศ. ๒๕๕๘ อันเป็นกฎหมายที่มีบทบัญญัติเกี่ยวกับคำสั่งและการกระทำทางปกครองอันส่งผลให้ศาลปกครองต้องดำเนินการปรับปรุงกระบวนการพิจารณาของศาลปกครองให้เหมาะสมกับลักษณะคดีแต่ละประเภท</p> <p>ข้อสังเกต/ข้อเสนอแนะ</p> <p>๑. การเสนอคำแถลงการณ์ของตุลาการผู้แถลงคดี ตามข้อ ๗๒ แม้จะเป็นกรณีที่มีความจำเป็นเร่งด่วน ก็ไม่ควรตัดกระบวนการเสนอคำแถลงการณ์ของตุลาการผู้แถลงคดีออกทั้งหมด ควรคงเรื่องการเสนอคำแถลงการณ์ด้วยวาจาไว้บ้างสำหรับบางกรณี เนื่องจากใช้เวลาน้อย ทั้งนี้ เพื่อความรอบคอบและเพื่อความเป็นธรรมแก่คู่กรณีทุกฝ่าย</p> <p>๒. การใช้ถ้อยคำในข้อ ๗๒/๑ และข้อ ๗๖/๑ เหมือนกับถ้อยคำในข้อ ๗๒ วรรคหนึ่ง ทั้ง ๆ ที่มีเจตนารมณ์ต่างกัน จึงอาจเป็นการยากที่จะแปลความต่างกันแบบตรงกันข้ามได้ นอกจากนั้น ในบางกรณีอาจจะมีการแปลความตามตัวอักษรไปในทางเดียวกันเนื่องจากใช้ถ้อยคำเหมือนกัน จึงอาจทำให้ถ้อยคำในระเบียบขัดกับเจตนารมณ์ที่แท้จริง ซึ่งอาจเป็นปัญหาต่อการดำเนินกระบวนการพิจารณาในอนาคตได้</p>
<p>ที่ประชุมสภามีมติ รับทราบผลการ ดำเนินงานของ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง</p>	<p>(สภายังมิได้รับการรายงานผลการดำเนินการตามข้อสังเกต/ข้อเสนอแนะ)</p>
<p>หน่วยงานที่รับผิดชอบ</p>	<p>-</p>

ผลการปฏิบัติตาม ข้อสั่งเกต/ข้อเสนอแนะ ของรายงานการ พิจารณาศึกษา จาก หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	-
การติดตามข้อสั่งเกต/ ข้อเสนอแนะของ รายงานการพิจารณา ศึกษาของ คณะกรรมการธิการ	-
หมายเหตุ	-

๓๙. รายงานการพิจารณาศึกษา : เรื่อง แนวทางการแก้ไขกฎหมายวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม
 คณะกรรมาธิการ : คณะกรรมาธิการวิสามัญศึกษาและเสนอแนะแนวทางแก้ไขกฎหมายวิสาหกิจ
 ขนาดกลางและขนาดย่อม

<p>ที่ประชุมสภา มีมติเห็นชอบด้วย กับข้อสังเกต/ ข้อเสนอแนะ และส่งข้อสังเกต ตามข้อบังคับ ข้อ ๙๗</p>	<p>การประชุมสภา ครั้งที่ ๒๗/๒๕๕๙ วันศุกร์ที่ ๒๙ เมษายน ๒๕๕๙</p> <p>ส่งข้อสังเกต วันจันทร์ที่ ๒ พฤษภาคม ๒๕๕๙</p>
<p>สรุปสาระสำคัญของ รายงาน การพิจารณาศึกษา</p>	<p>สาระสำคัญ</p> <p>พิจารณาศึกษาเกี่ยวกับแนวทางการแก้ไขพระราชบัญญัติส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม พ.ศ. ๒๕๔๓ รวมทั้งกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง และพิจารณาศึกษาสภาพปัญหาและอุปสรรคของการประกอบธุรกิจ รวมทั้งเสนอแนะแนวทางการพัฒนาผู้ประกอบการธุรกิจวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันกับนานาชาติ</p> <p>ข้อสังเกต/ข้อเสนอแนะ</p> <p>๑. ปรับปรุงพระราชบัญญัติส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม พ.ศ. ๒๕๔๓ โดยนำปัญหาและอุปสรรคในภาพรวมจากการศึกษามาผลักดันให้มีการปรับปรุงกฎหมาย โดยคณะกรรมาธิการวิสามัญได้ยกร่างพระราชบัญญัติขึ้นใหม่</p> <p>๒. นำปัญหาและอุปสรรคในภาพรวมจากการศึกษามาผลักดันให้ปรับปรุงกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเป็นรายมาตราให้ทันต่อสถานการณ์ปัจจุบัน เพื่อให้การสนับสนุน ส่งเสริม และเป็นธรรมต่อผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม</p> <p>๓. ควรมีการติดตามความคืบหน้าของข้อเสนอแนะที่มีต่อหน่วยงานต่างๆ โดยเฉพาะควรเร่งรัดให้มีความช่วยเหลือต่อผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในส่วนภูมิภาค เช่น การเข้าถึงแหล่งเงินทุน การพัฒนาองค์ความรู้ และการนำวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี นวัตกรรม มาประยุกต์ใช้</p>
<p>ที่ประชุมสภามีมติ รับทราบผลการ ดำเนินงานของ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง</p>	<p>การประชุมสภา ครั้งที่ ๖๖/๒๕๕๙ วันพฤหัสบดีที่ ๒๗ ตุลาคม ๒๕๕๙</p>
<p>หน่วยงานที่รับผิดชอบ</p>	<p>สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม</p>
<p>ผลการปฏิบัติตาม ข้อสังเกต/ข้อเสนอแนะ ของรายงานการ พิจารณาศึกษา จาก หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง</p>	<p>๑. สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมได้เสนอขอให้เพิ่มเติมพระราชบัญญัติส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม พ.ศ. ๒๕๔๓ โดยให้คณะกรรมการส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมมีอำนาจหน้าที่ในการเสนอแนะคณะรัฐมนตรีเพื่อกำหนดให้ส่วนราชการ หน่วยงานของรัฐ หรือรัฐวิสาหกิจที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม จัดให้มีงบประมาณแบบบูรณาการในการส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมให้เป็นไปในทิศทางและนโยบายเดียวกัน และเสนอแก้ไขเพิ่มเติมนิยามคำว่า “วิสาหกิจ” และ “องค์กรเอกชน”</p>

	<p>รวมทั้งเสนอให้เพิ่มเติมบทเฉพาะกาล เพื่อรองรับการยกเลิกพระราชบัญญัติฉบับเดิมและกำหนดบทเฉพาะกาลในส่วนของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมด้วย</p> <p>๒. สำหรับการเข้าถึงแหล่งเงินทุน มีการประกาศใช้พระราชบัญญัติหลักประกันทางธุรกิจ พ.ศ. ๒๕๕๘ รวมทั้งจัดให้มีการค้ำประกันสินเชื่อโดยมีบริษัทประกันสินเชื่ออุตสาหกรรมขนาดย่อม ค้ำประกัน และมีโครงการเงินทุนพลิกฟื้นสำหรับการส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม</p> <p>๓. แผนการส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ฉบับที่ ๔ (พ.ศ. ๒๕๖๐-๒๕๖๔) ได้กำหนดไว้ในยุทธศาสตร์ที่ ๒ เรื่องของนวัตกรรมและเทคโนโลยี นอกจากนี้สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม สนับสนุนเงิน Startup Voucher เป็นการขยายโอกาสทางการตลาดของผู้ประกอบการที่ใช้เทคโนโลยี</p>
<p>การติดตามข้อสังเกต/ ข้อเสนอแนะของ รายงานการพิจารณา ศึกษาของ คณะกรรมการธิการ</p>	<p>สอดคล้องกับข้อสังเกตและข้อเสนอแนะของคณะกรรมการธิการ</p>
<p>หมายเหตุ</p>	<p>-</p>

๔๐. รายงานการพิจารณาศึกษา : เรื่อง มาตรการส่งเสริมพาณิชย์นาวีของประเทศไทย

คณะกรรมการ : คณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณามาตรการส่งเสริมพาณิชย์นาวีของประเทศไทย

<p>ที่ประชุมสภา มีมติเห็นชอบด้วย กับข้อสังเกต/ ข้อเสนอแนะ และส่งข้อสังเกต ตามข้อบังคับ ข้อ ๙๗</p>	<p>ครั้งที่ ๓๑/๒๕๕๙ วันพฤหัสบดีที่ ๒๖ พฤษภาคม ๒๕๕๙</p> <p>ส่งข้อสังเกต วันอังคารที่ ๓๑ พฤษภาคม ๒๕๕๙</p>
<p>สรุปสาระสำคัญ ของรายงาน การพิจารณาศึกษา</p>	<p>สาระสำคัญ</p> <p>โดยที่กิจการด้านพาณิชย์นาวี เป็นธุรกิจที่เกี่ยวกับการขนส่งสินค้าทางทะเลและการค้าทางน้ำที่มีความสำคัญเป็นอย่างมากต่อระบบเศรษฐกิจของประเทศ แต่เนื่องจากตลอดระยะเวลาไม่น้อยกว่า ๔๐ ปีที่ผ่านมา กิจการด้านพาณิชย์นาวีของประเทศไทยไม่สามารถเจริญรุดหน้าไปได้เท่าที่ควร กลับตกอยู่ในสภาพอ่อนแอ คณะกรรมาธิการวิสามัญจึงได้พิจารณาศึกษามาตรการส่งเสริมกิจการพาณิชย์นาวี ภายใต้แผนยุทธศาสตร์การพัฒนากิจการด้านพาณิชย์นาวี รวมทั้งศึกษาปัญหา อุปสรรค ตลอดจนแนวทางในการปรับปรุงและพัฒนาองค์กรด้านพาณิชย์นาวีเพื่อผลักดันให้กิจการพาณิชย์นาวีของประเทศไทยก้าวหน้าต่อไป</p> <p>ข้อสังเกต/ข้อเสนอแนะ</p> <p>แนวทางในการดำเนินการเพื่อแก้ไขปัญหาและอุปสรรคของการพาณิชย์นาวีไทย</p> <p>๑. แนวทางการแก้ไขปัญหาในเชิงนโยบาย</p> <ul style="list-style-type: none"> - แนวทางการแก้ไขปัญหาระยะสั้น คณะกรรมาธิการวิสามัญได้มอบหมายให้กรรมาธิการวิสามัญท่านหนึ่งดำเนินการหารือและประสานงานกับหน่วยงานต่าง ๆ ของรัฐที่เกี่ยวข้องกับการพาณิชย์นาวี ดำเนินการแก้ไขปัญหานโยบายให้กับผู้ประกอบการได้อย่างรวดเร็วและทั่วถึง - แนวทางการแก้ไขปัญหาระยะยาว คณะกรรมาธิการวิสามัญได้แบ่งลักษณะของปัญหาเป็นด้านต่าง ๆ ดังนี้ <ol style="list-style-type: none"> ๑) ด้านกิจการกองเรือพาณิชย์ไทย ๒) ด้านกิจการท่าเรือ ๓) ด้านกิจการอู่ต่อเรือ ๔) ด้านบุคลากรพาณิชย์นาวี ๕) ด้านกิจการที่เกี่ยวข้องกับกิจการพาณิชย์นาวี <p>โดยในแต่ละด้าน คณะกรรมาธิการวิสามัญได้เสนอแนะแนวทางการแก้ไขที่มีความเหมาะสมกับสภาพปัญหาไว้แล้ว ทั้งนี้ เพื่อให้รัฐสามารถนำไปใช้ประกอบการพิจารณา กำหนดนโยบายที่เกี่ยวข้องในการแก้ไขและพัฒนาต่อไป</p> <p>๒. แนวทางการแก้ไขปัญหาในทางกฎหมาย</p> <p>คณะกรรมาธิการวิสามัญเห็นว่าควรดำเนินการปรับปรุงพระราชบัญญัติส่งเสริมการพาณิชย์นาวี พ.ศ. ๒๕๒๑ ให้มีความสอดคล้องกับสภาพการณ์ปัจจุบัน ทั้งด้านเศรษฐกิจและความมั่นคงของประเทศ</p>

<p>ที่ประชุมสภามิติ รับทราบผลการ ดำเนินงานของ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง</p>	<p>การประชุมสภา ครั้งที่ ๑๕/๒๕๖๐ วันพฤหัสบดีที่ ๙ มีนาคม ๒๕๖๐</p>
<p>หน่วยงานที่รับผิดชอบ</p>	<p>กระทรวงคมนาคม</p>
<p>ผลการปฏิบัติตาม ข้อสังเกต/ข้อเสนอแนะ ของรายงานการ พิจารณาศึกษา จาก หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง</p>	<p>กระทรวงคมนาคมได้ดำเนินการจัดการประชุมเพื่อพิจารณาความเห็นและผลการ ดำเนินการที่เกี่ยวข้องต่อข้อเสนอแนะของคณะกรรมการวิสามัญพิจารณามาตรการส่งเสริม พาณิชย์ของประเทศไทย สภามิติบัญญัติแห่งชาติ (รายงานการพิจารณา เรื่อง มาตรการส่งเสริม พาณิชย์ของประเทศไทย) เมื่อวันที่ ๑๕ กันยายน ๒๕๕๙ ณ กระทรวงคมนาคม ปราบกฎ ผลการประชุมโดยสรุป ดังนี้</p> <p>แนวทางที่ ๑ การแก้ไขปัญหาในเชิงนโยบาย</p> <p>๑.๑ กิจการกองเรือพาณิชย์ไทย</p> <p>๑.๑.๑ กำหนดมาตรการส่งเสริมกองเรือพาณิชย์ไทยในด้านต้นทุน</p> <ul style="list-style-type: none"> - มาตรการช่วยเหลือด้านการเงิน เช่น การจัดตั้งกองทุนถาวร และ การจัดหาแหล่งเงินทุนหรือเงินกู้อัตราดอกเบี้ยต่ำ <p>ที่ประชุมมีความเห็นว่า : มาตรการสนับสนุนด้านการเงินจากรัฐเป็น เรื่องจำเป็นในการขยายและปรับปรุงกิจการเพื่อเพิ่มความสามารถในการแข่งขัน ซึ่งการจัดตั้ง กองทุนพาณิชย์จะทำให้เกิดการพัฒนาดังต่อไปนี้ได้ แต่ต้องพิจารณาวัตถุประสงค์และ ภารกิจของกองทุนให้ชัดเจน</p> <ul style="list-style-type: none"> - มาตรการในการส่งเสริมการเดินทางเรือพาณิชย์ เช่น การลดค่าธรรมเนียมต่าง ๆ ในการดำเนินกิจการพาณิชย์ การยกเลิกภาษีการนำเข้าเรือเก่า <p>ที่ประชุมมีความเห็นว่า : การยกเลิกอากรการนำเข้าเรือเก่า ผู้ประกอบการ สามารถใช้สิทธิผ่านการขอรับการส่งเสริมการลงทุนได้ แต่การให้สิทธิเป็นการทั่วไปอาจกระทบต่อ กิจการเรือในประเทศได้</p> <ul style="list-style-type: none"> - มาตรการสนับสนุนการลดค่าใช้จ่ายทางภาษี เช่น การหัก ณ ที่จ่าย (กรณีเช่าเรือ เช่าตู้คอนเทนเนอร์) <p>ที่ประชุมมีความเห็นว่า : มาตรการสนับสนุนการลดค่าใช้จ่ายทางภาษี เป็นการลดภาระให้ผู้ประกอบการได้</p> <p>๑.๑.๒ กำหนดมาตรการส่งเสริมกองเรือพาณิชย์ไทยในการตลาด</p> <ul style="list-style-type: none"> - กำหนดมาตรการส่งเสริม สนับสนุนให้ใช้เรือไทยในการส่งออกและ นำเข้าสินค้า <p>ที่ประชุมมีความเห็นว่า : มาตรการดังกล่าวจะทำให้กองเรือไทยมีขนาด ใหญ่ขึ้น อนึ่ง ปัจจุบันมีการส่งสินค้าลงเรือไทยตาม พ.ร.บ. ส่งเสริมการพาณิชย์ พ.ศ. ๒๕๒๑ (กรณีนำเข้าสินค้าราชการ) จำนวน ๙ รายการแล้ว</p> <ul style="list-style-type: none"> - ผลักดันให้มีการเปลี่ยนเงื่อนไขในการทำสัญญาซื้อขายระหว่างประเทศ โดยในการส่งออกไปต่างประเทศควรเปลี่ยนจาก FOB เป็น CIF ส่วนการนำเข้าจากต่างประเทศ ควรเปลี่ยนจาก CIF เป็น FOB <p>ที่ประชุมมีความเห็นว่า : ควรมีการพัฒนาองค์ความรู้ให้กับผู้ส่งออก และนำเข้า รวมถึงผู้ประกอบการที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับพาณิชย์ด้วย</p>

	<ul style="list-style-type: none"> - ส่งเสริมให้ใช้เรือไทยส่งออกสินค้าที่อยู่ภายใต้โครงการของรัฐบาล ที่ประชุมมีความเห็นว่า : ควรมีการกำหนดเงื่อนไขไว้ในโครงการของ รัฐบาลเลย - ส่งเสริมให้เรือไทยในการดำเนินการภายใต้ระบบสัมปทานของรัฐ ที่ประชุมมีความเห็นว่า : การส่งเสริมดังกล่าวควรต้องกำหนดให้ชัดเจน ว่าเป็นกิจกรรมที่เรือไทยสามารถให้บริการได้ - มาตรการส่งเสริมด้วยการลดค่าใช้จ่ายการนำเข้าหรือต้นทุนเรือ เพื่อให้สามารถแข่งขันกับเรือต่างชาติได้ ที่ประชุมมีความเห็นว่า : การลดค่าใช้จ่ายดังกล่าวผู้ประกอบการขอได้ จากการขอรับการส่งเสริมการลงทุนอยู่แล้ว แต่หากจะให้สิทธิเป็นการทั่วไป ก็ควรพิจารณาให้ม ความเหมาะสม - กำหนดมาตรการในการส่งเสริมอุตสาหกรรมการซ่อมบำรุง การนำเข้า เทคโนโลยีในอุตสาหกรรมส่งเสริมกองเรือไทยฯ ที่ประชุมมีความเห็นว่า : ปัจจุบันมีการกำหนดมาตรการและได้ดำเนินการ บางส่วนแล้ว <p>๑.๑.๓ กำหนดมาตรการส่งเสริมกองเรือพาณิชย์ไทยในด้านภาพลักษณ์ (Brand Image)</p> <ul style="list-style-type: none"> - กำหนดมาตรการจูงใจให้ผู้ประกอบการพัฒนา/ปรับปรุงเรือให้มี คุณภาพ ที่ประชุมมีความเห็นว่า : ควรมีการศึกษาและกำหนดมาตรการให้ เหมาะสมกับประเภทกิจการ - การบริหารจัดการเรือด้วยการส่งเสริมให้มีการนำเทคโนโลยีที่ทันสมัย มาใช้เพิ่มประสิทธิภาพและความปลอดภัย ที่ประชุมมีความเห็นว่า : ควรมีการศึกษาและกำหนดมาตรการให้ เหมาะสมกับประเภทกิจการ - แก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายภายในของประเทศเพื่อนวัตกรรมให้เป็นไป ตามความตกลงระหว่างประเทศที่ไทยมีพันธกรณี ที่ประชุมมีความเห็นว่า : ปัจจุบันมีการดำเนินการโดยการเสนอร่างกฎหมาย จำนวน ๒ ฉบับ และกฎหมายลำดับรองอีก ๒๑ ฉบับ รวมทั้งเตรียมการอนุวัติการตามความตกลงใหม่ ที่จำเป็นแล้ว <p>๑.๒ กิจการทำเรือ</p> <ul style="list-style-type: none"> ๑.๒.๑ การจัดตั้งการทำเรือแห่งชาติเพื่อเป็นองค์กรกลางในการบริหารจัดการ ที่ประชุมมีความเห็นว่า : เห็นด้วยกับการจัดตั้งการทำเรือแห่งชาติ โดยควรมีการพิจารณาศึกษารายละเอียดยุทธศาสตร์ ทำเลที่ตั้ง และอื่น ๆ ให้รอบคอบด้วย ๑.๒.๒ เร่งรัดแก้ไขปัญหาทำเรือที่สร้างเสร็จแล้ว แต่ไม่มีการใช้งาน หรือ ประสบปัญหาการใช้งานเพื่อจูงใจให้มีผู้ใช้บริการเพิ่มมากขึ้น ที่ประชุมมีความเห็นว่า : ปัจจุบันมีการดำเนินการผ่านคณะกรรมการ พัฒนาระบบการบริหารจัดการขนส่งสินค้าและบริการของประเทศ (กบส.) และคณะกรรมการ พัฒนาระบบบริหารจัดการทำเรือในประเทศ ๑.๒.๓ ผลักดันให้มีการแต่งตั้งคณะกรรมการส่งเสริมกิจการทำเรือ ในคณะกรรมการพาณิชย์นาวี เพื่อแก้ไขปัญหาการบริหารจัดการทำเรือ ที่ประชุมมีความเห็นว่า : เห็นควรให้มีคณะกรรมการดังกล่าว
--	--

๑.๓ กิจการอยู่เรือ

๑.๓.๑ กำหนดให้การพัฒนาอุตสาหกรรมต่อเรือและซ่อมเรือไทยเป็นวาระแห่งชาติฯ

ที่ประชุมมีความเห็นว่า : เห็นด้วย โดยรัฐควรสนับสนุนมาตรการทางการเงิน ภาษี และการลงทุนอย่างเต็มที่ด้วย

๑.๓.๒ กำหนดมาตรการสนับสนุนที่สำคัญทั้งด้านการตลาด การเงิน ภาษี และกฎระเบียบต่าง ๆ เพื่อสร้างความเข้มแข็งให้กับอุตสาหกรรมต่อเรือและซ่อมเรือไทย

ที่ประชุมมีความเห็นว่า : เห็นด้วย โดยมาตรการสนับสนุนควรคำนึงถึงผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและชุมชนด้วย

๑.๓.๓ พิจารณาปรับสิทธิประโยชน์และมาตรการจูงใจในการลงทุนในกิจการพาณิชย์ กิจการต่อเรือและซ่อมเรือ เพื่อสนับสนุนอุตสาหกรรมต่อเรือและซ่อมเรือ

ที่ประชุมมีความเห็นว่า : เห็นด้วย ทั้งนี้ การกำหนดประเภทของเรือและการให้สิทธิประโยชน์ควรต้องมีความแตกต่างกันด้วย

๑.๓.๔ ผลักดันให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องดำเนินการจัดทำรหัสสถิติผลิตภัณฑ์สำหรับเหล็กแผ่นสำหรับอุตสาหกรรมต่อเรือและซ่อมเรือใหม่

ที่ประชุมมีความเห็นว่า : เห็นด้วย ทั้งนี้ ในส่วนของผู้ประกอบการ เสนอให้พิจารณายกเว้นการเก็บอากรตามมาตรการตอบโต้การทุ่มตลาด

๑.๓.๕ การพัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษสำหรับนิคมอุตสาหกรรมต่อเรือและซ่อมเรือ

ที่ประชุมมีความเห็นว่า : เห็นด้วย เนื่องจากอยู่ต่อเรือส่วนใหญ่ที่อยู่ในแม่น้ำเจ้าพระยามีข้อจำกัดเรื่องความลึกของร่องน้ำ และผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม จึงควรมีการหาพื้นที่ใหม่ให้เหมาะสม และรัฐควรจัดหาสิ่งอำนวยความสะดวกพื้นฐาน รวมถึงมาตรการจูงใจอื่น ๆ เพื่อสนับสนุนการลงทุนด้วย

๑.๔ บุคลากรพาณิชย์นาวี

๑.๔.๑ การจัดหลักสูตรการเรียนการสอนพาณิชย์นาวี ควรมีการเพิ่มคุณภาพนักเรียนเดินเรือ โดยเฉพาะภาษาอังกฤษ เพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการของบริษัทเดินเรือ

ที่ประชุมมีความเห็นว่า : ควรสนับสนุนงบประมาณเพื่อดำเนินการดังกล่าวด้วย

๑.๔.๒ การสำรวจความต้องการสิทธิประโยชน์ของผู้ประกอบการว่ามีความต้องการอย่างไร เพื่อทำ MOU ระหว่างผู้ประกอบการกับกรมเจ้าท่าในการรับนักเรียนลงฝึกในเรือ และให้สิทธิประโยชน์กับบริษัทเหล่านั้น

ที่ประชุมมีความเห็นว่า : เห็นด้วย

๑.๔.๓ การสนับสนุนเรื่องการเงินแก่บริษัทเรือที่ประสงค์รับนักเรียนเดินเรือพาณิชย์ในการฝึกงานบนเรือ

ที่ประชุมมีความเห็นว่า : เห็นควรให้กระทรวงคมนาคมเป็นหน่วยงานหลักในการกำหนดเงื่อนไขและหลักเกณฑ์ที่เกี่ยวข้อง

๑.๔.๔ ควรขยายการจัดการเรือฝึกทั้งจากบริษัทใหม่ และประเภทเรือที่หลากหลายมากขึ้น

ที่ประชุมมีความเห็นว่า : ควรมีแผนดำเนินงานและประสานความร่วมมือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องอย่างเป็นทางการเป็นรูปธรรมอย่างต่อเนื่อง

	<p>๑.๕ กิจกรรมที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับกิจการพาณิชย์นาวี (ธุรกิจรับจัดการขนส่งสินค้าระหว่างประเทศ)</p> <p>๑.๕.๑ ให้สิทธิประโยชน์ทางภาษีมูลค่าเพิ่มเฉพาะในกิจการที่กำหนด ที่ประชุมมีความเห็นว่า : เห็นด้วย อย่างไรก็ดี เรื่องดังกล่าวอยู่ระหว่างการพิจารณาของกระทรวงการคลัง</p> <p>๑.๕.๒ ให้สิทธิและประโยชน์ด้านภาษีกรณีภาษีเงินได้นิติบุคคลแก่ผู้ประกอบการรับจัดการขนส่งสินค้าระหว่างประเทศ ที่ประชุมมีความเห็นว่า : ควรสนับสนุนเฉพาะผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่องหลายรูปแบบที่จดทะเบียนกับกรมเจ้าท่า</p> <p>๑.๕.๓ จัดหาแหล่งเงินกู้ดอกเบี้ยต่ำให้แก่ผู้ประกอบการรับจัดการขนส่งสินค้าระหว่างประเทศ เพื่อใช้สำหรับการชื้อยานพาหนะ ที่ประชุมมีความเห็นว่า : ปัจจุบันผู้ประกอบการสามารถเข้าถึงแหล่งทุนได้ตามมาตรการที่กระทรวงการคลังให้ความช่วยเหลือผ่าน SMEs Bank (เฉพาะโครงการที่กำหนด) แต่อย่างไรก็ตาม เพื่อให้มีการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง เห็นควรให้มีกองทุนถาวร และควรสนับสนุนเฉพาะผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่องหลายรูปแบบที่จดทะเบียนกับกรมเจ้าท่า</p> <p>๑.๕.๔ ส่งเสริมให้มีการใช้เทคโนโลยีในการให้บริการ ไม่ว่าจะเป็ระบบตรวจสอบสถานภาพการให้บริการ ระบบการชำระเงินทางอิเล็กทรอนิกส์ ฯลฯ ที่ประชุมมีความเห็นว่า : ควรผลักดันให้ครอบคลุมธุรกรรมทางการเงินทุกประเภทของการนำเข้าและส่งออก</p> <p>แนวทางที่ ๒ การแก้ไขปัญหาในเชิงกฎหมาย (ปรับปรุงพระราชบัญญัติส่งเสริมการพาณิชย์นาวี พ.ศ. ๒๕๒๑)</p> <p>๑) จัดตั้งหน่วยงานผู้รับผิดชอบกิจการพาณิชย์นาวีโดยตรง โดยให้มีฐานะเป็นองค์การมหาชนที่จัดตั้งตามกฎหมายเฉพาะ ที่ประชุมมีความเห็นว่า : แนวทางดังกล่าวสอดคล้องกับนโยบายของรัฐบาลที่ได้แถลงไว้ต่อสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ดังนั้น เห็นควรให้กระทรวงคมนาคมดำเนินการให้มีผลในทางปฏิบัติต่อไป</p> <p>๒) กำหนดให้มีคณะกรรมการทำหน้าที่กำหนดนโยบายและการบริหารจัดการดำเนินงานของสำนักงานส่งเสริมการพาณิชย์นาวี เป็น ๒ ระดับ คือ คณะกรรมการนโยบายและคณะกรรมการบริหาร หน่วยงานที่เกี่ยวข้องมีความเห็นว่า : เห็นด้วย</p> <p>๓) กำหนดสิทธิประโยชน์และมาตรการในการส่งเสริมกิจการพาณิชย์นาวี หน่วยงานที่เกี่ยวข้องมีความเห็นว่า : เห็นด้วย</p>
<p>การติดตามข้อสังเกต/ ข้อเสนอแนะของ รายงานการพิจารณา ศึกษาของ คณะกรรมการธิการ</p>	<p>สอดคล้องกับข้อสังเกตและข้อเสนอแนะของคณะกรรมการธิการวิสามัญ</p>
<p>หมายเหตุ</p>	<p>-</p>

๔๑. รายงานการพิจารณาศึกษา : เรื่อง แนวทางการแก้ไขปัญหาการจัดการขยะชุมชน

คณะกรรมการ : คณะกรรมาธิการวิสามัญเพื่อพิจารณาศึกษาแนวทางการแก้ไขปัญหาการจัดการขยะชุมชน

<p>ที่ประชุมสภา มีมติเห็นชอบด้วย กับข้อสังเกต/ ข้อเสนอแนะ และส่งข้อสังเกต ตามข้อบังคับ ข้อ ๙๗</p>	<p>การประชุมสภา ครั้งที่ ๓๗/๒๕๕๙ วันศุกร์ที่ ๑๗ มิถุนายน ๒๕๕๙</p> <p>ส่งข้อสังเกต วันจันทร์ที่ ๒๐ มิถุนายน ๒๕๕๙</p>
<p>สรุปสาระสำคัญของ รายงาน การพิจารณาศึกษา</p>	<p>สาระสำคัญ</p> <p>ตามที่คณะรักษาความสงบแห่งชาติและรัฐบาลได้ให้ความสำคัญกับการเร่งแก้ไขปัญหาการจัดการขยะมูลฝอย และได้ประกาศให้การจัดการขยะมูลฝอยชุมชนเป็นวาระแห่งชาติ</p> <p>ในคราวประชุมสมานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ ๕๕/๒๕๖๑ เป็นพิเศษ เมื่อวันที่ ๑๘ กันยายน ๒๕๕๘ ที่ประชุมจึงได้แต่งตั้งคณะกรรมการวิสามัญเพื่อพิจารณาศึกษาแนวทางการแก้ไขปัญหาขยะชุมชนให้เกิดประสิทธิผลและสามารถแก้ไขปัญหาขยะชุมชนได้อย่างมีประสิทธิภาพ ขึ้น เพื่อดำเนินการพิจารณาศึกษาและสนับสนุนวาระแห่งชาติดังกล่าว</p> <p>จากการศึกษาของคณะกรรมการวิสามัญพบว่า ประเทศไทยมีจำนวนกว่า ๒๖ ล้านตันต่อปี และนอกเหนือจากขยะที่เกิดขึ้นทุกวันแล้ว ยังมีปัญหาขยะตกค้างสะสมอีกกว่า ๓๐ ล้านตัน ในการนี้ มีการดำเนินการหรือการจัดการที่ถูกต้อง เพียง ๑๒.๖๗ ล้านตันต่อปี หรือคิดเป็นร้อยละ ๔๘ ของปริมาณขยะทั้งหมดเท่านั้น</p> <p>อนึ่ง ในจำนวนขยะทั้งหมดดังกล่าว เป็นขยะที่มาจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทั่วประเทศจำนวน ๗,๗๗๗ แห่ง แต่มีองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีการดำเนินการเก็บขยะมูลฝอยเพียง ๔,๔๒๒ แห่ง สามารถเก็บขยะได้ ๑๔.๘๑ ล้านตัน หรือเท่ากับร้อยละ ๗๕ ของขยะที่เกิดขึ้น และมีขยะเพียง ๗.๘๘ ล้านตันเท่านั้นที่ถูกกำจัดอย่างถูกต้อง</p> <p>ปัญหาขยะชุมชนในประเทศไทยจึงเป็นปัญหาที่ใหญ่และยุ่งยาก จึงจำเป็นต้องได้รับการแก้ไขอย่างจริงจังและเป็นระบบ</p> <p>ข้อสังเกต/ข้อเสนอแนะ</p> <p>คณะกรรมการวิสามัญ สรุปผลการศึกษาได้ดังนี้</p> <ol style="list-style-type: none"> หลักการในการจัดการขยะมูลฝอยต้องดำเนินการอย่างเป็นระบบ มีประสิทธิภาพและสอดคล้องกับแนวทางการจัดการขยะมูลฝอยแบบครบวงจร (Integrated Solid Waste Management) แนวทางการใช้ทรัพยากรธรรมชาติให้เกิดประโยชน์สูงสุด (Resource Conservation and Recovery) และหลักการความรับผิดชอบต่อเพิ่มขึ้นของผู้ผลิต (Extended Producer Responsibility : PR) โดยพิจารณาตามวัฏจักรชีวิตของขยะชุมชน ประกอบด้วย ก่อนเป็นขยะ การคัดแยก และการกำจัด โดยให้ความสำคัญของการจัดการขยะที่ต้นทาง โดยใช้หลักการ 3Rs ประกอบด้วย ลดการใช้ (Reduce) การใช้ซ้ำ (Reuse) และการนำกลับมาใช้ใหม่ (Recycle) แนวทางการลดขยะที่ต้นทาง ควรจะประกอบด้วย<ol style="list-style-type: none"> ๒.๑ ขั้นตอนการผลิตและการจำหน่ายสินค้า<p>ควรมีมาตรการส่งเสริมในด้านต่าง ๆ ได้แก่ การส่งเสริมเพื่อสร้างกลไกให้เกิดการออกแบบสินค้าและบรรจุภัณฑ์ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ส่งเสริมการคัดแยก และนำของเสียจากกระบวนการผลิตมาใช้ซ้ำ หรือ Recycle ส่งเสริมการนำวัสดุ Recycle มาใช้เป็น</p>

วัตถุประสงค์ในการผลิตผลิตภัณฑ์ และส่งเสริมการผลิตและการใช้สินค้าที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม เน้นความรับผิดชอบต่อของผู้ผลิต ผู้นำเข้า ร้านค้าผู้จำหน่ายสินค้า ตามหลักการ Recycling Law หรือการ Recycle

๒.๒ ขั้นตอนการบริโภค การลด และการแยกขยะ

ส่งเสริมให้ทุกภาคส่วนมีความรู้ ความตระหนัก ตลอดจนมีจิตสำนึกเกี่ยวกับ ปัญหาลพิษสิ่งแวดล้อมของขยะมูลฝอย เพื่อให้เกิดความร่วมมือในการลดขยะ คัดแยกขยะ และนำขยะมูลฝอยกลับมาใช้ใหม่ โดยใช้มาตรการทางสังคม ผ่านการรณรงค์เชิงรุกในรูปแบบต่าง ๆ

๓. ด้านการบริหารจัดการขยะชุมชน ประกอบด้วย

๓.๑ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ยังไม่มีการบริหารจัดการขยะชุมชนอย่างเหมาะสม ต้องได้รับการดูแลเป็นพิเศษ นอกจากนี้ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีปริมาณขยายน้อยกว่า ๑๐ ตันต่อวัน ต้องได้รับการดูแลเพื่อให้การบริหารจัดการขยะเป็นไปอย่างถูกต้อง

๓.๒ ควรให้ความสำคัญกับการลงทุนเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการจัดการขยะมูลฝอย ในพื้นที่เร่งด่วน จำนวน ๒๖ จังหวัดเป้าหมาย

นอกจากนี้ ในส่วนของการบริหารจัดการขยะนั้น การกำหนดค่าบริการจัดเก็บขยะ และค่าธรรมเนียมที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเรียกเก็บจากประชาชน ต้องมีการกำหนดกรอบ อัตราและแนวทางที่ชัดเจน เพื่อให้มีรายได้เพียงพอต่อการบริหารจัดการขยะ

การดำเนินการก่อสร้างโรงงานกำจัดขยะ รัฐอาจให้เอกชนเข้าร่วมดำเนินการได้ ซึ่งปัจจุบันคณะกรรมการรักษาความสงบแห่งชาติและรัฐบาลได้เพิ่มวงเงินการลงทุนร่วมภาครัฐและเอกชน เป็นวงเงินไม่เกิน ๕ พันล้านบาท และการดำเนินการในการจัดตั้งโรงเผาขยะหรือ โรงไฟฟ้าจากขยะ ควรดำเนินงานในลักษณะ One Stop Service เพื่อลดขั้นตอนลดเวลา

ในการบริหารจัดการขยะของชุมชนหรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นขนาดเล็ก กระทรวงมหาดไทยต้องจัดให้มีการศึกษาอบรม ให้องค์ความรู้แก่ท้องถิ่นต่าง ๆ ในมาตรฐานเดียวกัน และต้องกำหนดเป็นตัวชี้วัดขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทุกแห่งในการจัดการเกี่ยวกับขยะ

๔. ปัญหาด้านกฎหมาย

๔.๑ จากการศึกษาพบว่า มีกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับขยะมากกว่า ๓๐ ฉบับ และมีการกำหนดค่านิยามที่เกี่ยวข้องกับขยะไม่ตรงกันในแต่ละหน่วยงาน จนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นไม่สามารถบริหารจัดการขยะได้อย่างมีประสิทธิภาพ

คณะกรรมการวิสามัญจึงเสนอให้แก้ไขข้อจำกัดทางด้านกฎหมายด้วยการ งดเว้นการบังคับใช้กฎหมายบางฉบับ และบางมาตรา ที่เกี่ยวข้องเป็นเวลาสามถึงห้าปี เพื่อให้ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและส่วนราชการที่เกี่ยวข้อง เร่งดำเนินการให้การบริหารจัดการขยะ เป็นไปได้อย่างมีประสิทธิภาพ และรวดเร็ว และในระหว่างนั้นส่วนราชการที่เกี่ยวข้อง ดำเนินการแก้ไขกฎหมายที่เป็นอุปสรรคให้แล้วเสร็จ โดยให้มีการจัดทำแผนแม่บทกำหนด ขั้นตอน

๔.๒ ในระยะยาว คณะกรรมการวิสามัญเห็นว่า ประเทศไทยจำเป็นต้องมี กฎหมายขยะแห่งชาติ ที่รวมการจัดการขยะที่ต้นทาง ต้องมีการจัดเก็บภาษีสรรพสามิตจาก ผู้ผลิตและผู้จำหน่ายสินค้าที่ก่อให้เกิดขยะจำนวนมาก และนำมาแบ่งให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อนำรายได้นี้มาบริหารจัดการขยะ

ที่ประชุมสภามติ รับทราบผลการ ดำเนินงานของ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	(สภายังมิได้รับการรายงานผลการดำเนินการตามข้อสังเกต/ข้อเสนอแนะ)
หน่วยงานที่รับผิดชอบ	-
ผลการปฏิบัติตาม ข้อสังเกต/ข้อเสนอแนะ ของรายงานการ พิจารณาศึกษา จาก หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	-
การติดตามข้อสังเกต/ ข้อเสนอแนะของ รายงานการพิจารณา ศึกษาของ คณะกรรมการธิการ	-
หมายเหตุ	-

๔๒. รายงานการพิจารณาศึกษา : การกำหนดโทษทางอาญา

คณะกรรมการ : คณะกรรมการวิสามัญศึกษาการกำหนดโทษทางอาญา

<p>ที่ประชุมสภา มีมติเห็นชอบด้วย กับข้อสังเกต/ ข้อเสนอแนะ และส่งข้อสังเกต ตามข้อบังคับ ข้อ ๙๗</p>	<p>การประชุมสภา ครั้งที่ ๔๔/๒๕๕๙ วันพฤหัสบดีที่ ๑๔ กรกฎาคม ๒๕๕๙</p> <p>ส่งข้อสังเกต วันศุกร์ที่ ๑๕ กรกฎาคม ๒๕๕๙</p>
<p>สรุปสาระสำคัญของ รายงาน การพิจารณาศึกษา</p>	<p>สาระสำคัญ</p> <p>สืบเนื่องจากที่พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ๒๒) พ.ศ. ๒๕๕๘ ซึ่งประกาศในราชกิจจานุเบกษา เมื่อวันที่ ๑๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘ ได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมความหมายของความผิดลหุโทษให้หมายถึง ความผิดที่ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ และแก้ไขอัตราโทษปรับของความผิดลหุโทษในภาค ๓ แห่งประมวลกฎหมายอาญา โดยเพิ่มอัตราโทษปรับขึ้นเป็นสิบเท่าของอัตราเดิม เพื่อให้สอดคล้องกับสภาพเศรษฐกิจและสังคมในปัจจุบัน อย่างไรก็ตาม การแก้ไขอัตราโทษปรับในความผิดลหุโทษดังกล่าวเป็นการแก้ไขเฉพาะในภาค ๓ ลหุโทษแห่งประมวลกฎหมายอาญานั้น จึงทำให้อัตราโทษปรับสำหรับความผิดลหุโทษในภาค ๓ ไม่สอดคล้องและเกิดความเหลื่อมล้ำกับอัตราโทษปรับของความผิดอาญาฐานอื่นที่บัญญัติไว้ในภาค ๒ แห่งประมวลกฎหมายอาญา และอัตราโทษปรับของความผิดอาญาที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติฉบับอื่น ๆ อีกทั้งยังไม่สอดคล้องกับความร้ายแรงในการกระทำความผิด</p> <p>ดังนั้น เพื่อให้การกำหนดอัตราโทษปรับทางอาญาสอดคล้องและสอดคล้องกับความร้ายแรงในการกระทำความผิดอันจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ จึงควรมีการศึกษาการกำหนดอัตราโทษทางอาญาทั้งระบบโดยมีผู้มีความรู้และเชี่ยวชาญทางด้านวิชาการในการร่างกฎหมายเกี่ยวกับกฎหมายกระบวนการยุติธรรมและระบบงานนิติบัญญัติ</p> <p>ในการนี้ สภานิติบัญญัติแห่งชาติจึงได้ตั้งคณะกรรมการวิสามัญศึกษาการกำหนดอัตราโทษทางอาญา ขึ้น เพื่อดำเนินการศึกษาการกำหนดอัตราโทษทางอาญาดังกล่าว โดยในการดำเนินการศึกษา ได้มีการตั้งคณะอนุกรรมการ จำนวน ๒ คณะ ได้แก่ คณะอนุกรรมการวิสามัญศึกษาหลักเกณฑ์ในการกำหนดอัตราโทษทางอาญา และคณะอนุกรรมการวิสามัญพิจารณาศึกษาร่างพระราชบัญญัติราชทัณฑ์ พ.ศ. ... ขึ้น เพื่อช่วยดำเนินการ</p> <p>ข้อสังเกต/ข้อเสนอแนะ</p> <p>จากผลการศึกษาการกำหนดอัตราโทษทางอาญาทั้งระบบ คณะกรรมการวิสามัญ ได้มีข้อเสนอแนะในประเด็นต่าง ๆ โดยสรุปดังนี้</p> <ol style="list-style-type: none"> ๑. เห็นควรแก้ไขอัตราโทษปรับบางมาตราในภาค ๒ ความผิด แห่งประมวลกฎหมายอาญา โดยใช้หลักสัดส่วน คือ ระวางโทษจำคุกหนึ่งปีต่ออัตราโทษปรับสองหมื่นบาท ซึ่งเป็นการกำหนดโทษปรับให้ได้สัดส่วนกับโทษจำคุก ๒. ความผิดอาญาที่มีผลกระทบทางเศรษฐกิจจำนวนมากหรือที่เกี่ยวข้องกับระบบสถาบันการเงิน ซึ่งโทษปรับที่ใช้อยู่ในปัจจุบันอาจยังไม่เพียงพอ ดังนั้น จึงควรมีแนวคิดเรื่องการลงโทษในลักษณะอื่นมาใช้ โดยบัญญัติเพิ่มเป็นโทษเสริมอีกประเภทหนึ่งในประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๘

	<p>๓. ปัจจุบันมีกฎหมายระดับพระราชบัญญัติที่มีความผิดอาญาอยู่เป็นจำนวนมาก การแก้ไขโทษในประมวลกฎหมายอาญาและพระราชบัญญัติทุกฉบับในคราวเดียวกันทั้งหมด อาจใช้ระยะเวลามากในการดำเนินการ จึงเห็นควรให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องเป็นผู้ดำเนินการ เสนอแก้ไขปรับปรุงกฎหมายแต่ละฉบับที่อยู่ในความรับผิดชอบของตน เนื่องจากเป็นผู้ใช้กฎหมายย่อมทราบเจตนารมณ์ของกฎหมายเป็นอย่างดี</p> <p>๔. อัตราโทษปรับและการบังคับโทษปรับที่เกี่ยวข้องกับพระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ เห็นควรให้มีการจัดตั้งหน่วยงานรับผิดชอบหลักขึ้น โดยอาจจัดตั้งเป็นหน่วยงานหนึ่งในสำนักงานตำรวจแห่งชาติ และในการชำระค่าปรับเมื่อผู้กระทำผิดได้รับใบสั่งก็สามารถนำไปชำระได้ที่ร้านสะดวกซื้อหรือธนาคาร โดยหากชำระภายในกำหนดอาจได้รับส่วนลด แต่หากไม่ชำระภายในกำหนดอาจปรับเพิ่มขึ้นในลักษณะอัตราค่าปรับ</p> <p>๕. ควรให้มีการปรับปรุงแก้ไขเกี่ยวกับคณะกรรมการนโยบายการราชทัณฑ์ เพื่อประโยชน์ในการพิจารณาเกี่ยวกับการลดวันต้องโทษ การพักการลงโทษตามมาตรา ๔๙ และควรมีมาตรการในการติดตามผู้ต้องขังภายหลังการปล่อยตัวด้วย</p>
<p>ที่ประชุมสภา มีมติรับทราบผล การดำเนินการของ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง</p>	<p>การประชุมสภา ครั้งที่ ๗๘/๒๕๕๙ วันพฤหัสบดี ๘ ธันวาคม ๒๕๕๙</p>
<p>หน่วยงานที่รับผิดชอบ</p>	<p>กระทรวงยุติธรรม</p>
<p>ผลการปฏิบัติตาม ข้อสังเกต/ข้อเสนอแนะ ของรายงานการ พิจารณาศึกษา จาก หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง</p>	<p>กระทรวงยุติธรรมได้จัดการประชุมเพื่อศึกษาแนวทางและความเหมาะสมของข้อสังเกตของคณะกรรมการวิสามัญศึกษาการกำหนดอัตราโทษทางอาญา เมื่อวันที่ ๑๙ กันยายน ๒๕๕๙ ณ อาคารรัฐประศาสนภักดี ศูนย์ราชการเฉลิมพระเกียรติ ๘๐ พรรษา โดยได้เชิญส่วนราชการและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเข้าร่วมประชุมด้วย</p> <p>ในการนี้ ที่ประชุมพิจารณาแล้วเห็นชอบกับหลักการตามข้อสังเกตของคณะกรรมการวิสามัญ ทั้ง ๔ ประเด็น และเห็นควรให้มีการดำเนินการที่สอดคล้องกับข้อสังเกต โดยสรุปดังนี้</p> <p>ประเด็นที่ ๑ กรณีการกำหนดอัตราโทษปรับทางอาญา (ภาค ๒ ความผิด) สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา เป็นหน่วยงานหลักในการพิจารณาปรับปรุงแก้ไขอัตราโทษปรับสำหรับกฎหมายใหม่ที่มีโทษทางอาญา โดยได้มีการปรับปรุงกฎหมายบางส่วนให้มีสัดส่วนที่อัตราโทษจำคุก ๑ ปี ต่อโทษปรับลักษณะเฉพาะ ตามวัตถุประสงค์ของกฎหมายที่จะลงโทษ หรือเพ็ญมีการปรับอัตราโทษมาในระยะเวลาไม่นานไว้ตามเดิม โดยสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา รับที่จะทบทวนความเหมาะสมของอัตราโทษปรับของพระราชบัญญัติที่มีโทษทางอาญาต่างๆ เป็นประเด็นหลักในการทบทวนความเหมาะสมของกฎหมายตามพระราชกฤษฎีกาการทบทวนความเหมาะสมของกฎหมาย พ.ศ. ๒๕๕๘</p> <p>ประเด็นที่ ๒ อัตราโทษปรับและการบังคับโทษปรับที่เกี่ยวข้องกับการจราจรตามพระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ ได้มีการบูรณาการกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง โดยมีการส่งต่อข้อมูลระหว่างหน่วยงานด้านการจราจรทางบก เช่น กรมการขนส่งทางบก กรมทางหลวง กรมทางหลวงชนบท หรือภายในหน่วยงานของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ทั้งในด้านการแลกเปลี่ยนข้อมูลการกระทำผิด การบังคับโทษปรับ และการขึ้นทะเบียนผู้ใช้รถต่างด้าวที่ขับเข้ามาในประเทศไทยตลอดจนได้เพิ่มช่องทางในการชำระค่าปรับ และกำลังขยายช่องทางอื่นๆ เพื่อให้การชำระค่าปรับมีความสะดวกมากขึ้น รวมทั้งได้</p>

	<p>นำมาตรการป้องกันการกระทำความผิดซ้ำมาใช้บังคับด้วย นอกจากนี้ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ ได้มีการตั้งคณะกรรมการขึ้นเพื่อพิจารณาเรื่องการเพิ่มอัตราโทษเป็นการเฉพาะแล้ว เพื่อให้อัตราโทษในกฎหมายหลายฉบับมีความสอดคล้องเป็นมาตรฐานเดียวกัน ส่วนกรมการขนส่งทางบกได้มีการออกประกาศให้รถที่มาจากต่างดาวและไม่ได้จดทะเบียนในประเทศไทย ซึ่งเดินทางเข้ามาในประเทศไทย ต้องทำประกันภัยภาคบังคับ ชั้นที่ ๓ ตั้งแต่วันที่ ๒๗ มิถุนายน ๒๕๕๙ เพื่อป้องกันความเสียหายที่อาจเกิดขึ้นในประเทศไทย อีกทั้งบทบัญญัติในรัฐธรรมนูญ ได้มีการควมรวมนหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการจราจรในสังกัดของสำนักงานตำรวจแห่งชาติและกระทรวงคมนาคมเข้าด้วยกัน เพื่อให้การบริหารจัดการเรื่องการกระทำความผิด และการบังคับใช้กฎหมายมีความเป็นเอกภาพมากยิ่งขึ้น</p> <p>ประเด็นที่ ๓ ประเภทโทษของโทษตามมาตรา ๑๘ ของประมวลกฎหมายอาญา เห็นควรให้กระทรวงยุติธรรมรับข้อสังเกตในประเด็นเรื่องการปรับปรุงประมวลกฎหมายอาญา ไปพิจารณาถึงความเหมาะสมและความเป็นไปได้อีกครั้งหนึ่ง</p> <p>ประเด็นที่ ๔ ร่างพระราชบัญญัติราชทัณฑ์ พ.ศ. .... ศึกษากรณี : การบังคับโทษ การลดวันต้องโทษ การพักการลงโทษ และประเด็นอื่นที่เกี่ยวข้องของกรมราชทัณฑ์ เห็นควรให้กรมราชทัณฑ์รับข้อสังเกตของคณะกรรมการสิทธิการวิสามัญ เรื่องการเตรียมความพร้อมก่อนปล่อย และการติดตามภายหลังการปล่อยไปดำเนินการ โดยมีให้กระทบต่อสิทธิส่วนบุคคลของผู้พ้นโทษ</p> <p>อนึ่ง ในคราวประชุมคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๑๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๙ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมมีความเห็นเพิ่มเติมโดยสรุปดังนี้</p> <p>๑. ข้อเสนอแนะของคณะกรรมการสิทธิการวิสามัญศึกษาการกำหนดโทษทางอาญา กรณีการกำหนดอัตราโทษปรับทางอาญา (แก้ไขอัตราโทษในภาค ๒ ความผิด) นั้น คณะรัฐมนตรี ได้มีการเสนอร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... ต่อสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ซึ่งได้มีการแก้ไขอัตราโทษปรับในภาค ๒ ความผิด แล้ว ดังนั้น เพื่อผลของความยุติธรรมและมีให้เกิดความเหลื่อมล้ำในสังคม ในชั้นการพิจารณาของศาลยุติธรรม การลงโทษผู้กระทำความผิดควรคำนึงถึงสถานภาพของผู้กระทำความผิดทางด้านเศรษฐกิจและสังคมด้วย</p> <p>๒. ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติราชทัณฑ์ พ.ศ. .... ศึกษากรณี : การบังคับโทษ การลดวันต้องโทษ การพักการลงโทษ โดยที่ขณะนี้ร่างพระราชบัญญัตินี้ร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวอยู่ระหว่างการพิจารณาของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ จึงเห็นสมควรกำหนดหลักเกณฑ์ดังกล่าวไว้ในกฎหมายลำดับรอง เพื่อให้ฝ่ายบริหารสามารถดำเนินการได้อย่างสอดคล้องและเหมาะสมกับสภาพการณ์ปัจจุบัน</p>
<p>การติดตามข้อสังเกต/ ข้อเสนอแนะของ รายงานการพิจารณา ศึกษาของ คณะกรรมการสิทธิการ</p>	<p>สอดคล้องกับข้อสังเกต/ข้อเสนอแนะของคณะกรรมการ</p>
<p>หมายเหตุ</p>	<p>-</p>

๔๓. รายงานการพิจารณาศึกษา : เรื่อง การตั้งถิ่นฐาน การผังเมือง และการพัฒนาเมือง

คณะกรรมการ : คณะกรรมการวิสามัญศึกษา การตั้งถิ่นฐาน การผังเมือง และการพัฒนาเมือง

<p>ที่ประชุมสภา มีมติเห็นชอบด้วย กับข้อสังเกต/ ข้อเสนอแนะ และส่งข้อสังเกต ตามข้อบังคับ ข้อ ๙๗</p>	<p>การประชุมสภา ครั้งที่ ๕๐/๒๕๕๙ วันพฤหัสบดีที่ ๑๘ สิงหาคม ๒๕๕๙</p> <p>ส่งข้อสังเกต วันจันทร์ที่ ๒๒ สิงหาคม ๒๕๕๙</p>
<p>สรุปสาระสำคัญของ รายงาน การพิจารณาศึกษา</p>	<p>สาระสำคัญ</p> <p>โดยที่การผังเมืองเป็นเครื่องมือและกลไกสำคัญในการส่งเสริมการพัฒนาเมืองให้เป็นไปตามนโยบายของรัฐอย่างมีประสิทธิภาพและส่งเสริมคุณภาพชีวิตของประชาชนผู้อยู่อาศัย ในการนี้ สภานิติบัญญัติแห่งชาติจึงได้ตั้งคณะกรรมการวิสามัญศึกษา การตั้งถิ่นฐาน การผังเมือง และการพัฒนาเมืองขึ้น เพื่อศึกษา วิเคราะห์ และจัดทำข้อเสนอแนะในการนำผังเมืองไปใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุด</p> <p>สำหรับการดำเนินการของคณะกรรมการวิสามัญนั้น คณะกรรมการวิสามัญได้ดำเนินการโดยศึกษาจากเอกสารและลงพื้นที่เก็บข้อมูลภาคสนามในพื้นที่จริง ทั้งนี้ ได้แบ่งกรณีศึกษาออกเป็น ๒ ลักษณะ ได้แก่ พื้นที่แบบเมือง (แผ่นดินใหญ่) และพื้นที่แบบเกาะ (พื้นที่แบบปิด) นอกจากนี้ยังได้เชิญผู้แทนส่วนราชการและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเข้าร่วมประชุม เพื่อให้ข้อมูลข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็นต่อคณะกรรมการด้วย</p> <p>ผลการศึกษาพบว่า พื้นที่ทั้ง ๒ ลักษณะ รวมถึงพื้นที่อีกหลายลักษณะในประเทศไทย ยังคงมีการพัฒนาที่ไร้ทิศทาง ไม่มีการวางแผนการใช้ประโยชน์ที่ดิน ไม่ว่าจะตามสภาพที่เป็นอยู่ปัจจุบันหรือในอนาคต ซึ่งนอกจากจะทำให้เกิดการใช้ประโยชน์ที่ดินที่ไม่เหมาะสมและไม่คุ้มค่าแล้ว ยังทำให้เกิดปัญหาต่าง ๆ ตามมามากมาย เช่น ภัยธรรมชาติ และการจัดโครงสร้างพื้นฐาน เป็นต้น</p> <p>ข้อสังเกต/ข้อเสนอแนะ</p> <p>จากผลการศึกษาดังกล่าวข้างต้น คณะกรรมการวิสามัญจึงมีข้อเสนอแนะเพื่อให้ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องรีบไปพิจารณาและผลักดันให้เกิดผล ใน ๔ เรื่อง ดังนี้</p> <p>๑) ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับระบบการวางผังเมืองและการพัฒนาเมือง</p> <p>ได้เสนอให้มีการจัดทำผังเมือง ๓ ระดับ ลดหลั่นกันไป คือ ผังนโยบาย ผังเมืองรวม และผังเมืองเฉพาะ เพื่อให้การพัฒนาเป็นไปในทิศทางเดียวกัน</p> <p>๒) ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับองค์กรและอำนาจหน้าที่</p> <p>ได้เสนอให้มีคณะกรรมการ ๓ ระดับ ได้แก่ คณะกรรมการนโยบายการตั้งถิ่นฐาน การผังเมือง และการพัฒนาเมือง คณะกรรมการผังเมืองกลาง และคณะกรรมการผังเมืองระดับจังหวัด เพื่อให้สอดคล้องกับการจัดทำผังเมือง ๓ ระดับข้างต้น</p> <p>นอกจากนี้ ได้เสนอให้ฝ่ายนิติบัญญัติจัดตั้งคณะกรรมการการตั้งถิ่นฐาน การผังเมือง และการพัฒนาเมือง เป็นคณะกรรมการวิสามัญประจำสภา เพื่อให้ฝ่ายนิติบัญญัติเข้ามามีส่วนร่วมในเรื่องดังกล่าว</p> <p>ส่วนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ได้เสนอให้สร้างการประสานความร่วมมือกับคณะกรรมการทั้ง ๓ ระดับที่ได้กล่าวมาแล้ว</p>

	<p>๓) ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับกฎหมาย ได้เสนอให้มีการแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการผังเมือง พ.ศ. ๒๕๑๘ เพื่อสร้างกลไกการผังเมืองให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น โดยบรรจุเรื่องต่าง ๆ ในข้อเสนอมืออีก ๒ ข้อ ข้างต้นเป็นส่วนหนึ่งของกฎหมายตามความเหมาะสม</p> <p>๔) ข้อเสนอแนะอื่น ๆ ได้เสนอให้มีการเผยแพร่และสร้างการรับรู้ให้กว้างขวางยิ่งขึ้นผ่านสถาบันการศึกษาและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง</p>
<p>ที่ประชุมสภา มีมติรับทราบผล การดำเนินการของ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง</p>	<p>การประชุมสภา ครั้งที่ ๒๔/๒๕๖๑ วันพฤหัสบดีที่ ๒๖ เมษายน ๒๕๖๑</p>
<p>หน่วยงานที่รับผิดชอบ</p>	<p>กระทรวงมหาดไทย</p>
<p>ผลการปฏิบัติตาม ข้อสังเกต/ข้อเสนอแนะ ของรายงานการ พิจารณาศึกษา จาก หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง</p>	<p>กระทรวงมหาดไทยได้พิจารณาข้อสังเกตและข้อเสนอแนะของคณะกรรมการวิสามัญศึกษา การตั้งถิ่นฐาน การผังเมือง และ การพัฒนาเมือง แล้ว มีความเห็นโดยสรุปดังนี้</p> <p>๑) ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับระบบการวางผังเมืองและการพัฒนาเมือง กระทรวงมหาดไทยเห็นด้วย โดยมีข้อเสนอแนะเพิ่มเติม โดยสรุปดังนี้</p> <ul style="list-style-type: none"> - การจัดทำผังนโยบายต้องเป็นไปตามยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี - การตั้งหน่วยพิเศษระดับภาค ควรดำเนินการและจัดสรรงบประมาณให้สอดคล้องกับโครงการพัฒนาระดับภาคและกลุ่มจังหวัด - ควรเพิ่มกลไกเพื่อบริหารจัดการด้านการเงินด้วย - ควรมีมาตรการทางการเงินเพื่อเยียวยากรณีที่มีการเวนคืน ซึ่งประชาชนควรได้รับชดเชยตามราคาประเมินที่ดินในตลาด รวมถึงค่าเสียโอกาสด้วย <p>๒) ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับองค์กรและอำนาจหน้าที่ กระทรวงมหาดไทยเห็นด้วย โดยมีข้อเสนอแนะเพิ่มเติม โดยสรุปดังนี้</p> <ul style="list-style-type: none"> - ควรแยกงานด้านผังเมืองและการพัฒนาเมืองออกจากอำนาจหน้าที่ของกรมโยธาธิการและผังเมือง โดยจัดตั้งเป็นกรมการผังเมือง ในกระทรวงมหาดไทยขึ้น - การจัดตั้งคณะกรรมการเกี่ยวกับผังเมืองทุกระดับ ควรมีผู้ที่มีความเชี่ยวชาญและความรู้ด้านผังเมืองจากสถานศึกษาหรือหน่วยงานต่าง ๆ ร่วมอยู่ด้วย - การเพิ่มศักยภาพท้องถิ่นในการทำหน้าที่เกี่ยวกับผังเมือง ต้องมีนโยบายที่ชัดเจนทั้งด้านบุคลากรและงบประมาณที่สอดคล้องกับภารกิจ - ควรจัดตั้งคณะกรรมการการตั้งถิ่นฐาน การผังเมือง และ การพัฒนาเมือง เป็นคณะกรรมการวิสามัญประจำสภานิติบัญญัติแห่งชาติ <p>๓) ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับกฎหมาย กระทรวงมหาดไทยเห็นด้วย โดยมีข้อเสนอแนะเพิ่มเติม โดยสรุปดังนี้</p> <ul style="list-style-type: none"> - ควรมีการแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาเมืองให้สอดคล้องกันด้วย - การตรากฎหมายเพื่อชดเชยหรือเยียวยาบุคคลผู้ต้องเสียสิทธิหรือได้รับผลกระทบจากการวางผังเมือง ต้องกำหนดนิยามให้ชัดเจน รวมถึงต้องกำหนดเงื่อนไข วิธีการ การจ่ายค่าชดเชยหรือเยียวยาให้ชัดเจน โดยคำนึงถึงปัจจัยแวดล้อมต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องให้รอบคอบ

	<p>๔) ข้อเสนอแนะอื่น ๆ</p> <p>กระทรวงมหาดไทยเห็นด้วย โดยมีข้อเสนอแนะเพิ่มเติม อาทิ</p> <ul style="list-style-type: none"> - การนำกองทุนการพัฒนาเมืองในภูมิภาคมาเป็นกลไกในการพัฒนาเมือง จะต้องวางแผนการจัดสรรงบประมาณของกองทุนอย่างเหมาะสม - การนำกองทุนที่มีอยู่เดิมมาใช้เป็นแหล่งทุน ควรพิจารณาวัตถุประสงค์ของแต่ละกองทุนด้วย - ควรบรรจุเรื่องการผังเมืองไว้ในการศึกษาขั้นพื้นฐาน - ควรมีมาตรการควบคุมการใช้ประโยชน์ที่ดินทั้งทางเศรษฐศาสตร์และกฎหมาย - ควรมีการสร้างความร่วมมือทางวิชาการกับหน่วยงานต่าง ๆ เพื่อร่วมกันดำเนินการได้อย่างมีประสิทธิภาพ
<p>การติดตามข้อสังเกต/ ข้อเสนอแนะของ รายงานการพิจารณา ศึกษาของ คณะกรรมการธิการ</p>	<p>สอดคล้องกับข้อสังเกตและข้อเสนอแนะของคณะกรรมการธิการวิสามัญ</p>
<p>หมายเหตุ</p>	<p>-</p>

๔๔. รายงานการพิจารณาศึกษา : ปัญหาการทอดทิ้งสัตว์ในที่สาธารณะ

คณะกรรมการ : คณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณาศึกษาปัญหาการทอดทิ้งสัตว์ในที่สาธารณะ

<p>ที่ประชุมสภา มีมติเห็นชอบด้วย กับข้อสังเกต/ ข้อเสนอแนะ และส่งข้อสังเกต ตามข้อบังคับ ข้อ ๙๗</p>	<p>การประชุมสภา ครั้งที่ ๖๐/๒๕๕๙ วันพฤหัสบดีที่ ๒๒ กันยายน ๒๕๕๙</p> <p>ส่งข้อสังเกต วันจันทร์ที่ ๒๖ กันยายน ๒๕๕๙</p>
<p>สรุปสาระสำคัญของ รายงาน การพิจารณาการศึกษา</p>	<p>สาระสำคัญ</p> <p>สืบเนื่องจากการที่ประเทศไทยได้มีการบังคับใช้พระราชบัญญัติป้องกันการทารุณกรรมและการจัดสวัสดิภาพสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๗ โดยมีการกำหนดให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์เป็นผู้รักษาการตามกฎหมาย และมีกรมปศุสัตว์เป็นหน่วยงานรับผิดชอบตามกฎหมาย อีกทั้งมีบทบัญญัติที่กำหนดมาตรการในการสนับสนุนการดำเนินการขององค์กรคุ้มครองสวัสดิภาพสัตว์ และสถานสงเคราะห์สัตว์เพื่อให้ความช่วยเหลือและให้ความคุ้มครองสวัสดิภาพสัตว์ อย่างไรก็ตาม ปัจจุบันยังพบสถานการณ์ปัญหาเกี่ยวกับสัตว์ถูกทอดทิ้งในที่สาธารณะอยู่ โดยเฉพาะปัญหาสุนัขจรจัดยังคงเป็นปัญหาที่ส่งผลกระทบต่อสังคมและมีแนวโน้มที่จะมีความรุนแรงมากขึ้น</p> <p>ด้วยความตระหนักถึงปัญหาดังกล่าว สภานิติบัญญัติแห่งชาติจึงได้มีมติตั้งคณะกรรมการวิสามัญศึกษาปัญหาการทอดทิ้งสัตว์ในที่สาธารณะขึ้น โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสาเหตุของการทอดทิ้งสัตว์ในที่สาธารณะ และเพื่อจัดทำแนวทางในการจัดการปัญหา พร้อมให้ข้อเสนอแนะต่าง ๆ</p> <p>ทั้งนี้ จากการศึกษาพบว่า สาเหตุหลักที่ทำให้เกิดการทอดทิ้งสัตว์ในที่สาธารณะมี ๓ ประการ กล่าวคือ</p> <p>ประการแรก ทศนคติในการเลี้ยงสัตว์ที่ไม่ถูกต้องส่งผลให้ผู้เลี้ยงสัตว์ขาดความรับผิดชอบในความเป็นเจ้าของสัตว์เลี้ยง ส่งผลให้เกิดการทอดทิ้งสัตว์เลี้ยงได้ง่าย</p> <p>ประการที่สอง การขาดประสิทธิภาพในการบังคับใช้กฎหมายทั้งในเรื่องของการบังคับใช้กฎหมายป้องกันการทารุณกรรมและการจัดสวัสดิภาพสัตว์ และกฎหมายว่าด้วยการควบคุมการนำเข้าสัตว์จากต่างประเทศ โดยเฉพาะกรณีการนำเข้าสัตว์ต่างถิ่นจากต่างประเทศ (Exotic)</p> <p>ประการสุดท้าย การขาดระบบในการดูแลและสงเคราะห์สัตว์ที่ถูกทอดทิ้งที่มีประสิทธิภาพสำหรับสถานการณ์ปัญหาเกี่ยวกับการทอดทิ้งสัตว์ในที่สาธารณะ ปัจจุบันประกอบด้วย ๕ สถานการณ์หลัก ได้แก่</p> <ol style="list-style-type: none"> ๑. ปัญหาจำนวนสัตว์ที่ถูกทอดทิ้งในที่สาธารณะมีจำนวนมากและมีแนวโน้มเพิ่มมากขึ้นทุกปี ๒. ปัญหาเกี่ยวกับผลกระทบที่เกิดขึ้นจากสุนัขและแมวไม่มีเจ้าของที่ก่อความเดือดร้อนรำคาญให้กับมนุษย์ โดยเฉพาะปัญหาการแพร่ระบาดของโรคพิษสุนัขบ้า ๓. ปัญหาในด้านการจัดการปัญหาการทอดทิ้งสัตว์ในที่สาธารณะของราชการส่วนท้องถิ่น ๔. ปัญหาที่เกิดขึ้นกับการดูแลสัตว์ที่ถูกทอดทิ้งในที่สาธารณะ ทั้งในรูปแบบของการใช้พื้นที่สาธารณะในการดูแล และการดูแลในรูปแบบของสถานสงเคราะห์ซึ่งมีจำนวนไม่เพียงพอรวมทั้งขาดเกณฑ์มาตรฐานในการจัดระบบการดูแลสัตว์

ข้อสังเกต/ข้อเสนอแนะ

จากการพิจารณาศึกษา คณะกรรมการวิสามัญจึงเสนอแนวทางในการจัดการปัญหา การทอดทิ้งสัตว์ในที่สาธารณะ โดยจำแนกเป็น ๒ ส่วน ดังนี้

๑. แนวทางในการ**ป้องกันปัญหา**การทอดทิ้งในที่สาธารณะ ซึ่งมีเป้าหมายสำคัญในการ **ลดจำนวนสัตว์ถูกทอดทิ้ง**ในที่สาธารณะ ซึ่งประกอบด้วยมาตรการ ดังนี้

๑.๑ การส่งเสริมการศึกษาและการเรียนรู้เพื่อสร้างจิตสำนึก ทศนคติที่ถูกต้องและ ความรับผิดชอบในการดูแลและเลี้ยงดูสัตว์

๑.๒ การขึ้นทะเบียนและการระบุตัวสัตว์และสัตว์เลี้ยงโดยดำเนินการภายใต้ การปฏิรูปกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

๑.๓ การกำกับดูแลสำหรับผู้เพาะพันธุ์และผู้ค้าสัตว์ รวมทั้งผู้นำเข้าสัตว์จากต่างประเทศ เพื่อกำหนดบทบาทภาระหน้าที่ และความรับผิดชอบในการดูแลสัตว์

๒. แนวทางในการ**แก้ไขปัญหา**การทอดทิ้งสัตว์ในที่สาธารณะ ซึ่งมีเป้าหมายสำคัญใน การ**ควบคุมจำนวนสัตว์ที่ถูกทอดทิ้ง** เพื่อควบคุมจำนวนและลดอัตราการขยายตัวของสัตว์ที่ ถูกทอดทิ้งที่มีอยู่ในสังคม ซึ่งประกอบด้วยมาตรการ ดังนี้

๒.๑ การให้ความช่วยเหลือและสงเคราะห์สุนัขและแมวที่ถูกทอดทิ้งในที่สาธารณะ ในกลุ่มที่มีความเสี่ยง

๒.๒ การจัดระบบการดูแลสุนัขและแมวที่ถูกทอดทิ้งซึ่งใช้พื้นที่สาธารณะโดยระบบ อาสาสมัครและการมีส่วนร่วมของชุมชน

๒.๓ การควบคุมประชากรสุนัขและแมวที่ถูกทอดทิ้ง

๒.๔ การส่งเสริม สนับสนุน และกำกับดูแลสถานสงเคราะห์สัตว์ทั้งของรัฐ ราชการ ส่วนท้องถิ่น เอกชน และบุคคล

๒.๕ การบังคับใช้กฎหมายอย่างมีประสิทธิภาพ

นอกจากนี้ เพื่อทำให้เกิดการดำเนินการตามแนวทางในการจัดการปัญหาให้ได้อย่างมี ประสิทธิภาพ คณะกรรมการวิสามัญจึงได้เสนอข้อเสนอแนะในการดำเนินการ ๒ ส่วน ดังนี้

ข้อเสนอแนะในการปฏิรูปกฎหมาย โดยคณะรัฐมนตรีควรให้ความสำคัญต่อการพิจารณา (ร่าง) แผนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. .... และ (ร่าง) แผนปฏิบัติการกำหนดขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๓) ที่เสนอโดยคณะกรรมการการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งนอกเหนือจากเรื่องวัคซีนป้องกันโรคพิษสุนัขบ้าแล้ว ควรกำหนดให้ราชการส่วนท้องถิ่น มีอำนาจหน้าที่ในการดำเนินการจัดการปัญหาการทอดทิ้งสัตว์ในที่สาธารณะอย่างครบวงจรด้วย

ข้อเสนอแนะในการจัดการเชิงนโยบาย ควรเสนอต่อคณะกรรมการป้องกันการทุจริตของกรมปศุสัตว์ให้ดำเนินการเร่งด่วนใน ๕ เรื่อง กล่าวคือ

๑. การดำเนินการให้ความช่วยเหลือและสงเคราะห์สุนัขและแมวที่ถูกทอดทิ้งในที่สาธารณะ ในกลุ่มที่มีความเสี่ยง เข้ารับการดูแล

๒. การจัดทำหมันถาวรให้กับสัตว์ที่ถูกทอดทิ้งในที่สาธารณะทั่วประเทศ

๓. การสำรวจและจัดทำฐานข้อมูลจำนวนสุนัขและแมวที่ถูกทอดทิ้งในที่สาธารณะ

๔. การจัดทำมาตรการในการส่งเสริมสนับสนุนการดำเนินการของสถานสงเคราะห์สัตว์ ที่เป็นรูปธรรมและมีความชัดเจน

๕. การจัดทำหลักเกณฑ์มาตรฐานในการดำเนินงานของสถานสงเคราะห์สัตว์เพื่อให้เกิด การกำกับดูแลสถานสงเคราะห์สัตว์ที่มีมาตรฐาน

	<p>ทั้งนี้ คณะกรรมการวิสามัญข้อสังเกตในประเด็นปัญหาที่จำเป็นต้องมีการดำเนินการศึกษาในระยะต่อไป ๒ ประเด็น กล่าวคือ</p> <p>ประเด็นแรก การศึกษาแนวทางในการจัดการปัญหาเกี่ยวกับลิงในที่สาธารณะซึ่งกำลังเป็นสถานการณ์ปัญหาที่ส่งผลกระทบต่อสังคมมากขึ้น</p> <p>และประเด็นที่สอง การศึกษาวิจัยวิธีการทำหมันสุนัขและแมวโดยวิธีการอื่นที่ไม่ใช่การผ่าตัด ซึ่งจะช่วยประหยัดค่าใช้จ่ายสำหรับเจ้าของสัตว์เลี้ยงและลดการจ่ายงบประมาณของแผ่นดิน รวมทั้งสามารถแก้ไขปัญหาได้อย่างยั่งยืน</p>
<p>ที่ประชุมสภา มีมติรับทราบผล การดำเนินการของ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง</p>	<p>(สภายังมิได้รับการรายงานผลการดำเนินการตามข้อสังเกต/ข้อเสนอแนะ)</p>
<p>หน่วยงานที่รับผิดชอบ</p>	-
<p>ผลการปฏิบัติตาม ข้อสังเกต/ข้อเสนอแนะ ของรายงานการ พิจารณาศึกษา จาก หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง</p>	-
<p>การติดตามข้อสังเกต/ ข้อเสนอแนะของ รายงานการพิจารณา ศึกษาของ คณะกรรมการธิการ</p>	-
<p>หมายเหตุ</p>	-